

T.C.
KIRKLARELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

**KIRKLARELİ İL MERKEZİ YER ADLARI
İNCELEMESİ**

BETÜL KONYAR

TEZ DANIŞMANI:
Yrd. Doç. Dr. YAKUP YILMAZ

AĞUSTOS -2016

T.C.
KIRKLARELİÜNİVERSİTESİ
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı öğrencisi Betül KONYAR'ın “Kırklareli İl Merkezi Yer Adları İncelemesi” başlıklı tezi 01/09/2016 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca, değerlendirilerek kabul edilmiştir.

Yrd. Doç. Dr. Cengiz CEYLAN
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

Bu tezin Yüksek Lisans derecesi elde etmek için gerekli olan koşulları sağladığını onaylarım.

Doç. Dr. Fatih BAŞPINAR
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Başkanı

Bu tezi okuyarak içerik ve nitelik açısından incelediğimizi ve Yüksek Lisans derecesi almak için yeterli olduğunu onaylıyoruz.

Yrd. Doç. Dr. Yakup YILMAZ
Tez Danışmanı

Jüri Üyeleri:

Doç. Dr. Secaattin TURAL (İstanbul Medeniyet Üniversitesi)

Doç. Dr. Fatih BAŞPINAR (Kırklareli Üniversitesi)

Yrd. Doç. Dr. Yakup YILMAZ (Kırklareli Üniversitesi)

Tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde bizzat elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada özgün olmayan tüm kaynaklara eksiksiz atıf yapıldığını, aksinin ortaya çıkması durumunda her türlü yasal sonucu kabul ettiğimi beyan ediyorum.

Betül KONYAR

11/07/2016

ÖZ

KIRKLARELİ İL MERKEZİ YER ADLARI İNCELEMESİ

Konyar, Betül

Yüksek Lisans, Türk Dili ve Edebiyatı

Tez Yöneticisi: Yrd. Doç. Dr. Yakup YILMAZ

Ağustos 2016

Bu çalışma Kırklareli il merkezine bağlı yer adlarının tarihi sürecini ve etimolojik yapısını incelemek üzere hazırlanmıştır. Kırklareli yer adlarının verilmiş nedenleri, bu nedenlerin incelenen kelimelerle olan ilişkisi tespit edilmiştir. Yer adlarının etimolojik yapısı, yerleşim yerlerine ait halktan ve yazılı kaynaklardan elde edilen tarihi yerleşim öyküleri ve yer adlarında yaşanan değişim süreçleri açıklanmıştır. Bu çalışma ad bilimi, Kırklareli ili tarihçesi, yerleşim yerlerinin yapı ve içerik tasnifi, yerleşim yerlerinin etimolojik ve tarihsel yapısı olmak üzere bölümlenmiş olup her bölümün kendi içinde alt bölümlere ayrılarak açıklaması yapılmıştır. Kırklareli ili toponomik alanda incelenmiş, ilin yerleşim tarihine etken ve sebep olan belli başlı sosyolojik kavramlara da değinilmiştir. Hem dil bilim hem de halk bilim unsurları taşıyan çalışma sahip olduğu için bu yönüyle zengin ve yararlı bir kaynak olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ad Bilim, Yer Adları Bilimi, Kırklareli, Yerleşim Yeri Adları.

ABSTRACT

KIRKLARELI CITY CENTER LOCATION NAMES REVIEW

Konyar, Betul

Master of Arts, Turkish Language and Literature

Supervisor: Assistant Professor Yakup YILMAZ

August 2016

This study is prepared for investigation of historical process and etymologic structure of given settlement names that belongs to Kirklareli city center. Cause for the named of Kirklareli settlement, the relation between these causes and given settlement names are investigated. Etymologic structure of settlement names, historical settlement stories that are given from the people of the settlement and written sources and alteration of site names process are explained. This study is divided to name science, Kirklareli city history, classification of site structure and contents, etymologic and historical structure of site and every section is explained to subdivide itself. Kirklareli city is investigated as toponimi meaning, specific causes and effectives of sociological concept of site history is mentioned. Because of this study consist of both language science and folklore, this study will be beneficial and rich source.

Key words: Name science, site names science, Kirklareli, settlement names.

ÖNSÖZ

Tarih boyunca farklı uygarlıklara ev sahipliği yapmış olan Kırklareli'nin tarihi 7000 yıl öncesine dayanmaktadır. Jeopolitik konumu sebebiyle önemini Osmanlı'dan bu yana koruyan şehrimiz Türkiye'nin Avrupa'ya açılan bir kapısıdır.

Yer adları araştırmaları; yerleşim yerlerine verilen adların, içinde buldukları coğrafya, etkilendikleri toplumsal unsurlar, ilin oluşumunda geçirilen mücadeleler vb. pek çok unsurun sebeplerini araştırarak bizlere ilin dili, dilinin gelişme süreci ve kuruluşundan bu yana olan tarihi ile gelişme süreci hakkında bilgi vermektedir.

Yer adları bir ilin kimliği ile ilgili önemli bilgiler vermektedir. Ad verme sırasında yaşanan kahramanlıklar, yerin coğrafi konumu, toprağın verimliliği ya da verimsizliği, o bölgede yaşayan kişilerin adları vb. pek çok unsur dikkate alınmıştır.

Nuri Güçtekin tarafından hazırlanan ve 19. yüzyıl ortalarında Kırkkilise'nin tarihini Karaca İbrahim Bey Mahallesi, Hacı Zekeriya Mahallesi, Dellakzade Mahallesi olarak 3 mahalle üzerinden inceleyen yüksek lisans tezi ve Burcu Burnaz Kabakçı'nın XIX. Yüzyıl Ortalarında Kırklareli (Kırkkilise)'de Sosyal ve Ekonomik Hayat adlı yüksek lisans tezi Kırklareli'nin mahalleleri ile ilgili bilgi vermektedir. Bu iki eser Kırklareli'nin kuruluşundan bu yana mahalle adlarının tespitinde bize yardımcı olmuştur.

Kırklareli'nin merkezine bağlı mahalle, sokak, cadde, bulvar, küme evler, meydan, okul, cami, sağlık ocağı, park, çocuk oyun alanı, spor aletleri, yeşil alan, heykel, çeşme, büst, anıt ve askeriyelerin adları hem kültürel hem de etimolojik açıdan incelenmiştir. Kuruluşundan bu yana yerleşim yerlerinin adlarıyla ilgili tarihe dair bilgiler vermek ve Kırklareli halkına katkı sağlayacağını düşündüğümüz bu eser giriş, 4 bölüm, sonuç ve fotoğraf albümü kısmından oluşmaktadır.

Giriş bölümünde tezimizle ilgili genel bir bilgi vermeye, birinci bölümde genel olarak ad biliminin ve yerleşim yerlerine ad vermenin ne olduğuna, ad verilirken baz alınan kıstaslara; ikinci bölümde Kırklareli'nin tarihi ile ilgili bilgiye, Kırklareli adının tarihsel değişimine; üçüncü bölümde

Kırklareli il merkezi yer adlarının içerik ve yapı özelliklerine; dördüncü bölümde yerleşim yerleri adları sözlüğüne yer verilmiş; sonuç bölümünde ise genel olarak yapılan çalışma ile ilgili değerlendirme yapılmıştır.

Tezimizde; çalışmanın ana kaynağını oluşturan mahalle, sokak, cadde, kümeevler(site), bulvar ve meydan adlarına Kırklareli Belediyesi İmar Müdürlüğünden; okul adlarına Kırklareli Milli Eğitim Müdürlüğünden; cami adlarına Kırklareli Müftülüğünden; park, bahçe, yeşil alan, çocuk oyun alanları ve spor aletlerinin adlarına Kırklareli Park ve Bahçeler Müdürlüğünden; anıt, heykel, büst, çeşme adlarına çeşitli kaynaklardan ulaşılmıştır.

Bu çalışmaya Eylül 2014 tarihinde başlandığı için bu tarihten sonra değişen yer adları tezimize dâhil edilmemiştir. Sayılar ile adlandırılan yer adları ele alınmamıştır.

Çalışmamda gösterdiği titizlik, alaka, anlayış için; kaynak temininde yardımcı olduğu için danışman hocam sayın Yrd. Doç. Dr. Yakup YILMAZ'a, bu süreçte maddi ve manevi desteği ile her zaman yanımda olan sevgili anneciğim Aygül KONYAR'a, maddi ve manevi desteğini her zaman hissettiren ve fotoğraf çekimlerinde beni yalnız bırakmayan sevgili babacığım Mükrimin KONYAR'a sonsuz teşekkür ederim.

Betül KONYAR

Kırklareli, 2016

İÇİNDEKİLER

ÖZ	vii
ABSTRACT	viii
ÖNSÖZ	ix
İÇİNDEKİLER.....	xi
KISALTMALAR VE İŞARETLER	xvii
RESİMLER TABLOSU.....	xix
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

ADLANDIRMA	3
1.1. Ad Bilimi	3
1.2. Adlandırma	3
1.3. Yer Ad Bilimi	4

İKİNCİ BÖLÜM

KIRKLARELİ İL MERKEZİNİN TARİHİ	7
2.1. Kırklareli'nin Tarihsel Gelişimi	7
2.1.1. Avcılık ve Toplayıcılık Dönemi Paleolitik (Eski Taş) Çağ: 1 Milyon - M.Ö. 12000	7
2.1.2. İlk Tarımcı Köy Toplulukları Dönemi Neolitik(Yeni Taş) Çağ: M.Ö. 5800 - M.Ö. 4800	7
2.1.3. Gelişkin Köy Toplulukları Dönemi Kalkolitik (Maden - Taş) Çağı: M.Ö. 4800 – M.Ö. 3200	7
2.1.4. Kent Toplulukları ve Devletin Ortaya Çıkışı Tunç Çağı: M.Ö. 3200 - M.Ö. 1200.....	8

2.1.5. Siyasi Yapılanma ve Trak Beylikler Dönemi Demir Çağı: M.Ö. 13 - M.Ö. 6. Yüzyıl.....	8
2.1.6. Kırklareli'nin Çeşitli Kavimler Tarafından Zaptı.....	9
2.1.7. Hellenizm Devrinde Trakya	9
2.1.8. Roma İmparatorluğunda Kırklareli	9
2.1.9. Gotların İstilasası	10
2.1.10. Bizanslılar Devrinde Kırklareli	10
2.1.11. Osmanlı Döneminde Kırklareli	10
2.1.12. İstilalar	11
2.1.13. Kırklareli'nin Türkler Tarafından Geri Alınışı.....	12
2.2. Kırklareli Adının Kaynağı ve Tarihsel Değişimi	12
2.3. Mustafa Kemal Atatürk Kırklareli'nde	15
2.4. Kırkkilise Temettuat Defterlerinin Özellikleri	17
2.5. Kırkkilise'de Mahalle	18
2.6. Mahallelerin İsimleri ve Tarihsel Süreci	19

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KIRKLARELİ İL MERKEZİ YERLEŞİM YERİ ADLARININ İNCELENMESİ 21

3.1. Yapı Bakımından Tasnifi	21
3.1.1. Sözcük Hâlindekiler	21
3.1.1.1. Kök sözcükler	21
3.1.1.1.1. Çekim eksiz sözcükler	21
3.1.1.1.2. Çekim ekli sözcükler	28
3.1.1.2. Türemiş sözcükler	29
3.1.1.2.1. Türkçe eklerle türemiş	29
3.1.1.2.2. Arapça eklerle türemiş.....	31
3.1.1.2.3. Farsça eklerle türemiş.....	31

3.1.2. Söz Öbekleri Hâlindekiler	31
3.1.2.1. Sıfat tamlaması	31
3.1.2.2. Eksiz ad tamlaması	32
3.1.2.3. Belirsiz ad tamlaması	32
3.1.2.4. Unvan öbeği.....	33
3.1.2.5. Fiilimsi öbekleri.....	33
3.1.2.5.1. Sıfat-fiil öbeği.....	33
3.2. İçerik Bakımından Tasnif	33
3.2.1. Ağaç Adlarından Mülhem	33
3.2.2. Akrabalık Adlarından Mülhem.....	34
3.2.3. Belirleyici – Yıpranmışlık Bildiren Adlardan Mülhem.....	34
3.2.4. Bitki Parçalarından Mülhem.....	35
3.2.5. Böcek Adlarından Mülhem	35
3.2.6. Coğrafi Adlardan Mülhem	35
3.2.7. Çevredeki Yapıların Adlarından Mülhem	35
3.2.8. Çiçek Adlarından Mülhem	36
3.2.9. Değerli Taş Adlarından Mülhem.....	36
3.2.10. Değersiz Taş Adlarından Mülhem.....	37
3.2.11. Doğrultular	37
3.2.12. Eşya Konan Kap - Yer Adlarından Mülhem	37
3.2.13. Evcil Hayvan Adlarından Mülhem.....	37
3.2.14. İl Dışı Yerleşim Yeri Adlarından Mülhem.....	38
3.2.15. İl İçi Yerleşim Yeri Adlarından Mülhem	38
3.2.16. İnsan Vücutuyla İlgili Adlardan Mülhem.....	38
3.2.17.Kırklareli Genelinde Ünlü Kişi Adlarından Mülhem.....	38
3.2.18. Kuş Adlarından Mülhem	40
3.2.19. Maden Adlarından Mülhem	40
3.2.20. Meslek Adlarından Mülhem.....	40

3.2.21. Meyve Adlarından Mülhem	41
3.2.22. Millet Adlarından Mülhem.....	41
3.2.23. Renk Adlarından Mülhem	41
3.2.24. Resmi Yer Bildiren Adlardan Mülhem	41
3.2.25. Sadece Kişi Adı Olabilecek Sözcüklerden Mülhem	42
3.2.26. Sadece Soyadı Olabilecek Olan Kelimelerden Mülhem ...	43
3.2.27. Sayı Adlarından Mülhem	43
3.2.28. Tarım Ürünü Adlarından Mülhem.....	44
3.2.29. Türkiye Genelinde Ünlü Kişi Adlarından Mülhem.....	44
3.2.30. Unvan - Lakap Adlarından Mülhem.....	45
3.2.31. Vatanla İlgili Adlarından Mülhem	46
3.2.32. Yabani Hayvan Adlarından Mülhem.....	46
3.2.33. Yiyecek ve İçecek Adlarından Mülhem	46
3.2.34. Yön Adlarından Mülhem Mülhem	46
3.2.33. Zaman Bildiren Adlardan Mülhem	46
4.1. İncelenen Yerleşim Yerlerinin Mahallelere Göre Dağılımı	47
4.1.1. Caddeler Bazında Dağılım	47
4.1.2. Sokaklar Bazında Dağılım.....	47
4.1.3. Meydanlar Bazında Dağılım.....	47
4.1.4. Bulvarlar Bazında Dağılım.....	47
4.1.5. Camiler Bazında Dağılım	48
4.1.6. Okullar Bazında Dağılım.....	48
4.1.7. Parklar Bazında Dağılım	48
4.1.8. Çocuk Oyun Alanları Bazında Dağılım	48
4.1.9. Spor Aletleri Bazında Dağılım	48
4.1.10. Çeşmeler Bazında Dağılım.....	49
4.1.11. Heykel, Büst, Anıt ve Rölyef Bazında Dağılım	49
4.1.12. Kümeevler Bazında Dağılım	49

4.1.13. İncelenen Diğer Adların Dağılımı	49
--	----

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KIRKLARELİ İL MERKEZİ YERLEŞİM YERİ ADLARI

SÖZLÜĞÜ	51
----------------------	-----------

1	51
7	51
A	51
B	64
C	72
Ç	73
D	76
E	84
F	87
G	92
H	96
I	104
İ	105
K	109
L	126
M	127
N	137
O	141
Ö	144
P	144
R	146
S	149
Ş	157
T	162
U	167
Ü	169
V	170

W	172
Y	172
Z.....	178
SONUÇ	181
KAYNAKÇA	183
EKLER	189
FOTOĞRAF ALBÜMÜ.....	189
5.1. Okul Fotoğraflar	189
5.2. Park - Çocuk Oyun Alanı ve Spor Aletleri Fotoğrafları.....	202
5.3. Aile Sağlığı Merkezi ve Sağlık Ocağı Fotoğrafları	214
5.4. Cami Fotoğrafları	215
5.5. Çeşmeler	222
5.6. Heykeller	226
5.7. Anıtlar	228
5.8. Büstler	229

KISALTMALAR VE İŞARETLER

Kısaltmalar

Ar	: Arapça
BELİRT	: Kökü Belirtilmemiş
Çin	: Çince
Erm	: Ermenice
ETT	: Eski Türkiye Türkçesi
Far	: Farsça
Fr	: Fransızca
Hal	: Halk dilinde
İbr	: İbranice
İng	: İngilizce
İt	: İtalyanca
K.	: Kırklareli
Lat	: Latince
M.Ö.	: Milattan Önce
Moğ	: Moğolca
Oğ	: Oğuzca
Oğuz	: Oğuzca
OT	: Orta Türkçe
Por	: Portekizce
s	: Sayfa
Soğd	: Soğdca
TDK	: Türk Dil Kurumu
Tür	: Türkçe
vb	: Ve benzerleri
Yun	: Yunanca

Transkripsiyon işaretləri

ء	ş
ا e, a, ā	ص ş
ب b	ض d, z
پ p	ط t
ت t	ظ z
ث s	ع ʿ
ج c	غ ğ
چ ç	ف f
ح h	ق k
خ ħ	ك k, g, ñ
د d	ل l
ذ z	م m
ر r	ن n
ز z	و o, ō, ö, u, ū, ü, v
ژ j	ه e, h, i
س s	ى ı, î, i, î, y, é

RESİMLER TABLOSU

Resim 1: Ahmet Mithat Ortaokulu (Doğu Mahallesi).....	189
Resim 2: Ahmet Yener Ortaokulu (Pınar Mahallesi)	189
Resim 3: Atatürk İlkokulu / Ortaokulu (Karacaibrahim Mahallesi) ...	189
Resim 4: Bilal Yapıcı Anaokul(Kocahıdır Mahallesi)	190
Resim 5: Bilal Yapıcı Güzel Sanatlar Lisesi(Kocahıdır Mahallesi)....	190
Resim 6: Cumhuriyet Ortaokul (Karakaş Mahallesi)	190
Resim 7: Doğan Işıkalp İlkokulu (Doğu Mahallesi)	191
Resim 8: Fahri Kasapoğlu Ortaokul (Bademlik Mahallesi)	191
Resim 9: Fatma Aliye Hanım Ana Okulu (Yayla Mahallesi)	191
Resim 10: Gazi Mustafa Kemal İlkokul (İstasyon Mahallesi)	192
Resim 11: Gazi Osmanpaşa İlkokul (Bademlik Mahallesi)	192
Resim 12: Halk Eğitim Merkezi Ve Akşam Sanat Okulu	192
Resim 13: Hamdi Helvacıoğlu İlkokul (Karakaş Mahallesi)	193
Resim 14: Hüsamettin Mehmet Ateş Anaokulu (İstasyon Mahallesi)	193
Resim 15: İstiklal Ortaokul (İstasyon Mahallesi).....	193
Resim 16: Karahıdır İlkokulu / Ortaokulu (Karahıdır Mahallesi).....	194
Resim 17: Kırklar Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi (Bademlik Mahallesi).....	194
Resim 18: Kırklareli Spor Lisesi (Kocahıdır Mahallesi).....	194
Resim 19: Kırklareli Anadolu İmam Hatip Lisesi (Karakaş Mahallesi)	195
Resim 20: Kırklareli Anadolu Lisesi (Karakaş Mahallesi)	195
Resim 21: Kırklareli Atatürk Anadolu Lisesi (Demirtaş Mahallesi)...	195
Resim 22: Kırklareli Ahmet Cevdet Paşa İlkokulu / Ortaokulu / Bilim ve Sanat Merkezi (Yayla Mahallesi).....	196
Resim 23: Kırklareli Fen Lisesi (Karakaş Mahallesi)	196
Resim 24: Kırklareli İmam Hatip Ortaokulu (İstasyon Mahallesi)	196
Resim 25: Kırklareli Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi (Pınar Mahallesi).....	197
Resim 26: Kırklareli Özel Eğitim İş Uygulama Merkezi Okulu	197
Resim 27: Kırşehir İlkokulu (Doğu Mahallesi).....	197
Resim 28: Kocahıdır İlkokulu (Kocahıdır Mahallesi).....	198

Resim 29: Kocahıdır Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi	198
Resim 30: Mimar Sinan Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi	198
Resim 31: Mustafa Dalcacı İlkokulu, Ortaokulu (Cumhuriyet Mahallesi)	199
Resim 32: Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu (Demirtaş Mahallesi)	199
Resim 33: Remzi Yapıcı Sosyal Bilimler Lisesi, Anadolu Öğretmen Lisesi (Bademlik Mahallesi)	199
Resim 34: Tevfik Fikret Yatılı Bölge Ortaokulu (Yayla Mahallesi)..	200
Resim 35: Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Anadolu Lisesi (Bademlik Mahallesi).....	200
Resim 36: Vali Faik Üstün İlkokulu (Yayla Mahallesi).....	200
Resim 37: Yahya Kemal Beyatlı Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi (Karakaş Mahallesi)	201
Resim 38: Yayla Ayçiçeği Anaokulu (Yayla Mahallesi)	201
Resim 39: Ziya Gökalp İlkokulu (Demirtaş Mahallesi)	201
Resim 40: Zübeyde Hanım Anaokulu (Bademlik Mahallesi)	202
Resim 41: 150. Yıl Demiryolu Çocuk Oyun Alanı (İstasyon Mahallesi)	202
Resim 42: Adile Naşit Parkı Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Cumhuriyet Mahallesi).....	202
Resim 43: Ahmet Cevdet Paşa Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Karakaş Mahallesi).....	203
Resim 44: Ali Nazmi Üstündağ Spor Tesisleri (Cumhuriyet Mahallesi)	203
Resim 45: Anıt Parkı (Demirtaş Mahallesi)	203
Resim 46: Atatürk Parkı (Karakaş Mahallesi).....	204
Resim 47: Badem Park / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Bademlik Mahallesi).....	204
Resim 48: Bademlik Merkez Park / Çocuk Oyun alanı (Bademlik Mahallesi).....	204
Resim 49: Barış Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Karacaibrahim Mahallesi).....	205

Resim 50: Barış Manço Çocuk Oyun Alanı (Karakaş Mahallesi)	205
Resim 51: Bey Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (İstasyon Mahallesi).....	205
Resim 52: Cumhuriyet Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Cumhuriyet Mahallesi).....	206
Resim 53: Çam Park / Çocuk Oyun alanı (Bademlik Mahallesi).....	206
Resim 54: Çınar Parkı / Spor Aletleri (Karakaş Mahallesi)	206
Resim 55: Çilek Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Karacaibrahim Mahallesi).....	207
Resim 56: Defne Parkı / Çocuk Oyun Alanı (İstasyon Mahallesi)	207
Resim 57: Dört Bacak Anıt Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Karahıdır Mahallesi).....	207
Resim 58: Ferah Park (Doğu Mahallesi)	208
Resim 59: Festival Yeşil Alan (İstasyon Mahallesi)	208
Resim 60:Gökkuşuğu Çocuk Oyun Alanı (Cumhuriyet Mahallesi).....	208
Resim 61: Halil İbrahim Aktaş Yaşam Parkı (Karakaş Mahallesi).....	209
Resim 62: Hamdi Helvacı İlköğretim Okulu Bahçesi (Karakaş Mahallesi).....	209
Resim 63: İmam Hatip Lisesi Bahçesi (Karakaş Mahallesi).....	209
Resim 64: Karagöz Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Karacaibrahim Mahallesi).....	210
Resim 65: Kardelen Parkı / Çocuk Oyun Alanı Spor Aletleri.....	210
Resim 66: Kırklareli Valiliği Bahçesi (Karakaş Mahallesi).....	210
Resim 67: Mimoza Çocuk Oyun Alanı (Cumhuriyet Mahallesi).....	211
Resim 68: Nasrettin Hoca Park / Çocuk Oyun Alanı (Bademlik Mahallesi).....	211
Resim 69: Özer Kapalı Spor Tesisleri (İstasyon Mahallesi)	211
Resim 70: Poyraz Çocuk Oyun Alanı (Karakaş Mahallesi)	212
Resim 71: Sebahattin Ali Parkı (Karakaş Mahallesi)	212
Resim 72: Siteler Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Karacaibrahim Mahallesi).....	212
Resim 73: Şevket Dingiloğlu Parkı (Kocahıdır Mahallesi).....	213

Resim 74: Taş Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Demirtaş Mahallesi).....	213
Resim 75: Vahit Lütfü Salcı Parkı (Kocahıdır Mahallesi)	213
Resim 76: Yayla Parkı (Yayla Mahallesi).....	214
Resim 77: Yeşil Elma Çocuk Oyun Alanı (Karakaş Mahallesi)	214
Resim 78: Atiye - Mehmet Genç Aile Sağlığı Merkezi (Cumhuriyet Mahallesi).....	214
Resim 79: Emine Tuncan Merkez Sağlık Ocağı (Karakaş Mahallesi)	215
Resim 80: Ahmet Cevdet Paşa Cami (Karakaş Mahallesi)	215
Resim 81: Bademlik Cami (Bademlik Mahallesi).....	215
Resim 82: Bahriye Sultan Cami(Pınar Mahallesi)	216
Resim 83: Gazievleri Cami (Bademlik Mahallesi)	216
Resim 84: Hamzababa Cami / Yatırı (Akalar Mahallesi)	216
Resim 85: Hızırbey Cami (Demirtaş Mahallesi)	217
Resim 86: Kadı Emin Ali Çelebi Cami (Kocahıdır Mahallesi).....	217
Resim 87: Karaca İbrahimbey Cami (Kocahıdır Mahallesi)	217
Resim 88: Karacaibrahim Mahallesi Cami (Karacaibrahim Mahallesi)	218
.....	218
Resim 89: Karahıdır Mahallesi Cami (Karahıdır Mahallesi)	218
Resim 90: Karakaş Bey Cami (Karakaş Mahallesi)	218
Resim 91: Kemal Canlı Cami (Akalar Mahallesi)	219
Resim 92: Kırklar Cami (Kocahıdır Mahallesi)	219
Resim 93: Köy Hizmetleri Cami (Pınar Mahallesi)	219
Resim 94: Sanayi Mescidi (Karacaibrahim Mahallesi).....	220
Resim 95: Sultan Beyazıd Cami (Kocahıdır Mahallesi)	220
Resim 96: Sultan Reyhani Cami (Yayla Mahallesi).....	220
Resim 97: Sungurbey Cami (Karakaş Mahallesi)	221
Resim 98: Timurtaşpaşa Cami (Demirtaş Mahallesi)	221
Resim 99: TOKİ Cami (Yayla Mahallesi).....	221
Resim 100: Yayla Cami (Yayla Mahallesi).....	222
Resim 101: Yeni Sanayi Cami(Cumhuriyet Mahallesi)	222
Resim 102: Büyük Cami (Alman) Çeşmesi (Demirtaş Mahallesi)	222
Resim 103: Gerdanlı Çeşme (Doğu Mahallesi).....	223

Resim 104: Hapishane Çeşmesi (Karakaş Mahallesi).....	223
Resim 105: Kadı Ali Çeşmesi (Kocahıdır Mahallesi).....	223
Resim 106: Kapan Çeşme (Karakaş Mahallesi).....	224
Resim 107: Karaumbey Çeşmesi (Demirtaş Mahallesi)	224
Resim 108: Karakaş (Selim Altıntel) Çeşmesi (Karakaş Mahallesi) ..	224
Resim 109 Kayyumoglu Çeşme (Karacaibrahim Mahallesi)	225
Resim 110: Kocahıdır Çeşmesi (Kocahıdır Mahallesi).....	225
Resim 111: Paşa Çeşme (Kocahıdır Mahallesi)	225
Resim 112: Şehit Er Mustafa Kalenci Çeşmesi (Bademlik Mahallesi)	226
Resim 113: Aşık Ali Tamburacı (Bademlik Mahallesi).....	226
Resim 114: Atatürk Heykeli (Karakaş Mahallesi)	226
Resim 115: İsmet İnönü – Atatürk Heykeli (Karakaş Mahallesi)	227
Resim 116: Karagöz Heykeli (Karacaibrahim Mahallesi)	227
Resim 117: Zurnacı Kara Hüseyin (Doğu Mahallesi).....	227
Resim 118: Dört Bacak Anıtı (Karahıdır Mahallesi)	228
Resim 119: Fuat Umay Anıtı (Demirtaş Mahallesi).....	228
Resim 120: Kırk Şehitler Anıtı (Doğu Mahallesi)	228
Resim 121: Mazhar Osman Anıtı (Demirtaş Mahallesi).....	229
Resim 122: Sebahattin Ali Büstü (Karakaş Mahallesi).....	229
Resim 123: Zübeyde Hanım Büstü (Karakaş Mahallesi)	229

GİRİŞ

Dil, insanlar arasında anlaşmayı sağlayan tabii bir vasıta, kendine mahsus kanunları olan ve ancak bu kanunlar çerçevesinde gelişen canlı bir varlık, temeli bilinmeyen zamanlarda atılmış gizli antlaşmalar sistemi, seslerden örülmüş içtimaî bir müessesedir (Ergin, 2002, s. 3).

Bir kimseyi, bir şeyi anlatmaya, tanımlamaya, açıklamaya, bildirmeye yarayan söz, *isim ad* olarak tanımlanır (TDK, 2011, s. 23).

Ad vermek ise TDK'de *ad koymak*, *adlandırmak*, *tesmiye etmek* olarak kullanılır (TDK, 2011, s. 30) .

Ad bilimi; canlıların, nesnelerin ve kavramların, kısacası çevremizde gördüğümüz ve algıladığımız her şeyin adıyla ilgilenen bilimin adıdır. Bu bilim dalını; dil bilimciler, sosyologlar, halk bilimciler, hukukçular vb. kendi alanlarıyla ilgili yönlerini ele alarak inceler ve sonuçlandırır. (Sakaoğlu, 2001, s. 9)

Yunanca bir sözcük olan *toponomi topos* (yer) ve *onoma* (ad) sözcüklerinin birleşimiyle ortaya çıkmış bir terim olup Türkçe karşılığı *yer adı bilimi* demektir. Toponomilerin anlamı ve kökeni, düzgün yazılışı, gramer yapısı, oluşma ve gelişme süreçlerinden söz eden bilim alanı *toponomi* olarak adlandırılır.

Toponomi bilim dalı olarak XIX. asrın sonlarından itibaren kullanılsa da muhtelif toponomik meseleler çok eski devirlerden beri tarih, dil ve coğrafya alanlarında araştırma yapan birçok araştırmacının eserlerinde yer almıştır.

Toponomiler tarih, coğrafya, folklor ve ekonomi açısından değer taşır. Bir yer adına bakılarak oranın iklim özellikleri, bitki örtüsü, kayaların, toprakların cevher içerme durumu, hidrografik değerleri (yer altı suyu, pınar, akarsu, göl ya da bataklık, sazlık, kamışlık gibi) ortaya çıkabilir.

Toponomiler kendilerini meydana getiren toplumların tarihini aksettirirler. Bunların çoğu binlerce yıl yaşar, hatta pek çok değişikliklere uğramalarına rağmen bazen kendilerini meydana getiren toplumlardan bile fazla yaşarlar. Toponomiler milletlerin dünyada kalıcı olmasında en önemli görevi üstlenmiş durumdadır. Savaşlar ve şuurlu yapılan tahribatlar bile Türklerin sembolü olan Türkçe yer adlarını silememiştir. Bu açıdan toponomilerin

anlamlarının açıklığa kavuşturulması, milletlerin tarihine, diline kısaca maddi ve manevi kültürüne dair bilgilere ulaşılmasını da beraberinde getirir.

Toponomiler; milletlerin tarihini, dilini ekonomik, sosyal ve kültürel hayatını, dünya görüşünü üzerlerinde taşıdıklarından ait oldukları milletlerin tanınmasında çok önemli bir rol üstlenmektedirler (Özkan I. , 2012).

Bu açıdan toponimlerin tespit edilmesi, anlamlarının araştırılması üze-rimize düşen önemli görevlerden biridir. Tez konusu olarak *Kırklareli İl Merkezi Yer Adları*'nı tespit etmeyi seçmemiz bu nedenledir.

Tezimizde Kırklareli'nin kamuya ait yerleşim yerlerini incelerken Milli Eğitim Müdürlüğünden alınan okul adlarına, Kırklareli Müftülüğünden alınan cami adlarına, Kırklareli Belediyesi İmar Müdürlüğünden alınan mahal-le, cadde, sokak, bulvar, küme ev, meydan adlarına, Park ve Bahçeler Mü-dürlüğünden alınan çocuk oyun alanı, spor aletleri, park ve yeşil alan adları-na ve çeşitli kaynaklardan alınan çeşme, heykel, büst ve yadır adlarına ve bu adların kökenine, adın neden verilmiş olduğuna ve adın etimolojisine deği-nilmiştir.

1. BÖLÜM

ADLANDIRMA

1.1. Ad Bilimi

Adbilim (onomastik), genellikle her dilde özel ad sayılan ögeler üzerinde duran ve özel adları; köken bilgisi, tarihsel gelişme yönünden ve çeşitli dil ve kültür sorunları açısından inceleyen bilimdir (Aksan, 2013, s. 91). Ad bilimi canlıların, nesnelere ve kavramların, kısacası çevremizde gördüğümüz ve algıladığımız her şeyin adıyla ilgilenen bilim dalıdır (Sakaoğlu, 2001, s. 9).

Her ad bir şeyin ya da daha doğrusu bir kavramın yerini tutar, onun göstergesi olur. Gerçek nesnelere yerini tutan, onların olmadığı ortamlarda da onlardan söz edilmesini dolayısıyla anımsanmayı, geleceğe yönelik tasarımlar yapmayı ve bunları başkalarına aktarmayı mümkün kılan şey, insandaki bu göstergeyi kullanabilme yetisidir. Ad bilimi, tür adı sayılan ögelerin hangi yollarla, ne biçimde kavram haline geldiğini; yeryüzündeki varlıkların, somut ve soyut nesnelere dilde nasıl anlatım bulunduğunu araştırır. Ad bilimi, etimolojiyle sıkı bir ilişki içinde olmakla beraber kendi içinde özel adlar bilimi ve tür adları bilimi diye iki ana gruba ayrılır. Ad bilgisi, kültür ve gelenekler tarihi ile asıl dil tarihi arasında bir sınır bölgesi teşkil eder ve bize atalarımızın psikolojisini, yaşayış tarzlarını ve âdetlerini gösterir (Yılmaz & Konyar, 2014).

1.2. Adlandırma

Adlandırma dillerin, kültürlerin ve bireylerin her zaman gerçekleştirdiği bir eylemdir. Kişilerin kendini tanıması, tanıtmaları, çevredeki nesnelere algılanması bakımından bir tür şifrelemedir. İnsanlar bunu adlandırma ile yapmışlardır.

Adlandırma insanın değer verme, ciddiye alma gibi duygularının bir yansımasıdır. İnsanın bilme isteğiyle içgüdüsel olarak ortaya çıkmıştır. İnsan bildiği şeyi sever, bildiği şeye hükmedebilir, bilmediği şeylerden korkar, uzak durur ve bu süreçte bilmediklerine yabancılaşır. İnsanoğlu var oluşun-

dan beri öncelikle kendisini daha sonra yakın çevresini tanımaya ve adlandırılmaya başlamıştır. Nesnelere birbirinden ayıran en önemli şey, adlarıdır. Ad, bir kimseyi, bir şeyi anlatmaya, tanımaya, açıklamaya, bildirmeye yarayan söz, isim anlamındadır Ad, varlığın bir simgesi, sözcüğü veya göstergesi değil; onun gerçek bir parçasıdır. Yani ad, insan için varlığın kendisidir. İnsan var olan şeyleri adı vasıtasıyla bilir (Karakulak, 2015, s. 20).

1.3. Yer Ad Bilimi

Ad bilim çalışmaları içinde, bütün dünyada en geniş yeri yer adları bilimi alır kanısındayız. Birçok ülkelerin özellikle bu yoldaki çalışmaları geleneğinin var olduğu kimi Avrupa ülkelerinin kent, kasaba, köy gibi yerleşim merkezlerinin hatta oralardaki cadde, sokak ve meydanların adları titizlikle incelenmiş bu adlardaki değişme ve gelişmeler tarih kaynaklarından izlenerek göz önüne serilmiştir. Yer adı araştırmalarından yalnızca geçmişe ait bilgiler edinmekle kalmamakta dil tarihine yerleşme tarihine ülkenin etnik yapısına ilişkin önemli ipuçları da elde edilmektedir. Yer adları özel adların bir kolu olarak dil bilim çalışmalarına dâhil edilmenin öncesinde sadece tarihe ışık tutma veya tarihsel kaynak olarak değerlendirilmekteydi. Ancak daha sonra bunların sadece toplumların tarihine ışık tutmadıkları dil açısından da önemli bir malzeme oldukları anlaşılmıştır. Buna paralel olarak yer adları üzerine yapılan çalışmaların dil tarih kültür halk bilimi sosyoloji gibi alanlar için oldukça önemli kaynaklar olduğu gündeme gelmiştir. Yer adları, hem kişi adlarında hem doğadaki varlıklarda hem de tarihten geliyor olması nedeniyle dil ve tarih çalışmalarında önemli bir yere sahiptirler. Özellikle de insanların yaşadıkları ortam bu isimleri şekillendirdiği için tarihi birer belgedirler (Gök, 2013, s. 5).

İnsan adlarının yer adı olarak kullanılması tabii bir hissedir. Çeşitli hususiyetleriyle dikkati çeken kişinin adını bir yere bağlamak, böylece o kişiyi ebedileştirmek bütün cemiyetlerde görülmektedir. İnsan adları, bazen eksiksiz bazen de ek almak suretiyle yer adları olarak kullanılır. Bu adların bir bölümü, asıl şeklini korumuş, hiçbir şekil araştırmasına yer verilmeyecek bir açıklıkla günümüzü kadar gelebilmiştir. Bazılarında görülen değişiklik-

ler ise, bizi uzun araştırmalara sevk edecek kadar büyüktür (Gök, 2013, s. 7).

Yer adlarını yapı, anlam ve köken bakımından açıklamaya çalışan bilim dalına (toponymie, toponim) *yer adları bilimi* denmektedir. Türkçe sözlükte madde başı olarak toponim kullanılmıştır. Toponymie çalışması yapanlar için *toponomist*, *toponymist* kelimeleri kullanılmaktadır. Yer adları üzerine yapılan çalışmaları son elli yıl içerisinde artmış ve dil bilimi (linguistique) metodlarının kullanılması ile daha da verimli hale gelmiştir. Bu çalışmaların sonucunda, yer adlarının fonetik kurallara uyduğu, bütün yer adlarının anlam taşıdığı ve bu adların verilmesinde birtakım kuralların hâkim olduğu tespit edilmiştir. Yerleşim yerinin durumu, konumu, çevredeki göl, akarsu ya da yapı, orada bulunmuş ünlü bir kimse, çevredeki yaygın meslekler gibi unsurlar yer adlarının konulmasında etkili olan eğilimler olarak görülmektedir (Gök, 2013, s. 8).

Yer adları farklı açılardan ele alınıp incelendiğinde pek çok bilim dalı için önemli bir hammadde ambarı olma özelliğini arz etmektedir. Dilcilerin, arkeologların, tarihçilerin, coğrafyacılardan, sosyologların, tapu-kadastro uzmanlarının ortak ilgi alanı olan konuya halkbilimciler de eğilmişlerdir (Ercan, 2002, s. 1).

2. BÖLÜM

KIRKLARELİ İL MERKEZİNİN TARİHİ

2.1. Kırklareli'nin Tarihsel Gelişimi

2.1.1. Avcılık ve Toplayıcılık Dönemi Paleolitik (Eski Taş) Çağ: 1 Milyon - M.Ö. 12000

İnsanların Trakya'ya ilk olarak yaklaşık 1 milyon yıl önce geldiği düşünülmektedir. Günümüzden 14 milyon yıl öncesine kadar süregeldiği kabul edilen ve kültür tarihinin en uzun dönemi olan süreçtir. Bu döneme ait Trakya'da bilinen en eski ve önemli buluntular, İstanbul yakınlarındaki Yarımburgaz Mağarası, Eskice Sırtı ve Ağaçalı Kumluğu'dur (Hünerli, 2006, s. 27).

2.1.2. İlk Tarımcı Köy Toplulukları Dönemi Neolitik(Yeni Taş) Çağ: M.Ö. 5800 - M.Ö. 4800

Dünya ikliminin günümüz koşullarına yakın bir duruma gelmesiyle birlikte yaklaşık 8000 yıl önce Trakya'nın doğal çevre ortamı ve bitki örtüsü de bugünküne benzer bir özellik kazanmış, insanlar değişen çevre koşullarına, gelişen teknolojileri ile uyum sağlamışlardır. Bölgede bilinen en eski çiftçi yerleşmeleri Edirne – Enez yakınlarındaki Hoca Çeşme ile İstanbul yakınlarındaki Fikirtepe'dir.

Trakya'nın neolitik dönem kültürlerini en iyi yansıtan merkezlerden biri de Kırklareli'ne 3 km mesafede bulunan Aşağıpınar tarih öncesi yerleşim alanıdır. Burada şimdiye kadar rastlanan en eski kültür katı M.Ö. 5800 yıllarına tarihlenmektedir (Kırklareli 2000, s. 27-28).

2.1.3. Gelişkin Köy Toplulukları Dönemi Kalkolitik (Maden - Taş) Çağı: M.Ö. 4800 – M.Ö. 3200

Bölgenin Kalkolitik döneminin başlangıcı hakkında en iyi bilgiyi yine Aşağıpınar yerleşkesi vermektedir. Aşağıpınar bu dönemde büyük bir köy yada kasaba olarak düşünülebilir. Bu dönemde Doğu Trakya'da olasılıkla

göçebe çoban kavimlerinin olduğu anlaşılmaktadır. Bu dönemi yansıtan biri Seytandere kenarında, diğeri ise Dokuzhöyük Köyü ile İnce Kasabası arasında yer alan Helvacı Şaban Mevkii'nde olmak üzere iki küçük buluntu yeri daha bilinmektedir (Kırklareli 2000, s. 28-29).

2.1.4. Kent Toplulukları ve Devletin Ortaya Çıkışı Tunç Çağı: M.Ö. 3200 - M.Ö. 1200

Kırklareli yakınlarında bulunan Kanlıgeçit Mevkii'nde, Anadolu Tunç Çağı yerleşmeleri ile tam olarak benzeşen büyük bir yerleşim alanı tespit edilmiştir. İlk Tunç Çağı, madencilik yaygınlaştığı özellikle bakırın stratejik madde haline geldiği dönemdir. Bu itibarla Istranca Dağlık Bölgesi'ndeki büyük bakır yataklarının Anadolu tüccar ya da yöneticilerin ilgisini çektiği, burada olasılıkla yerli bir yöneticinin iş birliği ile bir koloni kurulduğu düşünülmektedir. M.Ö. 2400 yılında kurulduğu anlaşılan bu koloninin, varlığını M.Ö. 2100 – 2000 yıllarına kadar sürdürdüğü ve çok şiddetli bir yangın ile tahrip edildikten sonra yaklaşık 1000 yıl boyunca Kırklareli il merkezi çevresinde yerleşme olmadığı bilinmektedir (Kırklareli 2000, s. 29-30).

2.1.5. Siyasi Yapılanma ve Trak Beylikler Dönemi Demir Çağı: M.Ö. 13 - M.Ö. 6. Yüzyıl

Trakya'da yapılan çalışmalar, Demir Çağı başlarında bu bölgede çok yoğun ve kalıcı nitelikte yerleşildiğini göstermişti (Kırklareli 2000, s. 30). Traklar dağların madenler bölgesinde yaşıyorlardı. Astai kabilesinin ana merkezi Kırklareli idi. Makedon krallığı Trakya'yı altın, bakır, demir maden yatakları olduğu için elde etmek istiyordu (Demiraco, 2007, s. 14). Trak kabileleri yurt edindikleri topraklara Trakya adını vermişlerdir. Trakya hakkında yazılmış eserlerde eski Trak kabilelerinin Edirne, İpsala, Enez, Vize, Lüleburgaz, Karıştıran, Midye ve İğneada'da oturdukları görülmektedir. Fakat bu arada Kırkkilise'nin adı hiç geçmemektedir (Kırklareli İl Yıllığı/1967, s. 179).

2.1.6. Kırklareli'nin Çeşitli Kavimler Tarafından Zaptı

Kırklareli'ni içine alan bölgenin tarih öncesi ve ilk tarih devirleri hakkında açık bilgimiz yoktur. Yalnız Yunanistan'da oturan Ahaylar (Akalı)ın yayılma devri olan M.Ö. 1400 -1200 senelerinde bu bölgeye Akamedeniyetinin nüfuz ettiği ve bu medeniyetten alınmış bazı unsurların burada yüzyıllarca yaşamış olduğu söylenebilir. A. M. Mansel'in Kırklareli'nde yapmış olduğu kazılar neticesinde kubbeli mezarlara rastlanmıştır. M.Ö. V. ve M.Ö. IV. yüzyıllara ait bulunan kubbeli mezarlar, Akakubbeli mezar tipinin yüzyıllarca yaşamış olduğu meydana çıkmaktadır (Kırklareli İl Yıllığı/1967, s. 179).

2.1.7. Hellenizm Devrinde Trakya

Pers Kralı 1. Dareios'in İskit seferinden sonra (M.Ö. 513) Trakya, Pers hâkimiyeti altına girdi. Pers hâkimiyetinin yıkılışından sonra ise, Odrisler tarafından kurulan ve zaman zaman sınırlarını Edirne'den Varna'ya kadar genişleten büyük devletin içine Kırkkilise'nin de girmiş olması kuvvetle muhtemeldir (Kırklareli İl Yıllığı/1967, s. 179). Odrisler Kırklareli'ne tam anlamıyla hâkim olamamışlardır (Kırklareli 2000, s. 33).

2.1.8. Roma İmparatorluğunda Kırklareli

Trakya, Makedonya krallığının Romalılar tarafından ortadan kaldırılması üzerine bilfiil Roma'nın hâkimiyeti altına girmiş oldu. Roma orduları birçok defa Trakya'yı istila ettiler. Romalılar Trakya üzerindeki nüfuzlarını orada birtakım krallıklar yahut prenslikler kurmak ya da eskilerden bazılarını himaye etmek suretiyle kuvvetlendirmek ve devam ettirmek yolunu tutturdular. Merkezi Bizye (Vize) olmak üzere teşekkül eden Doğu Trakya krallığını daima desteklediler ve bu devleti Trakya'nın bekçisi haline getirdiler. Hür olarak yaşamaya alışmış olan Traklar birçok defa isyan etmişler ve bu isyanların sonunda bütün Trakya İmparator Claudius zamanında bir Roma eyaleti haline sokularak İmparatora ait bir eyalet olmuştur. Bu parlak devir hakkında Kırkkilise ile ilgili kaynak olmamasına rağmen, Roma imparatorluğunun Altın Çağı dediğimiz bu devreye Kırkkilise'nin de girmesi muhtemeldir (Kırklareli İl Yıllığı/1967, s. 180).

2.1.9. Gotların İstilas

Hunların önünden kaçan Ostrogotlar Trakya'yı işgal etmeye ve bu ülkeyi yakıp yıkmaya başladılar. Bu istilalar sırasında Kırklareli'nin de tahrip edildiği muhakkaktır. Got akınından sonra Trakya Hunların istilasına uğramıştır. Hunlar Trakya'ya akınlar yaparak burasını yağma ve tahrip etmekten çekinmemişlerdir. Bu sırada Philippopolis (Filibe) ve Arkadiopolis (Lüleburgaz) olmak üzere 70 şehir ve kasabanın tahribe uğradığı bilinir. Arkadiopolis'in Kırklareli'ne olan yakınlığı, verimli topraklara sahip olan Kırklareli'nin de Hunlar tarafından istila edildiğini belirtmektedir (Kırklareli İl Yıllığı/1967, s. 180).

2.1.10. Bizanslılar Devrinde Kırklareli

Kırklareli, Bizans devrindeki tarihi boyunca Balkanlardan inen tehlikelerin devamlı tehdidi altında kalmıştır. V. yüzyıl boyunca Trakya önce Hunlar sonra Slav ve Bulgar akınlarıyla zarar gördü. Bizans İmparatorluğu VI. yüzyılda, batıdan inen akınların tehdidi altında bulunuyordu. Bu akınları önlemek amacıyla 1. Anastasios (491 – 518) Marmara'dan Karadeniz'e kadar uzanan ve İstanbul'u koruması gereken Limes Suru'nu yaptırmıştır. VI. yüzyılda bir saray hadımı tarafından idare edilen Bizans ordusu, Avarların kuvvetli akınlarına dayanamayarak Büyük Constantin'in kutsal bir değer verilen sancağı bile, Avarların eline geçmiştir. Avar tehlikesinden sonra Bulgarlar Trakya'yı istila etmeye başladılar. Krum Han kumandasındaki Bulgarlar Bizans ordusunu imha etti. Bizans İmparatoru Nikephoros'un gümüş ile kaplanan kafatasının Bulgar boyları tarafından ziyafetlerde içki kupası olarak kullanıldığı bilinmektedir. Trakya daha sonraları Peçeneklerin istilasına uğramıştır. Trakya Haçlı Seferleri zamanında da çiğnenmiştir. Latinler kısa zamanda bütün Trakya'ya hâkim olmuşlardır (Kırklareli İl Yıllığı/1967, s. 181).

2.1.11. Osmanlı Döneminde Kırklareli

Kırklareli Osmanlı İmparatorluğunun batıya yönelen fetih siyasetinin önemli uğrak noktalarından biridir. Kırklareli Osmanlı Türklerince Bizanslılardan I. Sultan Murat Hüdavendigâr zamanında Demirtaş Paşa tarafından

768 tarihinde alınarak Türk – Osmanlı imparatorluğuna katılmıştır. Osmanlı Türkleri zapt ettikleri bütün yerlerde yaptıkları gibi kısa bir zamanda Kırklareli’ni de imar veya ihya ederek hanlar, hamamlar ve camiler yaptırmışlar ve bu suretle Trakya’nın mühim kasabalarından biri haline getirmişlerdir.

Fetret Devri’nde Süleyman Çelebi’nin 1411’de kardeşi Musa Çelebi’nin eline geçen Kırklareli ve çevresi 1413’te Çelebi Sultan Mehmet tarafından bütün Rumeli ile beraber alınıp Osmanlı Devleti’ne katılmıştır.

Çelebi Sultan Mehmet ile İkinci Murat’ın ilk zamanlarında, Mustafa Çelebi, Rumeli ile beraber burasını da ele geçirmiş fakat tutunamamıştır.

Bundan sonra Kırklareli, Türkiye İmparatorluğu’nun sınırlarından çok uzak bir şehir olmuştur. Osmanlı Çağı’nda Kırklareli, merkezi Sofya olan pek geniş Rumeli Beylerbeyliği’nin 26 sancağından birinin merkezi idi. Güneydoğudaki Vize de bu beylerbeyliğine bağlı bir sancak merkezi idi. Fakat bu sonuncusu daha çok bugünkü Tekirdağ vilayetine ait toprakları içine alıyordu.

Tanzimat’tan sonra Kırklareli, Edirne vilayetinin altı sancağından birine merkez oldu. 7 kazası vardı. Cumhuriyet devrinde bütün sancaklara (mutasarrıflıklara) *vilayet- il* adı verilince, Kırklareli de bir vilayet merkezi oldu. O zamana kadar Kırkkilise olan adı 20 Aralık 1924 tarihinde 537 sayılı kanun ile Kırklareli’ne çevrildi (Kırklareli İl Yıllığı/1967, s. 181-182).

2.1.12. İstilalar

Kırklareli Osmanlı çağının son yıllarında çeşitli düşman istilaları görmüştür. Birinci istila 1877 yılında Ruslar tarafından vuku buldu. Birkaç ay Rus işgalinde kaldı, hatta Ayastefanos Antlaşması’na göre Kırklareli Türkiye’ye bağlı fakat iç idaresinde muhtar Bulgaristan prensliğine veriliyordu fakat birkaç ay sonra Ayastefanos Muahedesi iptal edilerek aktolunan Berlin Antlaşmasını Kırklareli’ni Türkiye’ye bıraktı.

İkinci istila, Balkan Harbi sırasında Bulgar işgalidir. Bulgarlar 28 Eylül 1912’de şehre girdiler ve 8 Temmuz 1913’te şehirden çıkarıldılar. Bu suretle şehir, 9 ay 10 gün Bulgar işgalinde kaldı. Balkan Harbi’nin mühim vuruşmaları bugünkü Kırklareli topraklarında geçti. Pınarhisar ile Lüleburgaz civarında yapılan muharebeler çok kanlı oldu ve Türk ordularının çözülmesi

ile neticelendi. Böylece Balkan Harbi'nin en kanlı sahneleri Kırklareli'nde geçmiştir.

Üçüncü istila Yunanlılar tarafından oldu. I. Cihan Harbi'nden sonra Yunanlılar şehri ve çevresini işgal ettiler (Kırklareli İl Yıllığı/1967, s. 182).

2.1.13. Kırklareli'nin Türkler Tarafından Geri Alınışı

Kırklareli iki yıl kadar Yunan işgalinde kaldıktan sonra 10 Kasım 1922'de Türkler tarafından geri alınmıştır. O tarihten beri de Türkiye'nin batı bekçiliğini şerefle yapmakta devam etmiştir. Gerek Bulgarlar gerek Yunanlar Kırklareli şehir ve çevresinde büyük tahribat yaptılar. Kırklareli bu saldırganlar tarafından yakılmış, yıkılmış, yağma edilmiş ve neticesinde kasaba bir harabeye dönmüştür. Halkın bir kısmı bu işgaller sırasında öldürülmüş, bir kısmı da Anadolu'ya göç etmiştir.

Lozan Antlaşması'na göre buradaki azınlıklar Türklerle değiştirilmiştir. Bu suretle bu topraklarda yaşayan Yunan ve Bulgar azınlığı kalmamıştır. Mübadeleden önce şehirde Rumlar oldukça kalabalıktı. Kırklareli'nde bir de küçük Yahudi cemaati vardı (Kırklareli İl Yıllığı/1967, s. 182).

2.2. Kırklareli Adının Kaynağı ve Tarihsel Değişimi

Kırkkilise adının tarihçesi ile ilgili oldukça farklı rivayetler söz konusudur. Osmanlı fethinden önce Bizans topraklarında uzun süre bulunan bu şehrin ismi *Saranta Ecclesies / Saranta Ekklasia (Kırkkilise)* olarak kullanılmıştır. Memalik-i Osmaniye'nin Tarih ve Coğrafya Lugati'nde *Kırkkilisa – Saranta Ecclisses* yazmaktadır (Kabakçı, 2013, s. 20). Bu ad Latince kırk Kilise'nin karşılığı idi (Kaymaz, 2010, s. 19). Bu ad Kırklareli Saranta Ekklisiai (Kiliseler Yeri) adını muhtemelen Hristiyanlığın 313 yılında İmparator Konstantinus tarafından serbest bırakılması, kilisenin varlığının Roma Devleti tarafından resmen kabul edilmesinden sonra almıştır. Tarihi bilgilere göre İmparator Konstantinus tahta geçtiğinde daha önce yasaklanmış bulunan Hristiyanlığı bir fermanla serbest bırakmış, inananlara işkence yapılmasını yasaklamıştı. Böylece Hristiyanlık resmi din olmuş, Kilise Birliği kurulma yolu açılmıştır. Yeni düzenlemede her eyalete bir vali, her şehre bir piskopos getirildi. Valiler şef, piskoposlar halkın seçtiği yol göstericiler ol-

dular. Bu anlamda Hristiyanlar vatandaş olmaktan önce kilise mensubu oluyorlardı. Bu uygulama ile piskoposlar şehirlerin gerçek temsilcileri oldular. Bu arada imparator tüm piskoposları başkanlığı altında toplayarak bir konsil meydana getirdi. Konsil Hristiyanlıkta piskoposlar ile öteki kilise önderlerinin öğretisi, yönetim, disiplin ve benzeri sorunları görüşüp karara bağlamak için yaptıkları toplantılardı. “konsiller, halk tarafından seçilmiş piskopos üyelerden meydana geldiği için *iktidar ortağı* bir organ kabul edildiler. Yunancada vatandaşlar topluluğu *Ekklesiai* kelimesinden alınan *kilise (elise)* ismi dindarlar birliğini oluşturdu. Ve bundan sonra kilise imparatorlukta eyalet yönetimlerine uygun olarak dinsel bölgeler oluşturmaya başladılar. Bu dinsel bölgeler aynı zamanda piskoposluk merkezi idilerdi ki bu da *yurttaşlar topluluğu yeri* demek oluyordu. Yani Kırklareli bu dönemde Piskoposluk Bölgesi’nde *Yurttaşlar Topluluğunun* yeriydi. İşte Kırklareli bu dönemde piskoposluk bölgesinde yurttaşlar topluluğu anlamına gelen *Kilise-ler Yeri* adını aldı. Kırklareli aynı zamanda İlk Hristiyanların Yeri olması nedeniyle *Kutsanmış Kent* idi. Türklerin kendi adını değiştirmemelerinin asıl nedeni budur. Sonraki yıllarda Dindarlar Topluluğu tarafından Kırklareli *Ruhların Kurduğu Kent* oldu. Kırklareli piskoposluk bölgesi ve dindarlar birliği merkezi olduktan sonra bölgede kilise yapımına hız verildi. Roma valileri de keşişler için manastırlar yapmaya başladılar. Esasen bu yıllarda Kırklareli, Babaeski, Pehlivanköy, Lüleburgaz, Karıştıran, Havsa bölgesi Trakya’da Hristiyanların toplantılar yaptıkları Hristiyan azizlerin gidip geldiği, Hristiyan tarikatların birbirleriyle mücadele ettikleri yerdirdi. 1603 yılında Kırklareli’ne gelmiş bulunan Polonyalı yazar Simeon Kırklareli’nin kayalık bir arazi üzerine kurulduğunu, kilise çokluğundan dolayı Greklerin buraya *Dessara Kondi (Teresa Konta) Ekklesiai* de dendiğini yazmaktadır (Karaçam, 1995, s. 110). Osmanlılar, kenti Bizanslılardan alınca, Latince kökenli bu adı Türkçeleştirerek buraya Kırk Kilise veya *Kırk Kinise* demişti. Halk arasındaki söylenceye göre, bölge Bizans’tan alındığında burada Kırklar Baba Dergâhı vardı. Bu dergahta bulunduğu söylenen kitabede:

Kırk Kimesne (kimse) şehit oldu bu yerde,

Bu nam ile anılmıştır bu belde

şeklindeki beyit yüzünden şehre *Kırk Kimesne* dendi. Osmanlı vakanüvislerince yazılan tarihlerde, Kırklareli'ne Rumeli Fatihi diye anılan Süleyman Paşa'ya dayandırılarak *Paşa İli* de dendi (Kaymaz, 2010, s. 19). Bölge fazla kullanılmayan *Virisium*, *Verisse*, *Aya Saranda* gibi isimlerle de adlandırılmıştır (Kabakçı, 2013, s. 20). Hellen ve Roma dillerinde Kırklareli'nin atası Verisse (kaynak) olarak ifade ediliyordu ve muhtemelen Kırkların atasının yeri Aşağıpınar idi (Karaçam, 1995, s. 111). Bulgar akınlarına uğrayan şehre ise Bulgarlar *Lozengrad*(*bağlar şehri*) adını takmışlardır. Şehrin adı Edirne Salnameleri'nde ise *Heraklia – Kırkkilise* şeklinde yazılıdır (Kabakçı, 2013).

Kırkkilise adının nereden geldiği ile ilgili çeşitli rivayetler vardır. Öncelikle Kırkkilise isminin kırk tane kilise manasında kullanıldığını düşünmemeliyiz. *Kırk* kelimesinin çokluk ifade eden manada kullanıldığı ve çok fazla kilisenin bulunması dolayısıyla bölgenin bu isim ile anıldığı tahmin edilmektedir. Bu adın İslam ve Hristiyan kültüründe önemli bir yer teşkil eden kırklar ya da azizler terimlerinden kaynaklandığı ve fetihten evvel bölgede *Ayasaranda* (Azizler Mabedi) denilen bir mabet bulunduğu ve Türkçeleştirilerek *Kırkkilise*(*Kırklar Kilisesi - Azizler Kilisesi*) haline getirildiği rivayet edilmektedir. Yine Bizans döneminde Hristiyanlığın serbest bırakılması ile bölgede dinsel merkezlerin oluşmaya başlaması, Hristiyan azizlerin bölgedeki faaliyetleri ve buranın ilk Hristiyanların yeri olduğu düşüncesi Azizler Mekânı, Mabetler Yeri, Azizler Kilisesi, Kırk Azizler gibi isimleri doğrular niteliktedir. XVI. Yüzyıl tahrir kayıtlarında ise bazen *Kırkenise*, *Kırkkenisa*, *Kırkkilisa*, *Kırkkilise* şeklinde geçmektedir. Kanaatimizce Kırkkilise için söylenen *kırk kimesne* ifadesi de Kırk Azizlerin *Kırk kimseye* dönüşmüş halidir.

Bu süreçte *kırk* kelimesinin değişmemiş olması muhtemelen kelimenin İslam inancına aykırı olmamasından kaynaklanmaktadır. Kırkkilise adının fetihten 10 sene önce dahi kullanılmış olması daha sonraki adlandırmaların kişisel tercihler ile ortaya çıktığı kanısını uyandırmaktadır. Bu tercihlerin bir örneği de Milli Mücadele'nin başarıyla sonuçlanmasının akabinde Türkiye

Büyük Millet Meclisi'nde "milli kültüre" ters düştüğü düşünülen yer adlarının değiştirilmesi konusunda olmuştur. Ancak bu defa isim kanun ile tescil edilerek Kırklareli halini almıştır. Kırkkilise halkından defalarca şehir ismindeki kilise tabirinin kaldırılması yolunda Dâhiliye Vekâletine müracaatlarda bulunulmuş, Kırkkilisel Bolu Milletvekili Dr. Fuad (Umay) Bey de bu durumla yakından ilgilenmiştir. Kırkkilise vilayetine bağlı Mustafa Paşa Kazasının lağvı ile ilgili bir kanun teklifinin mütarekesi sırasında Zonguldak milletvekili Tunalı Hilmi Bey'in kanun maddesinde geçen Kırkkilise ismindeki kilise tabirini eleştirmesi üzerine, dönemin Kırkkilise milletvekili Dr. Fuad Bey, şehrin adının halk dilinde ve resmi olmayan kullanımda *Kırklareli* veya *Kırklar ili* şeklinde geçtiğini izah ederek Dâhiliye Vekili Recep Bey'in de onayını alarak TBMM Başkanlığı'na şu teklifi yapmıştır:

"Riyaset-i Celileye İkinci Maddedeki Kırkkilise isminin Kırklareli'ne tahvilini teklif eylerim."

14 / 12 / 1340 (1924)

Kırkkilise Mebusu Doktor Fuad

Böylece 20 Aralık 1924 tarihli kanun ile bu vilayet merkezi il / el tabirine istinaden Kırklareli adını almıştır. İlgili kanun, bir gün sonra Reis-i Cumhuriyun onayına sunulmuş ve 23.12.1924 tarihinde Mustafa Kemal'in onayı alındıktan sonra 14. 01. 1925 tarih ve 82 numarayla Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Böylece Cumhuriyet ile adı değiştirilen ilk il Kırkkilise olmuştur (Kabakçı, 2013).

2.3. Mustafa Kemal Atatürk Kırklareli'nde

Yurt kurtaran, milli, laik, demokratik ve sosyal bir hukuk devleti kuran ilk Cumhurbaşkanımız Mustafa Kemal Paşa yurt gezileri sırasında 20 Aralık 1930 tarihinde Kırklareli ilini ilk kez ziyaret etmişlerdi. 19 Aralık 1930 tarihinde Sirkeci'den trenle hareket eden Mustafa Kemal Paşa geceyi trende geçirdi. 20 Aralık 1930 da öğleye doğru Alpullu'ya geldi ve törenle karşılandı. 26 Kasım 1926'da işletmeye açılan bu eseri gezip bilgi aldı. Öğle yemeğini fabrikada yedikten sonra fabrika ziyaret defterine "*Alpullu Şeker Fabrikası'nı gezdim. Gördüğüm vaziyetten memnun oldum. Kurumun daha çok gelişmesini ve şimdiye kadar olduğundan fazla başarılı olmasını dilerim*

Yurdumuzun her müsait bölgesinde, şeker fabrikalarının çoğalmasını ve bu suretle şeker ihtiyacının temini, mühim hedeflerimiz sırasında tanınmalıdır." diye yazdı. Alpullu'dan aynı gün ayrılan Mustafa Kemal Paşa saat 15. 00'te Kırklareli il merkezine geldi. Valiliği, Askeri Komutanlığı, Belediye'yi ziyaret etti. Daha sonra Halk Fırkasında yapılan toplantıya katılan Mustafa Kemal Paşa'ya gençler ve çeşitli kuruluş temsilcileri *hoş geldiniz* dedi. Çok içten konuşmalarla şükran duygularını dile getirdiler. Sonunda söz alan büyük kurtarıcımız Mustafa Kemal Paşa *"Kırklareli halkı ve özellikle gençlik adına söylenen sözlerden duygulandım. Bundan ötürü teşekkür ederim. Gösterilen heyecanın, bir aynı da benim vicdanımda hâsıl olmuştur. Bunu layıkıyla ifade edebilmek benim için zordur."* şeklinde bir konuşma yaptı. Akşam yemeği sonrası Kırklareli Türk ocağında gençler ayrı bir toplantı düzenlemişlerdi. Gençlerin bu toplantıya daveti üzerine, gecenin ilerleyen saatlerinde toplantıya katılan Cumhurbaşkanımız Mustafa Kemal Paşa Kırklareli Türk Ocağında, Türk ocaklarının görevi ve Türk kültürü hakkında çok önemli olan şu konuşmayı yaptı:

"Biraz önce Türk Ocaklarının siyasi ve milli birer kuruluş olduklarını söylemiştim. Bu doğrudur. Türk Ocakları, bir kültür etrafında şekillenmiştir. Bu itibarla Türk Ocakları bu ülküsünü gerçekleştirmek için; bilim, kültür ve sosyoloji alanında savaşmak zorundadır.

*Benim kültürden anladığım, bir devleti meydana getiren toplumu yani milleti düşünün. Bir millete kaç türlü hayat tasavvur edebilir? Devlet hayatı, fikir hayatı, ekonomik hayat. Yani ticari, zirai hayat değil mi? Her millet devlet hayatında, fikir hayatında bir şeyler yapar. İşte bu üç hayatın toplamına **kültür** denir. Bizim devlet hayatımızda, bilindiği gibi Osmanlı siyaseti; ayrı cins unsurlardan ve maddelerden meydana gelmişti. Bunlardan karışım yapmak mümkün olmadığı için Osmanlı siyaseti yerine yeni bir siyaset çıktı. O siyaset milli siyaset, Türkçülük Siyaseti idi. Bu siyaseti ilan edip yaygın hale getirmekle beraber; fikri, sosyal ve ekonomik hayatı da ilerletmek gereklidir. Bu üç şekil hayattaki gelişme dereceleri birleştiği zaman ortaya o milletin kültürü çıkar. Bazıları kültürle medeniyeti ayıramazlar. Bilindiği üzere her milletin kendine özgü karakteri vardır. Kültür, bu özellik ve karakterle ifade edilir. Bence de en bilimsel olanı kültür ile medeniyeti bir arada*

yürütmektir." demek suretiyle kültür konusunda sonraları Prof. Afet İnan'a yeniden ve daha akademik olarak yazdırdığı görüşlerini ilk kez Kırklareli'nde ifade etmişlerdi.

Mustafa Kemal Paşa, Kırklareli'ndeki Türk Ocağından ayrılırken ocak defterine *"Kırklareli Türk ocağında çok kıymeti arkadaşlarla geçirdiğim zamanın hatırasını sönmez hislerle saklayacağım."* şeklindeki cümleyi de yazmıştı. O geceyi Kırklareli İstasyonunda özel treninde geçiren Cumhurbaşkanımız sabah Türk Ocağı ve şimdiki Ziya Gökalp İlköğretim Okulunda ilgililerle görüşüp incelemelerde bulundu. İlden ayrılırken *"Kırklareli'nde halkın çok hassas ve memleket işlerinde çok alakalı heyecanlı olduğunu gördüm. Burada geçirdiğim iki gün zarfında edindiğim hislerle unutulmaz hatıralarla sizlerden ayrılıyorum."* dedi. Halkın coşkun sevinç gösterileri arasında, otomobiline binerek Edirne'ye hareket etti (Kaymaz, 2010, s. 15-17).

2.4. Kırkkilise Temettuat Defterlerinin Özellikleri

Tanzimat'ın mali reformlarının bir ayağı sayılan Temettuat kayıtlarının tutulduğu defterler Başbakanlık Osmanlı Devlet Arşivi'nde muhafaza edilmektedir. Kırkkilise defterleri ciltli ve tüm mahalle ve köyleri kapsayan tek bir defter olmadığından her mahalleyi ayrı ayrı bulmanın ve karşılaştırmanın zorluğu yaşanmıştır. Kırkkilise merkez kazasının dokuz mahallesinin toplam dokuz defteri bulunmaktadır. Bu defterlerin sayfalarında herhangi bir kayıp ve eksik yoktur. Toplam 600 sayfadır.

Kırkkilise defterlerinde tasnif sırasında ya hatalı okunduğundan ya da dikkatsizlikten mahalleler farklı idari birimler içinde veya farklı isimler ile kaydedilmişlerdir. Başbakanlık Osmanlı Arşivinde karşılaşılan tasnif hataları dikkate alınarak tüm temettuat defterleri taranmış ve tahrir kayıtlarında bulunan mahallelerin adları ile Kırkkilise Temettuat defterlerimizde bulunmayan mahalleler karşılaştırılarak kayıp olduğu sanılan mahallelere köy adı ile rastlanılmıştır.

Örneğin Sultan Bayezıd Köyü diye tasnif edilmiş olan Sultan Bayezıd Mahallesi'dir. Aynı durum Doğice Mahallesi için de geçerlidir, arşiv belgelerinde Doğice Köyü adıyla tasnif edilmiştir. 19. Yüzyıl ortalarında 7 ma-

hale olarak bilinen Kırkkilise Kazası, salname kayıtlarında olduğu gibi 9 mahalle ile tamamlanmıştır. Başbakanlık Osmanlı Arşivi temettuat tasnifinde Yapraklı Mahallesi, Bayraklı Mahallesi olarak Dellakzade Mahallesi Dilanzade Mahallesi olarak, bazı çalışmalarda ise Yapraklı Mahallesi Bayramlı Mahallesi olarak okunmuştur (Kabakçı, 2013, s. 15-17).

2.5. Kırkkilise’de Mahalle

Mahalle; bir şehrin, bir kasabanın büyükçe bir köyün bölündüğü parçalardan her biri, bu parçalarda oturan insanların tümü anlamına gelmektedir (TDK, 2011, s. 1603). Kentsel alanda mahalle ve kırsal alanda köy toplulukları, Osmanlı idaresinin klasik dönemden beri en alt birimini oluşturmaktadır. Mahalle, sadece idari değil aynı zamanda sosyal bir birimdir. Bugünkü anlamda mahalle ve köy kavramları statüsüne Tanzimat’tan önce kavuşmuştur. Geleneksel Türk şehirlerindeki mahalleler, sınıf ve statü farklılıklarının biçimlendiremediği mekânlardır. 18. yüzyıl hatta 19. yüzyıl başlarında dahi mahallelerde toplumsal sınıflaşmaya göre biçimlenmiş belirgin bir mekân farklılaşması yoktu. Dinsel farklılıklar, her sınıf ve statüden olan insanlar kurallar çerçevesinde aynı mahallede birlikte yaşarlardı. Kırkkilise mahallelerinde de bu farklılıklar mahallelerde belirgin şekilde görülmemektedir. Dinsel farklılıklar dâhil her sınıf ve statüden aynı mahallede yaşayan Müslüman ve gayrimüslim ahaliye tüm defterlerimizde rastlanmaktadır. Doktor Ahmet Hamdi Bey, Kırkkilise’nin 9 mahalleden ibaret olduğunu ancak mahallelerin kendi içlerinde etnik gruba göre ayrıldıklarından bahsetmiştir. Mahalleleri bu ayırım ile değerlendirmiş ve sıralamıştır. Buna göre Kırkkilise’de bulunan Hatice Hatun Mahallesi’nin Müslüman ve Bulgar olarak iki mahalleye ayrıldığını, Karakaş Mahallesi’nin Müslüman, Musevi ve Rum olarak üç mahalleye ayrıldığını, Cam-i Kebir Mahallesi’nin Müslüman, Rum ve Bulgar olarak üç mahalleye ayrıldığını, Yapraklı Mahallesi’nin Rum ve Bulgar olarak iki mahalleye ayrıldığını, Dellakzade Mahallesi’nin Müslüman, Rum ve Bulgar olarak 3 mahalleye ayrıldığını, Hacızekeriya Mahallesi’nin Müslüman, Rum ve Bulgar olarak üç mahalleye ayrıldığını söylemiştir.

Osmanlı mahalleleri kurucu öğelerden olan cami esas alınarak kurulmuştur. Mahalle, cami ve mescid etrafında oluşan bir yapı arz etmektedir. Cami toplumsal merkez durumundadır. Bu nedenle, caminin ismi veya camiye ya da mescide ismini veren şahsın ismi, çoğu kere mahallenin de ismidir. Kırkkilise örneğinde de bu yapıyı Cami-i Kebir ve Cami-i Atik şeklindeki cami isimlerinde görmekteyiz. Cami-i Kebir Mahallesi ismini veren caminin Osmanlı Türklerinden kalma en eski eser olan Hızır Bey Camii olduğu bilinmektedir. 1383 – 1384 yıllarında Hızır Bey Camii inşa edilince, Osmanlıların şehri ele geçirdiklerinde yaptıkları ilk cami, Cami-i Atik(Eski Cami) olarak isimlendirilmiştir. XVI. ve XVII. yüzyıllarda varlığı tespit edilen caminin 1832 tarihli bir belgede yangın sonucu tahrip olduğu ve Çorbacıoğlu Hüseyin bin Ahmed tarafından tamir görerek yenilediği yazmaktadır. Çarşı ortasında olduğu anlaşılan cami muhtemelen bir zelzele, yangın veya bir sel baskını ile hiç iz bırakmadan yok olmuştur (Kabakçı, 2013, s. 41-43).

2.6. Mahallelerin İsimleri ve Tarihsel Süreci

Osmanlı dünyasındaki şehircilik anlayışında mahalle son derece mühim bir yer teşkil etmekteydi. Bu bakımdan bir mahallenin biçimlenmesi ve adlanmasında sosyal dokuya dikkat edilir ve kültürel değerlerin uyumlu olarak varlığını korumasına önem verilirdi.

Kırkkilise mahallelerinde de bu yapı dikkat çekmektedir. Mahalle isimlerinin birçoğu, mahallede bulunan cami isimleri ile veya önemli bulunan şahıs isimleri ile isimlendirilmiştir. 16. yüzyıldan itibaren kurulan tüm mahalleler –Cami-i Atik Mahallesi hariç- 19. yüzyılda da varlığını sürdürmüştür. Ancak temettuat defterlerinde Cami-i Atik Mahallesi adında bir mahalle defterine rastlanmamıştır. Ayrıca Edirne salnamelerinde de Cami-i Atik Mahallesi bulunmaması ve toplam mahalle sayısının 9 olması, 19.yüzyılda Cami-i Atik adında bir mahallenin olmadığını göstermektedir. Muhtemelen bu mahalle nüfusunun azlığı nedeniyle diğer mahallelere ilhak edilmiştir.

Kırkkilise mahalleleri 20. yüzyıla kadar isimlerini hiç değiştirmeden muhafaza etmişlerdir. Ancak söz konusu yüzyıl itibari ile şehrin isminin

değişmesi gibi mahalle isimleri de değiştirilmiştir. Yapraklı Mahallesi Yayla Mahallesi'ne, Cami-i Kebir Mahallesi Demirtaş Mahallesi'ne, Hacızekeriya Mahallesi Doğu Mahallesi'ne, Dellakzade ve Doğice mahalleleri Akalar Mahallesi'ne, Sultan Bayezid ve Hatice Hatun Kocahıdır Mahallesi sınırları içine dâhil edilmiştir. İsmi 16. yüzyıldan itibaren muhafaza eden mahalle Karaca İbrahim Mahallesi, ismi 17. yüzyıldan itibaren muhafaza eden Karakaş Mahallesi'dir.

Osmanlı öncesi ilk yerleşmenin, Yapraklı (bugünkü Yayla Mahallesi) Mahallesi'nin bulunduğu bölgeler olduğu sanılmaktadır. Yerleşme daha sonra güneye ardından batıya doğru genişlemiştir. Önce Yayla ve Kırklar Tepeleri denilen bölgenin arasındaki vadi ikametgâh sahası olmuştur. Mahalli yerleşim sırasına göre Yapraklı Mahallesi daha sonra Hacı Zekeriya Mahallesi, Cami-i Kebir Mahallesi, Karacaibrahim Mahallesi, Karakaş Mahallesi ve diğer mahalleler yerleşim alanı haline gelmişlerdir (Kabakçı, 2013, s. 44-46).

3. BÖLÜM

KIRKLARELİ İL MERKEZİ YERLEŞİM YERİ ADLARININ İNCELENMESİ

3.1. Yapı Bakımından Tasnifi

3.1.1. Sözcük Hâlindekiler

3.1.1.1. Kök sözcükler

3.1.1.1.1. Çekim eksiz sözcükler

- 100.
- 75.
- Abbas
- Acem
- Açelya
- Adalet
- Adile
- Adliye
- Ağa
- Ahenk
- Ahmet
- Akagün
- Akasya
- Akçahan
- Akif
- Aksoy
- Akşam
- Aktaş
- Ali
- Aliye
- Alp
- Alptekin
- Altay
- Asıl
- Asma
- Aşık
- Ata
- Atatürk
- Ateş
- Atiye
- Avni
- Avşar
- Ay
- Ayazma
- Aydın
- Aykent
- Baba
- Babaeski
- Bacak
- Badem

- Bademlik
- Bahadır
- Bahçeli
- Bahriye
- Balkan
- Baraj
- Barbaros
- Barış
- Batı
- Bayındır
- Bayır
- Bey
- Beyatlı
- Beyaz
- Beyazıd
- Beyhan
- Beykent
- Beyli
- Beypınar
- Bilal
- Bulut
- Burak
- Buzhane
- Büyük
- Cami
- Canlı
- Cevdet
- Cevizli
- Ceylan
- Cumhuriyet
- Çakıl
- Çakmak
- Çam
- Çamlık
- Çavuş
- Çeşme
- Çetin
- Çevre
- Çıkamaz
- Çınar
- Çiçek
- Çifte
- Çilek
- Çirkince
- Çoban
- Çömlek
- Çukur
- Dalcalı
- Dar
- Defne
- Deli
- Demir
- Demirali
- Demirhan
- Demirtaş
- Deniz
- Denктаş
- Dere
- Derya
- Dibek
- Doğan
- Doğu
- Doğuş
- Doktor

- Dört
- Drama
- Durmuş
- Durmuşbey
- Ebru
- Edirne
- Eğitim
- Ekin
- Elif
- Elma
- Emek
- Ender
- Enes
- Er
- Erdem
- Erguvan
- Eriklice
- Eski
- Ethem
- Evliya
- Fahrettin
- Fahri
- Faik
- Fatih
- Fatma
- Ferah
- Festival
- Fevzi
- Fırın
- Fikret
- Filibe
- Filiz
- Fuat
- Gar
- Gayret
- Gazhane
- Gazi
- Geçit
- Gelişim
- Genç
- Gerdanlı
- Gonca
- Göçmen
- Gökalg
- Göksel
- Gurur
- Gül
- Gülizar
- Güllü
- Güner
- Güneş
- Güney
- Gürcü
- Güven
- Habib
- Hacivat
- Hal
- Halil
- Halk
- Hamdi
- Hamza
- Han
- Hapishane
- Harap

- Harzem
- Hasan
- Hastane
- Haşim
- Hatip
- Haydar
- Haydardere
- Helva
- Hıdır
- Hıdırbey
- Hızırbey
- Hidayet
- Hoca
- Hudut
- Hülya
- Hürriyet
- Hüsamettin
- Hüseyin
- Işık
- Işıkalp
- İbrahim
- İbrahimbey
- İkbâl
- İlhan
- İmam
- İnanç
- İnci
- İncidere
- İntibah
- İskeçe
- İstasyon
- İstiklal
- Jandarma
- Kadastro
- Kadı
- Kadıçeşme
- Kadıncıktepe
- Kağanbey
- Kaldırım
- Kalenci
- Kanlı
- Kanuni
- Kapan
- Kara
- Karabekir
- Karaca
- Karacaibrahim
- Karacakaya
- Karagöz
- Karahıdır
- Karakaş
- Karakol
- Karanfil
- Karaumur
- Karaumbey
- Kardelen
- Kartal
- Kavaklı
- Kavala
- Kaya
- Kayacan
- Kayalık
- Kazım
- Kemal

- Kemani
- Kemer
- Kesmekaya
- Kılışarslan
- Kıranyığıt
- Kışla
- Kiraz
- Kiremithane
- Koca
- Kofçaz
- Koru
- Koşu
- Köy
- Kule
- Kurtuluş
- Kuru
- Kuyu
- Kuyulu
- Kuzey
- Küçük
- Kültür
- Küme
- Laleli
- Lojman
- Lütfü
- Mahmut
- Mahya
- Maksut
- Manço
- Manolya
- Mazhar
- Mecidiye
- Mehmet
- Mektep
- Melek
- Menekşe
- Merdivenli
- Meriç
- Mesleki
- Mesut
- Meşe
- Mevki
- Mezarlık
- Mimar
- Mimoza
- Mine
- Mirza
- Mirzabey
- Mithat
- Muammer
- Muhacır
- Muhittin
- Mumcu
- Murat
- Mustafa
- Mutlu
- Muzaffer
- Müderris
- Naili
- Namazgah
- Namık
- Narin
- Narlı
- Nasrettin

- Naşit
- Nedim
- Nergiz
- Neşe
- Niğdeli
- Noter
- Nüzhediyeye
- Nüzhet
- Oğuz
- Okul
- Onur
- Orman
- Orta
- Osman
- Osmanpaşa
- Oylum
- Oymakbey
- Ömer
- Önür
- Özel
- Özer
- Özge
- Özgür
- Özlem
- Öztürk
- Pala
- Panayır
- Park
- Paşa
- Pazar
- Pazarcık
- Peksöz
- Pınar
- Pınarhisar
- Polos
- Portakal
- Poyraz
- Rauf
- Ray
- Remzi
- Reyhani
- Rodoplu
- Saadet
- Sadık
- Sağlam
- Sağlık
- Salcı
- Salhane
- Salı
- Salim
- Saltuk
- Samsabey
- Sanat
- Sanayi
- Sancaktar
- Sebahattin
- Sedef
- Sefa
- Selamet
- Selanik
- Selen
- Serhat
- Sevimli
- Seyran

- Sırma
- Simay
- Sinan
- Somay
- Söğüt
- Söğütcük
- Sultan
- Sungurbey
- Sükan
- Sümbül
- Sütçü
- Şaban
- Şahin
- Şehit
- Şen
- Şenlik
- Şeref
- Şerefli
- Şerif
- Şevket
- Şeytandere
- Şifa
- Şirin
- Şükrü
- Tabya
- Tamburacı
- Taş
- Taşlık
- Tavşan
- Tekin
- Tepe
- Tepeli
- Tevfik
- Timurpaşa
- Toprak
- Tuncan
- Turhan
- Türbe
- Türbeli
- Türker
- Türkiye
- Uğur
- Uğurlu
- Umay
- Umurbey
- Umut
- Uzman
- Uzun
- Üçok
- Ülker
- Ülkü
- Ümit
- Üniversite
- Üsküp
- Üstün
- Vahit
- Vali
- Vatan
- Ve
- Vilayet
- Walldrof
- Yahşi
- Yahya
- Yanık

- Yanya
- Yapıcı
- Yaren
- Yarkın
- Yasemin
- Yavuz
- Yayla
- Yeni
- Yeşil
- Yeşilpınar
- Yıl
- Yıldırımbeş
- Yıldız
- Yonca
- Yurt
- Zagra
- Zambak
- Zincirli
- Ziya
- Zurnacı
- Zübeyde
- Zümrüt

3.1.1.1.2. Çekim ekli sözcükler

3.1.1.1.2.1. Sözcükten ekli

- Akalar
- Ambarlar
- Bağlar
- Bahçeler
- Bentler
- Birliğı
- Borsalar
- Böceğı
- Caddesi
- Çarşısı
- Çıkmazı
- Çiftçiler
- Erikler
- Evler
- Evleri
- Gazinolar
- Gerenler
- Güler
- Hanım
- Hizmetleri
- Işıklar
- Kırklar
- Kırklareli
- Köyü
- Kuyumcular
- Lisesi
- Merkezi
- Odalar
- Okulu
- Rodoplular
- Siteler
- Şirinler
- Taburu
- Tesisleri

- Topçular
- Yener
- Yeri
- Yesin
- Yolu

3.1.1.1.2.2. Öbekten ekli

- Arıkuşu
- Ayçiçeği
- Boyacıoğlu
- Bostancıoğlu
- Cezaevi
- Dingiloğlu
- Gazievleri
- Gökkuşığı
- Helvacıoğlu
- İstasyonaltı
- Kasapoğlu
- Kayyumoğlu
- Kırklareli
- Kırkşehitler
- Kuşdili
- Nalbantoğlu
- Onbaşı
- Öğretmenevi
- Rumeli
- Sırtbağlar
- Türkoğlu

3.1.1.2. Türemiş sözcükler

3.1.1.2.1. Türkçe eklerle türemiş

3.1.1.2.1.1. Sözcükten türemiş

- 100.
- Adak
- Anıt
- Armutlu
- Arpalık
- Asma
- Bademlik
- Bahçeli
- Batı
- Beyatlı
- Beyli
- Birlik
- Birliği
- Bostancıoğlu
- Boyacıoğlu
- Büyük
- Canlı
- Cevizli

- akmak
- amlık
- evre
- ıkma
- ıkma
- Çiftçiler
- Çifte
- irkince
- Dalcalı
- Doğu
- Doğuş
- Durmuş
- Durmuşbey
- Eğitim
- Ekin
- Eriklice
- Geçit
- Gelişim
- Gerdanlı
- Gerenler
- Göçmen
- Güllü
- Helvacioğlu
- Işık
- İnanç
- Kadıncıktepe
- Kaldırım
- Kalenci
- Kanlı
- Kapan
- Karaca
- Karacaibrahim
- Karacakaya
- Kavaklı
- Kayalık
- Kesmekaya
- Kılışarslan
- Kıranyığit
- Koşu
- Kurtuluş
- Kuyulu
- Küçük
- Kkyayla
- Laleli
- Merdivenli
- Mezarlık
- Mumcu
- Mutlu
- Narlı
- Niğdeli
- Okul
- Okulu
- Öğretmenevi
- Özlem
- Pazarcık
- Rodoplular
- Salcı
- Sağlık
- Sevimli
- Soğukkuyu
- Soğuksu
- Sğtk
- Sütçü
- şenlik

- Şerefli
- Tamburacı
- Tekçebey
- Taşlık
- Tepeli
- Topçular
- Türbeli
- Uğurlu
- Umut
- Uzun
- Yanık
- Yapıcı
- Zincirli
- Zurna

3.1.1.2.1.2. Öbekten türemiş

- 75.

3.1.1.2.2. Arapça eklerle türemiş

- Adalet
- Adile
- Adliye
- Aliye
- Atiye
- Avni
- Bahriye
- Cami
- Fahri
- Fevzi
- Gülizar
- Hamdi
- Kanuni
- Kemani
- Lütfü
- Mecidiye
- Mesleki
- Mevki
- Mevkii
- Naili
- Nüzhediyeye
- Remzi
- Reyhani
- Şükrü
- Türkiye

3.1.1.2.3. Farsça eklerle türemiş

- Kabristan
- Namazgah

3.1.2. Söz Öbekleri Hâlindekiler

3.1.2.1. Sıfat tamlaması

- Akagün
- Aksoy

- Aktaş
- Atatürk
- Aykent
- Beykent
- Beypınar
- Buzhane
- Demirtaş
- Denктаş
- Haydardere
- İncidere
- Kadıçeşme
- Kadıncıktepe
- Karacakaya
- Karagöz
- Karakaş
- Kesmekaya
- Kılışarslan
- Kıranığit
- Kırkşehitler
- Küçükayla
- Öztürk
- Peksöz
- Pınarhisar
- Sırtbağlar
- Simay
- Soğukkuyu
- Soğuksu
- Somay
- Şeytandere
- Türker
- Üçok
- Yeşilpınar

3.1.2.2. Eksiz ad tamlaması

- Dereköy
- Gazhane
- Hastane
- Hapishane
- Kiremithane
- Salhane

3.1.2.3. Belirsiz ad tamlaması

- Arıkuşu
- Ayçiçeği
- Bostancıoğlu
- Boyacıoğlu
- Cezaevi
- Dingiloğlu
- Gazievleri
- Gökkuşığı
- Helvacıoğlu
- İstasyonaltı
- Kasapoğlu
- Kayyumoglu
- Kırklareli
- Kuşdili
- Nalbantoğlu
- Onbaşı
- Öğretmenevi
- Rumeli

- Türkoğlu

3.1.2.4. Unvan öbeği

- Akçahan
 - Alptekin
 - Beyhan
 - Demirali
 - Demirhan
 - Durmuşbey
 - Gökalp
 - Hıdırbey
 - Hızırbey
 - Işıkalp
 - İbrahimbey
 - İlhan
 - Kağanbey
 - Karabekir
 - Karacaibrahim
 - Karahıdır
 - Karaumur
 - Karaumbey
 - Kayacan
 - Mirzabey
 - Oymakbeyi
 - Osmanpaşa
 - Samsabey
 - Sungurbey
 - Tekçebey
 - Timurpaşa
 - Umurbey
 - Yıldırımbey
 - Kılışarslan
- [< Kılıçarslan].

3.1.2.5. Fiilimsi öbekleri

3.1.2.5.1. Sıfat-fiil öbeği

- Durmuşbey
- Kesmekaya
- Kıranyığit

3.2. İçerik Bakımından Tasnif

3.2.1. Ağaç Adlarından Mülhem

- Akasya
- Armutlu
- Asma
- Badem
- Bademlik
- Bağlar
- Cevizli
- Çam
- Çamlık
- Çınar

- Defne
- Deli Orman
- Erguvan
- Erikler
- Eriklice
- Eski Kavaklı Yolu
- Kavaklı
- Kiraz
- Koru
- Meşe
- Narlı
- Portakal
- Sırtbağlar
- Söğüt
- Söğütçük
- Yeşil Elma

3.2.2. Akrabalık Adlarından Mülhem

- Avni Kemani Nedim Nalbantoğlu
- Babaeski Yolu
- Baba Bayır
- Balaban Baba
- Bostancıoğlu
- Boyacıoğlu
- Çirkince Baba
- Çömlek Baba
- Fahri Kasapoğlu
- Gül Baba
- Hamdi Helvacıoğlu
- Hamza Baba
- Helva Baba
- İbrahim Baba
- Kara Baba
- Kasapoğlu
- Kayyumoglu
- Kırklar Baba
- Mahya Baba
- Namazgâh Baba
- Sancaktar Baba
- Şevket Dingiloğlu
- Türkoğlu

3.2.3. Belirleyici – Yıpranmışlık Bildiren Adlardan Mülhem

- Babaeski Yolu
- Büyük Cami
- Büyük Mezarlık
- Çıkamaz
- Çukur
- Dar
- Eski Adliye
- Eski Buzhane
- Eski Cezaevi
- Eski Hastane
- Eski Kavaklı
- Eski Lefeci Yolu
- Eski Polos Yolu
- Harap Fırın
- Küçük
- Küçük Mezarlık
- Küçükayla
- Orta

- Uzun
- Yeni
- Yeni Göçmen Evleri
- Yeni Sanayi Cami

3.2.4. Bitki Parçalarından Mülhem

- Filiz
- Gonca
- Mine
- Yonca

3.2.5. Böcek Adlarından Mülhem

- Ateşböceği
- Uğurböceği

3.2.6. Coğrafi Adlardan Mülhem

- Ay
- Aybüge
- Aykent
- Baraj
- Beypınar
- Bulut
- Deliorman
- Deniz
- Dere
- Dereköy
- Derya
- Gökkuşluğu
- Güneş
- Haydardere
- İncidere
- Kadıncıktepe
- Küçükayla
- Pınar
- Pınarhisar Yolu
- Poyraz
- Şeytandere Mevki
- Tepe
- Toprak
- Yayla
- Yeşilpınar
- Yıldız

3.2.7. Çevredeki Yapıların Adlarından Mülhem

- Bayındır
- Botaş Tesisleri
- Buzhane
- Büyük
- Mezarlık
- Cami
- Cami Şerefli
- Eski Adliye
- Eski Buzhane
- Eski Hastane
- Fırın
- Gar
- Gazhane
- Göçmen Evleri

- Hal
- Han
- Hapishane
- İstasyon
- İstasyonaltı
- Kabristan
- Karakol
- Kışla
- Kiremithane
- Köy Hizmetleri
- Kule Cami
- Kuru Paşa Çeşme
- Kuyumcular
- Küme Evler
- Lojman
- Mektep
- Merdivenli
- Namazgâh
- Noter
- Okul
- Panayır
- Park
- Salhane
- Sanat Okulu
- Sanayi
- Tabya
- Toki
- Türbe
- Türbeli
- Yanık Kışla
- Yeni Sanayi Cami

3.2.8. Çiçek Adlarından Mülhem

- Açelya
- Ayçiçeği
- Çiçek
- Gonca
- Gül
- Güler
- Gülizar
- Güllü
- Karanfil
- Kardelen
- Laleli
- Manolya
- Menekşe
- Mimoza
- Nergiz
- Sarmaşık
- Sümbül
- Yasemin
- Yonca
- Zambak

3.2.9. Değerli Taş Adlarından Mülhem

- İnci
- İncidere
- Sedef
- Zümrüt

3.2.10. Değersiz Taş Adlarından Mülhem

- Çakıl
- Demirtaş
- Karacakaya
- Kaya
- Kayalık
- Kesmekaya
- Taş
- Taş Kaldırım
- Taşlık

3.2.11. Doğrultular

- Asılbeyli Köyü Yolu
- Babaeski Yolu
- Baraj Yolu
- Dereköy Yolu
- Edirne Caddesi
- Erikler Cad. Çıkmazı
- Eriklice Caddesi
- Eski Adliye Sokak
- Eski Buzhane Sokak
- Eski Cezaevi Yolu
- Eski Hastane Caddesi
- Eski Kavaklı Yolu
- Eski Lefeci Yolu
- Eski Polos Yolu
- Gazhane
- Gerenler Mevki
- Hastane
- Hudut Taburu Yolu
- İstasyon
- İstasyonaltı
- Kabristan
- Kadastro Yolu
- Kanlı Geçit Mevki
- Kırkşehitler
- Kofçaz Yolu
- Lojman
- Namazgah
- Pınarhisar Yolu
- Şeytandere Mevki
- Üniversite Bulvarı
- Üsküp Sokak
- Vilayet Meydanı

3.2.12. Eşya Konan Kap - Yer Adlarından Mülhem

- Ambarlar
- Buzhane
- Gazhane

3.2.13. Evcil Hayvan Adlarından Mülhem

- Beyaz Tavşan

3.2.14. İl Dışı Yerleşim Yeri Adlarından Mülhem

- Balkan
- Drama
- Edirne
- Filibe
- Işıklar
- İskeçe
- Kanlıgeçit Mevki
- Kavala
- Meriç
- Niğdeli Ethem Onbaşı
- Rodoplular
- Selanik
- Walldrof
- Yanya
- Zagra

3.2.15. İl İçi Yerleşim Yeri Adlarından Mülhem

- Asıl Beyli Köyü Yolu
- Babaeski Yolu
- Dereköy Yolu
- Eriklice
- Eski Buzhane
- Eski Cezaevi Yolu
- Eski Hastane
- Eski Kavaklı Yolu
- Eski Lefeci Yolu
- Eski Polos Yolu
- Kavaklı
- Kırklareli
- Kofçaz Yolu
- Pınarhisar Yolu
- Şeytandere Mevkii
- Üsküp

3.2.16. İnsan Vücutuyla İlgili Adlardan Mülhem

- Dört Bacak
- Gerdanlı
- Karagöz
- Karakaş
- Karakaş Bey
- Palatekin Bey

3.2.17. Kırklareli Genelinde Ünlü Kişi Adlarından Mülhem

- Ahmet Yener
- Akağün
- Akçahan Bey
- Aşık Ali Tamburacı
- Atiye Mehmet Genç
- Avni-Kemani Nedim Nalbantoğlu
- Aydın
- Bahriye Sultan
- Balaban Baba
- Bilal Yapıcı

- Çavuş Demirali
- Demirhan Bey
- Demirtaş
- Doğan
- Doğan Işıkalp
- Doktor Fuat Umay
- Durmuş Bey
- Emine Tuncan
- Fahrettin Altay
- Fahri Kasapoğlu
- Gazi Hasan Tepeli
- Gazi Mustafa Kemal
- Gazi Osmanpaşa
- Habib Bey
- Hacı Hasan Çeşme
- Halil İbrahim Aktaş
- Hamdi Helvacıoğlu
- Hamza Baba
- Harzem
- Haşim Peksöz
- Hıdırbey
- Hızırbey
- Hüsamettin Mehmet Ateş
- İlhan Bey
- Kağan Bey
- Kanuni Muzaffer Göksel
- Baktagir
- Karaca
- Karacakaya
- Karagöz
- Karahıdır
- Karakaş
- Karakaş Bey
- Karaumur
- Karaumur bey
- Kasapoğlu
- Kayacan Bey
- Kemal Canlı
- Kıranyigit
- Mahya Baba
- Maksut Bey
- Mehmet Ali
- Mehmet Bey
- Mirza Alp Bey
- Mirzabey
- Murat
- Mustafa Dalcalı
- Muzaffer Ender
- Niğdeli Ethem Onbaşı
- Nüzhet Somay
- Oğuz Turhan
- Ord. Prof. Dr. Mazhar Osman Uzman
- Oymakbey
- Palatekin Bey
- Remzi Yapıcı
- Saltuk Bey
- Samsabey
- Sırma Yanko
- Sungurbey
- Şahver
- Şehit Er Mustafa Kalenci
- Şehit Er Ömer Şaban Durman

- Şehit Er Umut Rodoplu
- Şehit Hayrettin Yesin
- Şehit J.Er Salim Kubanç
- Şevket Dingiloğlu
- Tekçebey
- Umut
- Uysal
- Vahit Lütfü Salcı
- Vali Faik Üstün
- Yahşibey
- Yıldırımbeş
- Zurnacı Kara Hüseyin

3.2.18. Kuş Adlarından Mülhem

- Arıkuşu
- Doğan
- Doğan Işıkalp
- Kartal
- Kuşdili
- Şahin

3.2.19. Maden Adlarından Mülhem

- Demirhan Bey
- Demirtaş
- Sinan Demir

3.2.20. Meslek Adlarından Mülhem

- Abbas Hoca
- Ahmet Cevdet Paşa
- Aşık Ali Tanburacı
- Avni-Kemani Nedim Nalbantoğlu
- Bostancıoğlu
- Boyacıoğlu
- Çavuş Demirali
- Çiftçiler
- Çoban
- Doktor Fuat Umay
- Dr. Sadık Ahmet
- Fahri Kasapoğlu
- Hamdi Helvacıoğlu
- Hasan Paşa
- İmam Hatip
- Kadı Ali
- Kadıçeşme
- Kadı Evliya Ahmet Çelebi
- Kanuni Muzaffer Göksel Baktagir
- Kasapoğlu
- Kazım Karabekir Paşa
- Kuyumcular
- Mahmut Şevket Paşa
- Mimar Sinan
- Müderris
- Nasrettin Hoca
- Niğdeli Ethem Onbaşı
- Noter
- Ord. Prof. Dr. Mazhar Osman Uzman

- Öğretmenevi
- Paşa
- Sancaktar
- Sancaktar Baba
- Sultan Beyazıd
- Sultan Reyhani
- Sütçü
- Timurpaşa
- Topçular
- Vali Faik Üstün
- Zurnacı Kara Hüseyin

3.2.21. Meyve Adlarından Mülhem

- Armutlu
- Çilek
- Erikler
- Eriklice
- Kiraz
- Narlı
- Portakal
- Yeşil Elma

3.2.22. Millet Adlarından Mülhem

- Acem
- Gürcü
- Muhacır
- Öztürk
- Rumeli
- Türker

3.2.23. Renk Adlarından Mülhem

- Akçahan
- Beyaz Tavşan
- Erguvan
- Kara Baba
- Kara Umur Bey
- Karaca
- Karaca İbrahimbey
- Karacakaya
- Karagöz
- Karahıdır
- Karakaş
- Karakaşbey
- Kazım Karabekir Paşa
- Yeşil
- Yeşil Elma
- Yeşilpınar
- Zurnacı Kara Hüseyin

3.2.24. Resmi Yer Bildiren Adlardan Mülhem

- Toki
- Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği

3.2.25. Sadece Kişi Adı Olabilecek Sözcüklerden Mülhem

- Açelya
- Adalet
- Akçahan
- Alptekin
- Ata
- Aybüge
- Aydın
- Bahadır
- Barbaros
- Barış
- Batı
- Beyhan
- Bulut
- Burak
- Ceylan
- Çınar
- Çiçek
- Defne
- Deniz
- Derya
- Dilber
- Doğan
- Doğu
- Doğuş
- Durmuş
- Ebru
- Ekin
- Elif
- Enes
- Erdem
- Fatih
- Ferah
- Filiz
- Giray
- Gonca
- Göksel
- Gurur
- Gül
- Güler
- Gülizar
- Güllü
- Güner
- Güneş
- Güney
- Güven
- Harzem
- Hidayet
- Hülya
- Hürriyet
- Işık
- İkbal
- İlhan
- İnanç
- İnci
- Karanfil
- Kardelen
- Kaya
- Kuzey
- Maksut
- Manolya

- Mehmet Akif
- Mehmet Ali
- Melek
- Menekşe
- Meriç
- Mesut
- Mine
- Murat
- Mustafa Kemal
- Mutlu
- Narin
- Nergiz
- Neşe
- Onur
- Oylum
- Özen
- Özer
- Özge
- Özgür
- Özlem
- Öztürk
- Pınar
- Poyraz
- Saadet
- Sedef
- Sefa
- Selen
- Serhat
- Seyran
- Simay
- Sümbül
- Şahin
- Şahver
- Şirin
- Şükran
- Türker
- Umut
- Uysal
- Ülker
- Ülkü
- Ümit
- Yaren
- Yarkın
- Yasemin
- Yavuz
- Yıldız
- Yonca
- Zümrüt

3.2.26. Sadece Soyadı Olabilecek Olan Kelimelerden Mülhem

- Atatürk
- Bostancıoğlu
- Boyacıoğlu
- İnönü
- Kasapoğlu
- Kayyumoglu
- Türkoğlu

3.2.27. Sayı Adlarından Mülhem

- 100. Yıl
- 75. Yıl

- Bahriye Üçok
- Çifte
- Gazinolar
- Dört Bacak
- Kırklar
- Kırklareli
- Kırkşehitler

3.2.28. Tarım Ürünü Adlarından Mülhem

- Arpalık
- Ekin

3.2.29. Türkiye Genelinde Ünlü Kişi Adlarından Mülhem

- Adile Naşit
- Ahmet Cevdet Paşa
- Ahmet Mithat
- Atatürk
- Bahriye Üçok
- Barış Manço
- Çetin Emeç
- Doktor Fuat Umay
- Dr. Sadık Ahmet
- Fahrettin Altay
- Fatma Aliye Hanım
- Fevzi Çakmak
- Gazi Osmanpaşa
- Hacivat
- Hasan Paşa
- Haydar Sükan
- İnönü
- Kadı Evliya Ahmet Çelebi
- Karagöz
- Kazım Karabekir Paşa
- Kocahıdır
- Mahmut Şevket Paşa
- Mehmet Akif
- Mimar Sinan
- Muammer Aksoy
- Muhittin Önür
- Mustafa Kemal
- Namık Kemal Ersun
- Nasrettin Hoca
- Nüzhet Somay
- Ord. Prof. Dr. Mazhar Osman Uzman
- Rauf Denктаş
- Sebahattin Ali
- Sultan Beyazıd
- Şükrü Naili
- Sultan Reyhani
- Şirinler
- Tevfik Fikret
- Tevfik Sağlam
- Timurpaşa
- Uğur Mumcu
- Vali Faik Üstün
- Yahya Kemal Beyatlı
- Zübeyde Hanım

3.2.30. Unvan - Lakap Adlarından Mülhem

- Abbas Hoca
- Ahmet Cevdet Paşa
- Akçahan Bey
- Asılbeyli Köyü Yolu
- Aşık Ali Tanburacı
- Bahriye Sultan
- Bey
- Beyhan
- Beykent
- Birzakup Bey
- Çavuş Demirali
- Demirhan Bey
- Durmuş Bey
- Fatma Aliye Hanım
- Gazievleri
- Gazi Hasan Tepeli
- Gazi Mustafa Kemal
- Gazi Osmanpaşa
- Habib Bey
- Hacı Hasan Çeşme
- Halil Tekin Bey
- Hasan Paşa
- Hıdırbey
- Hızırbey
- İlhan Bey
- Kağanbey
- Kara Umur Bey
- Karaca İbrahimbey
- Karagöz
- Karahıdır
- Karakaş
- Karakaş Bey
- Karaumur
- Kayacan Bey
- Kocahıdır
- Mahmut Ağa
- Mahmut Şevket Paşa
- Maksut Bey
- Mehmet Bey
- Mirza Alp Bey
- Mirza Bey
- Nasrettin Hoca
- Niğdeli Ethem Onbaşı
- Oymakbey
- Palatekin Bey
- Paşa
- Saltuk Bey
- Samsa Bey
- Sultan Beyazıd
- Sultan Reyhani
- Sungurbey
- Şehit Er Mustafa Kalenci
- Şehit Er Ömer Şaban Durman
- Şehit Er Umut Rodoplu
- Şehit Hayrettin Yesin
- Şehit J. Er Salim Kubanç
- Tekçebey
- Yahşi Bey
- Yıldırım Bey

- Zübeyde Hanım
- Zurnacı Kara Hüseyin

3.2.31. Vatanla İlgili Adlarından Mülhem

- Adalet
- Barış
- Cumhuriyet
- Hürriyet
- İstiklal
- Kurtuluş
- Vatan
- Yurt

3.2.32. Yabani Hayvan Adlarından Mülhem

- Beyaz Tavşan
- Ceylan
- Doğan
- Doğan Işıkalp
- Karaca
- Karacaibrahim
- Karacaibrahim Bey
- Kartal
- Kılışarslan
- Şahin

3.2.33. Yiyecek ve İçecek Adlarından Mülhem

- Çilek
- Helva Baba
- Kiraz
- Portakal
- Soğuksu
- Sütçü
- Yeşil Elma

3.2.34. Yön Adlarından Mülhem Mülhem

- Batı
- Doğu
- Güney
- İstasyonaltı
- Kuzey
- Orta

3.2.33. Zaman Bildiren Adlardan Mülhem

- 100. Yıl
- 75. Yıl
- Pazar
- Pazarcık
- Salı Yeri

4.1. İncelenen Yerleşim Yerlerinin Mahallelere Göre Dağılımı

Kırklareli'nin 11 mahallesi aşağıdaki kriterler göz önüne alınarak incelenmiştir.

4.1.1. Caddeler Bazında Dağılım

6'sı Akalar Mahallesinde, 11'i Bademlik Mahallesinde, 2'si Cumhuriyet Mahallesinde, 10'u Demirtaş Mahallesinde, 3'ü Doğu Mahallesinde, 4'ü İstasyon Mahallesinde, 10'u Karacaibrahim Mahallesinde, 1'i Karahıdır Mahallesinde, 19'u Karakaş Mahallesinde, 10'u Kocahıdır Mahallesinde, 10'u Pınar Mahallesinde ve 6'sı Yayla Mahallesinde olmak üzere toplam 92 cadde adı incelenmiştir.

4.1.2. Sokaklar Bazında Dağılım

41'i Akalar Mahallesinde, 67'si Bademlik Mahallesinde, 1'i Cumhuriyet Mahallesinde, 33'ü Demirtaş Mahallesinde, 28'i Doğu Mahallesinde, 59'u İstasyon Mahallesinde, 56'sı Karacaibrahim Mahallesinde, 23'ü Karahıdır Mahallesinde, 123'ü Karakaş Mahallesinde, 45'i Kocahıdır Mahallesinde, 81'i Pınar Mahallesinde ve 49'u Yayla Mahallesinde olmak üzere toplam 606 sokak adı incelenmiştir.

4.1.3. Meydanlar Bazında Dağılım

1'i Akalar Mahallesinde, 1'i Demirtaş Mahallesinde, 1'i Karacaibrahim Mahallesinde, 2'si Karakaş Mahallesinde, 1'i Kocahıdır Mahallesinde, 2'si Yayla Mahallesinde olmak üzere toplam 8 meydan adı incelenmiştir.

4.1.4. Bulvarlar Bazında Dağılım

1'i Cumhuriyet Mahallesinde, 1'i İstasyon Mahallesinde, 3'ü Karacaibrahim Mahallesinde, 3'ü Karakaş Mahallesinde, 1'i Kocahıdır Mahallesinde, 1'i Pınar Mahallesinde olmak üzere toplam 10 bulvar adı incelenmiştir.

4.1.5. Camiler Bazında Dağılım

2'si Akalar Mahallesinde, 2'si Bademlik Mahallesinde, 1'i Cumhuriyet Mahallesinde, 2'si Demirtaş Mahallesinde, 2'si Karacaibrahim Mahallesinde, 1'i Karahıdır Mahallesinde, 3'ü Karakaş Mahallesinde, 4'ü Kocahıdır Mahallesinde, 2'si Pınar Mahallesinde ve 3'ü Yayla Mahallesinde olmak üzere toplam 22 cami adı incelenmiştir.

4.1.6. Okullar Bazında Dağılım

7'si Bademlik Mahallesinde, 2'si Cumhuriyet Mahallesinde, 2'si Demirtaş Mahallesinde, 3'ü Doğu Mahallesinde, 4'ü İstasyon Mahallesinde, 3'ü Karacaibrahim Mahallesinde, 2'si Karahıdır Mahallesinde, 7'si Karakaş Mahallesinde, 4'ü Kocahıdır Mahallesinde, 3'ü Pınar Mahallesinde ve 5'i Yayla Mahallesinde olmak üzere toplam 42 okul adı incelenmiştir.

4.1.7. Parklar Bazında Dağılım

5'i Bademlik Mahallesinde, 3'ü Cumhuriyet Mahallesinde, 3'ü Demirtaş Mahallesinde, 1'i Doğu Mahallesinde, 4'ü İstasyon Mahallesinde, 4'ü Karacaibrahim Mahallesinde, 2'si Karahıdır Mahallesinde, 10'u Karakaş Mahallesinde, 3'ü Kocahıdır Mahallesinde, 3'ü Pınar Mahallesinde ve 1'i Yayla Mahallesinde olmak üzere toplam 39 park adı incelenmiştir.

4.1.8. Çocuk Oyun Alanları Bazında Dağılım

1'i Akalar Mahallesinde, 5'i Bademlik Mahallesinde, 6'sı Cumhuriyet Mahallesinde, 2'si Demirtaş Mahallesinde, 4'ü İstasyon Mahallesinde, 7'si Karacaibrahim Mahallesinde, 2'si Karahıdır Mahallesinde, 6'sı Karakaş Mahallesinde, 2'si Kocahıdır Mahallesinde, 2'si Pınar Mahallesinde olmak üzere toplam 37 çocuk oyun alanı adı incelenmiştir.

4.1.9. Spor Aletleri Bazında Dağılım

1'i Bademlik Mahallesinde, 2'si Demirtaş Mahallesinde, 1'i İstasyon Mahallesinde, 3'ü Karacaibrahim Mahallesinde, 2'si Karakaş Mahallesinde, 3'ü Pınar Mahallesinde olmak üzere toplam 12 spor aletleri adı incelenmiştir.

4.1.10. eşmeler Bazında Dağılım

1'i Bademlik Mahallesiinde, 2'si Demirtaş Mahallesiinde, 1'i Doğu Mahallesiinde, 2'si Karacaibrahim Mahallesiinde, 3'ü Karakaş Mahallesiinde, 3'ü Kocahıdır Mahallesiinde, olmak üzere toplam 12 çeşme adı incelenmiştir.

4.1.11. Heykel, Büst, Anıt ve Rölyef Bazında Dağılım

2'si Bademlik Mahallesiinde, 3'ü Demirtaş Mahallesiinde, 2'si Doğu Mahallesiinde, 1'i Karacaibrahim Mahallesiinde, 6'sı Karakaş Mahallesiinde, olmak üzere toplam 14 heykel, büst, anıt ve rölyef adı incelenmiştir.

4.1.12. Kümeevler Bazında Dağılım

1'i Akalar Mahallesiinde, 1'i Cumhuriyet Mahallesiinde, 1'i Doğu Mahallesiinde, 1'i Karahıdır Mahallesiinde, 1'i Kocahıdır Mahallesiinde, 5'i Pınar Mahallesiinde ve 4'ü Yayla Mahallesiinde olmak üzere toplam 14 küme ev adı incelenmiştir.

4.1.13. İncelenen Diğer Adların Dağılımı

1 Yatır Akalar Mahallesiinde; 1 Sağlık Ocağı Cumhuriyet Mahallesiinde; 1 Araştırma Merkezi, 1 Özel Eğitim Merkezi, 1 Yatır, 1 Huzurevi, 1 Yetiştirme Yurdu, 1 Hamam, 1 Bedesten Demirtaş Mahallesiinde; 1 Özel Eğitim Uygulama Merkezi, 1 Kapalı Spor Tesisi İstasyon Mahallesiinde, 2 Uygulama Merkezi, 1 Yetiştirme Yurdu Karacaibrahim Mahallesiinde, 1 Sağlık Ocağı, 1 Hastane Karakaş Mahallesiinde, 1 Polis Merkezi Amirliği Yayla Mahallesiinde olmak üzere toplam 17 ad incelenmiştir.

Toplamda 925 ad incelenmiş olup sayı ile adlandırılmış olan yerleşim yeri adları değerlendirmeye alınmamıştır. İncelenen 925 kelimenin 497 tanesi birbirinden farklıdır. İnceleme sonrasında Kırklareli il merkezi yer adlarında en çok K harfinin kullanıldığını ve il merkezinde toplam 64 yer adı K harfi ile başlamaktadır. En az kullanılan harfler ise 1 kez kullanılan W ve iki kez kullanılan I ile L harfleridir. Geri kalan harflerin dağılımı şu şekildedir: A harfinden 38, B harfinden 35, C harfinden 6, Ç harfinden 16, D harfinden 21, E harfinden 18, F harfinden 11, G ve H harflerinden 26, İ harfin-

den 15, M harfinden 33, N harfinden 12, O ve Ö harflerinden 7, P harfinden 10, R harfinden 5, S harfinden 34, Ş harfinden 18, T harfinden 17, U harfinden 6, Ü harfinden 10, V harfinden 9, Y harfinden 19ve Z harfinden de 7 madde başı kullanım tespit edilmiştir.

4. BÖLÜM

KIRKLARELİ İL MERKEZİ YERLEŞİM YERİ ADLARI

SÖZLÜĞÜ

1

100. Yıl (Çocuk Oyun Alanı, Karakaş Mahallesi; Cadde, Karakaş Mahallesi) [< {Tür. **yüz** yüz sayısı (Clauson S. G., 1972, s. 983) + Tür. **üncü** } + {Tür. **yıl** sene (Clauson S. G., 1972, s. 917)}].

7

75. Yıl (Çocuk Oyun Alanı, Cumhuriyet Mahallesi) [< {Tür. **yetti** yedi (Clauson S. G., 1972, s. 886)+ Tür. **miş** on} + {Tür. **beş** beş (Clauson S. G., 1972, s. 376)+ Tür. **inci**} + {Tür. **yıl** sene (Clauson S. G., 1972, s. 917)}].

A

Abbas Hoca (Sokak, Demirtaş Mah.) kişi adı [< {Ar. ‘**Abbās** Hz. Muhammed’in amcası < ‘**abbās** yüzü asmış, çehreyi eğmiş < ‘**-b-s** yüz eğmek, surat asmak (Baalbaki, 1995, s. 748)} + {Far. **hāca** hoca (Steingass, 1998, s. 479)}] // Abbas Hoca adında bir kişiden dolayı bu adın verildiği düşünülmektedir.

Acem (Sokak, Akalar Mahallesi) İranlı, İran ülkesi, klasik Türk müziğinde mi notasına yakın bir perde (TDK, 2011, s. 7) [< {Ar. ‘**acam** yabancı (Baalbaki, 1995, s. 130) < ‘**-c-m** lisanında ucmelik, tutukluk olmak (Sarı, 1980, s. 975)}] // Bu mahalleye ilk yerleşen kişilerin Kırklareli’ne başka bir yerleşim yerinden gelmiş olduğu düşünülür ise, Kırklareli’ne yabancı olmaları nedeniyle sokağa bu adın verildiği düşünülmektedir.

Açelya (Sokak, Akalar Mahallesi) kokusuz, güzel renkli çiçekler açan bir bitki Lat. *rhododendron* (TDK, 2011, s. 14) [< İt. **azalea** açelya < Yun. **azaleos** açelya (Ayverdi, 2011, s. 7)] // Bu sokakta bulunan evlerde açelya bitkisinin fazla olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Adak (Sokak, Yayla Mahallesi) adanan şey, nezir (TDK, 2011, s. 24) [< {Tür. *adak* adak < *ada-* adlandırmak, çağırmak (Caferoğlu, 1993, s. 16) *k* < *ad* ad, isim *+a-k*}]//

Adalet (Sokak, Karakaş Mahallesi) yasalarla sahip olunan hakların herkes tarafından kullanılmasının sağlanması, töre; hak ve hukuka uygunluk, hakkı gözetme; bu işi uygulayan, yerine getiren devlet kuruluşları; herkese kendine uygun düşeni, kendi hakkı olanı verme, doğruluk (TDK, 2011, s. 24) [< {Ar. ‘*adālat*’ adalet, eşitçilik < ‘*-d-l*’ doğru olmak, düzeltmek (Baalbaki, 1995, s. 753)}] // Bu sokağın eski adı Karaviran Sokak'tır.

Adile Naşit (Parkı, Cumhuriyet Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Cumhuriyet Mahallesi) kişi adı [< {Ar. ‘*ādila*’ adil kadın < ‘*-d-l*’ doğru olmak, düzeltmek (Baalbaki, 1995, s. 753)} + {Ar. *nāşid* arayan < *n-ş-d* aramak (Baalbaki, 1995, s. 1171)}] // Türk kadın sinema ve tiyatro oyuncusu Adile Naşit 1930 İstanbul doğumludur. Tuluat ustası Naşit’in kızıdır. Ortaöğrenimi sırasında İstanbul Şehir Tiyatroları’nda *Her Şeyden Biraz* adlı çocuk oyununda ilk kez sahneye çıktı. Uzun süre çeşitli tiyatrolarda çalıştıktan sonra eşi Ziya Keskiner ve ağabeyi Selim Naşit’le birlikte Naşit Tiyatrosu’nu kurdu. Bir yıl sonra girdiği Gönül Ülkü – Gazanfer Özcan Tiyatrosu’nda 1974’e değin çalıştı. İlk filmi olan *Beyoğlu Güzeli*’ni 1971’te çevirdi. 1973’ten sonra rol aldığı güldürü filmlerindeki dedikoducu, sevecen, şen mahalle kadını tiplmesiyle büyük ün kazandı. *İşte Hayat* filmindeki kompozisyonu ile En İyi Kadın Oyuncu Altın Portakal’ını aldı. *Canım Kardeşim*, *Hababam Sınıfı*, *Bizim Aile*, *Aile Şerefi* gibi filmlerde ve *Hisseli Harikalar Kumpanyası*, *Şen Sazın Bülbülleri* gibi müzikallerde rol aldı. TV’de çeşitli programlarda görüldü, ayrıca 1981 – 1982 yıllarında *Uykudan Önce*’de anlattığı masallarla çocukların sevgilisi durumuna geldi. Bu program dolayısıyla kendisine Günaydın Gazetesi Ödülü verildi. Hürriyet Gazetesi’nin Kelebek ekinde köşe yazıları yazdı. 11 Aralık 1987’de İstanbul’da öldü (Meydan Larousse, 1990, s. 625) // Rıfat Ilgaz’ın ünlü eseri *Hababam Sınıfı*’ndan uyarlanan filmlerdeki müstahdem *Hafize Ana* rolü ile olduğu kadar, Münir Özkul ile karşılıklı oynadığı filmlerdeki *Anne* rolleriyle de

ünlenen ve özellikle çocukların sevdiği usta sanatçının anısına parka adı verilmiştir.

Ahenk (Sokak, Akalar Mahallesi; Sokak, Doğu Mahallesi) uyum, uzlaşma, ezgi (TDK, 2011, s. 53) [< Far. *āhang* uyum, ezgi, name (Steingass, 1998, s. 126)].

Ahmet Cevdet Paşa (Cami, Karakaş Mahallesi; Parkı, Karakaş Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *aḥmad* övünç < *ḥ-m-d* övmek (Sarı, 1980, s. 340)} + {Ar. *cavdat* cömertlik < *c-v-d* cömert olmak (Sarı, 1980, s. 255)} + {Tür. *beşe* paşa < Far. *pāy-i šāh* kral (Steingass, 1998, s. 281) < *baş* baş (Clouston S. G., 1972, s. 375) + Tür. *ağa* < *aka* ağa, ağabey (Lessing, 2003, s. 95)}] // Kırklareli'nin en eski ailelerinden birine mensup olan Ahmet Cevdet Paşa 27 Mart 1823 tarihinde Bulgaristan'ın Lofça kasabasında doğdu. Asıl adı Ahmet olan Ahmet Cevdet Paşa'ya Cevdet adını öğrenim için geldiği İstanbul'da Şair Süleyman Fehim Efendi verdi. Ahmet Cevdet Paşa şiir ve edebiyat ile de meşgul oldu. Arapça, Farsça, Bulgarca ve Fransızca öğrendi. Devlet hayatında çeşitli memuriyet ve makamlarda bulundu. İstanbul Galata Kadılığı, Anadolu Kazaskerliği, Halep ve Bursa Valiliği, Adalet Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, İçişleri ve Ticaret Bakanlığı yaptı. Osmanlı Devleti'nin en büyük nişanı olan Nişan - 1 Osmani ile ödüllendirildi. Ahmet Cevdet Paşa bugünkü Yargıtay Mahkemesi'nin kurucusu olarak tarihe geçti. Yargıtay'ın ilk başkanı oldu. Yazdığı *Mecelle* adlı kitap Osmanlı Devleti'nin hukuk kitabıdır. Ve bu çalışma dünya hukuk tarihine girmiştir. Ahmet Cevdet Paşa 73 yaşında iken 26 Mayıs 1895 tarihinde ölmüştür. *Tarih-i Cevdet*, *Tezakir*, *Maruzat*, *Kavaid-i Osmaniyye* gibi eserleri vardır (Karaçam, 2014, s. 16-20). // Ahmet Cevdet Paşa Sayın Nazif Karaçam'ın dediği gibi Kırklareli'ni geçmişten geleceğe taşıyan birsidir. Ahmet Cevdet Paşa hem yerel anlamda ilimiz için hem de genel anlamda ülkemiz için elde ettiği başarılar ile adını tarih sayfalarına yazdırmıştır. Bu yüzden adı Kırklareli'nde birçok yere verilmiştir.

Ahmet Mithat (Ortaokul, Doğu Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *aḥmad* övünç < *ḥ-m-d* övmek (Sarı, 1980, s. 340)} + {Ar. *midḥat* methetme < *m-d*

h övmek (Sarı, 1980, s. 1418)] // Tanzimat Dönemi romancılarından olan Ahmet Mithat 1844 yılında İstanbul'da doğdu. Beş altı yaşlarındayken babası ölünce bir ara Mısır Çarşısı'nda bir aktar dükkânında çıraklık etti, sonra ağabeyinin yanına Vidin'e gitti, ilköğrenimini orada yaptı, ailesiyle İstanbul'a dönünce Tophane Sıbyan Mektebi'nde okudu. Niş Rüştîyesi'ni bitirdi. Rusçuk'ta Mektubi Kalemine memur oldu, Fransızca öğrendi, yazılar yazdığı Tuna Gazetesi'ne sonraları başyazar oldu. Rodos'a sürüldü. İlk romanlarını, oyunlarını Rodos'ta yazdı. Abdülaziz tahttan indirilince İstanbul'a döndü. *Tercümanı Hakikat* gazetesini çıkardı. Karantina Başkâtibi, Sağlık İşleri Kurulu ikinci reisi oldu. 1908'den sonra Darülfünunda umumi tarih, felsefe okuttu. Fatih Camisi Mezarlığı'nda gömülüdür. Tanzimat Devrinin en popüler yazarı, nesrin bütün tür ve konularında telif ve tercüme 200 kadar eser sahibi olan Ahmet Mithat, kalemini halk eğitimi yolunda bir araç olarak kullandı; çok zaman sanat değeri zayıf, dağınık fakat dili amacına uygun, sade eserleriyle devrinin hace-i evveli (ilkokul öğretmeni) oldu, halkı aydınlattı, akla gelen bütün konularda halka bilgi ve ders verdi. Edebiyatımızın konu ve tema ufuklarını genişleten hikâye ve romanlarıyla tanındı, hikâyelerinden 28 tanesini *Letaif- i Rivayat* serisinde 25 cilt olarak ayrı ayrı zamanlarda bastırdı. Romanlarından birkaçı *Hasan Mellah*, *Hüseyin Fellah*, *Karı Koca Masalı*, *Felatun Beyle Rakım Efendi*, *Süleyman Musuli*, *Henüz Onyediy Yaşında*, *Dürdane Hanım*, *Jön Türk*, *Yeniçeriler*, *Obur* (Necatigil, 2000, s. 18-19).

Ahmet Yener (İlkokul, Pınar Mahallesi; Ortaokul, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *ahmad* övünç < *h-m-d* övmek (Sarı, 1980, s. 340)} + {Tür. *yen-*yenmek (Clouston S. G., 1972, s. 942) *er* geniş zaman 3. t.ş.}] // 1987 yılında Kırklareli valisi Kenan Güven, Kırklareli Belediye Başkanı Ali Nazmi Üstündağ ve Kırklareli İmar Derneğinin girişim ve katkılarıyla okul arsasının 2/6 Hissesi Hasan Akkayrak'tan (hibe yoluyla) 4/6 hissesini de Münüre Tütüncüoğlu ve Zeynep Çarıkçı'dan özel idare kanalıyla istimlak edilerek, 5297 metrekare okul arsası temin edilip aynı yıl inşasına başlanmıştır. Okul inşaatı devam ederken Kırklareli eşrafından Hacı Ahmet Yener 50 Milyon civarında para katkısıyla okulun tamamlanmasına yardımda bulunmuş ve inşaatı tamamlanarak okul 1989-1990 Öğretim Yılı başında eğitim öğretime

açılmıştır. Okulun inşası ve tamamlanmasına Kırklareli eşrafından Hacı Ahmet Yener 50 Milyonluk para katkısında bulunduğu için okula onun ismi olan Ahmet Yener İlkokulu adı verilmiştir.

Akagün (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 2. Çıkılmaz Sokak, Kocahıdır Mahallesi) ad bulunmamıştır. [< {Moğ. **ak̄a** büyük erkek kardeş, ağabey, ağa, ileri gelen yaşlı kimseler için kullanılan hitap ve unvan sözü (Lessing, 2003, s. 95)} + {Tür. **gün** güneş < **kün** güneş, gün (Clouston S. G., 1972, s. 725)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kiranyiğit, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Akalar (Mahalle), (Kümeevler, Akalar Mahallesi) [< {Moğ. **ak̄a** büyük erkek kardeş, ağabey, ağa, ileri gelen yaşlı kimseler için kullanılan hitap ve unvan sözü (Lessing, 2003, s. 95) + **lar** çokluk eki}] // Eski adı **Câmi'-i Kebîr** di.

Akasya (Sokak, Akalar Mahallesi) baklagillerden, sıcak iklimlerde birçok türü yetişen ve tanen, zamk, boya vb. maddelerin yapımında kullanılan bir ağaç Lat. *acacia* 2. baklagillerden, yurdumuzda yetişen bir süs ve gölge ağacı, salkım ağacı, yalancı akasya Lat. *Robinia pseudoacacia* (TDK, 2011, s. 60) [< {Fr. **acacia** akasya < Lat. **acacia** akasya < Yun. **akakia** akasya (Aksoy A. , 2003, s. 13)}] // Bu sokakta bulunan evlerde akasya bitkisinin fazla olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Akçahan (Sokak, Doğu Mahallesi) kişi adı [< {Tür. **ak** beyaz (Clouston S. G., 1972, s. 75) + **ça**} + {Tür. **han** ulu hakana bağlı devlet başkanı (Clouston S. G., 1972, s. 630)}] // Akçahan, Sultan Orhan'ın oğludur ve Diemetoka'yı Osmanlı topraklarına katmıştır (Karaçam, 1995, s. 114).

Akçahan Bey (Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı adı [< {Tür. *ak* be-yaz (Clauson S. G., 1972, s. 75) + *ça*} + {Tür. *han* ulu hakana bağlı devlet başkanı (Clauson S. G., 1972, s. 630)} + {Tür. *beg* bey (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). // Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Alptekin (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 1 Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 2 Sokak, Kocahıdır Mahallesi) cesur şehzade [< {Tür. *alp* cesur, savaşçı < Moğ. *alp* savaşçı (Clauson S. G., 1972, s. 127)} + {Tür. *tégin* prens (Clauson S. G., 1972, s. 483)}].

Ambarlar (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. genellikle tahıl saklanan yer 2. yiyecek ve bazı eşyanın saklandığı yer 3. geminin yük koymaya ayrılmış yeri 4. genellikle tahılın çok üretildiği yer, bölge 5. kum, çakıl vb. yapı malzemesini ölçmekte kullanılan ve her yanı çoğunlukla 75 santimetre olan küp ölçek 6. eşya taşıma işleri yapan kurum veya ortaklık (TDK, 2011, s. 112) [< {Ar. *anbār* depo (Sarı, 1980, s. 1477) < *n-b-r* yükseltmek, kaldırmak satılacak şey (Baalbaki, 1995, s. 174) + *lar* çokluk eki}] // Ambarların yoğun olduğu bir bölge olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Anıt (Parkı, Demirtaş Mahallesi) önemli bir olayın veya büyük bir kişinin gelecek kuşaklarca tarih boyunca anılması için yapılan, göze çarpmak büyüklükte, sembol niteliğinde yapı, abide 2. önemi ve değeri çok olan eser veya kişi (TDK, 2011, s. 126) [< Tür. *an-* anmak (Clauson S. G., 1972, s. 168) 't] // Bu park bünyesinde Mazhar Osman Uzman ve Fuat Umay'ın anıtının ayrıca Bağ Bozumu Tanrısı Dionysos adına yaptırılmış olan Bağ Bozumu Rölyefi'nin bulunması nedeniyle bu adı almıştır.

Arıkuşu (Çocuk Oyun Alanı, Karacaibrahim Mahallesi) arı kuşugiller familyasından, sarı, yeşil ve parlak renkli, uzun gagalı,kısa bacaklı, böcek ve arılarla beslenen, az ağaçlıklı yerlerde, kumlu nehir kıyılarında yaşayan, yuvasını kumda kazdığı iki metrelik çukurda yapan çığırkan bir cins kuş (Ayverdi, 2011, s. 65) [< {Tür. *arı* arı (Gülensoy, 2007, s. 76)} + {*kuş* kuş (Clauson S. G., 1972, s. 670)+ *u* iyelik 3.t.}] // Çocuk oyun alanı olarak bu adın tercih edilmesi çocuklara ürkütücü gelmemesi ve görüntü olarak korkutucu bir canlı olmamasındandır.

Armutlu (Sokak, Karahıdır Mahallesi) armudu olan [< {Far. *amrūd*, *amrūd* sarı ve ya yeşil renkteki ufak çekirdekli meyve (Steingass, 1998, s. 100) + *lu*}] // Bu sokakta bulunan evlerde armut ağacının fazla olması ve bu ağaçların meyvesinin bol olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Arpalık (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; Geçidi Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. arpa ekilen yer, arpa tarlası 2. arpa konulan yer 3. hayvanın dışında bulunan ve hayvan yaşlandıkça silindiği için yaşını belli eden bir nişan 4. karşılıksız yarar sağlanan yer veya kimse, yemlik 5. Osmanlılarda memurlara görevleri sırasında maaşlarına ek olarak, görevden ayrıldıktan sonra ise bir tür emeklilik maaşı olarak verilen gelir. (TDK, 2011, s. 156) [< {Tür. *arpa* arpa (Clauson S. G., 1972, s. 201) + *lık*}] // Bu bölgede bu kadar yoğun inşaat olmadan önce buralarda yol kenarlarında fazlaca arpa bulunmaktaydı. Bu adın bu yüzden verildiği düşünülmektedir. Hatta bu bölgede bulunan cami halk arasında Arpalık Cami olarak geçmektedir.

Asil Beyli Köyü Yolu (Kümeevler, Pınar Mahallesi; Sokak, Pınar Mahallesi) Asil Bey, Yıldırım Beyazıt zamanında yeniçeri askeriyesinin kumanda kısmına “bey” tabii edildiğinden ve karargâhları köyümüzde olduğundan bu devrin kumandanlığını etmiş Asil Bey’in mezarı, diğer kumandanların mezarı olduğu halde köyümüzde bulunduğu için o tarihten itibaren köyümüz Asilbeyli olarak isimlendirilmiştir (Asilbeyli Köyü Muhtarı Sabri Anoç) (Altıntaş, 1970, s. 18). [< {Ar. *aşîl* asil < *a-ş-l* asil olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 9)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322) + *li*} + {Far. *kūy* köy (Steingass, 1998, s. 1065) + *ü* iyelik 3.t.} + {Tür. *yol* yol,

yön (Clauson S. G., 1972, s. 917) + **ü** iyelik 3.t.}] // Asilbeyli köyüne ulaşımın bu yoldan yapılması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Asma (Sokak, Doğu Mahallesi; 1. Sokak, Doğu Mahallesi; 2. Sokak, Doğu Mahallesi) 1. asmak işi 2. asılmış, asılı 3. asmagillerden, dalları çardak üzerine yayılan üzüm vb. bitkiler 4. belirli bir tür üzüm veren bitki Lat. *Vitis* (TDK, 2011, s. 169) [< {Tür. **as-** takmak (Clauson S. G., 1972, s. 240) + **ma**}] // Bu sokakta bulunan evlerde asma bitkisinin fazla olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Âşık Ali Tamburacı (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; Heykel, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< {Tür. **âşık** halk ozanı (TDK, Türkçe Sözlük, 2011, s. 174) < Ar. '**âşık** âşık, çok seven < '**-ş-k** çok sevmek, tapmak (Baalbaki, 1995, s. 743)} + {Ar. '**alī** yüce, yüksek (Baalbaki, 1995, s. 745) < '**-l-v** yükselmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 281)} + {Ar. **tanbūr** mandolin, ut (Baalbaki, 1995, s. 731) + **a** + **cı**}] // 1899 yılında Kırklareli'nde yerli ve ünlü bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Kocahıdır İlkokulunda okuduktan sonra Mekteb-i İdadiye gitti. Fakat 1913 yılında okulun ikinci sınıfında iken askere alındı. Tabur komutanına sivil hayatta müzikle uğraştığını söylemesi üzerine komutan onu Küçük Zabit (Astsubay) Mektebi Alayına verdi, borazan onbaşı yaptı. Terhisinden 3 ay sonra tekrar askere alınan Ali Tamburacı, Şükrü Naili komutasındaki 49. Fırkada ihtiyat askerlik yapmıştır. 1922'de Trakya'da Yunan işgali son bulduktan sonra herkes gibi Âşık Ali Tamburacı da yeni bir hayata başladı. Kırklareli'nde ünlü müzik ve folklor bilgini Vahit Lütfü Salcı ile tanıştı. 1923 yılında beraber *Halk Musikisi Cemiyetini* kurdular. Yayla Senti'ndeki Çıraklık Okulu'nda bando çalmaya başladı. O sıralarda evlendi, bir kızı oldu. Ancak bir süre sonra eşinden ayrılan Âşık Ali Tamburacı'nın hayatı karardı. Kızından bir erkek torunu oldu ve böylece ailesinin devam edeceğini düşündü. Ancak eşinden boşandıktan ve kızı öldükten sonra küçük yaşta olan torunu Rasim Savaş Ergün ile baş başa kalmıştır. Torunundan başka yakını olmayan Âşık Ali sazını çalıp türkülerini söylerken çiftçiliğini, kahveciliğini de yapmaya devam etmiştir. O müzikle meşguliyeti kapsamında sadece Rumeli türkülerini derlemekle yetinmemiş, saz öğrenmek, sanatçı olmak isteyenlere hocalık

yapmıştır. Kepirtepe Köy Enstitüsünde iki yıl Halk Türküleri Hocalığı yapmış, yüzlerce öğretmen adayına saz çalmayı öğretmiştir. Âşık Ali Tamburacı, Anadolu âşıkları çizgisinde olan bir âşık değildir. O, Rumeli kökenli, Rumeli âşıkları çizgisinde son halkadır. Kırklareli'nin müzik kültüründe yeri vardır. Ancak Rumeli Türkülerinde bir dönem, bir tarih sayfası onunla kapanmıştır. Rumeli âşıklar geleneği bitmiştir. *Bahçelerde Biberiye, Kırmızı Güllün Adı Var, Yayla Karşılması, Yeşil İbrişim Bükürim, Edirne'nin Köprüsü* derlediği bazı türkülerdir. 1982 yılında 81 yaşında iken hayata veda etmiştir (Karaçam, 2014, s. 57-61). Kırklareli'nde dünyaya gelmesi ve Kırklareli'nde yetişmiş ünlü bir sanatçı olması nedeniyle heykeli dikilmiş ayrıca adı bir sokağa verilerek yaşatılmak istenmiştir.

Âşık Veysel (Parkı, İstasyon Mahallesi) [< {Tür. *âşık* halk ozanı (TDK, Türkçe Sözlük, 2011, s. 174) < Ar. '*âşık*' saz şairi < '*ş-k*' çok sevmek, tapmak (Baalbaki, 1995, s. 743)} + {Ar. *uveys al-karani* Veysel Karani}] // Sivas'ın Şarkışla ilçesine bağlı Sivrialan köyünde doğdu. Yedi yaşında çiçek hastalığından gözlerini kaybetti. On yaşında saz çalmaya başladı. 1931'de Sivas'ta düzenlenen *Halk Şairleri Bayramına* katıldı. Bir arkadaşının yardımıyla üç ay yürüyerek Cumhuriyet'in Onuncu Yıl Dönümünde Ankara'ya ulaştı. Ankara ve İstanbul radyolarında kendine özgü sesiyle ve sazıyla okuduğu şiirlerinden sonra ünü genişledi. Yurdu dolaşıp şiirlerini söyledi. Birçok köy enstitüsünde halk türküsü öğretmenliği yaptı. Kendi köyünde öldü. Aşık Veysel şiirlerinde; aşk, yurt ve toprak sevgisini alışlagelen söyleyişten uzak bir duyarlılıkla dile getirdi. Gözlerinin dış âleme kapalı olması, ona zengin bir iç dünya kazandırmıştır. İç gözlemi çok güçlüdür. *Değişler, Sazımdan Sesler, Aşık Veysel Hayatı ve Şiirleri, Dostlar Beni Hatırlasın* adlı eserleri vardır. (Batur, 2010, s. 353 - 354)

Ata (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. baba 2. dedelerden ve büyükbabalardan her biri 3. kişinin geçmişte yaşamış olan büyükleri (TDK, 2011, s. 179) [< Tür. *ata* baba (Clouston S. G., 1972, s. 40)] // Mustafa Kemal Atatürk'ün ismi düşünülerek bu adın verildiği tahmin edilmektedir.

Atatürk (Heykeli, Karakaş Mahallesi; Heykeli, Karakaş Mahallesi (İsmet İnönü ile birlikte); Parkı, Karakaş Mahallesi; Stadyumu ve Açık Hava Spor Tesisleri, Karakaş Mahallesi; İlkokul, Karacaibrahim Mahallesi; Orta-

okul, Karacaibrahim Mahallesi) kişi soyadı [< {Tür. **ata** baba (Clauson S. G., 1972, s. 40)} + {Tür. **türk** olgunluk noktası, doruk, güçlü, kuvvetli (Clauson S. G., 1972, s. 542)}] // Mustafa Kemal Atatürk 1881 Selanik doğumludur. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve ilk cumhurbaşkanı olan Mustafa Kemal'in babası Ali Rıza Efendi, annesi Zübeyde Hanım'dır. Küçük yaşta babasını kaybetti. İlköğretimini Selanik'te Şemsi Efendi Mektebinde yaptı. Askerliğe merak sararak annesinden gizli Selanik Askeri Rüştiyesi sınavlarına katıldı. Burada matematik dersine karşı özel bir ilgi duyduğundan, Mustafa adındaki matematik öğretmeni kendisine *Kemal* adını verdi. Manastır İdadisini bitirdikten sonra (1895), İstanbul'a giderek Harbiye'nin piyade sınıfına yazıldı (1899) . Harbiye'yi bitirdikten sonra Erkan-ı Harbiye'ye (Harp Akademisi) girdi (1902) . 1905'te buradan kurmay yüzbaşı rütbesi ile mezun oldu. Erkan-ı Harbiye Dairesi'nce Şam'a Beşinci Ordu'ya kurmaylık stajını yapmaya gönderildi. Şam'dayken arkadaşları ile yaptığı gizli toplantılar sonrasında, yozlaşan Osmanlı yönetimine yeni bir düzen getirmek amacıyla gizli *Vatan ve Hürriyet Cemiyeti*'ni kurdu. Şam'da stajını tamamlayıp kolağası (kıdemli yüzbaşı) oldu (1907) ve Şam'daki Ordu Kurmay Başkanlığına atandı. Trablusgarp Savaşı'nda rütbesi binbaşılığa yükseltildi (1911). 1914'te Osmanlı Devleti'nin I. Dünya Savaşı'na girmesi ile Mustafa Kemal Tekirdağ'daki 19. Tümen Komutanlığı'na atandı (1915). 1915 yılında düşmanın Çanakkale'ye çıkarma yapmasını önlemesi ile rütbesi albaylığa çıkartıldı. Düşman kuvvetleri bu kez de Arıburnu kuzeyine ve Anafartalar'a asker çıkarmaya başladılar. Anafartalar Grup Komutanlığına atanan Mustafa Kemal düşmanı geri püskürttü. İkinci Anafartalar Savaşı'nı da başarıyla sonuçlandırdı ve *Anafartalar Kahramanı* olarak anıldı. Daha sonra Edirne'ye ve ardından Doğu cephesine gönderildi. Bu arada rütbesi tuğgeneralliğe (mirliva) yükseltildi. 1918'de Mondros Mütarekesi'nin ardından Almanlar Osmanlı ülkesinden ayrılınca, Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı'na getirildi. Hükümetin 1919 yılında kendisini Dokuzuncu Ordu Kıtaatı Müfettişi olarak Anadolu'ya gönderme kararı üzerine 16 Mayıs 1919'da Bandırma Vapuru ile Galata rıhtımından yola çıkan Mustafa Kemal 19 Mayıs 1919'da Samsun'a vardı. Ardından Havza'ya geçerek bütün komutanlara gizli bir duyuru yaparak ülkenin her yerinde işgal devletlerine

karşı mitingler yapılmasını istedi. Milli birliği oluşturmak amacıyla ulusal bir kongre toplanmasından yana olan Mustafa Kemal; 8 Temmuz 1919'da resmi görevinden ve askerlikten ayrıldığını duyurdu. Vilayat-ı Şarkıye Müdafaa-i Hukuk-ı Milliye Cemiyeti Erzurum şubesine başkan seçildi. Ardından Sivas Kongresini yaptı ve Misakımilli'nin esasları saptandı.5 Ağustos 1921'de Mustafa Kemal'in tam yetkili başkomutan olduğuna ilişkin yasa kabul edildi. Daha sonra ordunun başına geçen Mustafa Kemal Sakarya Meydan Savaşı'ndan zaferle çıktı ve bu savaştaki üstün çabası nedeniyle TBMM bir yasa çıkararak Mustafa Kemal'e Gazi unvanı yanı sıra mareşallik rütbesi verdi(1921) . İzmir'de tanıştığı Latife(Uşaklıgil) Hanım ile evlendi(1923) . Türkiye Devleti'nin hükümet şeklinin cumhuriyet olduğuna ilişkin yasa tasarısı hazırladı ve bu tasarı 29 Ekim'de kabul edildi. Ve Mustafa Kemal cumhurbaşkanı seçildi. Eğitim-öğretim, insan hakları ve gündelik hayatta kullanılabilecek yasaları uyguladı.1927 yılında askerlikten emekli oldu. 1934 yılında çıkarılan bir yasayla her Türkün kendine özgü bir soyadı alması yükümlülüğü üzerine TBMM, Mustafa Kemal'e *Atatürk* soyadını verdi. 10 Kasım 1938'de Dolmabahçe Sarayı'nda saat 09.05'te hayata veda etti. Naaşı 15 yıl Ankara Etnografya Müzesinde kaldı. 10 Kasım 1953'de yeni yapılan Anıtkabir'de toprağa verildi. (Özkan A. , 2014, s. 196-200)Cumhuriyetimizin kurucusu, ilk cumhurbaşkanımız olması ve yurdumuz için birçok üstün başarıya imza atması gibi nedenlerle adı ilimizde birçok yere verilmiş ve yaşatılmak istenmiştir.

Ateş Böceği (Çocuk Oyun Alanı, Kocahıdır Mahallesi) kın kanatlılardan, karanlıkta ışıldama özelliği olan böcek, yıldız böceği, yıldız kurdu Lat. *Lampyrus noctiluca*; (TDK, 2011, s. 182) [< {Far. *âtes* bazı maddelerin tutuşup yanması ile beliren ışık (Steingass, 1998, s. 13)} + {Tür. *böcek* < *bög* zehirli örümcek (Clauson S. G., 1972, s. 373)*cek* + *i* iyelik 3.t.}] // Işık saçması ve korkutucu bir böcek olmaması yönünden bu adın çocukların ilgisini çekebileceği için verildiği düşünülmektedir.

Atiye Mehmet Genç (Aile Sağlığı Merkezi, Cumhuriyet Mahallesi) kişi adı [< {Ar. '*atıyya* hediye (Baalbaki, 1995, s. 767) < '-*t-y* vermek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 272)} + {Ar. *muhammad* övülmüş < *h-m-d* övmek

(Sarı, 1980, s. 340)}+ {Tür. **kenç** küçük çocuk (Clauson S. G., 1972, s. 727)}] // Mehmet Genç 1931 yılında Kırklareli'nin Koyunbaba köyünde doğmuştur. Bir zamanlar İstanbul'da yaşamışlar ve Mehmet Genç burada iş makinesi ticareti ile uğraşmıştır. 2009 yılında Cumhuriyet Mahallesi muhtarına ileride adını yaşatmak ve faydalı bir eser bırakmak amacı ile sağlık ocağı yaptırmak istediklerini beyan etmek için gelmişlerdir. Yeri hazineden alınan Atiye-Mehmet Genç Sağlık Ocağı'nın binası hayırsever çiftimiz tarafından yaptırılmıştır. Şu an Türkiye İş Bankası'nın üstünde ikamet etmektedirler. 2 oğlu bir kızları vardır. Kırklareli Sanatseverler Derneğinin kurucularından olan Mehmet Genç halen dernekte kanun sanatçısı olarak yer almaktadır (Genç, 2015). Atiye – Mehmet Genç çiftinin katkısıyla inşa edildiği için bu minnet borcu adlarını Aile Sağlığı Merkezi'nde yaşatarak ödenmeye çalışılmıştır.

Avni-Kemani Nedim Nalbantoğlu (Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı [\langle {Ar. '**avn** yardım \langle '**-v-n** yardım etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 289)+ **ī** nispet eki } + {Far. **kamān** çene altına dayanıp sol kol üzerine yatırılarak sağ eldeki yayla çalınan dört telli çalgı (Steingass, 1998, s. 1047) + **ī** nispet eki } + (Ar. **nadīm** sohbet arkadaşı (Baalbaki, 1995, s. 1165) \langle **n-d-m** pişman olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 431)} + {Ar. **na'ī** at nalı (Baalbaki, 1995, s. 1180) \langle **n-ʿ-ī** hayvanı nallamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 44) + {Far. **band** bağlayan (Steingass, 1998, s. 201)} + {Tür. **oğul** erkek evlat (Clauson S. G., 1972, s. 83) + **u** iyelik 3.t.}] // Bağlar Yolu Sokağı'nın bir kısmına verilen addır. 1966 yılında Kırklareli'nde doğdu. Daha ilk ve ortaokul sıralarında müzik yapmaya başladı. Bunda eğitimci ve müzisyen babası Avni Nalbantoğlu'nun da rolü oldu. Çünkü ilk müzik derslerini babasından aldı. Müzik çalmaya mandolin ile başladı. Nedim Nalbantoğlu babasının kurucusu olduğu ve şefliğini yaptığı Kırklareli Türk Musiki Korosu'nda çalmaya başladı. O sıralar ilkokula gidiyordu. Babası onun keman çalmaya daha yatkın olduğunu görerek ona keman aldı ve bir keman hocası tuttu. Ailesi ile İstanbul'a yerleşerek okul hayatına Mimar Sinan Üniversitesi Klasik Batı Müziği Devlet Konservatuarına devam etti. 1988 yılında okuldan birincilikle mezun oldu. Müzisyen arkadaşı Okay Temiz ile

yaptığı albümün çıkış konseri için Paris'e gitti. Burada Ecole Normale de Musique'te mastır yapıp Rus keman sanatçılarla çalıştı. Dünya müzikleri üzerine dersler verdi. Fransa'da *Müzik Kime Ait* isimli bir albüm yaptı. Türkiye'ye dönmeden önce çeşitli ülkelerde konserler verip festivallere katıldı. Bakırköy Musiki Vakfı Konservatuarında hocalık yapmaya başladı. Bu arada *Yeni Dünya* adlı bir albüm çıkarmıştır. Bu, Türkiye'de çıkardığı ilk albüm olmuştur. Nedim Nalbantoğlu Kırklareli'nin yetiştirdiği uluslararası müzik sanatçılarından biridir. Kırklareli'nde tarihten gelen zengin bir müzik kültürünün, müzik sanatçıları zincirinin uzantısıdır. O, müzikle doğmuş gibidir. (Karaçam, 2014, s. 307-309) Kırklareli'nde yetişen ve gerek Türkiye gerekse Avrupa çapında başarılarla imza atan sanatçımızın adı doğduğu yerde yaşatılmak istenmiştir.

Avşar (Sokak, Doğu Mahallesi) 1. Oğuz Türklerinin 24 boyundan biri 2. çabuk iş gören, çevik, atılgan 3. uyumlu, yumuşak başlı 4. bir şeyin zıddı, aksi (<http://www.tdk.gov.tr>, 2015). [< Tür. *afşar* Oğuz Türklerinin yirmi dört boyundan en kalabalığı, tarihi rolü bakımından en önemlisi olan ve İran'ın kuzeyinde, Anadolu'nun güneyinde, küçük gruplar halinde Afganistan'ın bazı bölgeleriyle Azerbaycan'da yaşayan Türkmen topluluğu (Ayverdi, 2011, s. 15)].

Ay (Sokak, Pınar Mahallesi) 1. birdenbire duyulan acı, ağrı, şaşırma, ürkme veya sevinç anlatan bir söz 2. art arda gelen iki yeni ay arasında geçen süre 3. yılın on iki bölümünden her biri 4. bir ayın herhangi bir gününden ertesi ayın aynı gününe kadar geçen veya yaklaşık otuz gün olarak kabul edilen süre 5. Dünya'nın uydusu olan gök cismi, kamer, mah, meh (TDK, 2011, s. 194) [< Tür. *ay* kamer (Clouston S. G., 1972, s. 265)].

Ayazma (Sokak, Karahıdır Mahallesi; Geçidi Sokak, Karahıdır Mahallesi) Rumların kutsal saydıkları kaynak veya pınar (TDK, 2011, s. 201) [< {Yun. *agiasmos* kutsama (Aksoy A. , 2003, s. 7)}].

Aybüge (Sokak, Akalar Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *ay* kamer (Clouston S. G., 1972, s. 265)} + {*bige* hanım (Erol, 1992, s. 41)}] // Adı geçen sokakta oturan ve Kırklareli Belediyesi'nde çalışan Dursun adlı şahsın kızının adıdır.

Ayçiçeği (Çocuk Oyun Alanı, İstasyon Mahallesi) 1. birleşikgillerden, sarı renkli çiçeği çok iri olan, yurdumuzda çok yetiştirilen bir bitki, günciçeği, günebakan, gündöndü, günâşık Lat. *Helianthus annuus* 2. bu bitkinin yağ çıkarılan ve çerez olarak da yenilen tohumu (TDK, 2011, s. 201) [< {Tür. *ay* kamer (Clouston S. G., 1972, s. 265)} + {Tür. *çéçek* < *çécmek* < *seçmek* açmak (Clouston S. G., 1972, s. 400) + *i* iyelik 3.t.)} Lat. *heliotrope* kedi otu < İng. *sunflower* güneşe bakan çiçeği] // Bu bölgede bulunan evlerde ayçiçeği bitkisinin yetiştirilmesi nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Aydın (Sokak, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< Tür. *aydıng* ay ışığı (Clouston S. G., 1972, s. 268)] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Aykent (Ara Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) [< {Tür. *ay* kamer (Clouston S. G., 1972, s. 265)}+ {Tür. *kend* şehir (Clouston S. G., 1972, s. 728) < Soğd. *kndh* şehir}].

B

Baba Bayır (Yatır, yeri belirsiz) [< {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)} + {Tür. *bayır* küçük yokuş (TDK, 2011, s. 287) < *bâğır* küçük yokuş (Gülensoy, 2007, s. 123)}].

Babaeski Yolu (Cadde, Karakaş Mahallesi; Cadde, Pınar Mahallesi) Yıldız Dağları'ndan Ergene Nehri'ne uzanan düzlüklerin bir bölümüne yerleşmiş bulunan, ilin ünü büyük şehridir (Karaçam, 1970, s. 217) [< {Far.

baba bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)} + {Tür. **eski** yeni olmayan (Clauson S. G., 1972, s. 246)} + {Tür. **yol** yol, yön (Clauson S. G., 1972, s. 917) + **u** iyelik 3.t.}} // Babaeski ilçesine ulaşımın yapılabileceği yollar olması nedeniyle bu adı almıştır.

Badem (Park, Bademlik Mahallesi; Çocuk Oyun alanı, Bademlik Mahallesi; Spor Aletleri, Bademlik Mahallesi) 1. badem ağacı 2. bu ağacın yaş veya kuru yenilen yemişi (TDK, Türkçe Sözlük, 2011, s. 223) [< Far. **bādām** badem (Steingass, 1998, s. 140)] // Bulunduğu mahalle sebebiyle bu ad verilmiştir.

Bademlik (Mahalle), (Cadde, Bademlik Mahallesi; Mahallesi Cami, Bademlik Mahallesi; Merkez Park, Bademlik Mahallesi; Çocuk Oyun alanı, Bademlik Mahallesi) badem ağaçları çok olan yer, badem bahçesi (TDK, 2011, s. 223) [< {Far. **bādām** badem (Steingass, 1998, s. 140) + **lik**}] // Bu bölgede bulunan evlerde badem bitkisinin fazla olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Bağ Bozumu (Rölyefi, Demirtaş Mahallesi) [< {Far. **bāğ** üzüm yetiştirilen yer (Steingass, 1998, s. 148)} + {Tür. **boz-** bozmak "**m** + **u** iyelik 3.t.}}].

Bağlar (Çıkmazı Sokak, Karakaş Mahallesi; Yolu Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. üzüm kütüklerinin dikili bulunduğu toprak parçası 2. meyve bahçesi (TDK, 2011, s. 224) [< {Far. **bāğ** üzüm yetiştirilen yer (Steingass, 1998, s. 148) + **lar** çokluk eki}] // Kırkkilise merkez kazada toplam 124 hane bağcılık ile uğraşmaktadır. Kırkkilise için "Üzüm Kasabası" ya da "Bağ Şehri" anlamında "Lozengrad" isminin kullanılması da bölgede bağcılığın yaygın olduğunu doğrular niteliktedir (Kabakçı, 2013, s. 64). Bu bölgede bağ üretiminin yoğun olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Bahadır (Sokak, Demirtaş Mahallesi) savaşlarda gücü ve yılmazlığıyla üstünlük kazanan veya yiğitlik gösteren kimse, batur (TDK, 2011, s. 233) [< Far. **bahādur** yiğit (Steingass, 1998, s. 209)< Moğ. **bağatur** kahraman (Lessing, 2003, s. 108)].

Bahçeler (Sokak, Karahıdır Mahallesi) sebze, meyve, çiçek veya ağaç yetiştirilen yer (TDK, 2011, s. 234) [< {Far. **bāğça** bahçe (Steingass, 1998,

s. 148)+ *ler* çokluk eki}} // Bu sokakta bulunan evlerin müstakil yapıda olması ve dolayısıyla bahçesinin bulunması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Bahçeli Evler (Sokak, Karakaş Mahallesi) bahçesi olan ev[< {Far. *bāğça* bahçe (Steingass, 1998, s. 148) + *li*} + {Tür. *eb* çadır (Clauson S. G., 1972, s. 3) + *ler* çokluk eki}}] // Bu sokakta bulunan evlerin çoğunda bahçe olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Bahriye Sultan (Cami, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *baħr* deniz (Baalbaki, 1995, s. 225) < *b-ħ-r* derinleşmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 17) + *iy*e nispet eki} + {Ar. *sultān* sultan (Baalbaki, 1995, s. 640) < *s-l-ṭ* hükmü altına aldı (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 190)}] // Bahriye Sultan hakkında pek fazla bir bilgiye ulaşılamamıştır. Babaeskili bir hayırsever olduğu caminin yapımı için para bağışladığını ve sultan adının sadece camiye verildiği öğrenilmiştir. 1999 yılında vefat etmiştir.// Bahriye Sultan adlı şahsın katkısıyla inşa edildiği için bu minnet borcu Bahriye Sultan adını camide yaşatarak ödenmeye çalışılmıştır.

Bahriye Üçok (Cadde, Pınar Mahallesi; Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *baħr* deniz (Baalbaki, 1995, s. 225) < *b-ħ-r* derinleşmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 17)+ *iy*e nispet eki} + {Tür. *üç* üç sayısı (Clauson S. G., 1972, s. 18)} + {Tür. *ok* ok (Clauson S. G., 1972, s. 76)}] // 1919'da Trabzon'da doğan ve 1990'da Ankara'da vefat eden yazardır. İlk ve ortaokulunu Ordu'da okuduktan sonra, İstanbul Kandilli Kız Lisesi ve Ankara Üniversitesi Ortaçağ Türk – İslam tarihi bölümünü bitirdi. Ankara Üniversitesi İlahiyat Bölümünde asistan, doktor, doçent ve profesör olarak öğretim üyeliği yaptı. Cumhurbaşkanlığı kontenjanından senatör seçilip altı yıl Senato'da bulundu. 12 Eylül 1980 tarihinden sonra Halkçı Parti'nin kurucuları arasında yer aldı ve 1983 seçimlerinde Ordu'dan milletvekili seçildi. Daha sonra HP ile SODEP'in birleşmesi çalışmalarına katıldı ve SHP Parti Meclisi'ne seçildi. 1990 yılında kimliği belirlenemeyen kişilerce öldürüldü. Ölümüne sebep olanlar bulunamadı (Işık, 2002, s. 969).

Balaban Baba (Çocuk Oyun Alanı, Kocahıdır Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *balaban* iri, büyük; nazik; şişman; atmaca, doğan vb. yırtıcı kuş (TDK, 2011, s. 241) < Far. *balabān* dudaklar ile çalınan bir müzik aleti (Steingass,

1998, s. 196)} + {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)}] // Babaeski I. Murat zamanında Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınmıştır. Osmanlı Beylerinden olan Balaban Baba, Baba- i Atik olarak anılan adı Babaeski adına çeviren kişidir (Kırklareli İl Yıllığı 1967, s. 183) Demirtaş Paşa komutasındaki Türk orduları Kırkkilise'ye girerken şehit olan büyük Türk akıncılarından. Sipahi neferidir (Karaçam, 1970, s. 128). Osman Gazi'nin silah arkadaşlarından. İlerlemiş yaşına rağmen 1385 yılında Sofya'yı alan komutandır (Karaçam, 1995, s. 115). Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Farklı kaynaklarda farklı açıklamalar bulunmaktadır ancak hangisini kabul edersek edelim sonuç aynıdır. Balaban Baba başarılı bir Türk akıncıdır. Dolayısıyla Kırklareli'ne faydası dokunmasından ve Balaban Baba yatırımının var olması söylencesinden bu ad tercih edilmiştir.

Balkan (Cadde, Doğu Mahallesi; Cadde, Kocahıdır Mahallesi; Parkı, Demirtaş mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Demirtaş Mahallesi; Spor Aletleri, Demirtaş Mahallesi; Cad. 5.Çıkmaz Sokak, Doğu Mahallesi; Cadde, Akalar Mahallesi, 1.Geçidi, Akalar Mahallesi; 2.Geçidi Cadde, Akalar Mahallesi; Savaşı Anıtı, Karakaş Mahallesi) sarp ve ormanlık sıradağ (TDK, 2011, s. 246) [< Tür. *balık* çamur < *balık+an* bataklık yer < *balkan* sarp, ormanla kaplı sıra dağlar (Clouston S. G., 1972, s. 336)] // Türkiye'nin Balkanlar'a açılan kapısı olması nedeniyle bu ad ilimizde birçok yerleşim yerine verilmiştir.

Baraj (Mevki Kümevleri, Doğu Mahallesi; Yolu Sokak, Doğu Mahallesi) 1. suyu toplama, sulama ve elektrik üretme amacıyla akarsu üzerine yapılan bent 2. futbol veya hentbolda serbest atışı yapacak oyuncunun önünde karşı takım oyuncularının yan yana dizilip oluşturdukları set 3. herhangi bir alanda başarıyı tespit etmek için gerekli olan şart (TDK, 2011, s. 252) [< Fr. *barrage* gücünden faydalanılmak üzere suyun toplanılmasını sağlamak için

akarsu üzerine yapılan büyük bent] // Kırklareli Barajına giden güzergâhta bulunması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Barbaros (Sokak, Bademlik Mahallesi) [< {İt. *barba* sakal + *rossa* kızıl}] // büyük Türk denizcisi, Barbaros Hayrettin Paşa'ya (1467-1546) Avrupalılar tarafından verilen ve Kızıl sakal anlamına gelen bir ad. (<http://www.tdk.gov.tr>, 2015).

Barış (Parkı, Karacaibrahim Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Karacaibrahim Mahallesi; Spor Aletleri, Karacaibrahim Mahallesi; Sokak, Pınar Mahallesi) 1. barışma işi 2. savaşın bittiğinin bir antlaşmayla belirtilmesinden sonraki durum, sulh, hazar 3. böyle bir antlaşmadan sonra insanlık tarihindeki süreç (TDK, 2011, s. 255) [< {ET. *bar-* varmak *ış* uzlaşma (Gülensoy, 2007, s. 114)}].

Barış Manço (Çocuk Oyun Alanı, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {ET. *bar* var *-ış* uzlaşma (Gülensoy, 2007, s. 114)} + {*manço*}] // Barış Manço'nun 7'den 77'ye adlı programında Adam Olacak Çocuk bölümü bulunmaktadır ve bu bölümde çocuklara soru soran Manço, onların eğlenmesini sağlarken aynı zamanda *Kahvaltıda ne yersin? Arabada hangi koltuğa oturursun?* gibi sorular sorarak onları eğitmeye de çalışmaktadır. Ve bu programla çocukların sevgisini kazanan Barış Manço'nun adı çocukların oyun alanına verilmiştir.

Batı (Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. Güneşin battığı yöndeki ülkeler bölgesi, garp, doğu karşıtı 2. siyasal anlamda Avrupa ve Kuzey Amerika 3. yeryüzündeki başlıca dört yönden güneşin battığı yön, gün batısı, günindi, garp, mağrip, doğu karşıtı 4. bulunulan yere göre güneşin battığı yönde olan bölge, garp 5. gök bilimi Güneşin 22 Mart'ta ve 23 Eylül'de battığı nokta (TDK, 2011, s. 282) [< Tür. *bat* batmak (Clouston S. G., 1972, s. 298) + *ı*].

Bayındır (1. Sokak, Karakaş Mahallesi, 3. Sokak, Karakaş Mahallesi; Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. gelişip güzelleşmesi, hayat şartlarının uygun duruma getirilmesi için üzerinde çalışılmış olan, bakımlı, imar edilmiş, marmur (yer), abat 2. Oğuz Türklerinin yirmi dört boyundan biri 3. özel, isim İzmir iline bağlı ilçelerden biri (TDK, 2011, s. 286) [< Far. *pāyandār* sürekli, kalıcı (Ayverdi, 2011, s. 124)] // Eski adı ile Bayındırlık ve İskân Müdürlüğüne en yakın sokaklar olması nedeniyle bu ad ile adlandırılmıştır.

Bentler (Sokak, Akalar Mahallesi) 1. bağ, rabıt 2. kitaplarda kendi içinde bütünlük oluşturan bölüm 3. su biriktirmek için akan suyun önüne yapılan set, bütet 4. gazete yazısı 5. bir şiirdeki dörtlüklerin her biri, bağlam 6. kanun maddesi (TDK, 2011, s. 308) [< {Far. *band* bağ (Steingass, 1998, s. 201) + *ler* çokluk eki}].

Bey (Parkı, İstasyon Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, İstasyon Mahallesi; Spor Aletleri, İstasyon Mahallesi) 1. erkek adlarından sonra kullanılan saygı sözü 2. erkek özel adları yerine kullanılan bir söz 3. eş, koca 4. as 5. Erkek sıfatlarının hemen arkasına eklenir 6. aşğın çukur yüzünün arkasındaki yumru bölge 7. küçük bir toplumun veya küçük bir devletin başkanı 8. komutan 9. zengin, ileri gelen kimse, bay (TDK, 2011, s. 320) [< Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)].

Beyaz Tavşan (Parkı, Pınar Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Pınar Mahallesi; Spor Aletleri, Pınar Mahallesi) 1. tavşangillerden, eti yenen, hızlı koşan, kemirgen, postundan yararlanan bir tür memeli Lat. *Lepus europeus* 2. atletizm yarışlarında rekor kırılabilmesi için tempoyu yüksek tutup belirli bir mesafeyi diğer atletlerin önünde koşan atlet (TDK, 2011, s. 2289) [< {Ar. *bayāz* ak (Baalbaki, 1995, s. 254) < *b-y-z* beyazlaştırmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 30)} + {Tür. *tavişgan* < *tabişgan* < *tabışmak* atlamak (Clauson S. G., 1972, s. 447)}] // Çocukların korkmayacağı bir hayvan olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Beyhan (Sokak, Pınar Mahallesi) sır saklamayan, aklındakini ve yüreğindekiyi hemen söyleyen (<http://www.tdk.gov.tr>) [< {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)} + {Tür. *han* Türklerde hakana bağlı devlet başkanlarına veya müstakil beyliklerin başkanlarına verilen isim (Clauson S. G., 1972, s. 630)}].

Beykent (1. 2. 3. 4 Sokak, İstasyon Mahallesi) [< {Tür. *beg* prens < (Clauson S. G., 1972, s. 322)} + {Tür. *kend* şehir < Soğd. *kndh* şehir (Clauson S. G., 1972, s. 728)}].

Beypınar (Sokak, Karahıdır Mahallesi)) [< {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)} + {Tür. *pınar* yerden kaynak olarak çıkan su, kaynak

(TDK, 2011, s. 1921) < *buñar* çeşme, pınar; kuyu (Clauson S. G., 1972, s. 351)}].

Bilal Yapıcı (Anaokul, Kocahıdır Mahallesi; Güzel Sanatlar Lisesi, Kocahıdır Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *bilāl* yaşlık, ıslaklık (Sarı, 1980, s. 128) < *b-l-l* ıslatmak (Sarı, 1980, s. 128)} + {Tür. *yapıcı* yapan, ortaya koyan < *yap-* örtmek, kapatmak, ağ atmak, inşa etmek (Clauson S. G., 1972, s. 870) *ıcı*}] // Hacı Bilal Yapıcı 15. 05. 1931 yılında Kırklareli’nde 7 çocuklu bir ailenin ilk oğlu olarak dünyaya gözlerini açmıştır. İlköğretimini Ziya Gökalp İlkokulunda tamamlayan Bilal Yapıcı hayata erken atılmıştır. Çevresiy-le yakın ilişkiler kurmuş ve ilde kısa sürede tanınır hale gelmiştir. Asıl mesleği emlakçılık ve çiftçilik olan Bilal Bey sırasıyla Şoförler Cemiyeti ve Ziraat Odası Meclis Başkanlığı yaparak kamuya da hizmetlerde bulunmuştur. Dokuz çocuğu olan Bilal Yapıcı sosyal yardımlaşmaya da büyük önem vermiştir. Bilal Yapıcı 01. 04. 1998 yılında aramızdan ayrılmıştır. (Bilal Yapıcı Güzel Sanatlar Lisesi Panosu, 2014) Bilal Yapıcı’nın katkısıyla inşa edildiği için bu minnet borcu adını eğitim yerlerinde yaşatarak ödenmeye çalışılmıştır.

Birlik (Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. tek, bir olma durumu, vahdaniyet 2. bir arada olma durumu, vahdet 3. bağlılık, benzerlik, bağlantı, vahdet 4. belli bir topluluğun yararlarını korumak için kurulmuş dernek 5. bir tane-den oluşmuş, bir tane alabilen 6. bölük, tabur, alay vb. bir bütün sayılan topluluk 7. konunun bir ana düşünce çevresinde toplanması 8. bölünmezliği içeren yalın bütün 9. en büyük değerdeki nota, dört dörtlük (TDK, 2011, s. 356) [< {Tür. *birlik* bir veya tek olma durumu, vahdāniyet, ahadiyet, beraberlik < *bir* bir (Clauson S. G., 1972, s. 353) + *lik*}].

Birzatup Bey (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {*birzatup* ?} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Birzatup Bey’in Muzatuğ Bey olduğu düşünülmektedir. Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli’nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin,

Kıranığiit, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Bostancıoğlu (Sokak, Yayla Mahallesi; Dar Sokak, Yayla Mahallesi) kişi soyadı [< {Far. *būsitan*, *būstān* bahçe (Steingass, 1998, s. 207) + **cı**} + {Tür. *oğul* erkek evlat (Clauson S. G., 1972, s. 83) + **u** iyelik 3.t.}]//

Botaş Tesisleri (Kümeevler, Cumhuriyet Mahallesi) Boru Hatları ile Petrol Taşıma Anonim Şirketinin kısaltması [< {**BOTAŞ** Boru Hatlarıyla Petrol Taşıma A.Ş.} + {Ar. *ta'sis* kurulmuş, meydana geliş olan şey, kurum, müessese (Baalbaki, 1995, s. 261) < *'-s-s* temel atmak, bina yapmak (Baalbaki, 1995, s. 261) + *leri* iyelik 3. ç.}] // Botaş Binasının bulunduğu yerde Botaş personelinin ikamet ettiği evler burada bulunduğu için bu adı almıştır.

Boyacıoğlu (Sokak, Yayla Mahallesi) kişi soyadı {Tür. *boduğ* boya (Clauson S. G., 1972, s. 302) < *bodu-* boyamak (Clauson S. G., 1972, s. 300) **cı**} + {Tür. *oğul* erkek evlat (Clauson S. G., 1972, s. 83) + **u** iyelik 3. t.}}.

Bulut (Sokak, Demirtaş Mahallesi) 1. atmosferdeki su damlacıkları ve buz taneciklerinin görülebilir yoğunluk kazanmasıyla oluşan, biçimleri, yükseklikleri ve yol açtıkları hava olaylarıyla birbirinden ayrılan yığın 2. herhangi bir şeyden oluşan yoğun yığın 3. keder, endişe (TDK, 2011, s. 411) [< Tür. *bulut* bulut (Clauson S. G., 1972, s. 332)].

Burak (Sokak, Pınar Mahallesi) Hz. Muhammed'in Miraç Gecesi'ndeki biniti (TDK, 2011, s. 414) [< Ar. *burāk* Hz. Muhammed'in, üzerine binerek mirāca çıkması için emrine verilen semavi binek, parlayan, ışıldayan (Baalbaki, 1995, s. 231) < *b-r-k* şimşek çakmak (Sarı, 1980, s. 90)].

Buzhane (Sokak, Yayla Mahallesi; Çıkmazı Sokak, Yayla Mahallesi) 1. buz yapılan yer 2. soğuk hava deposu (TDK, 2011, s. 421) [< {Tür. *büz* buz (Clauson S. G., 1972, s. 389)} + {Far. *hāna* ev (Steingass, 1998, s. 444)}] // Eski buzhane binasının bulunduğu mevkidir.

Büyük Cami ((Alman) Çeşme, Demirtaş Mahallesi) 1. Müslümanların ibadet etmek için toplandıkları yer (TDK, 2011, s. 436) [< {Tür. *bedük* < *beyük* < *böyük* büyük (Clouston S. G., 1972, s. 302)} + {Ar. *câmi*'toplayan < *c-m*' toplamak (Baalbaki, 1995, s. 408)}] // Halk arasında Büyük Cami adıyla bilinen Hızırbey Cami'nin yanında bulunması nedeniyle bu adı almıştır.

Büyük Mezarlık (Sokak, Demirtaş Mahallesi; Çıkmazı, Demirtaş Mahallesi; 2. Çıkmazı Sokak, Demirtaş Mahallesi) mezarların bulunduğu yer, kabristan, gömütlük, sinlik, tahtalıköy, mezaristan, bamyaratlası (TDK, 2011, s. 1674) [< {Tür. *bedük* < *beyük* < *böyük* büyük (Clouston S. G., 1972, s. 302)} + {Ar. *mazâr* ziyaret edilen yer (Baalbaki, 1995, s. 1025) < *z-v-r* ziyaret etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 172)+ *lık*}].

C

Cami (Sokak, Karahıdır Mahallesi; Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Sokak, Pınar Mahallesi) 1. Müslümanların ibadet etmek için toplandıkları yer 2. toplayan, bir araya getiren, bir arada bulunduran (TDK, 2011, s. 436) [< Ar. *câmi*'toplayan < *c-m*' toplamak (Baalbaki, 1995, s. 408)] // Caminin bu yollar üzerinde bulunması nedeniyle bu adı almıştır.

Cami Şerefli (Sokak, Karakaş Mahallesi) [< {Ar. *câmi*'toplayan < *c-m*' toplamak (Baalbaki, 1995, s. 408)} + {Ar. *şaraf* onur (Baalbaki, 1995, s. 667) < *ş-r-f* şerefi yüksek olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 207) + *lı*}] // Bu bölgede bulunan Karakaş Bey Cami halk arasında Cami-i Şerif olarak bilinmektedir. Dolayısıyla bu sokağa da caminin halk arasında bilinen adı verilmiştir.

Cami Şerif (Sokak, Akalar Mahallesi) [< {Ar. *câmi*'toplayan < *c-m*' toplamak (Baalbaki, 1995, s. 408)} + {Ar. *şarîf* şerefli (Baalbaki, 1995, s. 667) < *ş-r-f* şerefi yüksek olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 207) + *li* }]

Cevizli (Sokak, Karakaş Mahallesi) sıfat Cevizi olan, ceviz katılmış (TDK, 2011, s. 458) [< {Ar *cavz* ceviz (Baalbaki, 1995, s. 439) < Far.*gavz*

ceviz+ *li*] // Bu bölgedeki yerleşim yerlerinde ceviz ağacının bol olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Ceylan (Sokak, Pınar Mahallesi) çift parmaklılardan, boynuzlugiller familyasından, çöllerde yaşayan, çok hızlı koşan, gözlerinin güzelliği ile tanınan, ince bacaklı, zarif, memeli hayvan, ahu, gazal Lat. gazella dorcas (TDK, 2011, s. 458) [< Moğ. *ceyran* < *cegeren* ceylan (Ayverdi, 2011, s. 194)] // Gözlerinin güzelliği ve narinliği ile ünü olduğu için bu hayvanın adı verilmiş olmalıdır.

Cumhuriyet (Mahalle), (Cadde, Karacaibrahim Mahallesi; Cadde, Karakaş Mahallesi; Meydan, Akalar Mahallesi; Meydan, Karakaş Mahallesi; Meydan, Kocahıdır Mahallesi; Meydan, Yayla Mahallesi; Meydan, Karacaibrahim Mahallesi; Ortaokul, Karakaş Mahallesi; Caddesi 3.Çıkmaızı Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; 2. Çıkmaızı Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; 1. Çıkmaızı Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; Korusu Kümeevler, Karahıdır Mahallesi; Parkı, Cumhuriyet Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Cumhuriyet Mahallesi) milletin, egemenliği kendi elinde tuttuğu ve bunu belirli süreler için seçtiği milletvekilleri aracılığıyla kullandığı yönetim biçimi (TDK, 2011, s. 472) [< {Ar. *cumhūr* çoğunluk (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 49) < *c-m-h-r* toplamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 49) + Ar. *ıyyat* nispet eki}}].

Ç

Çakıl (Sokak, Akalar Mahallesi) çakıl taşı (TDK, 2011, s. 482) [< Tür. *çakıl* akarsu yataklarında ve deniz kenarlarında, suyun çalkalayıp birbirine sürtmesi sonucunda cilâlı gibi parlak bir durum ve yuvarlak yassı çeşitli biçimler almış olan küçük taşlara verilen isim < *çakıl çukul* ses taklidi].

Çam (Park, Bademlik Mahallesi; Çocuk Oyun alanı, Bademlik Mahallesi; Sokak, Yayla Mahallesi; 1. Sokak, Yayla Mahallesi, 2. Sokak, Yayla Mahallesi, 3. Sokak, Yayla Mahallesi, 4. Sokak, Yayla Mahallesi, 5. Sokak, Yayla Mahallesi, 6. Sokak, Yayla Mahallesi) çamgillerin örnek bitkisi olan, dört mevsim yeşil kalabilen, iğne yapraklı, yurdumuzda birçok türü yetişen bir orman ağacı Lat. pinus (TDK, 2011, s. 489-490) [< Ar. *şam*^c < *şam* <

şam ağacı < *çam ağacı* mum (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 213)] // Çam ağaçlarının bolca olması nedeniyle bu adların verildiği düşünülmektedir.

Çamlık (Cadde, Akalar Mahallesi; Cadde, Yayla Mahallesi; Çıkmaz Sokak, Akalar Mahallesi) 1. çam ağaçları çok olan yer 2. çam korusu (TDK, 2011, s. 491) [< {Ar. *şam*ʿ < *şam* < *şam ağacı* < *çam ağacı* mum (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 213) + *lık*}].

Çavuş Demirali (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *çavuş* birlik komutanı (Clauson S. G., 1972, s. 399)} + {Tür. *temür* < *demür* < *demir* demir (Clauson S. G., 1972, s. 508)} + {Ar. *ʿalī* yüksek, güçlü (Baalbaki, 1995, s. 745) < *ʿ-İ-v* yükselmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 281)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muza-tuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Ha-bib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Har-zem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhi-raş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Çetin Emeç (Sokak, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *çetin* güçlükler ve zorluklarla dolu, aşılması zor, mizacı yumuşak olmayan < *çetin* hayırsız (TDK, 1983, s. 53)} + {Tür. *emeç* hedef (TDK, 2009, s. 1732)} < *āmāc* oklar için hedef (Steingass, 1998, s. 97)] // 1935 doğumlu İstanbul doğumlu Uluslararası Basın Enstitüsü ve Uluslararası Gazetecilik Basın Enstitüleri Federasyonu üyesi gazeteci yazar olan Çetin Emeç Galatasaray Lisesini, ardından da İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirmiştir. Mart 1990 yılında işine gitmek üzere İstanbul Suadiye'deki evinden çıktığı sırada şoförü Sinan Ercan ile birlikte öldürülmüştür. 38 yıllık gazeteci olan Emeç'in kabri Zincirlikuyu Mezarlığındadır.

Çevre (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) 1. bir şeyin yakını, dolayı, etraf, periferi 2. kişinin içinde bulunduğu toplumu oluşturan ortam 3. yağlık 4. aynı konu ile ilgisi bulunan kimselerin tümü, muhit 5. bir kimse ile ilişkisi

bulunanlar, muhit 6. bir birimden önce veya sonra gelen aynı türden birimlerin tümü, bunların oluşturduğu küçük grup, kontekst 7. düzlem üzerindeki bir şekli sınırlayan çizgi 8. hayatın gelişmesinde etkili olan doğal, toplumsal, kültürel dış faktörlerin bütünlüğü (TDK, 2011, s. 527) [< Tür. **çevür-** çevirmek (Clouston S. G., 1972, s. 398) e]].

Çıkmaz (Sokak, Yayla Mahallesi) 1. girişi ve çıkışı aynı olan sokak 2. sonu olmayan olay, durum vb.; boşuna çaba (TDK, 2011, s. 534) [< Tür. **çık-** çıkmak (Clouston S. G., 1972, s. 405) **maz**] // Sokağın çıkmaz sokak olması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Çınar (Parkı, Karakaş Mahallesi; Spor Aletleri, Karakaş Mahallesi; Sokak, Karahıdır Mahallesi) 1. iki çeneklilerden, 30 metreye kadar uzayabilen, gövdesi kalın, uzun ömürlü, geniş yapraklı bir ağaç (Platanus) (TDK, 2011, s. 536) [< Far. **çanār** çınar ağacı (Steingass, 1998, s. 399)] // Çınar ağaçlarının bulunması nedeniyle verildiği düşünülmektedir.

Çiçek (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. bir bitkinin, üreme organlarını taşıyan çoğu güzel kokulu, renkli bölümü 2. çiçek açan kır veya bahçe bitkisi 3. davranışları hafif, toplum kurallarına uymayan kimse 4. süblimleşme veya çiçeksime yoluyla elde edilen toz 5. irinli kabarcıklar dökerek yüzde izler bırakan ateşli, ağır ve bulaşıcı bir hastalık (TDK, 2011, s. 541) [< Tür. **çéçek** < **çéçmek** < **seçmek** açmak (Clouston S. G., 1972, s. 400)] // Bu adın verilmesinin hem kulağa hoş gelmesi hem de bu sokakta çiçeklerin yoğun olması nedeniyle olduğu düşünülmektedir.

Çiftçiler (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) geçimini toprağı ekerek sağlayan kimse (TDK, 2011, s. 543) [< Far. **cufi** zevc, eş, tek olmayan (Steingass, 1998, s. 365) + **çi** + **ler** çokluk eki] // Geçimini çiftçilik işi ile sürdüren kişilerin yoğun olarak oturması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Çifte Gazinolar (Sokak, Yayla Mahallesi) 1. yemek yenilen, gösteri izlenen, müzik dinlenen, bazen oyun sergilenen eğlence yeri 2. büyük kahvehane ve birahane (TDK, 2011, s. 909)[< {Far. **cufi** tek olmayan (Steingass, 1998, s. 365) + Far. **e** gibi} + {İt. **casino** eğlence yeri + **lar** çokluk eki}] // Eskiden Rum ahali, gençler, yaşlılar, kızlar, kadınların tur attığı Eski Vali

Konağı'ndan yukarıya kaldırım taşlarıyla döşeli olan, İskodralı Hasan'ın yıkık evlerinden sonra başlayan ve yazlık, çardak gazinoların olduğu sokaktır. Çardak altı kahvelere; gazino denmektedir. Eskiden Kırklareli'nin sayfiye yeri burasıydı (Demiraco, 2002, s. 27).

Çilek (Parkı, Karacaibrahim Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Karacaibrahim Mahallesi; Spor Aletleri, Karacaibrahim Mahallesi) 1. gülgillerden, sapları sürünge, çiçekleri beyaz bir bitki 2. bu bitkinin güzel kokulu, pembe, kırmızı renkli meyvesi (TDK, 2011, s. 547) [< Tür. *çiğelek* çilek (Ayverdi, 2011, s. 235)] // Herkesin sevebileceği bir meyve olması nedeniyle ve kulağa hoş gelen bir adı olması nedeniyle verildiği düşünülmektedir.

Çirkince Baba (Yatır, yeri bilinmiyor) [< {Far. *çirk* kir < *çirkin* kirli (Steingass, 1998, s. 391) + *ce*} + {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)}].

Çoban (Sokak, Doğu Mahallesi) koyun ve keçi sürülerini otlatan kimse (TDK, 2011, s. 555) [< Far. *çōbān* < *şōbān* hayvan sürülerini otlatan kimse (Steingass, 1998, s. 401)].

Çömlek Baba (Yatır, yeri bilinmiyor) [< {Tür. *çömlek* (halk ağzında çölmek şeklinde geçer) süzölmüş çamura istenilen şekil verildikten sonra pişirmek suretiyle elde edilen tencere, küçük küp vb. kaplara verilen isim < *çölmek* çömlek (TDK, 2009, s. 1283)} + {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)}].

Çukur (Sokak, Karakaş Mahallesi) çevresine göre aşağı çökmüş olan yer 2. çene ve yanaktaki gamze 3. mezar (TDK, 2011, s. 570) [< Tür. *çukur* çevresine göre daha aşağıda bulunan yer (TDK, 2009, s. 1302)].

D

Dar (Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. içine alacağı şeye oranla ölçüleri yetersiz olan, geniş ve bol karşıtı 2. genişliği az veya yetersiz olan, ensiz, mikro 3. az, elverişsiz, sınırlı 4. sıkıntılı 5. yetersiz 6. güçlükle, ucu ucuna, ancak (TDK, 2011, s. 594) [< Tür. *tār* bol ve geniş olmayan (Clauson S. G.,

1972, s. 528)] // Gerçek anlamda yolun normal boyuta göre biraz dar olması nedeniyle bu adı almıştır.

Defne (Parkı, İstasyon Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, İstasyon Mahallesi) defnegillerden, yaprakları güzel kokulu ve yaz kış yeşil olan bir ağaç, develik Lat. *laurus nobilis* (TDK, 2011, s. 605) [< Yun. *daphni* yaz kış yeşil olan ağaç yada ağaççık (Aksoy A. , 2003, s. 428)].

Deli Orman (Cadde, Pınar Mahallesi) Türkler tarafından kullanılan Deliorman adı popüler olduğundan bölgenin sınırları kesin değildir. Osmanlı hâkimiyeti döneminde (1393-1878) Deliorman, Hezargrad kazasına bağlı Divaneorman nahiyesiyle Şumnu kazasına bağlı aynı addaki nahiyeden meydana gelmekteydi. Bölge Tuna'nın güneyinde ve Rusçuk Hezargrad-Varna'nın doğusundadır. Şumnu'dan Tuna'ya uzanan ve Silistre ile Tutrakan arasından geçen hat Deliorman bölgesinin doğu sınırını teşkil eder. Bu bölge dalgalı bir plato şeklindedir ve az yağmur almasının yanı sıra su kaynaklarının sınırlılığı ile de bilinir. Doğusunda düz ve ağaçsız Dobruca bölgesi bulunur. XIX. yüzyıla kadar bölge sık ormanlarla kaplıydı ve Deliorman adını da bu sebeple almıştı. Deliorman'ın en önemli yerleşim merkezleri Hezargrad (Razgrad), Balbunar (Kubrat) ve Kemanlar (İsperih) kasabalarıydı. Deliorman adı, XII. yüzyıl Bizans tarihçisi Kedrenos tarafından Teleorman şeklinde zikredilmişti. İdrisî ise burayı Tenu-Orman adıyla anmıştı. Ortaçağ'da Deliorman'ın Tuna nehrinin iki yakasına da yayıldığı bilinmektedir. Bugün Romanya'da bulunan Aluta ve Vede nehirlerinin arasındaki bölge hâlâ Teleorman adını taşımaktadır. Deliorman ismi, XI ve XII. yüzyıllarda Tuna'nın her iki yakasına yerleşen Peçenek ve Kuman Türkleri ile alâkalıdır) (Kiel, 1994, s. 141-144)[< {Tür. *télbe* < *télve* < *telü* < *delü* aklını yitirmiş, divane (Clauson S. G., 1972, s. 493)} + {Tür. *orman* ağaçlarla kaplı geniş alan,büyük koru].

Demirhan Bey (Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *temür* < *demür* < *demir* demir (Clauson S. G., 1972, s. 508)} + {Tür. *han* hakana bağlı veya müstakil beyliklerin başkanı (Clauson S. G., 1972, s. 630)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // 1377 yılında Karasioğulları'ndan Aclan Bey'in oğludur. Balıkesir'de babasının yerine iktidar olmuş-

tur (Karaçam, Efsaneden Gerçeğe Kırklareli, 1995, s. 114). Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Demirtaş (Mahalle) kişi adı [{Tür. *temür* < *demür* < *demir* demir (Clauson S. G., 1972, s. 508)} + {Tür. *tâş* taş (Clauson S. G., 1972, s. 358)}] // Timurtaş Paşa olarak bilinir. Kaynaklarda “Kara” lakabıyla anılmakta olup ilk Osmanlı vezirlerinden biri kabul edilir. Tarihî geleneğe göre ailesi Osman Bey'in silâh arkadaşlarından Aykut Alp'e dayanır. Babası Aykut Alp'in oğlu Kara Ali Bey olarak gösterilir; ancak bu bilgilerin teyidi güçtür. Hayatının ilk dönemleri ve faaliyetleri hakkında bilgi yoktur. Babasıyla birlikte Marmara'nın güney sahillerinde fütuhatta bulunduğu ve Süleyman Paşa ile Rumeli'de seferlere katıldığı belirtilirse de bu bilgiler yine ilk Osmanlı kaynaklarıyla teyit edilememektedir. Hoca Sâdeddin Efendi onun Orhan Bey zamanında 1334 yılı civarında Gemlik'in alınmasında rol oynadığını ve Rumeli yakasına geçen ilk beyler arasında olduğunu belirtir. Fakat bu bilgiler de şüphelidir. Neşrî ve Rûhî tarihlerinde ise adı, I. Murad'ın cülûsu sırasında yahut Rumeli yakasına ikinci geçişinde Şehzade Bayezid'in yanında, belki de onun lalası sıfatıyla Bursa'da muhafaza hizmetinde kalması dolayısıyla geçer. Daha sonra muhtemelen I. Murad'ın emriyle Lala Şâhin Paşa ile beraber Tunca nehri boyunca yapılan fetihlere katıldı; birlikleriyle Yenice-i Kızılcağağaç ile (Elhovo) Yanbolu'yu ele geçirdi ve Edirne'ye döndü (1367-1369 arası) . Ardından Edirne'de vefat eden Lala Şâhin Paşa'nın yerine Rumeli beylerbeyi oldu. Bu görevde iken I. Murad'ın emriyle, Saruhan-ilinde bulunan konargöçer Türkmenler'i Serez ve Vardar ovalarına yerleştirdiği gibi Manastır, Pirlepe, Iştıp kalelerini aldı (784/1382); Epir bölgesinde fetihler yaptı; Epir idarecisi Carlo Tocco'nun topraklarına girdi (Karlili bölgesi); buradaki şehirlere saldırdı; Arta'yı baskı

altında tuttu. Ayrıca Güney Arnavutluk'ta Savra (Muzakiye) ovasına indi. Buradaki savaşta Balşa'yı ağır bir yenilgiye uğrattı (787/1385). Yaşı ilerlediği için idarî işlerden çekilen Timurtaş Paşa son yıllarını Bursa'da geçirmiştir. Nitekim Ramazan 806'da (Mart 1404) burada vefat ederek yaptırdığı caminin yanındaki türbesine gömüldü. Türbe kitabesinde kendisinden "melikü'l-ümerâ" şeklinde bahsedilmesi dikkat çekicidir (Emecan, 2012, s. 185-186). Demirtaş Paşa komutasındaki Türk orduları Kırkkilise'ye şehrin güney ve güneybatısından girdiler. Şehrin varoşlarında şiddetli muharebeler oldu (Karaçam, 1970, s. 128).

Deniz (Sokak, Pınar Mahallesi; 1, 2, 3 Sokak, Pınar Mahallesi) 1. yer kabuğunun çukur bölümlerini kaplayan, birbiriyle bağlantılı, tuzlu su kütlesi 2. bu su kütesinin belirli bir parçası 3. aydaki düzlükler 4. geniş alan 5. çokluk, yoğunluk (TDK, 2011, s. 627) [< Tür. *tengiz* < *teng* bataklık (Clauson S. G., 1972, s. 527)].

Dere (Üstü Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; Geçidi Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; 1,2 Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. genellikle yazın kuruyan küçük akarsu, 2. iki dağ arasındaki uzun çukur, 3. damlarda yağmur sularını toplayarak oluğa veren çinko veya kiremit yol (TDK, 2011, s. 627) [< Far. *darra* vadi (Steingass, 1998, s. 516)] // Önceleri açık olan İncidere'nin üstünün kapatılarak yapılması sebebiyle verilmiş addır.

Dereköy Yolu (Sokak, Doğu Mahallesi) Dereköy, Kırklareli'nin kuzeyinde, tarihi Turnova yolu (E-95) üzerinde, doğal güzellikleriyle ün yapmış bir bucak merkezidir. (Karaçam, 1995, s. 487) [< {Far. *darra* vadi (Steingass, 1998, s. 516)}+ {Far. *küy* köy (Steingass, 1998, s. 1065)} + {Tür. *yöl* yol, yön (Clauson S. G., 1972, s. 917) + *u* iyelik 3.t.}] // Dereköy'e giden yol güzergahıdır.

Derya (Sokak, Bademlik Mahallesi; Yanı Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. deniz 2. bilgili kimse 3. bir şeyin bol olduğu yer (TDK, 2011, s. 640) [< Far. *daryā* deniz (Steingass, 1998, s. 516)].

Dibek (Sokak, Akalar Mahallesi; Geçidi Sokak, Akalar Mahallesi) taştan veya ağaçtan yapılmış büyük havan (TDK, 2011, s. 655) [< Tür. *dövek* < *düvek* < *divek* < *dibek* taştan veya ağaç kütüğünden yapılmış, çok büyük ve

geniş havan < *tög*-mek < *dög*-mek < *dög*-mek < *döv*-mek dayak atmak, ezmek (Ayverdi, 2011, s. 281)].

Dilber (Sokak, Akalar Mahallesi; Yokuşu Sokak, Yayla Mahallesi) alımlı, güzel kadın (TDK, 2011, s. 665) [< Far. *dil* gönül + Far. *bar* alan < Far. *dilbār* sevecen kadın (Steingass, 1998, s. 531)].

Doğan (Sokak, Bademlik Mahallesi; Yan Sokak, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< Tür. *toğan* birçok türü bulunan yırtıcı kuş sınıfı (Clauson S. G., 1972, s. 470)] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyigit, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Doğan Işıkalp (İlkokul, Doğu Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *toğan* birçok türü bulunan yırtıcı kuş sınıfı (Clauson S. G., 1972, s. 470)} + {Tür. *ışı-*ışımak < *yaşu-* (Clauson S. G., 1972, s. 977) *k*} + {Tür. *alp* kahraman (Clauson S. G., 1972, s. 127)}] // Kırklarelili işadamı Doğan Işıkalp 1934 yılında Namazgah Caddesinde Naime Hanım ve Ahmet Beyin çocukları olarak dünyaya geldi. Halen Bursa'da tekstil üzerine fabrikaları bulunan Doğan Işıkalp'in çocukluğu doğduğu yerde geçmiş ve ilkokulu Tefik Fikret İlkokulunda bitirmiş, ortaokul 1. sınıfta öğrenimini bırakmıştır. 1952 yılında vatani görevine İzmit 15. Kolordu Karargâhında başlamış ve 1954 yılında görevini bitirdikten sonra memleketine dönmüştür. 1957 yılında Kırklareli esnafından Küçük Mustafa'nın kızı Nermin Akkul ile evlenen Işıkalp birkaç yıl sonra çalışmak için Bursa'ya gitmiştir. 1963 – 1965 yılları arasında dokumacılık üzerine çalışmış ve 1972 yılında tekstil üzerine çalışan fabrika açmıştır. 6 Mart 2004 tarihinde Bursa'da vefat etmiştir. (Doğan Işıkalp İlköğretim Okulu Panosu, 2014) Doğan Işıkalp'in katkısıyla inşa

edildiği için bu minnet borcu adlarını okulda yaşatarak ödenmeye çalışılmıştır.

Doğu (Mahalle) 1. güneşin doğduğu ana yön, gün doğusu, şark, maşrik, batı karşıtı 2. bulunulan yere göre güneşin doğduğu yönde kalan bölge 3. Güneşin 21 Mart'ta ve 23 Eylül'de doğduğu 0,90°'lik yön (TDK, 2011, s. 692) [< Tür. *toğ-* doğmak (Clauson S. G., 1972, s. 465) *u*].

Doğuş (Sokak, Pınar Mahallesi) doğma işi (TDK, 2011, s. 693) [< Tür. *toğ-* doğmak (Clauson S. G., 1972, s. 465) *uş*].

Doktor Fuat Umay (Kız Yetiştirme Yurdu, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [< {Fr. *docteur* hekim, tabip} + {Ar. *fu'ād* kalp, yürek, gönül < *f'-d* gönlüne dokunmak (Sarı, 1980, s. 1124)} + {Tür. *umay* < *um-* ummak *ay*}] // 24 Şubat 1885 tarihinde Kırklareli'nde doğdu. İlk ve ortaokulu Kırklareli'nde liseyi Edirne'de okudu. Yükseköğrenimini İstanbul Tıbbiye Mektebi'nde yaptı. Tırnovacık Kasabası Belediye doktorluğuna atandı. Daha sonra kasabanın hükümet doktoru oldu. Burada yaygın halde olan frengi hastalığını önlemek için evlenmelerde doktor muayenesi şartını koydu. Tırnovacık'ta iki yıl kaldıktan sonra Lüleburgaz'a sonra da Kırklareli Belediye Tabibliğine tayin edildi. Balkan Savaşı sırasından “öksüz kalmış çocuklar” davasına el attı. Bu amaçla Kırklareli'nde Himaye-yi Etfal Cemiyeti (Çocuk Esirgeme Kurumu) şubelerini kurdu. Müdafaa - i Milliye Cemiyeti'nin kurucuları arasında yer aldı. Mustafa Kemal'in yanında ve yakınında olan Fuat Umay'a 1934'te soyadı kanunu çıktığında “Eski Türk mitolojisinde ‘Çocukları Korumaya Ruh’” anlamına gelen soyadını Atatürk vermiştir. Dr. Fuat Umay'ın Cumhuriyet öncesi ve Cumhuriyet sonrası hizmetleri bir insanın ömür boyu yapamayacağı kadar çok olmuştur. Memleket davaları içinde “Çocuk Davası, Sıtma, Frengi, Trahum ile mücadele, Himaye - i Etfal Cemiyeti'nin geliştirilmesi, Yardım Sevenler Derneği'nin kurulması, Türk Hava Kurumu, Milli İktisat ve Tasarruf, Arı ve Kümes Hayvanları Yetiştirme Derneği, Harika Çocukların Okutulması” Fuat Umay'ın el attığı davalardır. Mustafa Kemal'in özel doktorudur. 1963 yılında ölmüştür (Karaçam, 2014, s. 246 - 250). Fuat Umay Atatürk'ün nikah şahitliğini yapmıştır. (Karaçam, Fuat Umay Kimdir?, 2014)

Dört Bacak (Anıt Parkı, Karahıdır Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Karahıdır Mahallesi) Kırklareli ili, Karahıdır mahallesinde Mutasarrıf İbrahim Süreyya Yiğit tarafından 1914 yılında yaptırılmıştır. Macar Kralı Ladislas'ın kafasını keserek süngüsüne geçiren Karahıdır adına dört mermer sütun üzerine kubbeli bir anıttır. Kubbenin dört yan kenarı mermer silmelidir . (Sitesi, tarih yok)[< {Tür. *tört* dört sayısı (Clouston S. G., 1972, s. 534)} + {Far. *pāça* < *paça* hayvan ayağı + *k* küçültme eki (Ayverdi, 2011, s. 101)}] // Dört sütun üzerine inşa edilmesi nedeniyle bacağa benzetme yapılarak bu ad verilmiştir.

Dr. Sadık Ahmet (Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Fr. *docteur* hekim, tabip} + {Ar. *şādīk* doğru sözlü olmak (Baalbaki, 1995, s. 684) < *ş-d-k* gerçeği söylemek (Sarı, 1980, s. 861)} + {Ar. *aḥmad* övünç < *ḥ-m-d* övmek (Sarı, 1980, s. 340)}] // Küçük Sirkeli (Agra) Köyünde doğmuştur. 1974 yılında doktor ve 1984 yılında Batı Trakya'nın ilk cerrahı olmuştur. Eylül 1985'te, Batı Trakya Türklerinin sorunlarını Avrupa kamuoyuna duyurmak amacıyla başlatılan imza kampanyasının yürütülmesini üstlenmiştir. 9 Ağustos 1989'da imza toplaması nedeniyle tutuklanmış ve hakkında dava açılmıştır. Dr. Sadık Ahmet, 18 Haziran 1989 seçimlerinde Batı Trakya Türklerinin ilk bağımsız milletvekili seçilmiştir ancak ilk milletvekilliği dönemi kısa sürmüştür. Dr. Sadık Ahmet 5 Kasım 1989'da yapılan seçimlere başvuru evrakındaki eksiklik nedeniyle katılamamıştır. 5 Kasım seçim propagandaları esnasında "Türk Azınlığı" tanımlamasını kullanması nedeniyle, 25-26 Ocak 1990'da yargılanmış ve sonucunda tutuklanmıştır. 64 gün devam eden tutukluluğun ardından 8 Nisan 1990'da yapılan seçimlerde ikinci kez bağımsız milletvekili seçilmiştir. 13 Eylül 1991'de Batı Trakya Türklerinin ilk siyasi partisini kuran Dr. Sadık Ahmet'in bu milletvekilliği dönemi, 10 Ekim 1993'e kadar sürmüştür. 10 Ekim seçimlerinde % 3'lük baraj nedeniyle milletvekili seçilemeyen Dr. Sadık Ahmet, bu tarihten sonra da Batı Trakya Türklerinin sorunlarının aşılması noktasında siyasi mücadelesine devam etmiştir. Dr. Sadık Ahmet, Batı Trakya Türklerinin vatandaşlık ve azınlık haklarının kazanılması yolunda vermiş olduğu mücadelede "lider" olarak tanımlanmıştır. Dr. Sadık Ahmet'in kişisel özellikleri ve ma-

ruz kaldığı yargılama süreçleri de bu tanımlamada etkili olmuştur. Dr. Sadık Ahmet, 24 Temmuz 1995'te geçirdiği bir trafik kazası sonucunda hayatını kaybetmiştir (Özpak, 2008, s. V).

Drama (Cadde, Bademlik Mahallesi; Sokak, Bademlik Mahallesi; 11, 13, 15, 10, 1, 12, 14, 16, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, Yan Sokak, Bademlik Mahallesi) Yunanistan'ın Makedonya kesiminde bulunan eski bir Osmanlı şehridir. Falakron Dağı eteğinde, Angitis nehri kollarından birinin hemen kuzeyinde yer alır. Eski adı Drabescos olup Osmanlı kaynaklarında geçen Drama adı bu isme dayanır. Şehrin ne zaman kurulduğu bilinmemekle beraber tarihinin Makedon Krallığı dönemine kadar uzandığı bilinir (Emecan, 1994, s. 525-528). [< Yun. *drama* Yunanistan'da bir şehir].

Durmuş (Sokak, Doğu Mahallesi) [< Tür. *tur-* durmak (Clauson S. G., 1972, s. 529) *muş*]]. Durmuş isminin Durmuş Bey olduğu düşünülmektedir. Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Durmuşbey (Sokak, Yayla Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *tur-* durmak (Clauson S. G., 1972, s. 529) *muş*} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

E

Ebru (Sokak, Pınar Mahallesi) kâğıt süslemeciliğinde kitre, kola vb. yapıştırıcılarla yoğunlaştırılmış su üzerine, petrol yağı ile sulandırılmış yağlı boya damlatılarak yapılan ve kâğıda geçirilen süs (TDK, 2011, s. 752) [< Far. *abrū* kaş (Steingass, 1998, s. 7)].

Edirne (Cadde, İstasyon Mahallesi; Cadde, Karahıdır Mahallesi; Cadde, Karakaş Mahallesi; 10, 12,14, 16, 18, 20, 22, 2, 26, 28, 30, 4, 6, 8 Sokak, İstasyon Mahallesi) [< Yun. *hadrianapolis* Komutan Hadrian'ın kurduğu şehir] // Kırklareli merkez ilçeye en yakın il olan Edirne'ye ulaşımın yapılabilmesi yollar olması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Ekin (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) 1. tahılın tarlaya atıldığı andan harman oluncaya kadar aldığı durum 2. kültür, hars (TDK, 2011, s. 766) [< Tür. *ekin* ekilmiş toprak (Clauson S. G., 1972, s. 109) < *ek-* ekmek (Clauson S. G., 1972, s. 100) *in*].

Elif (Sokak, Akalar Mahallesi; 1, 2, 3, 4 Sokak, Akalar Mahallesi) Arap alfabesinin ilk harfinin adı (TDK, 2011, s. 788) [< Ar. *alif* elif harfi < Fen. *eleph* öküz (www.etymonline.com, 2016)].

Emek (Sokak, İstasyon Mahallesi; Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. bir işin yapılması için harcanan beden ve kafa gücü, zahmet 2. uzun ve yorucu, özenli çalışma 3. insanın bilinçli olarak belli bir amaca ulaşmak için giriştiği hem doğal ve toplumsal çerçevesini hem de kendisini değiştiren çalışma süreci (TDK, 2011, s. 793) [< Tür. *emgek* zahmet, eziyet (Clauson S. G., 1972, s. 159) < *emge-* acı çekmek (Gülensoy, 2007, s. 331) *k*].

Emine Tuncan (Merkez Sağlık Ocağı, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *ʾāminaʾ* güvenilen kadın < *ʾm-n* güvenmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 12)} + {*Tür. *tuncan* Tuncalı ~ Tuna sevdalısı < *tun_a* + *can* ~ *tunca* Tunca nehri+ *n*}] Kırklareli'nde Cumhuriyet Caddesi'nde esnaf olan merhum Hayrettin Tuncan'ın eşidir. (Konyar A. , 2016)]

Enes (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) soylu Arap atı, küheylan (<http://www.tdk.gov.tr>, 2015) [< Ar. *ʾanas* insan türü < *ʾn-s* yalnızlığını gidermek, sevinmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 13)].

Erdem (Sokak, Karakaş Mahallesi; Sokak, Pınar Mahallesi) 1. ahlakın övdüğü iyi olma, alçak gönüllülük, yiğitlik, doğruluk vb. niteliklerin genel adı, fazilet 2. insanın ruhsal olgunluğu (TDK, 2011, s. 806) [< Tür. *erdem* fazilet (Clauson S. G., 1972, s. 206)].

Erguvan (Sokak, Karahıdır Mahallesi; Sokak, Pınar Mahallesi) baklagillerden, eflatunla kırmızı arası renkte çiçek açan, güzel bir süs ağacı, deliboynuz Lat. *ceris siliquastrum* (TDK, 2011, s. 807) [< Far. *argavān* < *arguvān* bir süs ağacı (Steingass, 1998, s. 38)] // hem kulağa hoş gelmesi hem güzel kokulu bitki olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Erikler Caddesi (Çıkmazı, Sokak, Demirtaş Mahallesi) Trakya'nın fetih sırasında kurulmuş ve eski adı Eğrekli olan büyük köylerinden biridir. (Karaçam, 1995, s. 506) [< {Tür. *erik* erik (Clauson S. G., 1972, s. 222) + *ler* çokluk eki} + {Ar. *cādda* ana yol (Baalbaki, 1995, s. 406) < *c-d-d* büyük olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 42) + *si* iyelik 3. t.}].

Eriklice (Cadde, Bademlik Mahallesi; Cadde, Karakaş Mahallesi; 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8. Sokak, Karakaş Mahallesi) .Eski adı Herakleia olan merkez ilçenin bir köyüdür. (Umar, 1993, s. 250). [< {Tür. *erik* erik (Clauson S. G., 1972, s. 222) + *li* + *ce*}] // Bu yol takip edildiğinde ilk varılan köy olması nedeniyle bu adı almıştır.

Eski Adliye (Sokak, Yayla Mahallesi) 1. hukuk ve adalet işlerini gören devlet kuruluşları 2. hukuk ve adalet işlerinin görüldüğü resmî yapı (TDK, 2011, s. 31) [< {Tür. *eski* yeni olmayan (Clauson S. G., 1972, s. 246)} + {Ar. *'adliyya* adaletle ilgili < *'-d-I* düzeltmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 260)}] // Eskiden Kırklareli Adliyesi buradaydı bu yol Adliye Binasının yanındaki yoldur ve eskiden Vali Faik Üstün Okuluna giriş şu anki yerinden değil de bu yoldan yapılırdı (Buluş, 2016).

Eski Buzhane (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Sokak, Yayla Mahallesi) 1. buz yapılan yer 2. soğuk hava deposu (TDK, 2011, s. 421) [< {Tür. *eski* yeni olmayan (Clauson S. G., 1972, s. 246)}] + {Tür. *büz* üşümek,soğumak (Clauson S. G., 1972, s. 389)} + {Far. *hāna* ev (Steingass, 1998, s. 444)}] // Buralarda eskiden buzhane olup olmadığı konusunda kesin bir bilgiye

ulaşılamamıştır ancak düşüncelerimiz burada buzhane binası olması nedeniyle bu adın verilmiş olduğu doğrudur.

Eski Cezaevi Yolu (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) hükümlülerin içinde tutuldukları yapı, hapisane, mahpushane, dam, kodes, mahbes (TDK, 2011, s. 459) [< {Tür. *eski* yeni olmayan (Clouston S. G., 1972, s. 246)} + {Ar. *cazā* iyi veya kötü karşılık < *c-z-y* karşılığını vermek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 45)} + {Tür. *eb* < *ev* çadır (Clouston S. G., 1972, s. 3)+ *i* iyelik 3.t.} + {Tür. *yol* yol, yön (Clouston S. G., 1972, s. 917) + *u* iyelik 3.t.}] // Eskiden cezaevine ulaşım bu yoldan yapıldığı için bu ad ile adlandırılmıştır.

Eski Hastane (Cadde, Kocahıdır Mahallesi; Geçidi Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Yanı Sokak, Kocahıdır Mahallesi) hastalara yatarak veya ayakta tanı, tedavi ve bakım hizmetlerinin hekim, hemşire ve diğer sağlık çalışanları tarafından verildiği sağlık kuruluşu (TDK, 2011, s. 1056) [< {Tür. *eski* yeni olmayan (Clouston S. G., 1972, s. 246)} + {Far. *hasta* yaralı (Steingass, 1998, s. 460)} + {Far. *hāna* ev (Steingass, 1998, s. 444) }] // Buralarda eskiden hastane olup olmadığı konusunda kesin bir bilgiye ulaşılamamıştır ancak düşüncelerimiz burada hastane binası olması nedeniyle bu adın verilmiş olduğu doğrudur.

Eski Kavaklı Yolu (Cadde, Karakaş Mahallesi) [< {Tür. *eski* yeni olmayan (Clouston S. G., 1972, s. 246)} + {Tür. *kāw* çabuk tutuşansüngerimsi madde + *ak* < *kavak* söğütgillerden bir tür uzun ağaç (Gülensoy, 2007, s. 477) + Tür. +*lı*} + {Tür. *yol* yol, yön (Clouston S. G., 1972, s. 917) + *u* iyelik 3.t.}] // Kavaklı'ya eskiden bu yol ile ulaşım sağlanmakta idi bu sebeple bu şekilde adlandırılmıştır.

Eski Lefeci Yolu (Kümeevler, Pınar Mahallesi) Değirmencik köyünün eski adıdır. [< {Tür. *eski* yeni olmayan (Clouston S. G., 1972, s. 246)} + {*lefe+ci*} + {Tür. *yol* yol, yön (Clouston S. G., 1972, s. 917) + *u* iyelik 3.t.}] // Şimdiki adı ile Değirmencik olan köye ulaşımında kullanılan eski yol burası olduğu için bu adı almıştır.

Eski Polos Yolu (Sokak, Cumhuriyet Mahallesi) Şimdiki adı Yoğuntaş olan, Kırklareli ilinin Merkez ilçesine bağlı bir köydür. Az nüfusuna rağmen merkez ilçeye bağlı Yoğuntaş Bucağı'nın da merkezidir. [< {Tür. *eski* yeni olmayan (Clauson S. G., 1972, s. 246)} + {*polos* Yoğuntaş köyünün eski adı < Yun. *polos* karşıt uç, kutup (Aksoy A. , 2003, s. 237)} + {Tür. *yol* tarik, rah yol, yön (Clauson S. G., 1972, s. 917) + *u* iyelik 3.t.}] // Polos köyüne ulaşımında kullanılan eski yol burası olduğu için bu adı almıştır.

F

Fahrettin Altay (Cadde, Karacaibrahim Mahallesi; Cadde, Kocahıdır Mahallesi) kişi adı [< Ar. *fahru'd-din* dinin övücü < {Ar. *fahr* övünç < *f-h-r* övünmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 311)} + {Ar. *din* din < *d-y-n* itaat etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 112)}] // Kurtuluş Caddesi ikiye ayrılarak bir kısmına Fahrettin Altay adı verilmiştir. 1880 yılında İşkodra'da doğdu. Büyük Taarruz ve Başkomutanlık Meydan Savaşı'nın önde gelen komutanlarından. 1902 yılında Harp Akademisini kurmay yüzbaşı olarak bitirdi. Erzincan ve Diyarbakır'da ordunun değişik kademelerinde görev aldı. 1908'de rütbesi binbaşılığa yükseltildi. 1910'da Erkan-ı Harbiye Birinci Şube Müdürlüğüne atandı. Balkan Savaşı'na katılarak komutanı olduğu Çatalca Tugayı'nın başındayken Bulgarları geri püskürttü. Ayrıca Kırklareli'nin geri alınmasında önemli katkıları oldu. Çanakkale, Galiçya ve Filistin cephelerinde savaştı. Savaşta asker ihtiyacının artması üzerine Anadolu Demiryolları komiserliğine getirildi. 1915'te albay oldu. Ordunun değişik kademelerinde görev yaptı. 1918 yılında 12. Kolordu Komutanlığına atandı. 1921'de rütbesi tümgeneralliğe yükseltildi. Kolordu komutanı olarak Süvari Grup Komutanlığına atandı. 1922'de korgeneral olduktan sonra İzmir milletvekili seçildi. On yıl boyunca İkinci Ordu Müfettişliği yaptı. 1945 yılında Yüksek Askeri Şura üyesiiken emekli oldu. Cumhuriyet Halk Partisi'nden Burdur milletvekili oldu. Daha sonra İstanbul'a yerleşti. Öldüğünde İstanbul Aşiyân Mezarlığı'na defnedildi, daha sonra mezarı 1988'de Ankara'daki Devlet Mezarlığı'na defnedildi. Türkiye İstiklal Muharebatında Süvari Kolordusunun Harekâtı, İstiklal Harbimizde Süvari Kolordusu, İslam Dini, On

Yıl Savaş ve Sonrası 1912-1922 adlı eserleri kaleme aldı. (Özkan A. , 2014, s. 151-152). Atatürk'ün yakın silah arkadaşlarından Fahrettin Altay, Balkan Savaşlarından Kırklareli savaşlarının cereyan ettiği, büyük can ve mal kaybının meydana geldiği Kırklareli'ne Aşiret Süvari Alayı ile gelmiş, halk yollarına çiçek döşeyerek, ayran ikram ederek, coşkuyla karşılamıştır. Bulgarların işgal sırasında kullandıkları Kırklareli Mührü de Fahrettin Altay'a hediye olarak verilmiştir. Fahrettin Altay şehre girdiği zaman Kırklareli alev alev yanıyor, düşman ise kaçarken büyük zararlar veriyordu. Bu sebeple Kırklarelililer Fahrettin Altay Paşa'yı daima minnetle anmışlar, ona Vefa Borcu içinde yaşamışlardır. (Karaçam, 1995, s. 149) Kırklareli'nin vatana geri kazandırılmasında çok büyük bir payı olan bir asker olması nedeniyle adı Kırklareli'mizde yaşatılmak istenmiş ve bu sebeple caddeler bu şekilde adlandırılmıştır.

Fahri Kasapoğlu (Cadde, Bademlik Mahallesi; Ortaokul, Bademlik Mahallesi; 1., 2., Yan Sokak, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *fahri* övünçle ilgili < *f-h-r* övünmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 311)} + {Ar. *kaşşāb* kasap (Baalbaki, 1995, s. 861) < *k-ş-b* kesmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 346)} + {Tür. *oğul* erkek evlat (Clauson S. G., 1972, s. 83) + *u* iyelik 3. t.}]/ 1909 yılında Yugoslavya'nın Mitrovia kasabasında doğdu. İlkokulu orada tamamladı. Ardından ailece Türkiye'ye yerleştiler. Burada öğrenimine devam edemedi. Küçük yaşta ticarete başladı. Ticaret hayatını daha sonra İstanbul'da sürdürdü. Ancak öğrenimini tamamlayamamanın üzüntüsünü içinde hep taşıdı. Bu üzüntüsünü de yerleştiği ve büyüdüğü şehrimize bir okul yaptırarak gidermeyi düşündü. 07 Kasım 1986 günü okulu eğitim ve öğretime açmış; okulun açılışını yaptıktan kısa bir süre sonra 16 Aralık 1986 günü İstanbul'da vefat etmiştir (Fahri Kasapoğlu Ortaokulu Panosu, 2014). Fahri Kasapoğlu'nun katkısıyla bir okul inşa edildiği için bu minnet borcu adı okulda ve okul çevresindeki yollarda yaşatarak ödenmeye çalışılmıştır.

Fatih (Cadde, Karacaibrahim Mahallesi; Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. zafer kazanan, fetheden (kimse) 2. büyük ve önemli bir iş bitiren (kimse) 3. İslam devletlerinde bir ülkeyi veya bir şehri savaşarak alan hükümdar ve

komutanlara verilen unvan (TDK, 2011, s. 854) [< Ar. *fātih* fetheden (Baalbaki, 1995, s. 810) < *f-t-h* açmak, fethetmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 305)].

Fatma Aliye Hanım (Ana Okulu, Yayla Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *fāṭima* sütten kesik kadın < *f-ṭ-m* sütten kesmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 323)} + {Ar. ‘*aliyya* yüksek, güçlü kadın < ‘*-l-y* yükselmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 281)} + {Tür. *han* Türkler’de hakana bağlı devlet başkanlarına veya müstakil beyliklerin başkanlıklarına verilen isim, emir (Clauson S. G., 1972, s. 630) + ‘*m* iyelik 1. t.}] // Türk edebiyatında ilk kadın roman yazarıdır. İstanbul’da doğdu. Doğum yılı bazı kaynaklarda 1864 olarak geçmektedir. Ünlü tarihçi ve devlet adamı Ahmet Cevdet Paşa’nın kızı, Ali Sedat’ın kız kardeşi, roman yazarı Emine Semiye’nin ablasıdır. Dönemin ünlü hocalarından Fransızca ve Arapça, doğu felsefesi, hukuk, matematik dersleri alarak yetişti. Fatma Aliye evlendikten sonra Ahmet Mithat’ın teşvikleriyle edebi alanda eserler ortaya koydu ve tercüme yaptı. İstanbul’da vefat etti. Feriköy Mezarlığı’na gömüldü. Batı kültürü ile yetişmiş ilk kadın romancımız ve divan edebiyatı etkisi dışında ilk şiiri yazan kadın şairimizdir. Konuları çoğunlukla Osmanlı ailesini ve özellikle kadını ele alan romanlarında dili oldukça sadedir. Bazı eserleri Fransızca ve Arapçaya çevrildi. *Temaşa, Hayal ve Hakikat, Muhadarat* gibi eserleri mevcuttur (Cunbur, 2004, s. 23-24). Hem yerel anlamda ilimiz için hem de genel anlamda ülkemiz için elde ettiği başarılar ile adını tarih sayfalarına yazdırmış olan Ahmet Cevdet Paşa’nın kızı olması nedeniyle ayrıca usta bir edebiyatçı olması nedeniyle adı okulda yaşatılmak istenmiştir.

Ferah (Park, Doğu Mahallesi; Sokak, Kocahıdır Mahallesi) 1. kalp, gönül, iç vb.nin sıkıntısız, tasasız olma durumu (TDK, 2011, s. 861) [< Far. *farāḥ* geniş, bol (Steingass, 1998, s. 911)].

Festival (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; Yeşil Alan, İstasyon Mahallesi) 1. dönemi, yapıldığı çevre, katılanların sayısı veya niteliği programla belirtilen ve özel önemi olan sanat gösterisi 2. belli bir sanat dalında oyun ve filmlerin sunulması ve gösterilmesi sonunda ödül, derece verilmesi biçiminde düzenlenen ulusal veya uluslararası gösteri dizisi, şenlik 3. bir bölge-

nin en ünlü ürünü için yapılan gösteri, şenlik 4. düzensiz toplantı, curcuna (TDK, 2011, s. 864) [< Fr. *festival* birkaç gün süren şenlik veya sanat gösterisi] // Karacaibrahim Mahallesi'nde bulunan sokak ile ilgili kesin bir bilgiye sahip olmamakla beraber İstasyon Mahallesi'nde bulunan yeşil alanın adının Kırklareli'nin Geleneksel Karagöz Kültür Sanat ve Kakava Festivalininin bu alanda yapılıyor olmasından kaynaklıdır.

Fevzi Çakmak (Bulvar, Karacaibrahim Mahallesi; 2. Çıkmazı, Karakaş Mahallesi; Geçidi, Karakaş Mahallesi; Yan Sokak, Karakaş Mahallesi) [< {Ar. *favz* zafer, kurtuluş (Baalbaki, 1995, s. 836) + *î* nispet eki < *f-v-z* kazanmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 329)} + {Tür. *çakmak* ateş yakma aracı (Gülensoy, 2007, s. 213)}] // 12 Ocak 1876 İstanbul doğumlu olan Mustafa Fevzi Çakmak Kurtuluş Savaşı komutanlarından. Cumhuriyet Dönemi'nin Milli Müdafaa Vekili ve Genelkurmay Başkanı. İlköğrenimini Rumelikavağı Mahalle Mektebinde yaptı. Soğukçeşme Askeri Rüstiyesinde ve Kuleli Askeri İdadisinde okudu. 1896'da Harp Okulunu, 1898'de Harp Akademisini kurmay yüzbaşı olarak bitirdi. Batı Rumeli'yi İtalyanlara karşı korumak için oluşturulan Garp Kolordusu kurmay başkanlığı emrine verildi. Arnavutluk ve Rumeli vilayetleriyle ilgili ıslahat kararlarını uygulamakla görevli heyet içinde yer aldı. Rütbesi mirlivalığa (tümgeneral) yükseldi. Çanakkale cephesinde Anafartalar Grup Komutanı Mustafa Kemal Paşa'nın düşman kuvvetlerini püskürttüktan sonra hastalanması üzerine Anafartalar Grubu Komutan Vekilliğine getirildi. 1918'de rütbesi ferikliğe (korgeneral) yükseltilip Erkan- 1 Harbiye reisliğine atandı. 1919'da I. Ordu Müfettişliğine getirildi. Gebze kazasından milletvekili seçilerek TBMM'ye girdi. TBMM'ye girdiği gün, Milli Müdafaa Vekilliği'ne ve İcra Vekilleri Heyeti Başkanlığına getirildi. II. İnönü Savaşı'ndan sonra rütbesi birinci ferikliğe (orgeneral) yükseltildi. 30 Ağustos 1922 Başkomutanlık Meydan Savaşı'nın zaferle sonuçlanması üzerine, Başkomutan Gazi Mustafa Kemal Paşa tarafından meclis adına kendisine mareşallik unvanı verildi. Cumhuriyet'in ilanından sonra Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ilk Genelkurmay Başkanı oldu. 10 Nisan 1950'de İstanbul'da öldü. Garbi Rumeli'nin Suret- i Ziyat ve Balkan Harbi'nde Garp Cephesi hakkında Konferanslar ve Büyük Harpte Şark Cephesi Hareketleri adlı iki kitabı mevcuttur. Anılarını yazdığı defter

ölümünden sonra Nilüfer Hatemi tarafından yayımlanmıştır (Özkan A. , 2014, s. 274-275).

Fırın (2 No'lu Sokak , Karacaibrahim Mahallesi; 2 No'lu Geçidi Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. içinde genellikle odun yanan, her yanda aynı derecede ısı oluşturarak ekmek, pasta vb. pişirmeye yarayan, tavanı tonoz biçiminde, önünde tek açıklık bulunan ocak 2. bu ocakta pişirilmiş 3. ekmekek, pasta vb.nin pişirildiği ve satıldığı dükkân 4. elektrik, tüp gaz ve doğal gazla çalışan, yiyecekleri pişirmeye veya ısıtmaya yarayan alet 5. bir maddenin fiziksel veya kimyasal değişime uğratılması amacıyla içinde ısıtıldığı araç (TDK, 2011, s. 868-869) [< Yun. *fuirnos* fırın (Aksoy A. , 2003, s. 461)].

Filibe (Cadde, Kocahıdır Mahallesi) [< {Yun. *philip* Filip < *philos* düşün, seven + *hippos* at (www.etymonline.com, 2016)}+ {Yun. *polis* şehir (Aksoy A. , 2003, s. 624)}] Eski adı Philippopolis olup bugün Bulgaristan'ın Sofya'dan sonraki ikinci büyük merkezidir. Osmanlı hâkimiyeti döneminde Balkanlar'daki önemli şehirler arasında yer alan, aynı zamanda cami, medrese gibi yapılarıyla ve burada yetişen ilim adamlarıyla önde gelen İslâm merkezlerinden biri olan Filibe, Yukarı Trakya ovasında Meriç nehrinin iki yakasında kurulmuştur. Şehrin eski merkezi, geniş bir alanın ortasında kayalıklardan oluşan beş tepenin üzerinde yer almaktadır. XX. yüzyılın ilk yarısına kadar camileri, kiliseleri ve sinagogları, farklı dinî ve etnik grupları içine alan nüfus yapısıyla kozmopolit bir görünüş arz etmekte olup Bulgaristan'da bir çeşit Akdeniz-Levanten üslûbu yansıtan özelliğe sahip bulunmaktaydı (Kiel, 1996, s. 79-82).

Filiz (Sokak, Yayla Mahallesi; 1. Sokak, Yayla Mahallesi) 1. tohumdan veya tomurcuktan çıkan körpe ve küçük dal, sürgün, ıskın, eşkin, cımbar, çıvgın, şıvgın 2. ocaktan çıkarılan işlenmemiş, başka maddelerle karışık hâlde bulunan, ham maden birleşimi (TDK, 2011, s. 876) [< Rum. *filisa* yaprakçık < *fillo* yaprak (Aksoy, 2003, s. 335)].

Fuat Umay (Cadde, Demirtaş Mahallesi; Anıt, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *fu'ād* kalp, yürek, gönül < *f'-d* gönlüne dokunmak (Sarı, 1980, s. 1124)} + {Tür. *umay* < *um-* ummak (Clouston S. G., 1972, s. 155) *ay*}] //

Fuat Umay hakkında detaylı bilgi Doktor Fuat Umay maddesinde verilmiştir.

G

Gar (Sokak, İstasyon Mahallesi) demir yolu ile yolculuk edenlerin gereksinimlerinin geniş ölçüde karşılandığı büyük tren istasyonu (TDK, 2011, s. 902) [< Fr. *gare* büyük tren istasyonu] // Şu an kullanımda olmayan gar binasının yakınlarında olması nedeniyle bu adı almıştır.

Gayret (Sokak, Karakaş Mahallesi; 1 Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. çalışma, çaba, çalışma isteği 2. koruma, esirgeme, kayırma duygusu 3. kutsal sayılan şeylere yabancıların saldırmasını görmekten doğan dayanamama duygusu (TDK, 2011, s. 906) [< Ar. *gayrat* çaba (Baalbaki, 1995, s. 808) < *ğ-y-r* kiskanmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 305)].

Gazhane (Sokak, Karakaş Mahallesi; Ara Sokak, Karakaş Mahallesi) hava gazı üretilen veya depolanan yer (TDK, 2011, s. 909) [< {Fr. *gaz* < Lat. *chaos* cismin üç halinden katı ve sıvı olmayan} + {Far. *hāna* ev (Steingass, 1998, s. 444)}] // Eskiden gaz lambaları için gaz alınan gazhane binasının bulunması nedeniyle bu adı almıştır.

Gazi Hasan Tepeli (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *gāzi* gaza eden < *ğ-z-y* savaşmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 297)} + {Ar. *hasan* güzel < *h-s-n* güzel olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 62)} + {Tür. *töpü* < *töpe* tepe (Clouston S. G., 1972, s. 436) + *li*}] // Bu sokağın eski adı Mezarlık Sokaktır. Gazi Jandarma Komando Er Hasan Tepeli 1971 yılında Kırklareli’nde doğmuştur. Selahattin ve Aysen Tepeli çiftinin üç çocuğundan biridir. İlkokulu Atatürk İlkokulu’nda bitirmiş, ortaokul ikinci sınıftayken ayrılarak öğrenimine son vermiştir. Askerlik çağı gelinceye kadar berberlik yapmıştır. Askerlik çağına geldiğinde Kırklareli Askerlik Şubesi Başkanlığınca, 1991 yılı mayıs ayında Manisa ili Kırkağaç 6’ncı Jandarma Komando Alayı’na sevk edilmiştir. Temel askerlik eğitimini tamamladıktan sonra Diyarbakır ili Ergani ilçesi Jandarma Komando Bölüğü emrine dağıtımı yapılmıştır. 24 Eylül 1992 tarihinde Diyarbakır ili, Çermik ilçesi, Başarı köyünde bölücü terör örgütü PKK militanlarıyla çıkan çatışma

sonucunda yaralanmıştır. Bekâr olan gazinin bel kısmından aşağısı felçli durumda olup ancak tekerlekli sandalye ile dolaşabilmektedir (Komisyon, 1997, s. 78). Kırklareli’nde doğan ve vatani uğruna canını hiçe sayan bir kahramanın adı ölümsüzleştirilmek istenmiş ve adı bu yerleşim yerine verilmiştir.

Gazi Mustafa Kemal (İlkokul, İstasyon Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *gāzī* gaza eden < *ġ-z-y* savaşmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 297)} + {Ar. *muştafā* seçilmiş kimse (Baalbaki, 1995, s. 1053) < *ş-f-v* temiz olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 226)} + {Ar. *kamāl* olgunluk (Baalbaki, 1995, s. 901) < *k-m-l* tam olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 376)}] // Gazi Mustafa Kemal hakkında detaylı bilgi Atatürk maddesinde verilmiştir.

Gazi Osmanpaşa (İlkokul, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *gāzī* gaza eden < *ġ-z-y* savaşmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 297)} + {Ar. ‘*uṣmān* toy kuşu yavrusu, ejderha yavrusu (Sarı, 1980, s. 970) < ‘*-ṣ-m* kemik eğri bitmek (Sarı, 1980, s. 970)}+ {Tür. *beşe* paşa < Far. *pāy-i šāh* kral (Steingass, 1998, s. 281) < *baş* baş (Clouston S. G., 1972, s. 375) + Tür. *ağa* < *aka* ağa, ağabey (Lessing, 2003, s. 95)}] // Trakya ve Kırklareli halkının 93 *Harbi* dedikleri Plevne Muharebesi’nin kahramanıdır. Ruslar, Bulgarlara bağımsızlık kazandırmak, Balkan ülkelerinde kendi çıkarlarını koruyacak kukla bir devlet meydana getirmek amacıyla Plevne yöresine yerleşmiş olan Türk boylarına saldırıya geçtiler ve Plevne’yi kuşattılar. Plevne komutanı Osman Paşa askeri dehası ile harp sanatına bir yenilik getirdi ve o zamana kadar toprak üstüne yığılarak yapılan siperleri, hendekler kazdırıp toprağın içine indirdi. Avrupa basını Osman Bey’i Türk kahramanlığının örneği olarak gösterdiler. (Karaçam, Bütün Yönleri ile Kırklareli ve İlçeleri, 1970, s. 132-133). Trakya için gösterdiği başarılar sebebiyle adı daha çok Bulgar göçmenlerinin yaşadığı bir bölgedeki okula verilmiştir.

Gazievleri (Sokak, Bademlik Mahallesi; Cami Bademlik Mahallesi) [< {{Ar. *gāzī* gaza eden < *ġ-z-y* savaşmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 297)} + {Tür. *eb* çadır (Clouston S. G., 1972, s. 3) + *ler* çoğul eki + *i* iyelik 3.t.}}].

Gelişim (Park, Bademlik Mahallesi; Çocuk Oyun alanı, Bademlik Mahallesi) 1. gelişme işi 2. serpilip büyüme 3. ilerleme, inkişaf, tekâmül 4. aksiyon (TDK, 2011, s. 922) [< Tür. *gel-* gelmek *ış* gelişmek + *m* (Gülensoy, 2007, s. 363)].

Gerdanlı (Çeşme, Doğu Mahallesi; Çeşme Sokak, Doğu Mahallesi; Çeşme Geçidi Sokak, Doğu Mahallesi) [< Far. *gardān* dönen (Steingass, 1998, s. 1079) + *lı*].

Gerenler Mevkii (Kümeevler, Pınar Mahallesi) [< {Tür. *ker-* germek (Clauson S. G., 1972, s. 735) *en* + *ler* çokluk eki} + {Ar. *mavki*‘ yer < *v-k-*‘ meydana gelmek (Baalbaki, 1995, s. 1142) + *i* iyelik 3.t.}].

Giray (Sokak, Pınar Mahallesi) Kırım hanlarına ve han ailesinden olan prenslere verilen unvan (TDK, 2011, s. 945) [< Tür. *kerey* Kırım’da XIV. başından XVIII. yüzyıl ortalarına kadar hüküm süren bir hanedanın adı olup Hacı Giray’dan sonra Kırım hanları için unvan olarak kullanılmıştır.].

Gonca (Sokak, Bademlik Mahallesi) henüz açılmamış veya açılmak üzere olan çiçek, tomurcuk (TDK, 2011, s. 953) [< Far. *jonca* tomurcuk (Steingass, 1998, s. 896)].

Göçmen Evleri (Çıkmaşı, Sokak, Demirtaş Mahallesi) 1. kendi ülkesinden ayrılarak yerleşmek için başka ülkeye giden (kimse, aile veya topluluk), muhacir 2. sıcak iklimli ülkelere giden hayvan (TDK, 2011, s. 955) [{Tür. *köç-* göçmek (Clauson S. G., 1972, s. 694)+ *men*} + {Tür. *eb* çadır (Clauson S. G., 1972, s. 3) + *ler* çokluk eki + *i* iyelik 3.t.}].

Gökkuşağı (Çocuk Oyun Alanı, Cumhuriyet Mahallesi; Özel Eğitim Uygulama Merkezi I. Kademe, İstasyon Mahallesi; Özel Eğitim Uygulama Merkezi II. Kademe, İstasyon Mahallesi) düşmekte olan yağmur damlacıklarında güneş ışınlarının kırılıp yansısıyla gökyüzünde oluşan yedi renkli, kemer biçimindeki görüntü, alkım, ebekuşağı, ebemkuşağı, eleğimsağma, hacılarkuşağı, meryemanakuşağı, alaimisema (TDK, 2011, s. 958) [< {Tür. *kök* sema,asumān (Clauson S. G., 1972, s. 708)} + {Tür. *kursâg* kuşanmak (Gülensoy, 2007, s. 579)+ *i* iyelik 3.t.}].

Göksel (Sokak, Pınar Mahallesi) gökle ilgili, semavi (TDK, 2011, s. 958) (TDK, 2011, s. 958) [< {Tür. *kök* sema,asumān (Clauson S. G., 1972, s. 708) + *sel*}].

Gurur (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. kendini beğenme, büyüklenme, benlik, kibir 2. övünme 3. kurum, çalım (TDK, 2011, s. 993) [< Ar. *gurūr* gurur (Baalbaki, 1995, s. 798) < *g-r-r* bilmemek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 295)].

Gül (Sokak, Yayla Mahallesi; 1, 2, 3, 4 Sokak, İstasyon Mahallesi) 1. gülgillerin örnek bitkisi Lat. rosa 2. bu bitkinin katmerli, genellikle kokulu olan çiçeği (TDK, 2011, s. 997) [< Far. *gul* gül çiçeği (Steingass, 1998)] // Hem kulağa hoş gelmesi hem de güzel kokulu olması ve bu sokakta gül bitkisinden bol olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Gül Baba (Yatır, yeri bilinmiyor) Merzifonlu bir Bektaşî Dervişidir. [< {Far. *gul* gül çiçeği (Steingass, 1998, s. 1092)} + {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)]

Güler (Sokak, Pınar Mahallesi; 1., 2. Sokak, Pınar Mahallesi) gülen, gülümseyen kimse (<http://www.tdk.gov.tr>, 2015, *güler*) [< ET. *kül* gülmek (Gülensoy, 2007, s. 393) + *er* geniş z. 3. t.]].

Gülizar (Sokak, Yayla Mahallesi) gül yanaklı, al yanaklı (<http://www.tdk.gov.tr>, 2015) [< Far. *gul* gül (Steingass, 1998, s. 1092) + Ar. *izâr* sakal başı (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 262) < *-z-r* sakalı bitmeye başladı (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 262)]].

Güllü (Sokak, Karahıdır Mahallesi) gülü olan (TDK, Türkçe Sözlük, 2011, s. 998) [< Far. *gul* gül (Steingass, 1998, s. 1092) + *lû*].

Güner (Sokak, Pınar Mahallesi) tan vakti (<http://www.tdk.gov.tr>, 2015)[< *kün* güneş, gün (Clauson S. G., 1972, s. 725) + *er* er, adam (Clauson, 1972, s. 192)].

Güneş (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Sokak, Pınar Mahallesi) 1. güneş ışınlarının ve ısısının etkilediği ortam (TDK, 2011, s. 1006) [< Tür. *kuyaş* şiddetli sıcak, çok parlak güneş ışığı (Clauson S. G., 1972, s. 734)].

Güney (Sokak, Pınar Mahallesi) 1. solunu doğuya, sağını batıya veren kimsenin tam karşısına düşen yön, dört ana yönden biri, cenup, kuzey karşıtı 2. güneş gören yer 3. lodos (TDK, 2011, s. 1008) [< Tür. *kün* güneş, gün (Clauson S. G., 1972, s. 725) +*ey*].

Gürcü (Sokak, Doğu Mahallesi; Geçidi Sokak, Doğu Mahallesi) Gürcistan halkından veya bu halkın soyundan olan kimse (TDK, 2011, s. 1010) [< Far. *gurc* Gürcistan < *gurcu* Gürcistan halkından olan (Steingass, 1998, s. 1102) < *Georgy* Hristiyan din adamlarından biri] // Kesinliği kanıtlanamamış olsa da Gürcistan'dan göçen kişilerin oturmuş olduğu yer olması açısından bu adı almış olabileceği düşünülmektedir.

Güven (Sokak, Pınar Mahallesi; 1., 2. Sokak, Pınar Mahallesi) 1. korku, çekinme ve kuşku duymadan inanma ve bağlanma duygusu, itimat 2. yüreklilik, cesaret (TDK, 2011, s. 1012) [< Tür. *küven* itimat etmek (Gülensoy, 2007, s. 399)]

H

Habib Bey (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *habīb* sevilen kimse (Baalbaki, 1995, s. 452) < *h-b-b* sevmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 55)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Hacı Hasan (Çeşme Sokak, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *hācīc* hacı < *h-c-c* ziyarete yönelmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 56)} + {Ar. *hasan* güzel < *h-s-n* güzel olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 62)}] // Hacı Hasan Ağa Kayseri'de müderris(profesör veya medrese öğretmeni)

iken yazdığı bir kitaptan dolayı Kayseri'den ayrılmak zorunda kalmıştır. Önce Tekirdağ'a gelen Hacı Hasan Ağa sonra Kırklareli'ne gelip yerleşmiştir. Zaman içinde Kırklareli'nde büyük bir vakıf oluşturmuştur. Hacı Hasan Ağa; Kırklareli merkez ve Elmacık, Ahmetçe, Koyunbaba köylerinde mevcut çeşme, cami, dükkân, bağ bahçe ve hayvan sürüleri gibi mal varlığını halkın hizmetine ve yararına bırakmıştır. Bunlardan elde edilecek gelirin de yine mal varlığının korunması ve devam ettirilmesi için harcanmasını istemiştir. (Karaçam, 1995, s. 143)

Hacivat (Çocuk Oyun Alanı, Karacaibrahim Mahallesi) [< *Hacı Cevat* < {Ar. *hâcic* hacı < *h-c-c* ziyarete yönelmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 56)} + {Ar. *cavād* cömert < *c-v-d* cömert olmak (Sarı, 1980, s. 255)}] // Karagöz oyununda aydın tipi temsil eden ikinci önemli kahramandır. Evliya Çelebi'nin naklettiği, devrinden 400 yıl öncesine ait bir rivayete göre Selçuklular zamanında yaşayan Hacivat Selçuklu Sultani Alâeddin devrinde yaşayan Yorkça Halil adında biridir. İkinci rivayet ise daha çok karagözcülerin kendi aralarında oluşturduğu bir hikâyedir. Buna göre Sultan Orhan zamanında Bursa'da yapılan bir camide Hacivat duvarcılık, Karagöz demircilik yapmakta, ikisi arasında geçen nükteli konuşmalar cami yapımında çalışan işçileri çalışmalarından alıkoymaktaymış. Caminin inşaatı geciktirildiğinden Sultan Orhan ikisinin de başlarını vurdurmuş, daha sonra Şeyh Küşterî adında bir kişi bunların tasvirlerini yapıp sultanın huzurunda oynatmıştır. Hiçbir belge veya kanıt bulunmadığı için bütün bu rivayetlerin fazla bir anlamı yoktur. Konuyla ilgili ilk belgeler XVI. yüzyıla aittir ve orada da Karagöz adı geçmez. Hacivat içten pazarlıklı, düzgün konuşan, herkesin huyuna suyuna göre davranan, herkesin derdi için aracı olan, yatıştırıcı, ara bulucu bir kişidir; ince sesli bir İstanbul çelebisidir (And, 2001). Çocukların sevdiği bir karakter olması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Hal (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. çözme, çözülme 2. çözüm 3. eritme 4. karışık bir sorunun içinden çıkma, sonuca varma 5. sebze, meyve, bakliyat vb.nin satıldığı yer 6. tahttan indirme (TDK, 2011, s. 1030) [< Fr. *halle* üstü kapalı pazar yeri].

Halil İbrahim Aktaş (Yaşam Parkı, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *ḥalīl* samimi, arkadaş, dost (Baalbaki, 1995, s. 523) < *ḥ-l-l* dostluk kurmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 89)} + { Far. *abraham* ibrahim (Steingass, 1998, s. 7)} + {Tür. *āk* beyaz (Gülensoy, 2007, s. 58) + *taş/tāş* dış, kaya (Clauson S. G., 1972, s. 358)}] // Küçük yaşta aramızdan ayrılan kardeşimizin adı sonsuza kadar yaşatılmak istenmiştir.

Halil Tekin Bey (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *ḥalīl* samimi, arkadaş, dost (Baalbaki, 1995, s. 523) < *ḥ-l-l* dostluk kurmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 89)} + {Tür. *tégin* prens (Clauson S. G., 1972, s. 483)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}].

Halk Eğitim Merkezi ve Akşam Sanat Okulu (Özel Eğitim Merkezi, Karakaş Mahallesi)

Hamdi Helvacıoğlu (İlköğretim Okulu Bahçesi, Karakaş Mahallesi; İlkokul, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {{Ar. *ḥamd* övgü (Baalbaki, 1995, s. 489) < *ḥ-m-d* övmek (Baalbaki, 1995, s. 489) + *ī* nispet eki} + {Ar. *ḥalvā* bir çeşit tatlı < *ḥ-l-v* tatlanmak (Baalbaki, 1995, s. 487) + *ci*} + {Tür. *ogul* erkek evlat (Clauson S. G., 1972, s. 83) + *u* iyelik 3.t.}] // 1905 yılında Bulgaristan'ın Hezargrad (Razgrad) Kasabası'nda doğdu. İlkokulu ve Rüştîye'yi doğduğu kasabada okuduktan sonra bir Bulgar okuluna gitti. Ailenin üç çocuğundan en küçüğüdür. Kurtuluş Savaşı kazanıldıktan sonra İzmir'e göç etmişlerdir. 1935 yılında Kırklareli'ne göç ederler. Kardeşi Sabri Helvacıoğlu bakkaliye, Hamdi Helvacıoğlu da müteahhitlik işleriyle meşgul olmaya başlarlar. Ancak II. Dünya Harbi dolayısıyla İstanbul'a göç etmek zorunda kalırlar. Burada ithalat işleri ile uğraşmaya başlar. Teneke ithalatı yapar. Bu arada evlenmiştir. Fakat çocukları yoktur. Ama kendisi zengin olmuştur. Kırklareli'nde bir ilkokul yaptırmayı düşünmeye başlamıştır. Yaptırdığı okul bir iş adamının Kırklareli'nde yaptırdığı okul olma vasfını taşımaktadır. Bu okul Kırklareli'nde bir ilki daha gerçekleştirmiş, okulda konferans ve tiyatro salonu ve sahnesine yer verilmiştir (Karaçam, 2014, s. 162 - 164). Ticari hayatını sürdürdüğü İstanbul'da 1990 yılında aramızdan ayrılmıştır. (Hamdi Helvacıoğlu İlkokulu Panosu, 2014). Hamdi Helvacıoğ-

lu'nun katkısıyla inşa edildiği için bu minnet borcu adını okulda yaşatarak ödenmeye çalışılmıştır.

Hamza Baba (Sokak, Akalar Mahallesi; Cami, Akalar Mahallesi; Yatır, Akalar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *hamza* İslam tarihinde Hz. Muhammed'in amcası, arslan < *h-m-z* güçlü kuvvetli olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 69)} + {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)}] // Trakya'nın fethinden önce Rumeli'ne geçen Horasan erenlerinden olduğu rivayet edilmektedir. Hamza Baba Türk pehlivanlarının piri olarak tanınır. (Karaçam, 1995, s. 140) Minaresinin önünde köfeki yapılı lahit biçimi örtülü temsili mezarın başucunda Hamza Baba'nın Kırklareli Fatihlerinden olduğu söylenmektedir (Kırklareli İl Yıllığı 1967, s. 205).

Han (Sokak, Karakaş Mahallesi; Çıkmazı Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. doğu ülkelerinde yerli beyler ve Kırım girayları için kullanılan unvan 2. Osmanlı padişahlarının adlarının sonuna getirilen unvan 3. yol üzerinde veya kasabalarda yolcuların konaklamalarına yarayan yapı 4. büyükşehirlerde serbest mesleklerde çalışanların oda veya daire tutup çalıştıkları birkaç katlı yapı (TDK, 2011, s. 1040) [< Far. *hān* han, kervansaray (Kanar, 2010, s. 644)].

Hapishane (Çeşme, Karakaş Mahallesi; Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) cezaevi (TDK, 2011, s. 1044) [< {Ar. *habs* dışarı çıkmasına izin vermemek üzere bir yere kapatma (Baalbaki, al-Mawrid a Modern Arabic-English Dictionary, 1995, s. 451) < *h-b-s* hapsetmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 55)} + {Far. *hāna* ev, yer (Steingass, 1998, s. 444)}] // Eski hapishane binasına bitişik olarak yapılmış bir çeşme olması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Harap Fırın (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) 1. içinde genellikle odun yanan, her yanda aynı derecede ısı oluşturarak ekmek, pasta vb. pişirmeye yarayan, tavanı tonoz biçiminde, önünde tek açıklık bulunan ocak 2. bu ocakta pişirilmiş 3. ekmek, pasta vb.nin pişirildiği ve satıldığı dükkân 4. elektrik, tüp gaz ve doğal gazla çalışan, yiyecekleri pişirmeye veya ısıtmaya yarayan alet 5. bir maddenin fiziksel veya kimyasal değişime uğratılması

amacıyla içinde ısıtıldığı araç (TDK, 2011, s. 868-869) [{Ar. *ḥarāb* viran (Baalbaki, 1995, s. 506) < *ḥ-r-b* harap olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 78)} + {Yun. *fuīrnos* fırın (Aksoy A. , 2003, s. 461)}].

Harzem (Sokak, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< *harzem* halkı ve dili kaybolmuş, Özbekistan tarafında bir bölge] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Hasan Paşa (Cadde, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *ḥusayn* güzellik < *ḥasan* güzel < *ḥ-s-n* güzel olmak (Baalbaki, 1995, s. 470)} + {Tür. *beşe* paşa < Far. *pāy-i šāh* kral (Steingass, 1998, s. 281) < *baş* baş (Clauson S. G., 1972, s. 375) + Tür. *ağa* < *aka* ağa, ağabey (Lessing, 2003, s. 95)}] // Palabıyık lakabı ile de anılır. Aslen Kafkasyalı olduğu tahmin edilmektedir. Küçük yaşta İran sınırında esir alınarak Hacı Osman Ağa adlı Tekirdağlı bir tüccara satıldı ve onun çocukları ile birlikte yetişti. Bir müddet sonra azat edildi ve ticaret maksadıyla Tekirdağ'dan uzaklaştı. Osmanlı-Rus ve Avusturya savaşının devam ettiği 1738'de Yeniçeri Ocağına kaydoldu ve bazı muharebelere katılarak Belgrad'ın kuşatılması sırasında gayret ve cesaretini ispatladı. Daha sonra Tekirdağ'a dönerek eski efendisinin kızı ile evlendi. Hasan Paşa, yiğitlerinin şöhretini duyduğu Cezayir'e gitmek için yola çıktığında, gemisini yabancı bir gemiye rampa ederek ele geçirdi ve bu gemiyle Cezayir'e vardı. Cesareti Cezayir Dayı'sı tarafından takdir edildiğinden, zapt ettiği gemi kendisine bırakıldığı gibi, işletmek üzere bir kahvehane ve bir süre sonra Tilimsân sancak beyliği verildi. Fakat şöhretiyle birlikte muhalifleri de artınca Cezayir'de fazla tutunamadı, İspanya ve Napoli üzerinden İstanbul'a geldi. Devlete sadık, gayretli ve sözünü esirgemeyen bir kişi olan

Hasan Paşa'nın tahminlerin aksine vefatından sonra ancak 4000 kese kadar servetinin olduğu anlaşılmıştır. Hanımına ait Öküz Limanı'ndaki yalıdan başka Kasımpaşa'da bir konağı olan Hasan Paşa mal varlığını devlet işleri ve hayır eserleri için harcamıştır. Tersane'deki Kalyoncu Kışlası ve Camii'nden başka Vize'de cami, hamam ve çeşmelerle Çanakkale ve Şumnu'da tekke; bugün Truva harabelerinin bulunduğu yerde bir hisar; Midilli, İstanköy, Sakız, Limni ve Rodos gibi yerlerde de çeşmeler inşa ettirmiştir. 1. Abdülhamid devri âlimlerinden Çâkerî-i Yemenî, Hasan Paşa'nın savaşları ve bazı isyanları bastırmasıyla ilgili olarak Gazavât-ı Gazi Hasan Paşa adıyla bir eser kaleme almıştır (Aydın, 1993, s. 501-503).

Hastane (Cadde, Bademlik Mahallesi; Cadde, Demirtaş Mahallesi; Cadde, Karakaş Mahallesi) hastalara yatarak veya ayakta tanı, tedavi ve bakım hizmetlerinin hekim, hemşire ve diğer sağlık çalışanları tarafından verildiği sağlık kuruluşu (TDK, 2011, s. 1056) [< {Far. *hasta* yaralı < *hastan* yaralanmak (Steingass, 1998, s. 460)} + {Far. *hâna* ev (Steingass, 1998, s. 444)}] // Hastaneye giden yol olması nedeniyle bu adı almıştır.

Haşim Peksöz (Cadde, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *hâşim* utanan < *h-s-m* utanmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 62)} + {Tür. *berk* sağlam, kuvvetli (Clouston S. G., 1972, s. 361)} + {Tür. *söz* ağızdan çıkan, bir veya daha çok heceden meydana gelen kelime veya kelime dizisi (Clouston S. G., 1972, s. 860)}] // Kırklareli Eski Belediye Başkanı. Kuvva-i Milliyeci, Trakya-Paşaeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Kırklareli üyesi (Karaçam, Ulusal Kurtuluş Savaşında Trakya, 1984) Haşim Peksöz Caddesi halk arasında Gaziler Caddesi olarak anılmaktadır. Eski Belediye Başkanı'nın adı yaşatılmak istenmiş ve şu an kızının oturduğu caddenin adına verilmiştir.

Haydar Sükan (Kışla, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *haydar* Hz. Ali'nin lakabı < Ar. *haydar* arslan (Baalbaki, 1995, s. 496)} + {*Tür. *sükan* ordu kanı < *sü* ordu + *kan* kan}].

Haydardere (Cadde, Pınar Mahallesi) [< {Ar. *haydar* Hz. Ali'nin lakabı < Ar. *haydar* arslan (Baalbaki, 1995, s. 496)} + {Far. *darra* vadi (Steingass, 1998, s. 516)}].

Helva Baba (Yatır, yeri bilinmiyor) kişi adı [< {{Ar. *halvā* bir çeşit tatlı < *h-l-v* tatlanmak (Baalbaki, 1995, s. 487)} + {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)}} // Halk çocukları üç aylık olunca gider, yaptıkları helvayı Helva Baba'nın başında orada bulunanlara dağıtır, toprağından bir miktar alarak çocuğun üzerine sürer ve dualar ederek çocuğun vakti zamanında sağlıklı yürümesini dilerdi. Halk Kırklareli ve yöresinin fatihi olduğuna inanırdı (Doğruöz, 2007, s. 280).

Hızırbey (Sokak, Karahıdır Mahallesi) kişi adı [< {< Ar. *hizr* yeşillik < *h-z-r* yeşil olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 84)}+ {Tür. *beg* prens (Clouston S. G., 1972, s. 322)}}].

Hızırbey (Cami, Demirtaş Mahallesi(Büyük Cami) ; Hamam, Demirtaş Mahallesi; Bedesten, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [< {< Ar. *hizr* yeşillik < *h-z-r* yeşil olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 84)} + {Tür. *beg* prens (Clouston S. G., 1972, s. 322)}} // Hamamda kadın ve erkekler için çifte giriş bulunmaktadır bu yüzden hamam Çifte Hamam olarak da adlandırılır (Kaya, ?, s. 44). Mihalzade Hızır Bey; Müslümanlığı kabul ederek Akıncı Bey'i olmuş, Köse Mihal'in altıncı kuşak aile bireylerindedir. Akıncı beylerini devlet tayin ettiği için Hızırbey'in faaliyet alanı "Bosna, Semendire, Sırbistan, Macaristan ve Trakya olmuştur. Mihaloğlu ailesi Balkan yarımadasının fethinde büyük rol oynamıştır. Ailenin kökeni Osman Gazi zamanında Bizans'a bağlı Harman Kaya köyüdür. Aile Harman – Kaya tekfurunu olup, sonradan Osmanlılara tabi olan ve İslamiyet'i kabul eden Köse Mihal'den gelmektedir. Köse Mihal (Mihal Kasset) bir Rum beyi olmasına karşın, Osman Beye yardımlarından sonra 1304 yılında Müslüman olmuş ve Abdullah adını almıştır. Hızır Bey İkinci Murad'a başkaldıran Şehzade Mustafa isyanında Eflak sınırını ve Silistre Kalesini korumakla tanınmaktadır. Çocuk ve torunlarıyla uzun yıllar Plevne'de yaşamış ve 1452 yılında burada ölmüştür. Mihaloğullarından bir ikinci Hızır Bey daha vardır ki o da Hızır Paşa adıyla anılmaktadır. Rumeli Beylerbeyi, Vidin ve Bağdat valilikleri yapmıştır. 1594 yılında Kubbeli Vezir olmuş ve Beylerbeyliği sırasında Trakya'da baş gösteren medrese öğrencileri hareketini bastırmada, asayiş ve düzeni sağla-

mada önemli rol oynamış ve 1625 yılında ölmüştür (Karaçam, 1995, s. 136-137).

Hidayet (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Yan Sokak, Kocahıdır Mahallesi) doğru yol, hak olan Müslümanlık yolu (TDK, 2011, s. 1098) [< Ar. *hidāyat* doğru yolu gösterme < *h-d-y* doğru yolu bulmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 466)].

Hudut Taburu Yolu (Sokak, Doğu Mahallesi) [< {Ar. *ḥudūd* sınırlar, cezalar < *ḥadd* sınır < *h-d-d* sınır çekmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 58)} + {Tür. *tabur* dört bölükten kurulan askeri birlik + Tür. +*u* iyelik 3.t.} + {Tür. *yol* yol, yön (Clouston S. G., 1972, s. 917) + Tür. +*u* iyelik 3.t.].

Huzur Baba (Yatır, Demirtaş Mahallesi) 1. Dirlik, baş dinçliği, gönül rahatlığı, rahatlık, erinç, 2. Ön, yan, kat, makam, yamaç. 3. esk. Bir yerde bulunma: Bu sorunun konuşulması için sizin huzurunuz şarttır. 4. esk. Padişah katı: Huzura çıkmak. (TDK, 2011, s. 1117) [< {Ar. *ḥuzūr* gönül rahatlığı (Baalbaki, 1995, s. 476) < *h-ḥ-r* bir yerde hazır olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 63)} + {Far. *baba* baba (Steingass, 1998, s. 135)}].

Hülya (Sokak, Doğu Mahallesi) 1. tatlı düş, hayal 2. kuruntu (TDK, 2011, s. 1120) [< Ar. *ḥulyā* hayal, kuruntu, boş şey < *h-l-y* boş olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 89)].

Hürriyet (Cadde, Karahıdır Mahallesi; Meydan, Karahıdır Mahallesi; Çıkamazı Caddesi, Karahıdır Mahallesi) özgürlük (TDK, 2011, s. 1121) [< Ar. *ḥurriyyat* hür olma durumu (Baalbaki, 1995, s. 465) < *h-r-r* azad etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 59)].

Hüsametdin Mehmet Ateş (Anaokul, İstasyon Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *ḥusāmu'd-dīn* dinin keskin kılıcı < {Ar. *ḥusām* kılıç < *h-s-m* kesmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 62)} + {Ar. *dīn* din, hayat < *d-y-n* itaat etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 112)} + {Ar. *muḥammad* övülmüş < *h-m-d* övmek (Sarı, 1980, s. 340)} + {Far. *ātaş* ateş (Steingass, 1998, s. 13)}] // 1928 yılında doğdu. 1947 yılında Edirne Lisesinden, 1952 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik Fakültesinden mezun oldu. 1952-1969 yılları arasında İller Bankası Enerji Dairesinde kentsel elektrik bakım ve

dağıtım şebekelerinin projelendirme ve yapımında mühendis ve fen heyeti müdürü olarak çalıştı. 1969-1979 yılları arasında DSİ Genel Müdürlüğü Barajlar ve Hidro Elektrik Santralleri Dairesinde bölgesel hidroelektrik santrallerinin projelendirme ve yapımında mühendis ve başmühendis olarak çalıştı. 1979-1980 yılları arasında Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Müşaviri olarak çalıştı ve bu kuruluştan emekli oldu. 1980-1989 yılları arasında Türkiye Elektromekanik Sanayi (TEMSAN) Genel Müdürlüğünde küçük ve orta güçlü hidroelektrik santrallere ait türbin jeneratör ve elektrik teçhizatının yerli olarak edilmesi amacıyla yönelik Diyarbakır fabrika ve tesislerinin kurulmasında yatırımlar dairesi başkanı olarak çalıştı. Halen orta ve güçlü hidroelektrik santrallerin proje ve müşavirlik hizmetleri yapmakta olan Dol-sar Mühendislik Firması'nda proje mühendisi olarak çalışmaktadır. Çoruh Nehri havzasındaki Derher, Borçka ve Muratlı hidroelektrik santrallerinin kesin projelerinin yapılmasında proje mühendisi, Gönen ve Pamukova hidroelektrik santrallerinin proje ve inşaatlarının yapılmasında proje sorumlusu olarak çalışmıştır. 1974-1988 yılları arasında önce Teknik Yüksek Öğretmen Okulu, sonra Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesinde elektrik makinaları dersi öğretim görevlisi olarak çalıştı. Elektrik Makinalarının Hesabı ve Elektrik Makinalarının Esasları adlı yardımcı ders kitapları yayınlanmıştır. Ayrıca, elektrik mühendisliği ve kaynak dergilerinde muhtelif telif ve tercüme makaleleri yayınlanmıştır. İngilizce ve Almanca lisanlarını yeterli derecede bilen Hüsamettin Ateş, Perihan hanımla evli ve iki çocuk sahibidir (2014). Hüsamettin Mehmet Ateş'in katkısıyla inşa edildiği için bu minnet borcu adını okulda yaşatarak ödenmeye çalışılmıştır.

I

Işık (Sokak, Bademlik Mahallesi; 1. Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. isimleri görmeyi, renkleri ayırt etmeyi sağlayan fiziksel enerji, erke, ziya, nur, şavk 2. bir yeri aydınlatmaya yarayan araç 3. aydınlanmak için kullanılan elektrik 4. mutluluk, sevinç veya zekâdan doğan, özellikle yüzde ve gözlerde beliren parlaklık 5. yol gösteren, aydınlatan kimse, düşünce, eser vb 6. yüksek derecede ısıtılan cisimlerin veya çeşitli enerji biçimleriyle uyarılan cisimlerin gaz ışığı yaydığı gözle görülen ışımaya (TDK, 2011, s. 1131-1132) [<

Tür. **yaşuk** aydınlık (Clauson S. G., 1972, s. 977) < **yaşu-** parlamak (Clauson S. G., 1972, s. 977)].

Işıklar (Cadde, Doğu Mahallesi; Cadde, Karacaibrahim Mahallesi; Cadde, Kocahıdır Mahallesi; Sokak, Akalar Mahallesi; Mevki Sokak, Akalar Mahallesi) Bul. Самуил / Samuil, Bulgaristan'ın kuzey doğusunda, Hezargrad (Razgrad) iline bağlı Deliorman bölgesi içerisinde yer alan çoğunluğu Türklerden oluşan ilçe ve aynı adlı ilçe merkezidir[< Tür. **yaşuk** aydınlık (Clauson S. G., 1972, s. 977) < **yaşu-** parlamak (Clauson S. G., 1972, s. 977) **k + lar** çokluk eki] // Kırklareli'nde Balkanlardan göçen kişilerin geldikleri yerlere göre adlandırıldıkları gruplar vardır. Işıklar da Işıklarlılar adıyla göçen kişilerin yerleşim yerleridir. Işıklar isminin tercih edilmesinde o bölgede Işıklarlı nüfusun fazla olmasından kaynaklanıyor olma ihtimali oldukça yüksektir.

i

İbrahim Baba (Yatır, yeri bilinmiyor) [< { Far. **abraham** ibrahim (Steingass, 1998, s. 7) } + {Far. **baba** bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)}].

İkbal (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. baht açıklığı veya yüksek bir malkama, duruma erişmiş olma durumu 2. odalık 3. istek, arzu (TDK, 2011, s. 1162) [< Ar. **ikbāl** mutluluk,saadet (Baalbaki, 1995, s. 145) **k-b-l** bolluk olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 333)].

İlhan (Sokak, Pınar Mahallesi) 1.imparator 2.İran Moğollarında hükümdarın unvanı (TDK, 2011, s. 1171) [< {Tür. **il** vilayet, ülke (Gülensoy, 2007, s. 429; Caferoğlu, 1993, s. 61)} + {Tür. **han** başkan (Clauson S. G., 1972, s. 630)}].

İlhan Bey (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Tür. **il** vilayet, ülke (Gülensoy, 2007, s. 429; Caferoğlu, 1993, s. 61)} + {Tür. **han** başkan (Clauson S. G., 1972, s. 630)} + {Tür. **beg** prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagun, Satilmis, Maksut, Yildirim, Karaca, Gokce, Murat,

İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

İmam Hatip Lisesi (Bahçesi, Karakaş Mahallesi) Türkiye'de resmi kuruluş amacı hatip ve imam yetişmesini sağlamak olan orta öğretim düzeyinde mesleki okullara verilen isimdir. [< {Ar. *'imām* imam (Baalbaki, 1995, s. 165) < *'m-m* imam olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 11)} + {Ar. *ḥatīb* hitabet eden (Baalbaki, 1995, s. 500) < *ḥ-t-b* hitap etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 84)} + {Tür. *lise* < Fr. *lycée* < Lat. *lyceum* < Yun. *lykeion* Atina'da bir bahçe ve Aristoteles'in burada kurduğu okul + *si* }].

İnanç (Sokak, Bademlik Mahallesi; 1 Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. bir düşünceye gönülden bağlı bulunma 2. birine duyulan güven, inanma duygusu 3. inanılan şey, görüş, öğreti 4. Tanrı'ya, bir dine inanma, akide, iman, itikat (TDK, 2011, s. 1186) [< Tür. *inanç* inanç, güven (Clauson S. G., 1972, s. 187) < *inan-* inanmak, güvenmek (Clauson S. G., 1972, s. 188) ç].

İnci (Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. istiridye gibi bazı kabuklu deniz hayvanlarının içerisinde oluşan, değerli, küçük, sert, sedef renginde süs tanesi 2. bu tanelerden yapılmış 3. bu tanelerden oluşan takı 4. yanlılığı sebebiyle gülünç olan söz veya cümle (TDK, 2011, s. 1189) [< Tür. *yinçü* < Çin. *çen-çu* inci (Clauson S. G., 1972, s. 944)] // Karşılıdığı anlam güzelliğinden dolayı bu ad verilmiştir.

İncidere (Cadde, Bademlik Mahallesi; Sokak, Demirtaş Mahallesi) [< {Tür. *yinçü* < Çin. *çen-çu* inci (Clauson S. G., 1972, s. 944)}+ {Far. *darra vadi* (Steingass, 1998, s. 516)}].

İnkışaf (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. gelişme, gelişim 2. meydana çıkma, aşikâr olma 3. açınım (TDK, 2011, s. 1194) [< Ar. *inkişāf* gelişme, açılma (Baalbaki, 1995, s. 201) < *k-ş-f* meydana çıkarmak, açmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 371)].

İnönü (Cadde, Bademlik Mahallesi; Cadde, Cumhuriyet Mahallesi; Cadde, Demirtaş Mahallesi; Heykel, Karakaş Mahallesi) [< Tür. *inönü* Es-kişehir'in bir ilçesi < {Tür. *in* in, vahşi hayvan barınağı (Clauson S. G., 1972, s. 166)} + {Tür. *ön* ön (Clauson S. G., 1972, s. 167) + *ü* iyelik 3.t.}] // 24 Eylül 1884'te İzmir'de doğdu. Babası Malatyalı Kürümoğulları'ndan Hacı Reşid Bey, annesi Rumelili Çevriye Temelli Hanım'dır. İzmir Adliyesinde memur olan babası 1890 yılı başında Sivas'a tayin edildiği için Mustafa İsmet burada mahalle mektebine başladı. 1892'de girdiği Sivas Askerî Rüşdiyesinden 1895'te mezun oldu. 1897 yılında Halıcıoğlu'nda Topçu Harp Okulu İdâdî Bölümüne girdi. 1901'de başladığı Mühendishâne-i Berr-i Hümayun'u (Topçu Harbiyesi) 1903'te bitirdi ve erkân-ı harbiye sınıfına ayrıldı. Erkân-ı Harbiye'den 1906'da mezun olan Mustafa İsmet, aynı yılın ekim ayında yüzbaşı rütbesiyle Edirne'deki 2. Ordu'nun 8. Alay'ında göreve başladı. 1907 yılının son aylarında İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne üye oldu. 1909'da bir süre Harekât Ordusu 2. Süvari Tümeni Karargâhında çalıştı. 1910-1913 yılları arasında Yemen'de 7. Ordu'da hizmet gördü. 1912'de binbaşılığa yükseltildi ve Yemen Müretteb Kuvvetleri kurmay başkanı oldu. Balkan Harbi'nde Çatalca'daki sağ cenah kumandanlığı emrine verildi. 1914'te kaymakamlığa yükseldi. Miralay oldu. İstanbul'da Mevhibe Hanım ile 1916 kışında evlendi. İsmet Bey'e I. Dünya Savaşı'ndaki hizmetlerinden dolayı dört yıllık sefer kıdemi verildi, ayrıca on bir nişan ve madalya ile ödüllendirildi. Ankara'da 23 Nisan 1920'de açılan Büyük Millet Meclisi'ne Edirne mebusu olarak katıldı ve Erkân-ı Harbiye-yi Umumiye vekili oldu. Bu sırada İstanbul'da kurulan divaniharp tarafından gıyabında idam cezasına çarptırıldı. 25 Ekim 1920'de Ali Fuad Bey'in (Cebesoy) yerine Batı cephesi kuzey kesimi kumandanlığına tayin edildi. I. İnönü Savaşı'nda Yunanlılar durduruldu. 1 Mart 1921'de Türkiye Büyük Millet Meclisi İsmet Bey'e mir-livalık rütbesi verdi. II. İnönü Savaşı'nda Yunan kuvvetleri ric'ate mecbur edildi. Sakarya Meydan Muharebesi'nden sonra 31 Ağustos 1922'de ferikli-ğe terfi etti. 24 Kasım 1934'te Türkiye Büyük Millet Meclisi Mustafa Kemal Paşa'ya özel bir kanunla Atatürk soyadını verdiğinde Atatürk de İsmet Paşa'ya İnönü soyadını uygun gördü. Atatürk'ün ölümü üzerine 11 Kasım 1938'de toplanan Türkiye Büyük Millet Meclisi İnönü'yü cumhurbaşkanı

seçti. Aynı zamanda 26 Aralık 1938'de Cumhuriyet Halk Partisi olağan üstü kongresinde "değişmez genel başkan" seçildi. Başbakanlığa tayin edilen İnönü, 10 Kasım 1961 - 6 Şubat 1965 tarihleri arasında üç koalisyon hükümetine başkanlık yaptı. 22 Şubat ve 21 Mayıs darbe girişimlerinin bastırılmasını sağladı. Bu arada Cumhuriyet Halk Partisi içindeki muhalifleri giderek arttı. İnönü'nün değişmez başkan imajı sarsıldı. İnönü iktidarı bıraktı. 8 Mayıs 1972'de, otuz dört yıla yakın bir süreden beri devam eden Cumhuriyet Halk Partisi genel başkanlığından çekildi. Parti politikasının sakıncalı bir şekilde değiştirildiğini ileri sürerek 5 Kasım 1972'de Cumhuriyet Halk Partisi'nden istifa etti. Eski bir cumhurbaşkanı olması sebebiyle Cumhuriyet Senatosu tabii üyesi oldu. 25 Aralık 1973'te Ankara'da ölen İnönü 27 Aralık günü devlet töreniyle Anıtkabir'e defnedildi. İsmet İnönü, uzun yıllar asker ve devlet adamı olarak siyasetin içinde bulunduğundan geniş bir tecrübe birikimine sahipti. Onun siyasî yaşamında Türkiye Cumhuriyeti'nin geçirdiği bütün aşamaları bulmak mümkündür. Türkiye'nin II. Dünya Savaşı'na girmemesi onun en önemli başarısı olarak kabul edilir. Siyasî manevralarında kurnaz, zeki, muhaliflerine karşı tavizsiz olarak tanınmıştır. İnönü devrinde dünyada döneme damgasını vuran otoriter anlayışın da etkisiyle Batılı tarzda yeni bir vatandaş prototipi oluşturulması yolunda ısrarlı politikalar takip edilmiştir (Çetin, 2000, s. 316-319).

İntibah (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) uyanma, uyanış (TDK, 2011, s. 1199) [< Ar. *intibāh* uyanma, uyanış (Baalbaki, 1995, s. 176) < *n-b-h* dikkat etmek, anlamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 424)].

İskeçe (Sokak, Bademlik Mahallesi) [< Tür. *iskeçe* Yunanistan'da Trakya kesiminde bir şehir < Yun. *Xanthi*]. Osmanlı kaynaklarında Eskice, İsketye ve İskete olarak da kaydedilen İskeçe'nin bir kısmı Karaoğlan dağlarının (Güney Rodopla) eteklerinde, bir kısmı Esketze ırmağının iki yakasındaki ovada yer alır. Burası, bugünkü Trakya'yı Makedonya'dan ayıran Karasu (Nestos) ırmağının 12 km. doğusunda bulunmakta olup Gümülcine'ye 57 km., Ege sahillerine ise 20 km. uzaklıktadır. 1373-1912 yılları arasında kaldığı Osmanlı hâkimiyeti altında özellikle XVIII ve XIX. yüzyıllarda yörenin önemli bir İslâm merkezi haline gelmiştir. Ortodoks Yunan, Müslüman Türk ve Pomaklardan oluşan karışık bir nüfusa sahip kasabada birkaç kilise ve

manastırın yanı sıra çoğu XIX. yüzyılda yapılan yedi cami vardır. Ayrıca II. Dünya Savaşı'na kadar burada Ladino diliyle konuşan Musevi topluluk da bulunmaktaydı. İskeçe'de bir müftülük ve bir Hristiyan Ortodoks piskoposluğu mevcuttur. Kasaba çok eskilerden beri tütün, son zamanlarda ise metalürji ve petrokimya endüstrisi merkezidir, aynı zamanda çimento fabrikaları vardır. En azından XV. yüzyıldan beri Müslüman Türkler İskeçe'de yaşamış olsalar da XIX. yüzyıla kadar çoğunluğu Hristiyanlardan meydana gelen bir köy statüsünde bulunduğundan buraya büyük Osmanlı eserleri yapılmamış, önce kasaba, ardından kaza merkezi olan Müslüman Türk nüfusunun yaşadığı Yenice-i Karasu hayır sahiplerinin ilgisini daha çok çekmiştir (Kiel, 2000, s. 553-555). O bölgeden göçen insanların yerleştiği bölge olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

İstasyon (Mahalle), (Cadde, Karakaş Mahallesi; 1., 3., 5. Sokak, İstasyon Mahallesi; Geçidi Sokak, Karakaş Mahallesi; 2, 4, 6 Sokak, İstasyon Mahallesi) 1. tren, metro durağı 2. araştırma kuruluşu 3. satış, bakım, aşı vb. işler yapılan kuruluş veya yer (TDK, 2011, s. 1211-1212) [< Fr. *station* trenlerin yolcu indirip bindirdikleri, binası olan durak] // Şu an kullanılabilir durumda olmayan tren istasyonuna yakın yerler olmaları nedeniyle bu adı almışlardır.

İstasyonaltı (Cadde, İstasyon Mahallesi) [< {Fr. *station* trenlerin yolcu indirip bindirdikleri, binası olan durak} + {Tür. *alt* alt (Clouston S. G., 1972, s. 130) + *ı* iyelik 3.t.}] // Şuan kullanılabilir durumda olmayan tren istasyonunun aşağı bölgesinde kalması nedeniyle bu ad ile adlandırılmıştır.

İstiklal (Cadde, Karakaş Mahallesi; Ortaokul, İstasyon Mahallesi; Sokak, Doğu Mahallesi) bağımsızlık (TDK, 2011, s. 1216) [< Ar. *istiklāl* bağımsızlık, hürriyet (Baalbaki, 1995, s. 98) < *k-ı-l* bağımsız olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 354)].

K

Kabristan (Sokak, Akalar Mahallesi) mezarlık (TDK, 2011, s. 1252) [< {Ar. *kaḥbr* mezar (Baalbaki, 1995, s. 848) < *k-b-r* defnetmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 332) + Far. *istan* yer bildirme eki}].

Kadastro Yolu (Sokak, Pınar Mahallesi; 2. Sokak, Pınar Mahallesi) bir ülkedeki her çeşit arazi ve mülk yerinin, alanının, sınırlarının ve değerlerinin devlet eliyle belirlenip plana bağlanması işi (TDK, 2011, s. 1257) [< {Fr. *cadastre* kütük < İtal. *catastico* kütük < Yun. *katastikhos* kütük (www.etymonline.com, 2016, *cadastral*)} + {Tür. *yol* yol, yön (Clauson S. G., 1972, s. 917) + *u* iyelik 3.t.}].

Kadı Ali (Çeşme, Kocahıdır Mahallesi) [< {Ar. *ḳādī* kadı < *ḳ-ḍ-y* hükmetmek, hükme bağlamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 349)} + {Ar. ‘*alī* yüksek, güçlü (Baalbaki, 1995, s. 745) < ‘*-l-y* yükselmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 281)}].

Kadı Evliya Ahmet Çelebi (Cami, Kocahıdır Mahallesi) [< {Ar. *ḳādī* kadı < *ḳ-ḍ-y* hükmetmek, hükme bağlamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 349)} + {Ar. *avliyā* dostlar < *valī* dost, veli < *v-l-y* birinin işini üzerine almak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 505)} + {Ar. *aḥmad* övünç < *ḥ-m-d* övmek (Sarı, 1980, s. 340)} + {Tür. *çalap* efendi, sahip, tanrı < *callāb* bir yerden bir yere sevk edici < *c-l-b* bir yerden bir yere sevk etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 47)}].

Kadıçeşme (Sokak, Akalar Mahallesi) [< {Ar. *ḳādī* kadı < *ḳ-ḍ-y* hükmetmek, hükme bağlamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 349)} + {Far. *çaşma* çeşme (Steingass, 1998, s. 394)}].

Kadıncıktepe (Sokak, Yayla Mahallesi; Çıkmazı Sokak, Yayla Mahallesi) [< {Tür. *katun* (Clauson S. G., 1972, s. 602) < Soğd. *ḥātūn* < *ḥāt* n erişkin duruma gelmiş dişi insan + *cık*} + {Tür. *tepe* tepe, küçük dağ (Clauson S. G., 1972, s. 436)}].

Kağanbey (Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *kağan* hakan, han (Clauson S. G., 1972, s. 611)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt,

Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Kanlı Geçit Mevkii (Kümeevler, Pınar Mahallesi) [< {Tür. *kan* kan (Clauson S. G., 1972, s. 629) + Tür. +*lı*} + {Tür. *keç-* geçmek (Clauson S. G., 1972, s. 696) + Tür. +*t*} + {*mavki*' yer < *v-k-*' meydana gelmek (Baalbaki, 1995, s. 1142)}] // Kırklareli'nin ilk yerleşim yerlerinden olan Kanlıgeçit Mevkii'ne giden yoldur.

Kanuni Muzaffer Göksel Baktagir (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *kānūn* kanun (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 358)< Yun. *kanonas* kanun (Aksoy A. , 2003, s. 139) +*ī* nispet eki} + {Ar. *muzaffar* üstünlük elde etmiş, galip (Baalbaki, 1995, s. 1063) < *z-f-r* elde etmek, kazanmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 253)} + {Tür. *kök* sema,asumān (Clauson S. G., 1972, s. 708) + *sel*} + {Tür. *bak-* bakmak (Clauson S. G., 1972, s. 311)} + {*ta* da bağlacı < *da* < *dahı* < *takı* < *tak-* eklemek (Clauson S. G., 1972, s. 464) *t*} + {Tür. *gir* girmek (Clauson S. G., 1972, s. 735)}]// Bu sokağın eski adı Şahinler Sokaktır. 1966 yılında Kırklareli'nde doğdu. Müziğe sekiz yaşlarında başladı. İlk musiki derslerini babası Muzaffer Baktagir'den aldı. İlk, orta ve liseyi Kırklareli'nde tamamladıktan sonra 1983 yılında İTÜ Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Temel Bilimler Bölümüne girdi. 1988 yılında mezun oldu. 1989 yılında lisansüstü eğitimine başladı. Devlet sanatçısı Tamburi Necdet Yaşar'ın yaptığı Kültür Bakanlığı İstanbul Devlet Türk Müziği Topluluğu'na kanun sanatçısı olarak girdi. Yurt dışında bu toplulukla beraber konserler verdi. Halen Kültür Bakanlığı İstanbul Devlet Türk Müziği Topluluğundaki görevine devam eden ve Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuvarında öğretim görevlisi olarak hizmet veren Göksel Baktagir evli olup bir çocuk babasıdır (Demiraco, 2002, s. 65-66). Kırklareli'nde yetişen ve gerek Türkiye gerekse Avrupa çapında başarılarla imza atan sanatçımızın adı doğduğu yerde yaşatılmak istenmiştir.

Kapan (Salı Yeri) (Çeşme, Karakaş Mahallesi; Camii Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) Osmanlı Devleti'nin ilk devrinden beri malların tartıldığı

ve toptan alınıp satıldığı devlet kontrolündeki pazar yeridir. [< Tür. *kap-* kapmak, ele geçirmek (Clauson S. G., 1972, s. 580) *an*] // Önceleri bu bölgede kapan da denilen pazar kurulduğu için ve bu pazar salı günleri kurulduğu için bu adı almıştır.

Kara Baba (Yatır, yeri bilinmiyor) [< {Tür. *kara* kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)}].

Kara Umurbey (Çeşme, Demirtaş Mahallesi) [< {Tür. *kara* kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + {Ar. *umūr* işler < *amr* emir, buyruk (Sarı, 1980, s. 46) < *a-m-r* emretmek (Sarı, 1980, s. 46)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // İlk yapıldığında 4 taraflı olan çeşme adıyla anılan mahallenin açılışı esnasında 2 yüzü yıkılmıştır. Halk arasında bulunduğu mahalleden kaynaklı Hacı Hasan Çeşme olarak da söylenmektedir. (Kaymaz, 2010, s. 200)

Karaca (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< Tür. *kara* kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + *ca*] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Varna Savaşı'nda Anadolu Kuvvetlerini komuta etmiştir. İkinci Murad bir aralık Macar Kralı Vladislas karşısında zor duruma düşünce *Aman Padişahım sebat et* diyerek bir felaketi önleyen efsanevi isimdir. Varna'da şehit düşmüştür. Kendisine Güveyi *Karaca Bey* ve bazen de *Solak Karaca* derlerdi. (Karaçam, 1995, s. 114)

Karaca İbrahimbey (Cami, Kocahıdır Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *kara* kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643) + *ca*} + {Far. *abraham* ibrahim (Steingass, 1998, s. 7)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Ad verdiği mahallede olup eskiden yerinde Kapan da denen Gümrük olduğundan halkça Kapan Cami olarak adlandırılmıştır. (Kaymaz, 2010, s. 199) 1357 yılında Orhan Gazi oğlu Süleyman Bey(Paşa)

70 ulu evliyanın ve Hacı Bektaş Veli'nin izni, düşüncesi ve önlemiyle Kırk Kara Bahadır (Savaşçı) ile birleşerek, tulumdan salları yaparak, denizi geçip Rum ülkesi (Trakya) 'ne ayak bastılar. Bu Kırk Kara Bahadır'dan birisidir. (Karaçam, 1995, s. 113-114) Trakya Genel Müfettişlik Y. Mimarı B. Kemal Altan Gelibolu kasabasında şehitler mezarlığında yatan Karacabey'in bu cami ve mahalleyi kuran zat olduğunu beyan etmektedir. (Dursunkaya, 1948, s. 77)

Karacaibrahim (Mahalle), (Mahallesi Cami, Karacaibrahim Mahallesi) [$\{ \text{Tür. } *kara* \text{ kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + *ca* \}$ + $\{ \text{Far. } *abraham* \text{ ibrahim (Steingass, 1998, s. 7)} \}$] // 1357 yılında Orhan Gazi oğlu Süleyman Bey (Paşa) 70 ulu evliyanın ve Hacı Bektaş Veli'nin izni, düşüncesi ve önlemiyle Kırk Kara Bahadır (Savaşçı) ile birleşerek, tulumdan salları yaparak, denizi geçip Rum ülkesi (Trakya) 'ne ayak bastılar. Bu Kırk Kara Bahadır'dan birisidir. (Karaçam, 1995, s. 113-114)

Karacakaya (Sokak, Doğu Mahallesi) kişi adı [$\{ \text{Tür. } *kara* \text{ kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + *ca* \}$ + $\{ \text{Tür. } *kaya* \text{ sert ve iri taş kütleli (Clauson S. G., 1972, s. 674)} \}$] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972).

Karagöz (Parkı, Karacaibrahim Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Karacaibrahim Mahallesi; Heykeli, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [$\{ \text{Tür. } *kara* \text{ kara (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + \{ \text{Tür. } *köz* \text{ göz (Clauson S. G., 1972, s. 756)} \}$] // Evliya Çelebi'ye göre Türk Gölge Oyunu'na adını veren Karagöz, İstanbul Tekfuru'nun postacılığını yapan, Kırklareli'nde söz sahibi, ağzı laf yapan, itibarlı, çelebi bir insandır. Ünlü Osmanlı Kıptilerindedir. Halk arasında adı "Sofyozlu Bali Çelebi" olarak söylenmektedir. Ancak doğduğu yıl kesin olarak bilinmemektedir. Vize'nin köylerinden birinde doğduğu tahmin edilmektedir. Karagöz bir demirci işçisi idi. Demirköy demir ocaklarında çalışıyor zaman zaman da seyyar demircilik yapıyordu. Karagöz bir halk

adamıydı. Sanatı ile halkı aydınlatmak, bilgilendirmek isterdi. Kendisi gibi bir sanatçı olduğunu duyan Karagöz onu bulmak için Bursa'ya gitmiştir. Hacivat'ı Orhan Bey'in yaptırdığı cami inşaatında çalışırken bulur ve iyi bir arkadaş olurlar. Karagöz de Hacivat gibi cami inşaatında çalışmaya başlar. Ancak sanatçı kişiliklerini ortaya koydukları için işçiler onlara gülmekten, oyunlarını seyretmekten cami inşaatı yavaşlar ve Orhan Bey'in buna canı sıkılır, bu sanatçıları cezalandırma yoluna gider ve idamlarını ferman buyurur. Osmanlılarda ilk idam edilen sanatçılar Hacivat ile Karagöz olmuştur. 1326 yılında öldü. Mezarı Bursa'dadır.// Çocukların sevdiği bir karakter olması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Karahıdır (Mahalle), (Cadde, Karakaş Mahallesi; İlkokul, Karahıdır Mahallesi; Ortaokul, Karahıdır Mahallesi; Mahallesi Cami, Karahıdır Mahallesi; 1, 10, 11, 12, 13, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Tür. **kara** kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + {Tür. **hızır** abıhayat içtiği için ölümsüzlüğe erdiğine, bereketi temsil ettiğine ve kul sıkıştığında imdadına yetiştiğine inanılan, bir görüşe göre peygamber, bir görüşe göre veli olan zat < Ar. **hızır** yeşillik < **h-z-r** yeşil olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 84) }] // Karahıdır adı Horosan erenlerinden Hızır Balu'dan gelmektedir. Hızır Balu, Bektaş Veli'nin torunudur. Tarihteki adı Kara Hızırdır . (Karaçam, 1995, s. 118) 1357 yılında Orhan Gazi oğlu Süleyman Bey(Paşa) 70 ulu evliyanın ve Hacı Bektaş Veli'nin izni, düşüncesi ve önlemiyle Kırk Kara Bahadır (Savaşçı) ile birleşerek, tulumdan salları yaparak, denizi geçip Rum ülkesi(Trakya) 'ne ayak bastılar. Bu Kırk Kara Bahadır'dan birisidir. (Karaçam, 1995, s. 113-114)

Karakaş (Mahalle), (Çeşme, Karakaş Mahallesi(Selim Altıntel Çeşmesi)) [< {Tür. **kara** kara (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + {Tür. **kaş** kaş (Clauson S. G., 1972, s. 358)}].

Karakaş Bey (Sokak, Karakaş Mahallesi; Ara Sokak, Karakaş Mahallesi; Cami, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Tür. **kara** kara (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + {Tür. **kaş** kaş (Clauson S. G., 1972, s. 358)} + {Tür. **beg** prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Karakaş Bey Sokağı halk arasında

Yahudiler Sokağı olarak bilinmektedir. Karakaş Bey hakkında bir bilgi yoktur. Yalnız geride çok zengin bir vakıf bırakmıştır. (Karaçam, 1995, s. 139)

Karakol (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; Sokak, Kocahıdır Mahallesi) 1. güvenliği sağlamakla görevli kimselerin bulunduğu yapı 2. güvenliği sağlamak amacıyla dolaşan polis, jandarma veya asker topluluğu, kol, kulluk, devriye (TDK, 2011, s. 1317) [< Tür. *karavul* karakol < Moğ. *karagül* gözcü, nöbetçi (Gülensoy, 2007, s. 464)].

Karanfil (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. karanfilgillerden, güzel renkli çiçekler açan bir süs bitkisi Lat. dianthus caryophyllus 2. mersingillerden, Molük Adaları'nda, Filipinler'de ve Hindistan'da yetişen ve yaprakları sürekli yeşil kalan bir ağaç Lat. caryophyllus aromaticus 3. bu ağacın karanfil yağı elde edilen ve baharat olarak kullanılan, ağız kokusunu gideren, acımsı, koyu renkli, küçük çivi biçimindeki tomurcuğu (TDK, 2011, s. 1320) [< Far. *karanfıl* < Hint kırmızı, pembe, alaca ve çeşitli renklerde çiçekler açan, düğüm düğüm ince saplı otsu süs bitkisi (Steingass, 1998, s. 966)] // hem kulağa hoş gelmesi hem güzel kokulu bitki olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Karaumur (Cadde, Karakaş Mahallesi; Geçidi Sokak, Demirtaş Mahallesi) [< {Tür. *kara* kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)}+ {Ar. *'umūr* işler < *'amr* emir, buyruk (Sarı, 1980, s. 46) < *'m-r* emretmek (Sarı, 1980, s. 46)}] // Kara Timurtaş Paşa'nın dört oğlundan biridir. Adına eserler ve mahalleler kurulu bir devlet adamıdır. Umur Bey adı duyulmamış eski bir Türkçüdür. Avuç dolusu altın vererek birçok tıp kitabını Türkçe'ye çevirtmiştir. Türk dili için birçok girişimlerde bulunan Umur Bey, o tarihe kadar tüm vakfiyeler Arapça iken, kendi vakfiyesini özellikle Türkçe yazdırmıştır. Bursa'da bulunan ilk Türkçe yazıt da Umur Bey'in yaptırdığı caminin kapısındaki yazıttır. (Editör, 2010) Umur Bey'in Âşıkpaşazâde'nin râvileri arasında yer aldığı bilinmektedir. Âlim bir zat olan ve 865'te (1461) vefat eden Umur Bey Bursa, Biga ve Afyon'da cami, Edirne'de mescit yaptırmıştır. 859 Muharrem (Aralık 1454 – Ocak 1455) tarihli vakfiyesi Bursa'daki camisinin cephesinde iki parça halinde taşa kazdırılmıştır. (Emecan, 2012, s. 185-186)

Karaumbey (Cadde, Demirtaş Mahallesi) [< {Tür. *kara* kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + {Ar. *'umūr* işler < *umr* emir, buyruk (Sarı, 1980, s. 46) < *'u-m-r* emretmek (Sarı, 1980, s. 46)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Kara Timurtaş Paşa'nın dört oğlundan biridir. Adına eserler ve mahalleler kurulu bir devlet adamıdır. Umur Bey adı duyulmamış eski bir Türktür. Avuç dolusu altın vererek birçok tıp kitabını Türkçeye çevirtmiştir. Türk dili için birçok girişimlerde bulunan Umur Bey, o tarihe kadar tüm vakfiyeler Arapça iken, kendi vakfiyesini özellikle Türkçe yazdırmıştır. Bursa'da bulunan ilk Türkçe yazıt da Umur Bey'in yaptırdığı caminin kapısındaki yazıttır. (Editör, 2010) Umur Bey'in Âşıkpaşazâde'nin râvileri arasında yer aldığı bilinmektedir. Âlim bir zat olan ve 865'te (1461) vefat eden Umur Bey Bursa, Biga ve Afyon'da cami, Edirne'de mescit yaptırmıştır. 859 Muharrem (Aralık 1454 – Ocak 1455) tarihli vakfiyesi Bursa'daki camisinin cephesinde iki parça halinde taşa kazdırılmıştır. (Emecan, 2012, s. 185-186)

Kardelen (Parkı, Karakaş Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Karakaş Mahallesi; Spor Aletleri, Karakaş Mahallesi) nergisgillerden, baharda çok erken çiçek açan ve eczacılıkta kullanılan soğanlı bir bitki Lat. *galanthus nivalis* (TDK, 2011, s. 1325) [< {Tür. *kar* kar (Clauson S. G., 1972, s. 641)} + {Tür. *tel-* delmek (Clauson S. G., 1972, s. 490) *en*}] // hem kulağa hoş gelmesi hem güzel kokulu bitki olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Kartal (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. kartalgillerden, genellikle kızıl siyah tüylü, çok güçlü, yuvasını yüksek kayalıklar üzerinde kuran, iri, yırtıcı bir tür kuş Lat. aquila (TDK, 2011, s. 1339) [< Tür. *kartal* çok büyük yırtıcı kuş (Gülensoy, 2007, s. 471)].

Kasapoğlu (Sokak, Bademlik Mahallesi; 3., 4., 5. Sokak, Bademlik Mahallesi) kişi soyadı [< {Ar. *kaşşāb* kasap (Baalbaki, 1995, s. 861) < *k-ş-b* kesmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 346)} + {Tür. *oğul* erkek evlat (Clauson S. G., 1972, s. 83) + *u* iyelik 3. t.}] // 1909 yılında Yugoslavya'nın Mitrovia kasabasında doğdu. İlkokulu orada tamamladı. Ardından ailece Türkiye'ye yerleştiler. Burada öğrenimine devam edemedi. Küçük yaşta

ticarete başladı. Ticaret hayatını daha sonra İstanbul'da sürdürdü. Ancak öğrenimini tamamlayamamanın üzüntüsünü içinde hep taşıdı. Bu üzüntüsünü de yerleştiği ve büyüdüğü şehrimize bir okul yaptırarak gidermeyi düşündü. 07 Kasım 1986 günü okulu eğitim ve öğretime açmış; okulun açılışını yaptıktan kısa bir süre sonra 16 Aralık 1986 günü İstanbul'da vefat etmiştir (Fahri Kasapoğlu Ortaokulu Panosu, 2014). Fahri Kasapoğlu'nun katkısıyla bir okul inşa edildiği için bu minnet borcu adı okulda ve okul çevresindeki yollarda yaşatılarak ödenmeye çalışılmıştır.

Kavaklı (Sokak, Karakaş Mahallesi; 1, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 Sokak, Karakaş Mahallesi)) Kırklareli ilinin Merkez ilçesine bağlı bir beldedir. [< **kabak** kavak (Gülensoy, 2007, s. 477) + **lı**].

Kavala (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) [< Yun. **kavala** Yunanistan'da bir şehir < **kavala** binme (Aksoy A. , 2003, s. 133)] Ege denizinin kuzey sahilinde Selânik ile Dedeâğaç (Alexandropolis) arasında yer alır; ıssız bir Ortaçağ yerleşim bölgesinde Osmanlılar tarafından kurulmuştur. Kavala, Kuzey Ege'ye doğru çıkıntı yapan kayalık bir burunda iyi korunmuş olup günümüze ulaşan bir Bizans ve Osmanlı kalesinin hâkim olduğu alanda bulunur. Yeni kurulan mahalleler eski merkezin batı ve doğusundaki dağlara doğru kademeli bir şekilde yelpaze biçiminde açılır. Kanunî Sultan Süleyman döneminden beri ticarî mekânlar kalenin altındaki düzlükte ve liman boyunca yoğunlaşmıştır (Kiel, 2002, s. 60-62) O bölgeden göçen insanların yerleştiği bölge olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Kaya (Sokak, Pınar Mahallesi; 2. Sokak, Pınar Mahallesi; Siteleri Parkı, Pınar Mahallesi; Siteleri Spor Aletleri, Pınar Mahallesi) 1. büyük ve sert taş kütlesi 2. kayaç (TDK, 2011, s. 1360-1361) [< Tür. **kaya** sert ve iri taş kütlesi (Clauson S. G., 1972, s. 674)].

Kayacan Bey (Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Tür. **kaya** sert ve iri taş kütlesi (Clauson S. G., 1972, s. 674)} + {Far. **cân** insan ve hayvanların yaşamasını sağlayan ve ölümlerle bedenden ayrılan madde dışı varlık, ruh (Steingass, 1998, s. 352)} + {Tür. **beg** prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}]. Kayacan Bey'in aslında Kayahan Bey olduğu düşünülmektedir. Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Os-

manlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Kayalık (Çeşme, Karacaibrahim Mahallesi; Sokak, Demirtaş Mahallesi; 1. Çıkamaz, 2. Çıkamaz Sokak, Demirtaş Mahallesi; Çeşme Dar Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Dar Sokak, Kocahıdır Mahallesi) kayası çok olan yer (TDK, 2011, s. 1360-1361) [< Tür. *kaya* sert ve iri taş kütlesi (Clauson S. G., 1972, s. 674) + *lık*] // Kuru Paşa Çeşme olarak da bilinir.

Kayyumoğlu (Çeşme, Karacaibrahim Mahallesi; Çeşme Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; Çeşme Çıkamaz Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kişi soyadı [< {Ar. *kayyūm* yönetici < *k-v-m* idaresini üzerine almak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 360)} + {Tür. *oğul* cinsiyeti erkek olan evlat (Clauson S. G., 1972, s. 83) + Tür. +*u* iyelik 3.t.}] // Geçmişte Karakaş Mahallesi'nin ünlü ailelerinden Kayım oğulları olarak geçen bir ailenin soyadı verilmiştir (Karaçam, 1995, s. 121) .

Kazım Karabekir Paşa (Cadde, Yayla Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *kāzım* öfkesini yenen kimse < *k-z-m* öfkesini yenmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 371)} + {Tür. *kara* kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + {< Ar. *bikr* ilk çocuk < *b-k-r* koşmak, güneş doğmadan çıkmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 26)} + {Tür. *beşe* paşa < Far. *pāy-i šāh* kral (Steingass, 1998, s. 281) < *baş* baş (Clauson S. G., 1972, s. 375) + Tür. *ağa* < *ağa* ağa, ağabey (Lessing, 2003, s. 95)}] // İstanbul'da doğdu. Asıl adı Mûsâ Kâzım'dır. Babası Mehmed Emin Paşa, annesi Havva Hanım'dır. Türkmenler'in Avşar koluna mensup olan ailesi Karaman'ın Kasaba köyünden olup (bugün Kâzımkarabekir ilçesi) Karabekiroğulları diye bilinir. İstanbul'da başladığı ilköğrenimini jandarma subayı olan babasının görevi dolayısıyla bulunduğu Van, Harput ve Mekke'de tamamladı. Orta öğrenimini İstanbul'da Fâtiḥ Askerî Rüştiyesi ile Kuleli Askerî İda-

disinde gördü ve 1902'de Harp Okulu'ndan, 1905'te de Harp Akademisi'nden mezun oldu. Kurmay yüzbaşı olarak Manastır'da staja başladı, bölge kurmay başkanlığı görevini de üstlendi. Rum ve Bulgar çetelerine karşı gösterdiği başarıdan dolayı kolağası oldu (1907) . 27 Nisan 1912'de binbaşılığa terfi etti ve Balkan Savaşı'na katıldı. Dünya Savaşı'nın başında yarbaylığa yükseltildi. Tümeniyle birlikte Çanakkale savaşlarına katıldı, Kerevizdere'de Fransızlara karşı savaştı ve başarılarından dolayı albaylığa terfi etti. 25 Nisan 1918'de Kars'ı kurtardıktan sonra 15 Mayıs'ta Gümrü'ye girdi. Bu başarılarından dolayı 28 Temmuz'da mirliva rütbesine yükseltildi. Sivas Kongresi'nin toplanmasında ve başarıyla sonuçlanmasında da Mustafa Kemal'e yardımcı oldu. Büyük Millet Meclisi'ne Edirne'den milletvekili seçildiği halde doğudaki görevini sürdürdü. Türkiye Büyük Millet Meclisi hükümeti kendisine Erzurum Valiliği görevini de verdi. Şark Cephesi Kumandanı Kâzım Karabekir, Soğanlı dağı geçitlerini tutan birliklerine taarruz emrini vererek doğu harekâtını başlattı. Sarıkamış, Göle, Kağızman ve Kars'ı ikinci defa kurtardı. Başarılarından dolayı Türkiye Büyük Millet Meclisi kararıyla ferik rütbesine yükseltildi. Ardahan da alınarak Çürüksu, Acara ve Batum kazaları dışında kalan elviye-yi selâse toprakları kurtarıldı. Bu zafer Kâzım Karabekir'e "doğu fâtihi" unvanını kazandırdı. Kâzım Karabekir doğuda Ermeni mezalimi sonucu yetim kalan binlerce çocuğa sahip çıktı. Kolordunun imkânlarını kullanarak yetimler için Sanayi Mektebi, Leylî Eytâm İbtidâî Mektebi, Erzurum Ana Mektebi, İş Ocağı, Sıhhiye Mektebi, Sarıkamış Askerî İdadisi ve Sarıkamış Ana Mektebi gibi eğitim kurumlarını açtı. Bir kararname neşredilerek hem milletvekilliği hem de askerlik görevi olanların bir tercih yapmaları istendiğinden 26 Ekim 1924'te müfettişlikten istifa ederek milletvekilliğini seçti. Kâzım Karabekir, Mustafa Kemal'e karşı düzenlenen İzmir suikastından haberdar olduğu halde bunu bildirmedeği gerekçeyle Ankara'da tutuklanarak İzmir İstiklâl Mahkemesi'nde sorgulandı. Bir ay sonra da beraat etti. Erenköy'deki evinde inzivaya çekildi ve sıkı gözetim altında tutuldu. 1930 seçimlerinde İstanbul'dan aday olduysa da seçilemedi. İsmet İnönü cumhurbaşkanı olunca onun desteğiyle Cumhuriyet Halk Partisi'nden İstanbul milletvekili oldu (1938) . Böylece yeniden siyasî hayata başladı ve Türkiye Büyük Millet Meclisi başkanlığına seçildi(1946) . Mec-

lis başkanlığı görevi Ankara'da vefat edinceye kadar sürdü (26 Ocak 1948) . Devlet İttihat ve Terakki Cemiyeti Neden Kuruldu? Nasıl Kuruldu? Nasıl İdare Olundu?, Birinci Cihan Harbine Neden Girdik? Nasıl Girdik? Nasıl İdare Ettik?, Erzincan ve Erzurum'un Kurtuluşu ve Sarıkamış, Kars ve Ötesi, İstiklal Harbimizin Esasları, İstiklal Harbine Neden Girdik? Nasıl Girdik? Nasıl İdare Ettik?, Kâzım Karabekir Anlatıyor, Paşaların Kavgası, Atatürk-Karabekir adlı kitaplar da onun eserlerinden derlenmiştir. Türk ordusuna ithaf ettiği İstiklal Harbimiz Kâzım Karabekir'in en önemli eseridir. (Küçük, 2002, s. 150-152)

Kemal Canlı (Cami, Akalar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *kamāl* olgunluk *k-m-k* olgunlaşmak (Baalbaki, 1995, s. 901)} + {Far. *cān* ruh (Steingass, 1998, s. 352) + *lı*}] // 1929 Kırklareli doğumlu olan Kemal Canlı Akalar Mahallesi Kiremithane Sokak'ta bulunan evinin yanındaki küçük bir kahve işletmekteydi. Kahveyi sonradan bir başkasına devretmiştir. Eşinin teravihlerde çok kalabalık olması ve yer bulamamalarından kaynaklı isteği üzerine 5 dönüm olan arazisinin 2 dönümünü cami yapımına bağışlamıştır. Kemal Canlı halen eşiyle beraber Akalar Mahallesi Kiremithane Sokak'taki evinde yaşamaktadır (Canlı, 2014). Kemal Canlı'nın katkısıyla bu cami inşa edildiği için bu minnet borcu adı camide yaşatılarak ödenmeye çalışılmıştır.

Kemer (Sokak, Yayla Mahallesi) 1. bele dolayarak toka ile tutturulan, kumaş, deri veya metalden yapılan bel bağı 2. etek, pantolon vb. giysilerin bele gelen bölümü 3. emniyet kemeri 4. tümsekli 5. kemiklerden oluşmuş tümsekli tavan 6. katmanlı kayaçlarda bir kıvrımın kabarık tepe yeri, tekne karşıtı 7. iki sütun veya ayağı birbirine üstten yarım çember, basık eğri, yonca yaprağı vb. biçimlerde bağlayan ve üzerine gelen duvar ağırlıklarını, iki yanındaki ayaklara bindiren tonoz bağlantı 8. özellikle yolculukta kullanılan, üzerinde altın, para yerleştirmeye yarar gözleri olan meşin kuşak (TDK, 2011, s. 1384) [< Far. *kamar* kemer (Steingass, 1998, s. 1048)]].

Kesmekaya (Sokak, Doğu Mahallesi; Geçidi Sokak, Doğu Mahallesi) [< {Tür. *kes-* kesmek (Clauson S. G., 1972, s. 748) *me*} + {Tür. *kaya* kaya (Clauson S. G., 1972, s. 674)}].

Kılışarslan (Sokak, Pınar Mahallesi) [< { Tür. *kıl-* etmek, eylemek, yapmak (Gülensoy, 2007, s. 507) *ış*}+ {Tür. *arslan* arslan (Clauson S. G., 1972, s. 238)}]. Kılışarslan'ın Kılışarslan kelimesinden geldiği ve zamanla değişikliğe uğradığı düşünülmektedir. Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Kıranığit (Sokak, Akalar Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *kır-* kırmak (Clauson S. G., 1972, s. 643) *an*}+ {Tür. *yigit* genç (Clauson S. G., 1972, s. 911)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranığit, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Kırkşehitler (İlkokul, Doğu Mahallesi; Anıtı, Doğu Mahallesi) [< {Tür. *kırk* kırk sayısı (Clauson S. G., 1972, s. 651)} + {Ar. *şahid* şehit (Sarı, 1980, s. 842) < *ş-h-d* şahit olmak, şehit olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 214) + *ler* çokluk eki}] // Karababa Dergahı tekke yeri olarak da adlandırılmaktadır. I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından zaptı sırasında şehit olan Kırk Akıncılardır (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranığit, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) (Kaya, ?, s. 40)

Kırklar (Parkı, Kocahıdır Mahallesi; Mesleki ve Teknik Anadolu Lise, Bademlik Mahallesi; Cami, Kocahıdır Mahallesi; Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Geçidi Sokak, Kocahıdır Mahallesi) kırk kişilik evliya topluluğu (TDK, 2011, s. 1418) [< {Tür. *kırk* kırk sayısı (Clauson S. G., 1972, s. 651) + *lar* çokluk eki}].

Kırklar Baba (Yatır, yeri bilinmiyor) kişi adı [< {Tür. *kırk* kırk sayısı (Clauson S. G., 1972, s. 651) + *lar* çokluk eki} + {Far. *baba* baba (Steingass, 1998, s. 135)}] // Kırk günlük çocuk hastalandığı zaman getirilir ve ellerdeki bir testi ve ya çömlek su türbenin üzerine dökülerek şifa dilenirdi. Halk Kırklareli ve yöresinin fatihi olduğuna inanırdı (Doğruöz, 2007, s. 280).

Kırklareli (Anadolu İmam Hatip Lisesi, Karakaş Mahallesi; Anadolu Lisesi, Karakaş Mahallesi; Bilim ve Sanat Merkezi, Yayla Mahallesi; Erkek Yetiştirme Yurdu, Karacaibrahim Mahallesi; Fen Lisesi, Karakaş Mahallesi; Huzurevi, Demirtaş Mahallesi; İmam Hatip Ortaokulu, İstasyon Mahallesi; Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Pınar Mahallesi; Özel Eğitim İş Uygulama Merkezi Okulu, Karacaibrahim Mahallesi; Özel Eğitim Uygulama Merkezi I. Kademe, Karacaibrahim Mahallesi; Özel Eğitim Uygulama Merkezi II. Kademe, Karacaibrahim Mahallesi; Rehberlik ve Araştırma Merkezi, Demirtaş Mahallesi; Spor Lisesi, Kocahıdır Mahallesi; Garnizon Şehitliği, Doğu Mahallesi; K. Valiliği Bahçesi, Karakaş Mahallesi) [< {Tür. *kırk* kırk sayısı (Clauson S. G., 1972, s. 651) + *lar* çokluk eki} + {Tür. *il* vilayet, ülke (Gülensoy, 2007, s. 429) + *i* iyelik 3.t.}].

Kışla (Cadde, Karacaibrahim Mahallesi; Çıkmazı Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. askerlerin toplu olarak barındıkları yapılar bütünü 2. koyun ve keçi sürülerinin gecelediği veya kışın barındığı kapalı ağıl (TDK, 2011, s. 1427) [< Tür. *kışlağ* askerlerin barınması için yapılan büyük bina (Clauson S. G., 1972, s. 672) < *kış+la-ğ* (Clauson S. G., 1972, s. 672)].

Kiraz (Anıt Parkı, Karahıdır Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Karahıdır Mahallesi) gülgillerden, ılıman iklimlerde yetişen bir meyve ağacı Lat. *cerasus avium* 2. bu ağacın kırmızı veya beyaz renkte, etli, sulu, tek çekirdekli meyvesi (TDK, 2011, s. 1445) [< Yun. *kerasi* kiraz meyvesi (Aksoy A. , 2003, s. 531)].

Kiremithane (Sokak, Akalar Mahallesi) kiremit yapılan yer (TDK, 2011, s. 1446) [< {Yun. *keramidi* kiremit (Aksoy A. , 2003, s. 532)} + {Far. *hāna* yer, ev (Steingass, 1998, s. 444)}] // Eskiden kiremit yapılan bir binanın bulunması nedeniyle bu adı almıştır.

Koca Hıdır (Mahalle), (İlkokul, Kocahıdır Mahallesi; Çeşme, Kocahıdır Mahallesi; Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *koca* ihtiyar (Gülensoy, 2007, s. 529)} + {Tür. *Hıdır* < Ar. *hızr* yeşillik < *h-z-r* yeşil olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 84)}] // Varna Savaşı'nda kahramanlık gösteren Koca Hıdır, Koca Hızır olarak da bilinir. Kocahıdır Sarı Timurtaş'ın atından düşürdüğü kralı yerde yakalayıp kafasını bir mızrağın ucuna koyan Yeniçeri bölük kumandanı (yayabaşı)dir (Karaçam, 1995, s. 118). Demirtaş Paşa komutasındaki Türk orduları Kırkkilise'ye girerken şehit olan büyük Türk akıncılarından. Sipahi neferidir (Karaçam, 1970, s. 128). 1357 yılında Orhan Gazi oğlu Süleyman Bey (Paşa) 70 ulu evliyanın ve Hacı Bektaş Veli'nin izni, düşüncesi ve önlemleriyle Kırk Kara Bahadır (Savaşçı) ile birleşerek, tulumdan salları yaparak, denizi geçip Rum ülkesi (Trakya) ne ayak bastılar. Bu Kırk Kara Bahadır'dan birisidir (Karaçam, 1995, s. 113-114).

Koçaz Yolu (Cadde, Cumhuriyet Mahallesi; Cadde, Yayla Mahallesi) Devlet-halk ilişkilerinin daha sağlam olması, devlet hizmetlerinin halkın ayağına götürülmesi düşüncesi ile kurulmuş olan ve Kırklareli'nin kuzeybatısında yer alan ilçesidir. (Karaçam, 1970, s. 175)[< {*koçaz*} + {Tür. *yol* yol, yön (Clayson S. G., 1972, s. 917) + *u* iyelik 3.t.}] // Koçaz'a ulaşımın sağlandığı yoldur.

Koru (Sokak, Akalar Mahallesi) bakımlı küçük orman (TDK, 2011, s. 1485) [< Tür. *korı* koru (Clayson S. G., 1972, s. 652) < *korı-* korumak (Clayson S. G., 1972, s. 652) ğ] // Bu sokakta koru bulunması nedeniyle bu adı almış olduğu düşünülmektedir.

Koşu Yolu (Cadde, Demirtaş Mahallesi; Ara Sokak, Demirtaş Mahallesi; Geçidi Sokak, Demirtaş Mahallesi; Cadde, Yayla Mahallesi; 1. Geçidi, 2. Geçidi, 3. Geçidi Sokak, Yayla Mahallesi) sağlıklı yaşam için orman içlerinde veya yol kenarlarında özel olarak düzenlenmiş, şerit hâlinde toprak yol

(TDK, 2011, s. 1489) [{Tür. *koş-* koşmak < *koş-* dizmek (Clauson S. G., 1972, s. 670) + *u*} + {Tür. *yol* yol, yön (Clauson S. G., 1972, s. 917) + *u* iyelik 3.t.}].

Köy Hizmetleri (Cami, Pınar Mahallesi) [< {Far. *kūy* bir yerleşim yeri (Steingass, 1998, s. 1065)} + {Ar. *hidmat* hizmet (Baalbaki, 1995, s. 505) < *h-d-m* hizmet etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 77) + *ler* çoğul eki + *i* iyelik 3.t.}] // Köy Hizmetleri binasının yakınında bulunması nedeniyle bu adı almıştır.

Kule Cami (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) çoğunlukla kare veya silindirik biçimindeki yüksek yapı (TDK, 2011, s. 1520) [< {Ar. *kulla* her şeyin üstü (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 355) < *k-l-l* azalmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 355)} + {Ar. *cāmi* 'toplayan' < *c- m-* toplamak (Baalbaki, 1995, s. 408)}] // Kırklareli'nin doğusunda hiçbir eseri kalmamış olan bir kule mevcut olup Türkler tarafından muhasara ve fethi esnasında adları, sanları malum kırk Türk kahramanın orada şehadeti vaki olmuş ve kasabaya ilk evvel oradan girilmiştir. Bu mevkiye Kırklar Baba ve mahalleye de Kule Mahallesi denilmektedir. Balkan Harbine kadar burda bir de Kule Cami vardı (Dursunkaya, 1948, s. 54).

Kurtuluş (Cadde, Karacaibrahim Mahallesi; Cadde, Kocahıdır Mahallesi; 1. Çıkma Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. bir şeyden, bir yerden kurtulma, felah, halas, necat, selamet 2. bağımsızlık (Türkçe Sözlük, 2011, s. 1536) [< Tür. *kurtul-* sıyrılmak, uzaklaşmak (Clauson S. G., 1972, s. 650) *uş*] // Kırklareli 10 Kasım 1922 tarihinde düşmandan geri alınmıştır. Bu amaçla askerlerimiz şehre Eski İstanbul Caddesi'nden girmiştir. Bu tarihi olayı gelecek kuşaklara aktarmak amacıyla bu ad verilmiştir (Karaçam, 1995, s. 147).

Kuru Paşa Çeşme (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; 1.Çıkma Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; Geçidi Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; 3.Çıkma Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) [< {Tür. *kuruğ* nemli, suyu olmayan (Clauson S. G., 1972, s. 646) < *kurt-* kurumak *ğ*} + {Tür. *beşe* paşa < Far. *pāy-i šāh* kral (Steingass, 1998, s. 281) < *baş* baş (Clauson S. G.,

1972, s. 375) + Tür. *ağa* < *ağa* ağa, ağabey (Lessing, 2003, s. 95)} + {Far. *çaşma* suların kullanılmak amacıyla üzerindeki musluklar vasıtasıyla akıtılması için yapılmış küçük tesis (Steingass, 1998, s. 394)}].

Kuşdili (Sokak, Karakaş Mahallesi) bir tür dışbudak (TDK, 2011, s. 1544) [< {Tür. *kuş* kuş (Clauson S. G., 1972, s. 670)} + {Tür. *til* < *til* < *dil* lisan (Clauson S. G., 1972, s. 489) + *i* iyelik 3.t.}].

Kuyu (Sokak, Demirtaş Mahallesi) 1. su katmanına varıncaya kadar derinliğine kazılan, genellikle silindir biçiminde, çevresine duvar örülen, suyundan yararlanan çukur 2. toprağa kazılan derince çukur 3. içinden çıkılamayan durum veya yer 4. yer altındaki iş yerlerine ulaşmak için açılmış ve kesit boyutları derinliğine oranla sınırlı, düşey veya düşeye yakın bağlantı yolu (TDK, 2011, s. 1550) [< Tür. *kuğuş* ~ *kuyuş* kuyu (Clauson S. G., 1972, s. 598) < *kuy-* dökmek (Clauson S. G., 1972, s. 596) "ğ"].

Kuyulu (Sokak, Karahıdır Mahallesi) [< Tür. *kuğuş* – *kuyuş* kuyu (Clauson S. G., 1972, s. 598) < *kuy-* dökmek (Clauson S. G., 1972, s. 596) "ğ + lu}].

Kuyumcular (Cadde, Karakaş Mahallesi) değerli metal ve taşlardan bilezik, küpe vb. süs eşyası yapan veya satan kimse, sarraf, mücevherci, cevahirci (TDK, 2011, s. 1550) [<Tür. *kuy-* dökmek < *kuyum* değerli metal ve taşlardan yapılan süs eşyası (Gülensoy, 2007, s. 585) < *kuy-* dökmek (Clauson S. G., 1972, s. 596) "m+ cu +lar çokluk eki] // Kırklareli’nde kuyumculuk mesleği ile uğraşanların dükkânlarının genellikle bu caddede bulunması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Kuzey (Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. sağını doğuya, solunu batıya veren kimsenin tam karşısına düşen yön, dört ana yönden biri, şimal, güney karşıtı 2. bulunduğu noktaya göre kuzeyde kalan yer 3. yıldız (TDK, 2011, s. 1551) [< Tür. *kuzey* güney karşıtı, şimal < *kuş* dağın kuzey tarafı (Clauson S. G., 1972, s. 680) + *ay* < (Gülensoy, 2007, s. 585)].

Küçük (Sokak, Demirtaş Mahallesi) 1. boyutları, benzerlerininkinden daha ufak olan, mikro, büyük karşıtı 2. yaşı daha az olan 3. niceliği az olan 4. niteliği aşağı olan, bayağı 5. geri aşamada 6. değersiz, önemsiz 7. kısık, parlak olmayan (ses) 8. küçük abdest 9. makam, rütbe, derece bakımından

daha aşağı olan kimse (TDK, 2011, s. 1552) [< Tr. *kiçig* < *kiçik* < *kiçk* küçük (Clauson S. G., 1972, s. 696)].

Küçük Mezarlık (Sokak, Demirtaş Mahallesi) mezarların bulunduğu yer, kabristan, gmtlk, sinlik, tahtalıköy, mezaristan, bamyaratlası (TDK, 2011, s. 1674) [< {Tr. *kiçig* < *kiçik* < *kiçk* küçük (Clauson S. G., 1972, s. 674)} + {Ar. *mazr* ziyaret edilen yer < *z-v-r* ziyaret etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 172) + *lık*}].

Kçkyayla (Sokak, Yayla Mahallesi; Çıkmaız Sokak, Yayla Mahallesi) [< {Tr. *kiçig* < *kiçik* < *kiçk* küçük (Clauson S. G., 1972, s. 674)} + {Tr. *yaylağ* dağ tepelerindeki düzlük yer, plato (Clauson S. G., 1972, s. 1021) < *yay* yaz + *lağ*}].

Kültür (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. tarihsel, toplumsal gelişme süreci içinde yaratılan bütün maddi ve manevi değerler ile bunları yaratmada, sonraki nesillere iletmede kullanılan, insanın doğal ve toplumsal çevresine egemenliğinin ölçüsünü gösteren araçların bütünü, hars, ekin 2. bir topluma veya halk topluluğuna özgü düşünce ve sanat eserlerinin bütünü 3. muhakeme, zevk ve eleştirme yeteneklerinin öğrenim ve yaşantılar yoluyla geliştirilmiş olan biçimi 4. bireyin kazandığı bilgi 5. Tarım 6. uygun biyolojik şartlarda bir mikrop türünü retme (TDK, 2011, s. 1558) [< Fr. *culture* < Lat. *cultura* bakım].

Küme Evler (1 Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 1, 2, 3, 4, Yayla Mahallesi) [< {*Tr. *k-* yığmak *me* } + {Tr. *ev* < *eb* adır (Clauson S. G., 1972, s. 3) + *ler* okluk eki}].

L

Laleli (Sokak, Yayla Mahallesi) 1. lale bulunan veya yetiştirilen (yer) 2. zerinde lale deseni veya motifi bulunan (TDK, 2011, s. 1573) [< Far. *lla* lale (Steingass, 1998, s. 1113)+ *li*) // Hem kulağa hoş gelesi hem güzel kokması hem de bolca bu bitkiden bulunması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Lojman (Sokak, Karakaş Mahallesi) bir kuruluş veya iş yerindeki çalışanlara parasız veya az bir kira karşılığında verilen konut (TDK, 2011, s. 1591) [< Fr. *logement* bir kuruluşun kendi bünyesinde çalışanlara az bir ücretle veya ücretsiz olarak tahsis ettiği ev] // Bu sokakta lojman bulunması nedeniyle bu ad verilmiştir.

M

Mahmut Ağa (Çeşme Sokak, Karakaş Mahallesi; Çıkmazı Çeşme Sokak, Karakaş Mahallesi) [< {Ar. *maḥmūd* övülmüş, methedilmiş < *ḥ-m-d* övmek (Baalbaki, 1995, s. 489)} + {Moğ. *aka* genellikle köy ve kasabalarda sözü geçen, nüfuzlu zengin kimse (Lessing, 2003, s. 95)}].

Mahmut Şevket Paşa (Kışla, Pınar Mahallesi) Osmanlı komutanı ve devlet adamı olan Mahmut Şevket, 1856 yılında Bağdat'ta doğdu. Babası Basra Mutasarrıfı Kethudazade Bağdatlı Süleyman Beydir. İlköğrenimini Bağdat'ta gördükten sonra, İstanbul'da askeri okulları bitirdi. Kurmay oldu. Almanya ve Fransa'ya gönderildi. Kosova Valiliği'ne atandı. İttihat ve Terakki'nin önderleriyle iş birliği yaparak Meşrutiyetin ilanına katkı sağladı. 31 Mart Olayının sorumlularını cezalandırmak için İttihat ve Terakki tarafından İstanbul'a gönderilen Hareket Ordusu'nun başına geçti. İstanbul'a girerek padişahı tahttan indirdi ve düzeni sağladı. Babıali Baskınından sora sadrazamlığa getirildi ayrıca Harbiye Nazırlığını da elinde tuttu. 11 Haziran 1913 tarihinde Harbiye Nezaretinden Babıali'ye giderken Divan yolunda arabası içinde bir suikasta uğradı ve 5 kurşun yarası alarak öldü. Devlet adamlığının yanı sıra çeşitli çevirileri de vardır. *Logaritma Cetveli ve Tatbi-katı, Hendese – i Musattaha ve Mücesseme, Fenn – i Esliha* çevirilerinden bazılarıdır (Tanju Gökçöl, 1978, s. 504) [< {Ar. *maḥmūd* övülmüş, methedilmiş < *ḥ-m-d* övmek (Baalbaki, 1995, s. 489)} + {Ar. *şavkat* kuvvet ve şiddet (Baalbaki, 1995, s. 681) < *ş-v-k* bir kimsenin güç ve kuvveti ortaya çıkmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 216)} + {Tür. *beşe* paşa < Far. *pāy-i šāh* kral (Steingass, 1998, s. 281) < *baş* baş (Clouston S. G., 1972, s. 375) + Tür. *ağa* < *aka* ağa, ağabey (Lessing, 2003, s. 95)}].

Mahya Baba (Cadde, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Far. *māh* ay (Steingass, 1998, s. 1145) + *iyya* nispet eki} + {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)}] // Kırklareli'nin ilk fethi sırasında şehit düşmüş olan Türk kahramanlarıdır (1967, s. 182). Halk Kırklareli ve yöresinin fatihi olduğuna inanırdı (Doğruöz, 2007, s. 280). Demirtaş Paşa komutasındaki Türk orduları Kırkkilise'ye girerken şehit olan büyük Türk akıncılarından. Sipahi neferidir (Karaçam, 1970, s. 128).

Maksut (Sokak, Pınar Mahallesi) istenen, niyet edilen, güdülen, amaçlanan (TDK, 2011, s. 1613) [< Ar. *maḫṣūd* söylenilmek, belirtilmek istenen, kastedilen (Baalbaki, 1995, s. 1091) < *k-ṣ-d* yönelmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 346)]. Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir. (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Maksut Bey (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *maḫṣūd* söylenilmek, belirtilmek istenen, kastedilen (Baalbaki, 1995, s. 1091) < *k-ṣ-d* yönelmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 346)} + {Tür. *beg* prens (Clouston S. G., 1972, s. 322)}]// Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımız-

dan biri olduğu için adını Kırklareli’nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Manolya (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. manolyagillerden, yaprakları almaşık, iri ve parlak yeşil renkte bir süs ağacı Lat. *agnolia grandiflora* 2. bu ağacın çok iri, beyaz ve limon kokusunda güzel çiçeği (TDK, 2011, s. 1622) [< Fr. *magnolia* manolyagillerden, kalın yapraklı, iri çiçekleri, parlak yeşil renkte bir süs ağacı veya ağaççığı] // Hem kulağa hoş gelmesi hem güzel kokması hem de bolca bu bitkiden bulunması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Mecidiye (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; 1. Çıkmaz Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) Osmanlı Devleti’nde 1840 yılında basılmış, 20 kuruş değerinde olan gümüş sikke (TDK, 2011, s. 1641) [< Ar. *macîd* şanı, şerefi yüce olan (Baalbaki, 1995, s. 983) < *m-c-d* şerefli ve seçkin olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 403) + *iyya* nispet eki].

Mehmet Akif (Cadde, Demirtaş Mahallesi; Çıkmaz Sokak, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [<{Ar. *muhammad* övülmüş < *h-m-d* övmek (Sarı, 1980, s. 340)} + {Ar. ‘*akif*’ bir şeye bağlanan < ‘*k-f*’ bir şeye bağlanmak (Baalbaki, 1995, s. 745)}] // 1873 yılında İstanbul’da doğdu. Küçük yaşta kuvvetli bir din eğitiminin yanı sıra Arapça, Farsça öğrendi. Fatih Rüştüyesini, İstanbul İdadisini bitirdikten sonra Halkalı Sivil Yüksek Baytar Mektebi’nden birincilikle mezun oldu. Arkadaşı Eşref Edip ile *Sırat- ı Mütakim* ve *Sebil-ür Reşad* dergilerini çıkardı. Birinci Büyük Millet Meclisi Burdur milletvekili oldu. İstiklal Marşı’nı yazdı. Abbas Halim Paşa’nın davetlisi olarak Mısır’a gitti. Kahire’deki Cami-ül-Mısriyye üniversitelerinde Türk Edebiyatı okuttu. Mehmet Akif bir *İslam birliği* kurulmasını düşüncesini bayrak edinmiştir. İslam ülkelerindeki cahilliğin, yoksulluğun Batıdaki fazilet ile birleşmesi gereği inancındadır. Aruzu ustalıkla kullanmıştır. Akif’e göre edebiyat; ahlakal, toplumsal faydayı gaye edinmelidir. Mehmet Akif tedavi için döndüğü İstanbul’da 27 Aralık 1936 tarihinde siroz hastalığından vefat etti. Mezarı Edirnekapı Şehitliği’ndedir. Başlıca eserleri *Safahat*, *Süleymaniye Kürsüsünde*, *Hakkın Sesleri*, *Fatih Kürsüsünde*, *Hatıralar*, *Asım*’dır (Karaalioğlu, 1986, s. 91-92).

Mehmet Ali (Çıkmazı Sokak, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [{Ar. *muhammad* övülmüş < *h-m-d* övmek (Sarı, 1980, s. 340)} + {Ar. ‘*alī*’ yüksek, güçlü (Baalbaki, 1995, s. 745) < ‘*-I-y*’ yükselmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 281)}] // Bayram oğlu Mehmet Ali Konyar, 1888 yılında Manastır Vilayetine bağlı Kayalar Nahiyesinde doğdu. 1907 yılında Jandarma Teşkilatında göreve başladı. 1919 yılında terhis edildi. Bir süre Balıkesir Sancağında öğretmenlik yaptıktan sonra Biga Sancağında üçüncü komiser olarak göreve başladı. Sırasıyla Konya, Antalya, Adana, İzmir ve Ankara kadrolarında görev yaptı. Müskirat İnkısarını Aydın Başmüdüriyeti Muhafaza Müdürlüğü, Ankara polis kadrosunda serkomiserlik, Emniyet Umum Müdürlüğü; İzmir, Manisa, Edirne, İstanbul, Ağrı’da Emniyet İşleri Umum Müdürlüğü; Kırklareli, Kütahya ve İstanbul kadrolarında görev yaptı. Daha sonra Emniyet İşleri Umum Müdürlüğü’nde müfettişlik, Trakya Umum Müfettişliği Emniyet Müşavir Muavinliği, Polis Enstitüsü Mesleki Bilgiler Öğretmenliği ve Emniyet Müşavir Muavinliği Görevlerinde bulundu. Millî Mücadele’ye katılarak bilfiil cephede gösterdiği kahramanlıktan dolayı *Kırmızı Şeritli İstiklal Madalyası* ile ödüllendirildi. Atatürk’e karşı girişilen suikastın aydınlatılması ve sanıkların silahlarla birlikte yakalanmasındaki üstün gayretlerinden dolayı takdirname ve Nakdi Mükafat ile ödüllendirildi (Konyar M. , 2015). Hem ulu önderimiz Atatürk’ün yanında olması hem de Kırklareli Emniyet Amirliği yapması nedeniyle adı bir sokakta yaşatılmıştır.

Mehmet Bey (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [{Ar. *muhammad* övülmüş < *h-m-d* övmek (Sarı, 1980, s. 340)} + {Tür. *beg* prens (Clouston S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli’nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli’nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli’nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Mektep (Sokak, Yayla Mahallesi; Ara Sokak, Doğu Mahallesi) okul (TDK, 2011, s. 1647) [< Ar. *maktab* yazacak yer, yazıhane, büro (Baalbaki, 1995, s. 1095) < *k-t-b* yazmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 365)].

Melek (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; 1 Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. Tanrı ile insan arasında aracılık yaptığına ve nurdan olduğuna inanılan manevi varlık, ferişte 2. terbiyeli, uysal kimse (TDK, 2011, s. 1648) [< Ar. *malak* melek (Baalbaki, 1995, s. 1101) < malik ve sahip olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 416)].

Menekşe (Sokak, Karakaş Mahallesi; 1, 2, 3 Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. menekşegillerden, bir veya çok yıllık otsu bir bitki Lat. *viola tricolor* 2. bu bitkinin mor renkli, güzel kokulu çiçeği (TDK, 2011, s. 1651) [< Far. *banafşa* menekşe (Steingass, 1998, s. 203)] // Hem kulağa hoş gelesi hem güzel kokması hem de bolca bu bitkiden bulunması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Merdivenli (Sokak, Yayla Mahallesi) merdiveni olan (TDK, 2011, s. 1657) [< Far. *nardubān* merdiven (Steingass, 1998, s. 1395) + *lî*].

Meriç (Sokak, Bademlik Mahallesi) Edirne iline bağlı ilçelerden biri (TDK, 2011, s. 1658) [< Bul. *maritsa* Meriç].

Mesut (Sokak, İstasyon Mahallesi) mutlu, sevinçli, ongun (TDK, 2011, s. 1663) [< Ar. *mas'ūd* saadete ermiş, saâdetli, mutlu, bahtlı, bahtiyar < *s-ʿ-d* uğurlu, mübarek, mutlu olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 184)].

Meşe (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. kayıngillerden, üç yüz kadar türü arasında, yaz kış yapraklarını dökmeyenleri de bulunan, kerestesi dayanıklı bir orman ağacı Lat. *quercus* 2. bu ağaçtan yapılan (TDK, 2011, s. 1663) [< Far. *bīša* fundalık, orman (Steingass, 1998, s. 221)] // Bu ağaçtan bol miktarda bulunması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Meşferet (Sokak, Karakaş Mahallesi) [< Ar. *maşvarat* danışma < *ş-v-r* danışmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 216)].

Mimar Sinan (Mesleki ve Teknik Anadolu Lise, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *mī'mār* mimar < ʿ-*m-r* mamur kılmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 282)} + {Ar. *sinān* mızrak (Baalbaki, 1995, s. 647) < *s-n-n* mızraklamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 194)}] // Osmanlı mima-

risini farklı bir kavrayışla ele alarak dünya mimarlığının zirvesindeki gelişme noktasına taşıyan tek isimdir. Mimar Sinan'ın hayatıyla ilgili en geniş bilgiler, çağdaşı ve yakın dostu olan şair Sâî Mustafa Çelebi'nin kaleme aldığı Tezkiretü'l-Bünyân'da bulunur. Bu tezkire, Mimar Sinan'ın anlattıklarından derlenmiş hayat hikâyesi ve eserlerinin dökümünden oluşmaktadır. Yine Sâî Çelebi tarafından yazılmış olan Tezkiretü'l ebniye, benzer içerikte bilgilerle geliştirilmiş olmakla birlikte her iki kaynakta verilen yapılar listesinin birbirini tutmadığı, ancak kısmen birbirini tamamladığı görülür. Sinan'ın Kayseri'deki akrabalarıyla yazışmaları ve ilişkileri devam ettiğinden belgelerle de desteklenen Kayseri-Ağırnas kökeni gerçeğe uygundur. Bu verilere göre Sinan'ın Hırvat, Slav, Acem veya Bosna kökenli olmadığı açıktır. Ayrıca çokça tekrarlandığı gibi dönme (mühtedi) değil devşirmedir. Bütün belgelerde rastlanan Sinan adı geçerlidir. Ancak eseri olan Büyükçekmece Köprüsü'ne kazınmış kitabede *amilehû Yûsuf Ibn Abdullah* olarak farklı bir isimle karşılaşılmakta, Dâyezâde'nin Risâle-i Selimiye'deki bir derkenarda ise Sinâneddin Yûsuf şeklinde farklı bir isimlendirme görülmektedir. Devşirmelerin babaları için genellikle Abdullah adı kullanılır. Baba adının Abdullah, Abdülmennân, Abdülkerim veya Abdurrahman gibi farklılıklarla yazılmış olması doğaldır. Hangi tarihte devşirildiği bilinmemekle birlikte İstanbul'a geldiğinde yirmi iki yaşında olduğu ileri sürülür. Bu bakımdan onun 896 (1491) yılından önce doğduğu kabul edilir. Sinan'ın hayranlık uyandıran büyük yapılarla süslü İstanbul'un en canlı noktasında, sultanın sarayına ve Ayasofya Camii'ne yakın bir yerde Atmeydanı'na bakan bir okulda eğitimine başladığı anlaşılmaktadır. Bu eğitiminin de ne kadar sürdüğü belli değildir. Bu sırada kendi isteğiyle neccarlık sanatına eğilim gösterdiğini bizzat kendisi belirtir. Kırk sekiz yaşında olduğu bir sırada su üzerinde uyguladığı ahşap inşaat teknolojisindeki ustalığını gözler önüne seren Sinan'ın on üç günde yaptığı köprü âdeta efsane olmuştur. İmzası “el-fakır Sinan ser-mi'mârân-ı hâssa” ifadesini taşıırken elips biçimli mührünün ortasında, “el-fakîrû'l-hakîr Sinan”, çevresinde ise “bende-i miskîn kemîne derd-mend-i sermi'mârân-ı hâssa-müstmend” ifadesi kazınmıştır. Kısacası ölümüne kadar “reîs-i mi'mârân” olarak kalmıştır. Mimarbaşılık görevini kırk sekiz yaşında üstlenen Sinan mesleğinde kaydettiği aşamaları üç ayrı

yapıyla somutlaştırarak tanımlar: *Çıraklık eserim* dediği Şehzade Camii ile (955/1548) ilk büyük sultan camisini tamamlamıştır. Kanunî Sultan Süleyman ölen şehzadesi adına bir külliye yaptırmak istemiş, bu inşaat o sırada elli dört yaşında bulunan Sinan'a verilmiştir. Bu yapının tamamlanmasından birkaç yıl sonra sultanın adıyla yeni bir cami ve külliyenin inşasına başlamış ve yedi yıl içinde İstanbul'un ve bütün imparatorluğun en görkemli yapılarından biri tamamlanmıştır (1557) . Süleymaniye'yi *kalfalık eserim* diye nitelendiren ustanın II. Selim adına, bu defa Edirne'de inşa ettiği Selimiye Cami Sinan'ın en büyük eseri olarak gösterilir. Bu yapı tamamlandığında seksen üç yaşındaydı ve yaşlılığından dolayı artık *Koca* lakabıyla anılıyordu. 992 (1584) yılında hacca giden Sinan kendi yerine Mehmed Subaşı adıyla tanınan mimarı vekil olarak bırakır. Hac dönüşünde ve 100 yaş civarında olduğu halde görevini büyük bir coşkuyla sürdürerek 996'da (1588) vefat eder (Mülayim, 2009, s. 224-227).

Mimoza (Çocuk Oyun Alanı, Cumhuriyet Mahallesi) baklagillerden, çiçekleri sarı, bazı türleri beyaz veya menekşe renginde, yaprakları akasya yaprağına benzeyen bir süs bitkisi, gümüşü akasya Lat. mimosa (TDK, 2011, s. 1685-1686) [< Fr. *mimosa* küstüm otu olarak bilinen bir süs bitkisi] // Hem kulağa hoş gelmesi hem güzel kokması hem de bolca bu bitkiden bulunması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Mine (Cadde, Demirtaş Mahallesi) 1. metal eşya üzerine vurulan renkli cam katmanı 2. saat kadranı 3. dişlerin taç kısmını kaplayan beyaz ve sert doku 4. ince ve parlak nakış (TDK, 2011, s. 1686) [< Far. *mīnā* şişe, sır (Kanar, 2011, s. 705)].

Mirza Alp Bey (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Far. *mīr* bey (Kanar, 2011, s. 703) < Ar. *amīr* emir + Far. *zāda* doğmuş, oğul (Kanar, 2011, s. 703)} + {Tür. *alp* cesur (Clauson S. G., 1972, s. 127) < Moğ. *alp* savaşçı} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın,

Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Demirtaş Paşa komutasındaki Türk orduları Kırkkilise'ye girerken şehit olan büyük Türk akıncılarından. Sipahi neferidir (Karaçam, 1970, s. 128). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Mirzabey (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< { Far. *mīr* bey (Kanar, 2011, s. 703) < Ar. *amīr* emir + Far. *zāda* doğmuş, oğul (Kanar, 2011, s. 703) + Tür. *beg* prens (Clouston S. G., 1972, s. 322)] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). 1402-1413 yılları arasında, özellikle Kırklareli bölgesinde Yıldırım Beyazıt'ın oğulları arasında geçmiş bulunan veraset kavgalarına katılmıştır. Süleyman Çelebi'yi Rumeli'ne kadar takip etmiş ve yakalanmasında rol oynamıştır. (Karaçam, 1995, s. 115) Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Muammer Aksoy (Cadde, Karacaibrahim Mahallesi; Cadde, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *mu'ammer* yaşayan, hayatta bulunan kimse (Baalbaki, 1995, s. 1074) < '-m-r uzun ömürlü olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 282)} + { Tür. *ak* beyaz (Clouston S. G., 1972, s. 75) + Tür. *soy* ırk (Gülensoy, 2007, s. 801)}] // 1917 yılında doğmuştur. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi ile Siyasal Bilgiler Fakültesi öğretim üyesi, Türk Hukuk Kurumu başkanı, Atatürkçü Düşünce Derneği kurucu genel başkanı ve Cumhuriyet gazetesi yazarıdır. 31 Ocak 1990'da Ankara'da evinin önünde uğradığı silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi. 73 yaşında öldü.

rülen Muammer Aksoy'un katilleri bulunamamıştır (Aksoy M. , 2010, s. arka kapak).

Muhacir (Sokak, Akalar Mahallesi) 1. göçmen 2. Hz. Muhammed'e uyarak Mekke'den Medine'ye göç eden (TDK, 2011, s. 1703) [< Ar. *muhācir* göç eden kimse, göçmen < *h-c-r* terketmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 463)] // Bu sokakta göçmen sayısının fazla olması nedeniyle bu ad verildiği düşünülmektedir.

Muhittin Önür (Kışla) [< {Ar. *muḥyī 'd-dīn* dinin ihyacısı < {Ar. *muḥyī* canlandıran < *ḥ-y-y* canlı olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 74)} + {Ar. *dīn* din < *d-y-n* itaat etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 112)}} + {*önür*}].

Murat (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 1. Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 1., 3., 5., 9. Sokak, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< Ar. *murād* gerçekleşmesi arzu edilen şey, amaç, dilek < *r-v-d* dilemek, istemek, seçmek (Baalbaki, 1995, s. 1013)] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Mustafa Dalcılı (İlkokul, Cumhuriyet Mahallesi; Ortaokul, Cumhuriyet Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *muṣṭafā* seçilmiş kimse (Baalbaki, 1995, s. 1053) < *ṣ-f-v* duru ve temiz olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 226)} + {Tür. *tāl* bir ağaç gövdesinden çıkan kollardan her biri (Gülensoy, 2007, s. 261) + *ca* + *lı*}] // 1929 yılında Bulgaristan İğridere'de doğdu. Annesi Şerife ve babası Üzeyir'in 3. Çocuğu idi. Ailesi ve kardeşleri ile 1938 yılında Bulgaristan'dan Türkiye'ye göç ederek kendilerine gösterilen Kırklareli ilinin Koyunbaba köyüne yerleştiler. İlkokulu Koyunbaba köyünde bitirdi. Orta öğrenim için İstanbul'daki Zincirlikuyu Yapı Sanat Enstitüsünün sınavlarına

girdi ve kazanarak yatılı okumaya hak kazandı. Orta öğrenimini başarı ile tamamladıktan sonra o zamanki adıyla Yıldız Teknik Okulu (şimdiki adıyla Yıldız Teknik Üniversitesi) sınavlarını kazanarak inşaat bölümüne girdi ve 1952 yılında inşaat Fen memuru olarak mezun oldu. 1951 yılında evlendiği Mediha Dalcalı'dan Adnan, Zuhâl, Şadan adlı üç çocuğu oldu. Askerlik görevini İstanbul Alibeyköy'de yapan Mustafa Dalcalı askerlikten sonra çalışmaya başladığı Kırklareli Bayındırlık Müdürlüğünde uzun yıllar İnşaat Fen Memuru olarak görev yaptı. 1966 yılında görevinden istifa ederek serbest olarak çalışmaya başladı. Vefat ettiği 04. 04. 1970 tarihine kadar çeşitli proje ve taahhüt işlerine imza attı (Mustafa Dalcalı İlkokulu Panosu, 2014). Mustafa Dalcalı'nın katkısıyla bir okul inşa edildiği için bu minnet borcu adı yaşatılarak ödenmeye çalışılmıştır.

Mustafa Kemal (Bulvar, Karacaibrahim Mahallesi; Bulvar, Kocahıdır Mahallesi) kişi adı [$\{Ar. \textit{muştafâ}$ seçilmiş kimse (Baalbaki, 1995, s. 1053) $\langle \textit{ş-f-v}$ duru ve temiz olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 226)} + \{Ar. *kamâl* en olgun, en yetişkin döneminde olma, olgunluk (Baalbaki, 1995, s. 901) $\langle k-m-l$ olgunlaşmak (Baalbaki, 1995, s. 901)}] // Gazi Mustafa Kemal hakkında detaylı bilgi **Atatürk** maddesinde verilmiştir.

Mutlu (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. mutluluğa erişmiş olan, ongun, mesut, saadetli, bahtiyar, berhudar 2. mutluluk veren (TDK, 2011, s. 1716) [$\langle *Tür. \textit{mutlu} \langle \textit{m-t+lu}$].

Muzaffer Ender (Cadde, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [$\{Ar. \textit{muzaffar}$ üstünlük elde etmiş, galip (Baalbaki, 1995, s. 1063) $\langle \textit{z-f-r}$ elde etmek, kazanmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 253)} + \{Ar. *andar* en nadir $\langle \textit{nādīr}$ nadir $\langle n-d-r$ nadir olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 431)}] // 6 Şubat 1932 yılında Kırklareli'nde dünyaya gelmiştir. Uzun yıllar Ticaret Lisesi'nde öğretmenlik ve müdürlük yapmış daha sonra 1968 – 1973 yılları arasında Kırklareli Belediye Başkanlığı ve 1981 yılında Danışman Meclisi üyeliğinde bulunmuştur. İyi derecede Fransızca bilen Muzaffer Ender 05. 12. 1994 yılında vefat etmiştir. Vilayet Meydanında bulunan Atatürk heykeli Muzaffer Ender'in belediye başkanlığı sırasında ve onun hizmetleri ile yapılmıştır. Ayrıca Ticaret Lisesi binasını, şu an park yeri olarak kullanılan

pazar yerini ve Arasta'nın önünde ayakkabı boyacıları için özel bir yer yaptırmıştır. Muzaffer Ender, Güner Ender ile evlenmiştir ve Mustafa ile Emren adlı iki çocuğu vardır (Ender, 2015). Belediye Eski Başkanımızın adı yaşatılmak istenmiştir.

Müderriş (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) 1. ders veren profesör 2. medresede veya camide öğretmen (TDK, 2011, s. 1721) [< Ar. *mudarris* medrese hocası (Baalbaki, 1995, s. 1007) < *d-r-s* terbiye etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 99)].

N

Namazgah (Cadde, Yayla Mahallesi; Cadde, Akalar Mahallesi; Çıkma-zı Cadde, Akalar Mahallesi; 1, 2 Sokak, Yayla Mahallesi) açıkta namaz kılmak için hazırlanmış olan ve kible yönüne doğru dikili bir taşı bulunan yer, musalla (TDK, 2011, s. 1749) [< Far. *namāz* İslamın beş şartından birini temsil eden ibadet + Far. + *gāh* yer bildirme eki]// Şuan Çamlık Tepesi denilen yerde eskiden namazgahın bulunduğu hatta adı bilinmeyen bir yataırın da orada bulunduğu halk tarafından bilinmektedir. Dolayısıyla namazgaha giden yollara oranın adı verilmiştir.

Namazgah Baba (Yatır) [< {Far. *namāz* İslamın beş şartından birini temsil eden ibadet (Steingass, 1998, s. 1425) + *gāh* Farsçada yer bildirme eki} + {Far. *baba* baba (Steingass, 1998, s. 135)}] // Şuan Çamlık Tepesi denilen yerde eskiden namazgahın bulunduğu hatta adı bilinmeyen bir yataırın da orada bulunduğu halk tarafından bilinmektedir. Bu yataırın Namazgah Baba olduğu düşünülmektedir.

Namık Kemal Ersun (Kışla) [< {Ar. *nāmīk* yazan kimse, yazıcı < *n-m-k* güzel yazı yazmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 454)} + {Ar. *kamāl* olgunluk *k-m-l* olgunlaşmak (Baalbaki, 1995, s. 901)} + {Tür. *er* adam (Clauon S. G., 1972, s. 192) + *sun-* sunmak}].1915 yılında İstanbul'da doğdu. 1932 yılında Bursa Işıklar Askeri Lisesini, 1935 yılında Topçu Asteğmen rütbesi ile Harp Okulunu, 1937 yılında Topçu Sınıf Okulunu bitirdi. Muhtelif birliklerde Batarya Takım ve Batarya Komutanlığı yaptıktan sonra, 1941 yılında girdiği Harp Akademisini 1944 yılında

bitirerek kurmay oldu. 1962 yılına kadar çeşitli karargah ve birliklerde ve Afganistan'da görev yaptı. 1962 yılında Tuğgeneral, 1964'de Tümgeneral, 1967'de Korgeneral ve 1972'de Orgeneralliğe yükseldi. Tuğgeneral rütbesi ile 33. Piyade Tümen Komutan Vekilliği ve Kara Harp Okulu Komutan Vekilliği, Tümgeneral rütbesi ile Kara Harp Okulu Komutanlığı, Korgeneral rütbesi ile Eğitim Kolordu Komutanlığı ve Genelkurmay Harp Tarihi Başkanlığı görevlerinde bulundu. Orgeneral rütbesinde Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı, Yüksek Askeri Şura Üyeliği, 3. Ordu Komutanlığı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği yaptı. Kara Kuvvetleri Komutan Yardımcılığından 29 Mart 1976 tarihinde Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na atandı. 01 Haziran 1977 tarihinde emekli oldu. İngilizce ve Fransızca bilir. Evli, iki çocukludur. 31 Aralık 1988 tarihinde vefat etti. İstanbul'da Silivrikapı Mezarlığında toprağa verildi. (<http://www.turkcebilgi.com>, tarih yok)

Narin (Sokak, Doğu Mahallesi) 1. ince yapılı, yepelek, nazenin 2. ince (TDK, 2011, s. 1752) [< Far. *nārīn* ince, nazik, zarif (Steingass, 1998, s. 1371)].

Narlı (Sokak, Doğu Mahallesi) [< Far. *anār* nargillerden bir meyve (Kanar, 2011, s. 709)+ *lı*] // Bu sokakta nar ağaçlarının bol olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Nasrettin Hoca (Park, Bademlik Mahallesi; Çocuk Oyun alanı, Bademlik Mahallesi) [< Ar. *naşru'd-dīn* dinin yardımcı < {Ar. *naşr* yardım < *n-ş-r* yardım etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 439)+ {Ar. *dīn* din < *d-y-n* itaat etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 112)}} + {Far. *h'āca* hoca (Steingass, 1998, s. 479)}] // Kaynaklarda yer alan bilgilere göre Nasreddin Hoca, Sivrihisar'ın Hortu köyünde 605 (1208) yılında doğdu. Köyün imamı olan babası Abdullah'tan sonra bu görevi kendisi üstlendi. Ardından Akşehir'e göç etti, burada kadılık yaptı ve 683 (1284) yılında öldü. İstanbul'un ilk kadısı ve Fâtih Sultan Mehmed'in hocası Hızır Bey'in de Sivrihisarlı ve annesinin hocanın torunu olduğuna dair bilgilere kaynaklarda rastlanmaktadır. Fıkraları dikkatle incelendiğinde Müslüman Türk halkının mizah sembolü olan Nasreddin Hoca'nın hazırcevap, insanları kırmadan doğruyu söyleyen, yeri geldiğinde kendisiyle de alay etmeyi bilen bir tip olduğu görülür.

Fıkralarının çoğunda sıradan bir köylü gibi tarlasında, bağında çalışır, ormana odun kesmeye gider, zaman zaman da şehre iner. Bu şehir çok defa Akşehir, Sivrihisar veya Konya'dır. Ancak hocanın bazen bir âlim, bazen bir bilge kişi, bazen kadı, tabip, hoca ve elçi kişiliğine büründüğü de görülür. Nasreddin Hoca fıkralarında yer alan konular, Batı ve Doğu ülkelerindeki yaygın fıkralarda işlenenlerle kıyaslandığında bunların Tayland, Pencap ve Türkistan ile Almanya, Fransa, İngiltere, İber yarımadası, Baltık ülkeleri ve İskandinavya, Kuzey Afrika, Mısır ve Sudan dâhil engin bir coğrafyayı kapsadığı görülür. Nasreddin Hoca fıkralarının Doğu İslam zekâsının özel bir ürünü olduğu kabul edilmektedir. Bu durum onu bütün Doğu İslam dünyasının ortak kahramanı yapmıştır. Türkistan'da Çin sınırındaki İli vadisinden Kafkasya'ya, İran Azerbaycan'ından Arabistan'a, Türkiye, Mısır ve Akdeniz kıyılarından Tunus, Kırım ve Kazakistan'a kadar her yerde hoca vardır. Daha önce Osmanlı Devleti'nin hâkimiyetinde kalmış Romanya, Bulgaristan, Sırbistan, Hırvatistan, Yunanistan ve Arnavutluk'ta da Nasreddin Hoca fıkralarına yaygın biçimde rastlanmaktadır. Çok yönlü bir mizah içeren Nasreddin Hoca fıkralarının genel nitelikleri güldürücü, düşündürücü, öğretici, eğlendirici ve şaşırtıcı olmalarıdır. Sözden doğan mizahın durumdan doğan mizahtan fazla oluşu bu fıkraların diğer bir özelliğidir. Hocanın mizah anlayışının dayandığı esasları şöylece sıralamak mümkündür: Güldürücü durum ve sözler, zıtlık, kelime oyunları, şaşırtıcı zekâ oyunları, ölümle alay, şaşırtıcı davranış ve sözler, abartma, ima-taşlama ve çağrışım. Bu fıkraların genel yapısında Osmanlı Türk toplumunun tarihî gelişimi içinde birlikte yaşamış olan karşıt iki sosyal çevre görülür. Biri gelenekçi, ikincisi değişmelerden yana olan çevredir (Albayrak, 2006, s. 420). Çocukların sevdiği bir karakter olması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Nergiz (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Çıkmazı Sokak, Kocahıdır Mahallesi) nergisgillerden, bazı türlerinde beyaz, bazılarında sarı renkte olan çiçekleri ayrı veya bir kök sap üzerinde şemsiye durumunda, açılmadan önce bir yenle örtülü bulunan, 20-80 santimetre yüksekliğinde, soğanlı bir süs bitkisi Lat. *Narcissus* (TDK, 2011, s. 1765) [< Far. *nargis* (Steingass, 1998, s. 1395) beyaz veya sarı çiçekli bir süs bitkisi] // Hem kulağa hoş gelmesi

hem güzel kokması hem de bolca bu bitkiden bulunması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Neşe (Sokak, İstasyon Mahallesi) 1. mutlu olmaktan doğan ve dışa vurulan sevinç, şetaret 2. hafif sarhoşluk, çakırkeyif olma (TDK, 2011, s. 1766) [< Ar. *naş'a* sevinç, sürur < *n-ş-y* çakırkeyif olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 438)].

Niğdeli Ethem Onbaşı (Anıt, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *Niğde* Niğde + *li*} + {Ar. *adham* karayağız at < *d-h-m* baskın yapmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 108)} + {Tür. *on* dokuzdan sonra gelen sayı (Clauson S. G., 1972, s. 166) + {Tür. *baş* baş (Clauson S. G., 1972, s. 375)+ *ı* iyelik 3.t.] // Balkan Savaşı'nda tümen kurmayı Hüseyin Bey komutasındaki Niğde taburundandı. Kırklareli Bozgunu'ndan sonra 19-23 Ekim 1912 tarihinde Soğucak Muharebelerine katılmıştır (Karaçam, 1995, s. 175).

Noter (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. çeşitli belge ve işlemlere geçerlik kazandırmak ve yasanın öngördüğü diğer görevleri yerine getirmekle yükümlü, belli nitelikleri ve kendine özgü bir hukuk statüsü olan kamu görevlisi, kâtibiadil 2. bu görevlinin çalıştığı yer, noterlik (TDK, 2011, s. 1780) [< Fr. *notaire* çeşitli sözleşme, işlem ve belgelere resmiyet kazandırmakta görevli kimse] // 1 No'lu noterin bulunması nedeniyle bu adı almıştır.

Nüzhediyiye (Sokak, Karakaş Mahallesi; Çıkmazı Sokak, Karakaş Mahallesi; Geçidi Sokak, Karakaş Mahallesi) [< Ar. *nuzhat* eğlenme, teferrüç (Baalbaki, 1995, s. 1167) + *iyya* nispet eki].

Nüzhet Somay (Cadde, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *nuzhat* eğlenme, teferrüç (Baalbaki, 1995, s. 1167)} + {Tür. *som* katışksız (Gülensoy, 2007, s. 797) + Tür. *ay* kamer (Clauson S. G., 1972, s. 265)}] // Nüzhet Somay, Anadolu'nun bir kasabasından milli mücadeleye katılmış, daha sonra Milli Ordu kurulunca asker olmuş, Kuvayı Milliye'den biridir. Kurtuluş Savaşı sırasında hangi muharebeye katıldığını bilmiyoruz. Mudanya Mütarekesi'nde Yunanlıların Trakya'dan çekilmeyi kabul etmeleri üzerine bir çekilme takvimi hazırlanmıştır. Trakya'yı 1920'de işgal etmiş, iki yıl sonra Anadolu Savaşları'nda mağlup olmuş Yunan Ordusu'nun Trakya'daki

birlikleri çekilirken halka, kasabalara, cana ve mala zarar vermesini önlemek üzere Anadolu'dan Trakya'ya düzeni sağlamak, çekilişi takip etmek üzere 8-10 bin dolayında bir Jandarma Birliği Trakya'ya gönderilmiştir. Nüzhet Somay bu birliğin içinde yer almıştır. Bu birlik Trakya'ya geçtikten sonra Trakya kasaba ve şehirlerini birer birer geri almıştır. Nüzhet Somay'ın içinde bulunduğu bu birlik 10 Kasım 1922'de Kırklareli'ni düşmandan geri almıştır. Savaş bittikten, Trakya geri alındıktan sonra Nüzhet Somay'ın içinde bulunduğu Jandarma Birliği Kırklareli'nde kalmıştır. Askerliğini bitirdikten sonra Nüzhet Somay Kırklareli'ne yerleşmiş, ticaret işleri ile uğraşmaya başlamıştır. Yurda ve Kırklareli'ne yararlı hizmetleri olan Nüzhet Somay'ı, Araştırmacı Yazar Nazif Karaçam yurtsever bir insan olarak nitelendirmiştir (Karaçam, 2015). Mesleği gereği ilimize gönderilmiş ancak sonrasında da kalmaya devam etmiş olan Nüzhet Somay'ın ilimize olan bu sevgisine karşılık adı bir caddeye verilmiştir.

O

Oğuz Turhan (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *oğuz* boylar, soylar (Erol, 1992, s. 311)} + {Tür. *turhan* vergi vermeyen seçkin ve soylu kişi (Erol, 1992, s. 405)}] // Oğuz Turhan 1941 yılında Kırklareli'nde dünyaya geldi. İlk, orta ve liseyi Kırklareli'nde okuduktan sonra Kara Harp Okulu'na girdi. Buradan 1960 yılında subay olarak mezun oldu. Daha sonra İstanbul Harp Akademilerine girdi ve 1972 yılında Kurmay Subay olarak mezun oldu. Ordunun çeşitli kademelerinde görev yaptı. Mezun olduğu Kara Harp Akademisi'nde öğretim üyeliği görevinde bulundu. Kurmay Albay rütbesi ile Pakistan'da Türkiye Büyükelçiliğinde askeri ateşe olarak görev yaptı. Orada iken Pakistan Harp Akademisini bitirdi. 1987 yılında Tuğgeneralliğe terfi etti. Bunun üzerine Kara Kuvvetleri Komutanlığı Eğitim ve Okullar Dairesi Başkanlığı'na atandı. Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsünde *Türklerde Stratejik ve Taktik Düşünceler - Me-te'den Atatürk'e Kadar* konusunda doktora yaptı. Kitapları ve makaleleri de bulunan Oğuz Turan, 1998 yılında Londra'da hayatını kaybetti (Karaçam, 2014, s. 320-322). Kırklareli'nde yetmiş ve başarılarla imza atmış bir kişi olması nedeniyle adı bu sokağa verilmiştir.

Okul (Sokak, İstasyon Mahallesi; Yolu Sokak, Karahıdır Mahallesi) 1. her türlü eğitim ve öğretimin toplu olarak yapıldığı yer, mektep 2. bir okuldaki öğrenci ve görevlilerin bütünü 3. ekol (TDK, 2011, s. 1793) [< Fr *école* mektep].

Onur (Sokak, Akalar Mahallesi; 1, 2 Sokak, Akalar Mahallesi) 1. insanın kendine karşı duyduğu saygı, şeref, öz saygı, haysiyet, izzetinefis 2. başkalarının gösterdiği saygının dayandığı kişisel değer, şeref, itibar (TDK, 2011, s. 1806) [< Fr. *honneur* haysiyet].

Ord. Prof. Mazhar Osman Uzman (Bulvar, İstasyon Mahallesi; Bulvar, Karakaş Mahallesi; Anıt, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [< {Lat. *professor ordinarius* nizâmi profesör} + {Fr. *professeur* < Lat. *professor* herkesin önünde açıkça konuşan kimse} + {Ar. ‘*uṣmān* toy kuşu yavrusu, ejderha yavrusu (Sarı, 1980, s. 970)< ‘*-ṣ-m* kemik eğri bitmek (Sarı, 1980, s. 970)} + {Ar. *mazhar* tecelli yeri < *z-h-r* ortaya çıkmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 254)}] // Bu bulvar Öztürk Bulvarı’nın ikiye ayrılmasıyla oluşmuştur. Mazhar Osman Uzman 1884 yılında Osmanlı Devleti’nin Yunanistan eyaletinde, Türkiye sınırına yakın bir yer olan Sofular Kasabası’nda doğdu. İlkokula burada gitti. Ancak banka müdürü olan babasının Kırklareli’ne tayini üzerine, okula Kırklareli’nde devam etti. O sırada Kırklareli’nde sadece Ahmet Mithat Okulu vardı. O sıralarda şehir nüfusu 20 bin dolayında idi. Kasaba *Meyve Cenneti*, *Meyve Bahçesi*, *Üzüm Kasabası* olarak anılıyordu. Kırklareli’nin bu durumu ve özelliği Mazhar Osman’ı derinden etkilemiş, ona Ben *Kırkkiliseliyim* dedirtmiştir. Ailesi ile beraber İstanbul’a taşınan Mazhar Osman ilk, orta ve lise düzeyindeki okullarda okuduktan sonra Askeri Tıbbiye Okulu’na gitmiş, buradan doktor yüzbaşı olarak mezun olmuştur. 1906 yılında *Askeri Tıbbiye Asabi ve Akli Hastalıklar* dalında doçent oldu. İhtisas için Almanya’ya giden Mazhar Osman, dönüşte Ankara Gülhane Eğitim Hastanesine atandı. Haydar Paşa Hastanesi Mütareke Tabipliği ile Zeynep Kamil Hastanesinde Başhekimlik yaptı. 1932 yılında Atatürk’ün Üniversite Devrimi’nde Psikiyatri Kliniği Ordinaryüs Profesörü oldu. Akıl ve Sinir Hastalıkları Cemiyeti’nin kurucusudur. İçki ile Mücadele Cemiyeti’nin de kurucusudur. Ordinaryüs Profesör Doktor Mazhar Osman

Uzman, Türk tıp tarihinde ve halk arasında Efsane Doktor'dur. 3'ü erkek 2'si kız beş çocuğu vardır. 1951 yılında İstanbul Şifa Yurdu'nda, talebesi Doktor Ayhan Songar ona kitap okurken hayata veda etmiştir (Karaçam, 2014, s. 237-240).

Orta (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. bir şeyin kenarlarından merkeze doğru yaklaşık olarak aynı uzaklıkta olan yer 2. başlangıcı ile bitimi arasında eşit uzaklıkta olan süre 3. bir şeyin eşit olarak ayrılabilmesi bölüm 4. ne uzun ne kısa, midi 5. ne büyük ne küçük, midi 6. iyi ile kötü arasındaki durum 7. öğretimde, öğrencinin değerlendirilmesinde geçer not ile iyi arasındaki derece 8. defterde, bir araya getirilmiş belli sayıda yaprakların oluşturduğu bölümlerden her biri 9. sorunların çözümünde aşırılıklardan kaçınan, ölçülü bir yöntem izleyen 10. her iki yanında kendi türünden aynı nitelikte nesnelere, durumlar bulunan 11. iki karşıt nitelik veya durum arasında bulunan, tutarlı, ılımlı, vasat 12. bir olayın, içinde gerçekleştiği yer 13. orantı 14. futbolda oyunculardan birinin, topu, kale ağzında duran arkadaşlarına havadan yollamak için yaptığı vuruş 15. Yeniçeri Ocağında tabur (TDK, 2011, s. 1813-1814) [< Tür. **ortu** orta (Clauson S. G., 1972, s. 203) < **or** meydan **ta** bulunma eki]

Oylum (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. içi oyulmuş, çukur duruma getirilmiş 2. hacim 3. resimde derinlik, üç boyutluk etkisi, mimarlıkta mekân karşılığı (TDK, 2011, s. 1828) [<Tür. **oylum** büküm, biçim, parça (Gülensoy, 2007, s. 641)].

Oymakbey (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [< {Moğ. **oyi-mağ** bir ulusun içinde aralarında din, dil, kültür, ekonomi, kan ve evlilik bağları bulunan ailelerden oluşan göçebe veya yerleşik topluluk, aşiret (Gülensoy, 2007, s. 642)} + {Tür. **beg** prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muza-tuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Ha-bib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Har-zem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin

düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhı-
raş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli’nde
yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Ö

Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu (Özel Eğitim Merkezi, Demirtaş
Mahallesi).

Özen (Sokak, İstasyon Mahallesi; Çıkmaz Sokak, İstasyon Mahallesi)
bir işin elden geldiğince iyi olmasına çabalama, özenme, itina, ihtimam
(TDK, 2011, s. 1867) [<Tür. *özen* itina (Gülensoy, 2007, s. 681) < *öz+e-n*].

Özer (Kapalı Spor Tesisleri, İstasyon Mahallesi) [< {Tür. *öz* bir kimse-
nin kendi manevi varlığı, zatı kendisi (Gülensoy, 2007, s. 679)} + {Tür. *er*
adam (Clauson S. G., 1972, s. 192)}].

Özge (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) başka (TDK, 2011, s. 1869) [<
Tür. *özge* başka (Gülensoy, 2007, s. 681)].

Özgür (Sokak, Pınar Mahallesi) 1. herhangi bir kısıtlamaya, zorlamaya,
şarta bağlı olmayan, serbest, hür 2. yönetim bakımından yabancı bir gücün
etkisi altında bulunmayan, başka bir yönetime bağlı olmayan, bağımsız, hür
(ulus, ülke) 3. kendi kendine hareket etme, davranma, karar verme gücü
olan, muhtar 4. tutuklu olmayan, hür 5. başkasının kölesi olmayan, hür 6.
siyasi bir güç tarafından denetlenmeyen, engellenmeyen (TDK, 2011, s.
1869) [< Tür. *özgür* bağımsız, hür (Gülensoy, 2007, s. 682) < *öz+gür*].

Özlem (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) bir kimseyi veya bir şeyi
görme, kavuşma isteği, hasret, tahassür (TDK, 2011, s. 1870) [< Tür. *özle-*
özlemek *m* < *öz+le-m*].

Öztürk (Bulvar, Karakaş Mahallesi; Yan Sokak, Karakaş Mahallesi)
katıksız, saf Tür. (<http://www.tdk.gov.tr>, 2015) [< {Tür. *öz* bir kimsenin
kendi manevi varlığı, zatı kendisi (Gülensoy, 2007, s. 679)} + {Tür. *türk*
olgunluk noktası, doruk, güçlü, kuvvetli (Clauson S. G., 1972, s. 542)}].

P

Pala Tekin Bey (Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Lat. *pala* kü-
rek} + {Tür. *tégin* şehzade (Clauson S. G., 1972, s. 483)} + {Tür. *beg* prens

(Clauson S. G., 1972, s. 322)}} // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagun, Satilmis, Maksut, Yildirim, Karaca, Gokce, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekce, Cavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyigit, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Panayır (Sokak, Demirtaş Mahallesi) belli zamanlarda ve genellikle küçük yerleşim birimlerinde kurulan, sergi niteliğini de taşıyan büyük pazar (TDK, 2011, s. 1879) [< Yun. *paneyiri* belli zamanlarda belli yerlerde kurulan büyük pazar (Ayverdi, 2011, s. 974)].

Park (Sokak, Pınar Mahallesi) 1. bir yerleşme merkezinde halkın gezip hava alması için düzenlenmiş ağaçlı ve çiçekli büyük bahçe 2. otopark 3. trafik zorunlulukları dışında durma biçimi 4. cephaneye, makine veya otomobillerin bulunduğu yer (TDK, 2011, s. 1889) [< Fr. *parc* park < İng. *park* çiçekli ve ağaçlık geniş alan].

Paşa (Çeşme, Kocahıdır Mahallesi; Çeşme Geçidi, Kocahıdır Mahallesi; Ana Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Ara Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Yan Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Yan 2.Çıkılmaz Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Yan 1.Çıkılmaz Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Çeşme Cadde, Kocahıdır Mahallesi) 1. Osmanlı Devleti zamanında yüksek sivil memurlara ve albaydan üstün rütbede bulunan askerlere verilen unvan 2. Cumhuriyet döneminde general 3. uslu, ağırbaşlı (TDK, 2011, s. 1897) [< Tür. *beşe* paşa < Far. *pāy-i şāh* kral (Steingass, 1998, s. 281) < *baş* baş (Clauson S. G., 1972, s. 375) + Tür. *ağa* < *aka* ağa, ağabey (Lessing, 2003, s. 95)] // Paşa Çeşme adını halk vermiştir dolayısı ile bu paşanın hangi paşa olduğu bilinmemektedir. (Kaymaz, 2010, s. 200)

Pazar (Sokak, Demirtaş Mahallesi) 1. satıcıların belirli günlerde mallarını satmak için sergiledikleri belirli geçici yer 2. belli bir şeyin satıldığı yer

3. alışveriş 4. cumartesi ile pazartesi arasındaki gün (TDK, 2011, s. 1903-1904) [< Far. *bāzār* pazar, çarşı (Steingass, 1998, s. 144)].

Pazarcık (Sokak, Pınar Mahallesi) [< Far. *bāzār* < birçok satıcının bir arada bulunduğu alışveriş yeri (Steingass, 1998, s. 144)+ *cık*].

Pınar (Mahalle), (Sokak, Akalar Mahallesi; 1., 2. Sokak, Pınar Mahallesi; Parkı, Pınar Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Pınar Mahallesi; Spor Aletleri, Pınar Mahallesi) 1. yerden kaynayan su, kaynak 2. bu suyun çıktığı yer, kaynak, memba 3. çeşme (TDK, 2011, s. 1921) [<Tür. *pınar* yerden kaynak olarak çıkan su, kaynak (TDK, 2011, s. 1921) < *buñar* çeşme, pınar; kuyu (Clauson S. G., 1972, s. 351)]].

Pınarhisar Yolu (Cadde, Kocahıdır Mahallesi; Cadde, Pınar Mahallesi) Yıldız Dağları'nın güneyinde, sırtını çıplak kayalıklara, önünü bereketli topraklara çevirmiş, Kırklareli'nin en eski kasabalarından birisidir (Karaçam, 1970, s. 188). [< {Tür. *pınar* yerden kaynak olarak çıkan su, kaynak (TDK, 2011, s. 1921) < *buñar* çeşme, pınar; kuyu (Clauson S. G., 1972, s. 351)}+ {Ar. *hişār* kuşatma, abluka (Baalbaki, 1995, s. 473) < *hi-ş-r* bağlamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 63)} + {Tür. *yol* yol, yön (Clauson S. G., 1972, s. 917) + *u* iyelik 3.t.}] // Pınarhisar yoluna ulaşım bu yollardan sağlanabilmektedir bu sebeple bu ad verilmiştir.

Portakal (Sokak, Yayla Mahallesi) 1. turuncgillerden, Akdeniz ülkelerinde yetişen, yaprakları sert bir ağaç Lat. citrus aurantium 2. bu ağacın turuncu renkli, yuvarlak ve kabuğu güzel kokulu meyvesi (TDK, 2011, s. 1939) [< Por. *portugal* narenç] // Adının kulağa hoş gelmesi ve güzel bir meyve olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Poyraz (Çocuk Oyun Alanı, Karakaş Mahallesi) 1. kuzeydoğudan esen soğuk rüzgâr 2. kuzeydoğu 45°'lik yön (TDK, 2011, s. 1943) [< Yun. *borias* poyraz (Aksoy A. , 2003, s. 589)].

R

Rauf Denктаş (Bulvar, Karacaibrahim Mahallesi; Bulvar, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *ra'ūf* çok esirgeyen, pek merhametli < *r-'f* esirgemek,

merhamet etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 121)} + {Tür. *teng* aynı ağırlıkta yük (Gülensoy, 2007, s. 277) + Tür. *taş* taş (Clouston S. G., 1972, s. 358)}} // 27 Ocak 1924 Kıbrıs doğumlu olan Rauf Denktaş ilköğretim için İstanbul'a gelmiş, daha sonra eğitimine devam etmek için Kıbrıs'a dönmüştür. Hukuk eğitimi için İngiltere'ye giden Rauf Denktaş, 16 Şubat 1973 tarihinde Kıbrıs Türk Toplumundan başkan seçildi ve 28 Şubat 1973'te gerekli andı içtikten sonra Kıbrıs Cumhurbaşkanı Muavini ve Kıbrıs Türk Yönetimi Başkanı olarak göreve başladı. 17 Nisan 2005'te yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aday olmayan Denktaş, 24 Nisan'da görevi Mehmet Ali Talat'a devretti. 1974 Türk Barış Harekâtı sonrasında 13 Şubat 1975'te Kıbrıs Türk Federe Devletinin ilânını sağladı ve Devlet Başkanı ve Meclis Başkanı görevlerini yürüttü. Federe Devlet Anayasası uyarınca 20 Haziran 1976 günü yapılan ilk Genel Seçimlerde büyük bir çoğunlukla, halk tarafından seçildi. 1981'de ikinci kez Devlet Başkanlığına seçilen Denktaş, 1983'de Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetini ilan etti ve 1985'de Cumhurbaşkanlığına seçildi. 1990, 1995 ve 2000 yıllarındaki Cumhurbaşkanlığı seçimlerini tekrar kazanarak görevine devam etmiştir. İngilizce ve Rumca'yı iyi bilen Denktaş evlidir. Üç oğlu ve iki kızı olmuştur. Bir oğlunu bademcik ameliyatında, bir oğlunu trafik kazasında yitirmiştir. Bugün bir oğlu, iki kızı ve onbir torunu vardır. Bugüne dek yayınlanmış 50 kitabı ve bir film senaryosu (İşgal Altında) vardır. Yazarlık – Fotoğrafçılık en sevdiği uğraşlarıdır. Amerika, İngiltere, Avustralya, İtalya, Türk Cumhuriyetleri, Polonya, Fransa, Avusturya ve Türkiye Cumhuriyetinde fotoğraf sergileri açmış, sayısız konferanslar vermiş ve çeşitli ödüller ile fahri doktora ve profesörlük payeleri almıştır. Geçirdiği rahatsızlık nedeniyle 9 Ocak Pazar günü Yakın-doğu Üniversitesi Hastanesinin yoğun bakım servisine kaldırılan KKTC'nin 1. Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş, 13 Ocak 2012 günü vefat etmiştir.

Ray (Sokak, İstasyon Mahallesi) tren, tramvay vb. taşıtlarda tekerleklerin üzerinde hareket ettiği demirden yol (TDK, 2011, s. 1967) [< İng. *rail* ray < Yun. *raya* ray (Aksoy A. , 2003, s. 593)].

Remzi Yapıcı (Anadolu Öğretmen Lisesi, Bademlik Mahallesi; Sosyal Bilimler Lisesi, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *ramz* işaret < *r-m-z* işaret etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 152) + *î* nispet eki} + {Tür.

yapıcı yapan, ortaya koyan < *yap-* örtmek, kapatmak, ağ atmak, inşa etmek (Clauson S. G., 1972, s. 870) *ıcı*] // 05 Mart 1931 tarihinde Kırklareli - Yayla Mahallesi Tevfik Sağlam Caddesi 1 nolu evde dünyaya geldi.1938 yılında Ahmet Mithat İlkokulu'nda öğrenimine başladı. 1943 yılında bu okuldan mezun oldu. Kırklareli Erkek Sanat Enstitüsünden ayrılarak genç yaşta yaşam mücadelesine atıldı. Askerliğini kışı zorlu Erzurum'da yaptı. 1953 – 1954 yıllarında otobüs sürücüsüydü. İlk otobüsüne 1956 yılında sahip oldu. İşini büyüttü Ufuk Turizm'i kurdu. Ülkesi ve devleti için hayırlı bir insan olarak yaşadı. Anılarıyla güzellikleriyle yaşamı paylaşırken 10 Eylül 1993 günü kalp krizine yenik düştü. İstanbul Koylu Mezarlığında yatıyor (Remzi Yapıcı Anadolu Öğretmen Lİsesi, 2014). Remzi Yapıcı'nın katkısıyla bir okul inşa edildiği için bu minnet borcu adı okulda yaşatarak ödenmeye çalışılmıştır.

Rodoplular (Cadde, Bademlik Mahallesi; 1, 2, 3, 4. Sokak, Bademlik Mahallesi; 3. Yanı Sokak Bademlik Mahallesi;) Balkanlar'da bulunan sıradağlardır. [< **Rodop** Balkanlarda dağ silsilesi + *lu* + *lar* çokluk eki].

Rumeli (Parkı, İstasyon Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, İstasyon Mahallesi) Osmanlıların Balkan yarımadasına verdikleri coğrafi isim ve bu bölgeyi içine alan eyalettir. Bizanslıların kendileri ve ülkeleri için kullandıkları Romaioi, Romania kelimeleri İslam dünyasında onların Rum, Doğu Roma İmparatorluğu ülkesinin de *bilâdü'r Rûm* veya *memleketü'r-Rûm* şeklinde tanınmasına yol açmış; bu tabirler, Anadolu'nun Türk-İslâm hâkimiyeti altına girmesinden sonra Rum ismiyle Bizans idaresinde bulunmuş Anadolu'yu gösteren bir coğrafi ad olarak yaygınlaşmıştır. Batılı seyyahlar, XIII. yüzyılda Türker'in idaresindeki Anadolu'ya Turquemenie (Turquie) ve Bizans İmparatorluğu'na tâbi yerlere Romanie (Romania) diyorlardı. Nihayet bu tabir, daha ziyade Ortodoks Yunan mezhebinin hâkim bulunduğu Balkan yarımadasını ifade etmeye başladı. Osmanlı Türkleri, Balkanlar için Rum-ili adını Romania'dan aldılar ve Anadolu'ya karşı denizin ötesinde Bizanslılardan fethettikleri bölgeler için kullandılar. Yalnız Rum adı ise eski manasını muhafaza ederek Anadolu'da Selçukluların hâkim olduğu yerleri gösteren coğrafi bir isim olarak kaldı. Rumeli, tarihî bir adlandırma olmasının dışında günümüzde İstanbul Şehrini Boğaz'ın batısında kalan kesimlerinin adı

olarak Rumeli yakası şeklinde kullanılmakta, ayrıca bu yakada Rumelihisarı ve Rumeli kavağı gibi semt adlarına, Boğaz'ın daha yukarı kesimlerinde Rumeli feneri gibi köy isimlerine rastlanmaktadır (İnalçık, 2008, s. 232-235).[< {Ar. *rūm* Roma yurdu < Yun. *romios* Doğu Romalı (Baalbaki, 1995, s. 599)} + {Tür. *il* vilayet, ülke (Gülensoy, 2007, s. 429; Clauson S. G., 1972, s. 121) + *i* iyelik 3.t.}].

S

Saadet (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) mutluluk (TDK, 2011, s. 1993) [< Ar. *sa'ādet* mutluluk, bahtiyarlık (Baalbaki, 1995, s. 633) < *s- ' -d* mesut olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 184)].

Sağlık (Sokak, Demirtaş Mahallesi; 1. Sokak, Bademlik Mahallesi; Lisesi Arka Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. bireyin fiziksel, sosyal ve ruhsal yönden tam bir iyilik durumunda olması, vücut esenliği, esenlik, sıhhat, afiyet 2. sağ, canlı, diri olma durumu (TDK, 2011, s. 2006) [< Tür. *sağ* sağlıklı (Clauson S. G., 1972, s. 803)+ *lık*].

Salhane (Sokak, Yayla Mahallesi) kesimevi (TDK, 2011, s. 2018) [< {Ar. *salḥ* soyulmuş deri < *salḥ* yüzmek, derisini çıkarmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 189)} + {Far. *ḥāna* ev, yer (Steingass, 1998, s. 444)}] // Eski mezbahanın bulunduğu yerdir.

Salı Yeri (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) [< {Ar. *sālīs* üçüncü gün < *s-l-s* üç parça yapmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 37)} + {Tür. *yer* bir şeyin, bir kimsenin kapladığı veya kaplayabileceği boşluk, mahal, mekân (TDK, Türkçe Sözlük , 2011, s. 2575) < *yér* yer (Gülensoy T. , 1995, s. 1124; Clauson, 1972, s. 954) + *i* iyelik eki 3. t. ş.}]].

Saltuk Bey (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; Geçidi Sokak, Kocahıdır Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *saltuk* kendi başına var olan (Erol, 1992, s. 352)} + {Tür. *beg* prens < Far. *bek* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey,

Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). 1251 yılında taraftarları ile Rumeli'ne geçmiştir. Anadolu'da, özellikle 1260'lı yıllardan sonra Trakya ve Balkanlar'da Türklüğü ve Müslümanlığı yayan Horosan Erenlerindendir. Savaşçı velilerdendir. Osman ve Orhan Gazi dönemlerinde fetihlerde bulunmuştur. Kişiliği hakkında yaygın bir söylence vardır. Tuna kıyılarında ve Edirne'de kırk yıl kalarak efsanevi kişilik oluşturmuştur. Horosan Erenlerinin Rumeli'nde öncülüğünü ve temsilciliğini yapmıştır. Babaeski'de adını taşıyan bir tekke vardır (Karaçam, 1995, s. 115). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Samsabey (Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Far. *sanbūsa* bir çeşit hamur tatlısı (Steingass, 1998, s. 700)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Osman Bey ve Orhan Bey zamanında çeşitli yerlerde fetihlere katılmış bir akıncı komutanıdır (Karaçam, 1995, s. 115). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Sanat Okulu (Arka Sokak, Karakaş Mahallesi) [< {Ar. *san'at* sanat < *ş-n-* yapmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 229)} + {Fr. *école* mektep + *u* iyelik 3.t.}] // Halk arasında Erkek Sanat Okulu olarak bilinen Endüstri Meslek Lisesinin arka kısmında bulunduğu için bu adı almıştır.

Sanayi (Mescidi, Karacaibrahim Mahallesi; Sitesi Cadde, Karacaibrahim Mahallesi) ham maddeleri işlemek, enerji kaynaklarını yaratmak için kullanılan yöntemlerin ve araçların bütünü, işleyim, uran, endüstri (TDK,

2011, s. 2025) [< Ar. *şan‘at* sanat < *ş-n-‘* yapmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 229)] // Sanayi Sitesinin içinde bulunduğu için bu ad ile adlandırılmıştır.

Sancaktar (Cadde, Karacaibrahim Mahallesi; Cadde, Karakaş Mahallesi) sancağı taşıyan kimse (TDK, 2011, s. 2026) [< Tür. *sanç-* saptamak, batırmak (Clouston S. G., 1972, s. 835) *ak* + Far. *dār* o işi yapan anlamında ek].

Sancaktar Baba (Yatır, yeri bilinmiyor) kişi adı Tür. *sanç-* saptamak, batırmak (Clouston S. G., 1972, s. 835) *ak* + Far. *dār* o işi yapan anlamında ek} + {Far. *baba* bir çocuğun dünyaya gelmesine sebep olan erkek, ata, cet (Steingass, 1998, s. 135)) // Kırklareli'nin ilk fethi sırasında şehit düşmüş olan Türk kahramanlarından (Kırklareli İl Yıllığı 1967, s. 182) Demirtaş Paşa komutasındaki Türk orduları Kırkkilise'ye girerken şehit olan büyük Türk akıncılarından. Sipahi neferidir (Karaçam, 1970, s. 128).

Sarmaşık (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) sarmaşıkgillerden, koyu yeşil renkli, değişik biçimli yaprakları olan, sap ve dallarından çıkan küçük ek köklerle dik, düz yerlere yapışarak tırmanan bitki Lat. *hedera helix*; (TDK, 2011, s. 2030) [<Tür. *sarmaşık* düz yerlere yapışarak tırmanan bitki (Gülensoy, 2007, s. 739)] // Hem güzel görüntüsü hem de evlerde bolca bu bitkinin bulunması nedeniyle bu adı almıştır.

Sebahattin Ali (Caddesi, Karakaş Mahallesi; Parkı, Karakaş Mahallesi; Büstü, Karakaş Mahalesi) kişi adı [< {Ar. *şabāhu'd-dīn* dinin ışığı < { *şabāh* ışık < *ş-b-h* aydınlanmak, sabahlamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 219)} + {Ar. *dīn* din < *d-y-n* itaat etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 112)} + {Ar. *‘alī* yüce, yüksek (Baalbaki, 1995, s. 745) < *‘-l-v* yükselmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 281)}] // Cumhuriyet Dönemi hikâye ve roman yazarı olan Sebahattin Ali 12 Şubat 1906'da Gümülcine'de doğdu. İlköğrenimini İstanbul, Çanakkale, İzmir, Edremit'te yaptıktan sonra; Balıkesir'de başladığı orta öğrenimini İstanbul Muallim Mektebinde bitirdi. Yozgat'ta öğretmenlik yaptı. Maarif Vekâleti hesabına Alanya'ya gönderildi. Dönüşte Aydın, Konya, Ankara ortaokullarında Almanca öğretmeni; Maarif Vekâleti Neşriyat Müdürlüğünde memur, Ankara Devlet Konserva-

tuarında dramaturg olarak görev aldı. Yazı hayatına şiirle başladı, sonra roman ve hikâye alanına yöneldi. Anadolu halkımızın ve köylülerimizin yaşantısını ele almıştır. Tasvirci yönü kuvvetlidir. 1945'te son görevinden ayrıldı, sosyalist gazetelerde çalışmaya başladı. 1948'de bir yazısı yüzünden tutuklandı, üç ay kadar hapis yattı. Sürekli izlendiği için Bulgaristan'a kaçmak istedi, Kırklareli dolaylarında 2 Nisan 1948 yılında bir kaçakçı tarafından öldürüldü. Mezarının nerede olduğu bilinmemektedir. Başlıca eserleri şunlardır: Dağlar ve Rüzgâr, Değirmen, Yeni Dünya, Kuyucaklı Yusuf, Sırça Köşk, Kürk Mantolu Madonna (Necatigil, 2000, s. 323).

Sedef (Sokak, Pınar Mahallesi) 1. midye, istiridye vb. deniz hayvanlarının kabuğunda bulunan sedefçilikte kullanılan, pırıltılı, beyaz, sert bir madde 2. bu maddeden yapılmış veya bu madde ile süslenmiş 3. sedef hastalığı (TDK, 2011, s. 2055) [< Ar. *şadef* süs eşyalarında kullanılan sert bir madde (Baalbaki, 1995, s. 691) < Ar. *ş-d-f* ayrılmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 222)] // Karşılıdığı anlam güzelliğinden dolayı bu ad verilmiştir.

Sefa (Sokak, Akalar Mahallesi) 1. gönül rahatlığı, rahatlık, kaygısız ve sakin olma 2. eğlence, zevk, neşe (TDK, 2011, s. 2056) [< Ar. *şafâ* rahat, huzur, kedersizlik (Baalbaki, 1995, s. 696) < *ş-f-v* temiz olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 226)].

Selamet (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) 1. esen olma durumu, esenlik 2. her türlü korku, tasa ve tehlikeden uzak, güvende olma durumu 3. anlatıma temel olan düşüncenin her bakımdan doğru ve sağlam olması (TDK, 2011, s. 2061) [< Ar. *salâmat* esenlik < *s-l-m* kurtulmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 191)].

Selanik (Cadde, Kocahıdır Mahallesi; Cadde, Pınar Mahallesi; 1. Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 1. Geçidi Sokak, Pınar Mahallesi; 2. Geçidi Sokak, Pınar Mahallesi) Bugün Thessaloniki olarak anılmakta olup Osmanlı coğrafyacılarınca *İstanbul'un bir parçası*, Yahudiler tarafından *şehirlerin anası* diye tanımlanır. 1912'ye kadar çeşitli ve çok kültürlü nüfusu ile kozmopolit bir özellik göstermiş, XIX. yüzyılda Tuna üzerindeki Rusçuk ile birlikte imparatorluğun en modern şehri olmuştur. Burası ayrıca Jön Türk hareketinin beşiği ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal

Atatürk'ün doğduğu şehirdir. 1922-1923'te Trakya ve Batı Anadolu'dan gelen on binlerce Rum mülteci Selânik'e aktı. 100.000'den daha fazlası Lozan Antlaşması (1923) sonrası gerçekleşen nüfus mübadelesi sonucu Selânik'e yerleşti. Aynı dönemde Türk nüfusunun tamamı, Yahudi ve dönmelerin çoğu Türkiye'ye göç etti. 1928'de Selânik'te 251.000 kişi yaşıyordu, bunların % 81'i Rum'du. 1900'de Rum nüfusun bütün nüfusa oranı % 14 idi. Lozan Antlaşması'nda dışarıda bırakılanlardan 5000 dönme 1927'de hâlâ Selânik'te yaşıyordu (Kiel, 2009, s. 352-357).

Selen (Sokak, Karakaş Mahallesi) ses, haber, bilgi (TDK, 2011, s. 2062) [< Tür. *selen* ses, gürültü (TDK, Türkiye'de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü, 2009, s. 3577)].

Serhat (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) sınır boyu (TDK, 2011, s. 2071) [< Far. *sar* baş (Kanar, 2011, s. 416)} + {Ar. *hadd* sınır < *h-d-d* sınır çekmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 58)].

Sevimli (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) hoş gitme özelliği olan, hoş giden, cana yakın, şirin, sempatik (TDK, 2011, s. 2081) [< Tür. *sev* sevmek, sevgi duymak (Clouston S. G., 1972, s. 784) *'m + lî*].

Seyran (Sokak, Karakaş Mahallesi) gezme, gezinme (TDK, 2011, s. 2084) [< Ar. *sayrân* yürüyüş < *s-y-r* yürümek, gitmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 200)].

Sırma Yanko Çarşısı (Kasaplar içi)(Çarşı, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Yun. *syрма* haddeden geçirilmiş altın yaldızlı veya yaldızsız ince gümüş tel} + {Yun. *yanko* Yuhanna'nın kısaltması} + {Far. *çarsu* dört taraf (Kanar, 2011, s. 285) + *st* iyelik 3.t.}] // Sırma Yanko yerli zengin Rumlardandı. Sırma Yanko'nun yazıhanesi Astsubay Orduevi'nin bitişiğinde, bakkalının da bugünkü Belediye Binası'nın olduğu yerde bulunduğu söylenmektedir. Sırma Yanko'nun yağ ve susam fabrikası vardı (Karaçam, 1995, s. 145). Sırma Yanko Çarşısı sonraları Kasaplar Çarşısı olmuştur. Oysa bu çarşının esnafları arasında 1930'lu yıllara kadar kasap dükkânı yoktu. Buraya kasapların gelmesi İttihatçı Şevket Dingiloğlu'nun Belediye Başkanlığı sırasında olmuştur. Sırma Yanko hakkında henüz netleşmiş bir bilgimiz yoktur. Bunun 1913 Bulgar işgali sırasında Belediye

Başkanı olan Sırma Yanko ile bir alakası var mıdır, onu da bilmiyoruz. Ancak çarşının tarihi ismi budur. *Kasaplar Çarşısı* oluncaya kadar halk arasında böyle söylenmiştir (Karaçam, 2006).

Sırtbağlar (Cadde, Karakaş Mahallesi; 1, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 2, 3, 6, 7, 8, 9 Sokak, Karakaş Mahallesi) [< Tür. *sirt* tepe (Clauson S. G., 1972, s. 846)+ Far. *bāğ* üzüm yetiştirilen yer (Kanar, 2011, s. 125)+ *lar* çokluk eki].

Simay (Sokak, Pınar Mahallesi) gümüş gibi parlak güzel. (<http://www.tdk.gov.tr>) [< Far. *şim* gümüş (Kanar, 2011, s. 436)+ {Tür. *ay* kamer (Clauson S. G., 1972, s. 265)}].

Sinan Demir (Sokak, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *sinān* mızrak (Baalbaki, 1995, s. 647) < *s-n-n* mızraklamak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 194)} + {Tür. *temür* < *demür* < *demir* demir (Clauson S. G., 1972, s. 508)}].

Siteler (Parkı, Karacaibrahim Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Karacaibrahim Mahallesi; Spor Aletleri; Karacaibrahim Mahallesi) [< Fr. *cit * belli bir maksatla kurulmuş veya belli meslekteki kimseler için yapılmış binalar topluluğu + *ler* çokluk eki].

Soğukkuyu (Sokak, Yayla Mahallesi; Ara Sokak, Yayla Mahallesi; Geçidi Sokak, Yayla Mahallesi) [< {Tür. *soğıg/soğık/soğuk* ıssız düşük, soğuk (Clauson S. G., 1972, s. 808) < *soğt-* soğumak (Clauson S. G., An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish, 1972, s. 808) *k*} + {Tür. *kuğuj* – *kuyuğ* içindeki su kova veya tulumba ile alınan derin çukur (Clauson S. G., 1972, s. 598) < *kuy-*“ğ”}].

Soğuksu (Sokak, Yayla Mahallesi; 1.Geçidi Sokak, Yayla Mahallesi) [< {Tür. *soğıg/soğık/soğuk* ıssız düşük, soğuk (Clauson S. G., 1972, s. 808) < *soğt-* soğumak (Clauson S. G., An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish, 1972, s. 808) *k*} + {Tür. *sub* < *sūv* < *suğ* < *su* su (Clauson S. G., 1972, s. 783)}].

Söğüt (Sokak, Akalar Mahallesi) 1. söğütgillerden, sulak yerlerde yetişen, yaprakları almaşık ve alt yüzleri havla örtülü büyük bir ağaç Lat. salix

(TDK, 2011, s. 2148) [< Tür. *sögüt* akarsu kenarlarında yetişen bir tür ağaç (Gülensoy, 2007, s. 805)] // Bu ağaçtan bol miktarda bulunması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Sögütcük (Çeşme Sokak, Akalar Mahallesi; 2.Çıkılmaz Arka Sokak, Akalar Mahallesi; Çıkılmaz Sokak, Akalar Mahallesi, Ara Sokak, Akalar Mahallesi) [< Tür. *sögüt* ağaç, söğüt ağacı (Clouston S. G., 1972, s. 819) + *cük*] // Halk arasında Sögütlü Çeşme ve ya Çukur Çeşme olarak da bilinir (Kaymaz, 2010, s. 200).

Sultan Beyazıd (Cami, Kocahıdır Mahallesi) kişi adı [< {{Ar. *sultān* sultan (Baalbaki, 1995, s. 640) < *s-l-ṭ* hükmü altına aldı (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 190)} + {Ar. *bāyazīd* Yezid'in babası, Hz. Muaviye}}] // Sultan Beyazıd Cami, Paşa Cami olarak da bilinir. Güllabi Ahmet Paşaca onarılıp adeta yeniden yapıldığından adı Paşa Cami olmuştur (Kaymaz, 2010, s. 198). Güllabi (Külabi) Ahmet Paşa Kırklareli'nde oturan ve Demirköy (Samankovçuk) Demir Madenleri Nazırı'dır (Karaçam, 1995, s. 139). 1448'de Dimetoka'da doğdu. Fâtih Sultan Mehmed'in Gülbahar Hatun'dan doğan büyük oğludur. Yedi yaşında iken Amasya sancak beyliğine gönderildi. Otlukbeli Savaşı'nda Kazova'da orduya katılan Bayezid sağ kolunda yer aldı. Muarrifzâde'den okuyan Bayezid Şeyh Hamdullah'tan hat dersleri almış, Çandarlı İbrâhim ve Yahyâ Paşa gibi tecrübeli devlet adamları da kendisine lala tayin edilmiştir. Fâtih Sultan Mehmed'in 3 Mayıs 1481'de ölümü, Bayezid ile Karaman sancak beyi olan kardeşi Cem'i tahta geçme konusunda karşı karşıya getirdi. Bayezid içte sükûneti sağlamaya ve fetihlerle gelişen imparatorlukta idarî sistemi yerleştirmeye yönelmişti. Ancak zaman zaman kendisini iktidara getiren güçlerin isteği doğrultusunda bazı uygulamalarda bulunmak zorunda da kaldı. Fâtih döneminde devlet gelirlerini azalttığı düşüncesiyle tımara çevrilen ve kaldırılan vakıflar eski sahiplerine geri verilirken daha önce kaldırılmış olan nakîbüleşraflık müessesesi yeniden kuruldu. Öte yandan Bayezid döneminde orduyu güçlendirecek bazı tedbirler de alındı. Bunların başında, Yeniçeri Ocağı'nda ağa bölükleri denilen yeni bir sınıf kurulması gelmektedir. Tımarlı sipahiler 5000 akçe için bir cebelü beslerken bu miktar 3000 akçeye indirildi. Donanmada kalyon sını-

findan Göke adlı ilk gemi yapıldı ve uzun menzilli top kullanılmaya başlandı. Artan malî işleri yürütebilmek için Anadolu'ya ait şikk-ı sâni denilen ikinci bir defterdarlık kurulurken saraya alınacak iç oğlanlarını yetiştirmek amacıyla da Galata Sarayı Mektebi açıldı. Bayezid sükûneti seven, memleketi mâmur, halkı refah içinde görmek isteyen bir padişah olmakla beraber bu emeline ulaşamadı. Bunun birçok sebebi arasında kendisinin giderek hoşgörüden uzaklaşmasının ve yönetimi ehil olmayan kişilere bırakmasının da payı vardır. 1492 ve 1502 yıllarındaki veba salgınları pek çok ölüme yol açmış, altı yıl süren bir kıtlık da büyük sıkıntılar doğurmuştu. İstanbul'da 11 Eylül 1509'da başlayıp kırk beş gün süren deprem, 1070 evle 109 mescidin yıkılmasına ve 5000'den fazla can kaybına sebep olduğundan *küçük kıyamet* diye anılmıştı. Şehzadeler arasında baş gösteren saltanat mücadelesi ile buna eklenen Şahkulu İsyanı ise Bayezid'i önce tahtından, sonra da hayatından etti. Ortadan uzun boylu, yağız çehreli, elâ gözlü, geniş göğüslü olan Bayezid yumuşak, hatta melankolik bir tabiata sahipti. Gençliğinde serbest bir hayat sürdürdüğü halde padişahlığında ibadete ve hayır işlerine yönelmişti. Bu sebeple de Bâyezîd-i Velî diye anılır olmuştu. Mecbur olmadıkça savaştan uzak kalmaya dikkat etmiş, " nizâm-ı memleket" için İstanbul'dan ayrılmayı tercih etmişti. Şehzadeliğinden beri etrafına ünlü bilginleri toplamış ve kendisini yetiştirmeye çalışmıştı. Aynı zamanda şair olan ve şiirlerinde *Adli* mahlasını kullanan Bayezid'in çoğunluğunu (125 kadar) gazellerin meydana getirdiği küçük hacimli divanı basılmıştır (İstanbul 1308) . Orta derecede bir şair olan padişah hat sanatında oldukça yetenekliydi. Uygur yazısını okumayı öğrendiği ve çok az İtalyanca bildiği yolunda da kayıtlar vardır. Bayezid çok kadınla evlenen ve çok çocuklu bir padişah olarak da tanınır. Adı bilinen hanımlarının sayısı sekizdir. Bunlardan sekiz oğlu ile on bir kızının olduğu bilinmektedir. İbn Kemal'in kaydına göre çocuklarının ve torunlarının sayısı 300'ü aşmıştı. Bayezid İstanbul, Amasya, Edirne, Osmancık, Geyve ve Saruhan'da pek çok hayrat yaptırmıştır. Nikris hastalığı yüzünden sağlığı bozulmuş ve 1512 yılında vefat etmiştir (Turan, 1992, s. 234-238).

Sultan Reyhani (Cami, Yayla Mahallesi) kişi adı [$\{ \{ \text{Ar. } \textit{sultân}$ sultan (Baalbaki, 1995, s. 640) $\} \} \textit{s-I-ğ}$ hükmü altına aldı (Karaman & Topaloğlu,

2005, s. 190)} + {Ar. *rayhān* kokulu bir bitki < *r-v-h* koksunu almak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 157)}].

Sungurbey (Cadde, İstasyon Mahallesi; Cadde, Karakaş Mahallesi; 2, 4, 6, 8, 10, 12. Sokak, İstasyon Mahallesi; Cami, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *sungur* ~ *singkur* akdoğan (Clauson S. G., 1972, s. 838)} + {Tür. *beg* prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Sümbül (Sokak, Yayla Mahallesi) zambakgillerden, soğanla üretilen, 15-20 santimetre yüksekliğinde, çiçekleri keskin kokulu ve türlü renkli, çok yıllık bir süs bitkisi Lat. *hyacinthus orientalis* (TDK, 2011, s. 2179) [< Far. *sunbul* bir süs bitkisi (Kanar, 2011, s. 429)] // Hem güzel kokusu hem de evlerde bolca olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Sütçü (Sokak, Karahıdır Mahallesi) 1. süt satan kimse 2. bol süt veren hayvan (TDK, 2011, s. 2190) [< Tür. *süt* süt (Clauson S. G., 1972, s. 798) + *çü*].

Ş

Şahin (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kartalgillerden, Avrupa ve Asya'nın dağ, orman ve çalılıklarında yaşayan, 50-55 santimetre uzunluğunda yırtıcı bir kuş Lat. *buteo* (TDK, 2011, s. 2196) [< Far. *şāhīn* ~ *şāhin* şahin (Steingass, 1998, s. 728)].

Şahver (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 1. Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 2. Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 2 Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 4 Sokak, Kocahıdır Mahallesi) iri ve iyi cins inci [< Far. *şahvar* şaha layık < *şah* hükümdar (Steingass, 1998, s. 726) + Far. *var* gibi < *vār* gibi (Steingass, 1998, s.

1449)] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Şehit Er Mustafa Kalenci (Cadde, Bademlik Mahallesi; Çeşme, Bademlik Mahallesi) kişi adı [$\{Ar. \textit{şahīd}$ şehit (Sarı, 1980, s. 842) $\langle \textit{ş-h-d}$ şahit olmak, şehit olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 214)} + \{Tür. *er* adam (Clauson S. G., 1972, s. 192)} + \{Ar. *muştafâ* seçilmiş kimse (Baalbaki, 1995, s. 1053) $\langle \textit{ş-f-v}$ duru ve temiz olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 226)} + \{*kalen+ci*\}] // Bu cadde Fahri Kasapoğlu Caddesi'nin ikiye ayrılması ile oluşmuştur. 1973 yılında Kırklareli'nde dünyaya gelmiştir. Necmi ve Keziban Kalenci çiftinin dört çocuğundan biridir. İlkokul tahsilini Kırklareli Ziya Gökalp İlkokulunda tamamlamış ve askerlik çağına gelinceye kadar çeşitli yerlerde sıhhi tesisatçı olarak çalışmıştır. Askerlik çağına geldiğinde temel askerlik görevini yapmak üzere Kırklareli Askerlik Şubesi Başkanlığı'nca 26 Ağustos 1993 tarihinde 6'ncı Jandarma Komando Er Eğitim Alay Komutanlığı, Kırkağaç emrine sevk edilmiştir. Temel askerlik eğitimini tamamladıktan sonra Batman ili 3'ünü Jandarma Komando Bölük Komutanlığı emrine dağıtımı yapılmıştır. 30 Eylül 1994 tarihinde Kozluk ilçesinde operasyon esnasında bölücü terör örgütü PKK mensuplarıyla yapılan silahlı çatışmada şehit olmuştur. Naaşı 2 Ekim 1994 günü Kırklareli'nde yapılan askeri bir törenle Kırklareli Şehitliği'ne defnedilmiştir (Komisyon, 1997, s. 58). Kırklareli'nde doğan ve vatani uğruna yaşamını kaybeden bir kahramanın adı ölümsüzleştirilmek istenmiş ve adı bu yerleşim yerine ve çeşmeye verilmiştir.

Şehit Er Ömer Şaban Durman (Sokak, Karahıdır Mahallesi) kişi adı [$\{Ar. \textit{şahīd}$ şehit (Sarı, 1980, s. 842) $\langle \textit{ş-h-d}$ şahit olmak, şehit olmak

(Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 214)} + {Tür. *er* adam (Clauson S. G., 1972, s. 192)} + {Ar. ‘*umar*’ ömür < ‘*-m-r*’ uzun ömürlü olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 282)} + {Ar. *şa‘bān* Arabi ayların recep ile ramazan arasında kalan sekizincisi < *ş-‘b* dağılmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 208)}] // Kendisi hakkındaki bilgi Kırklareli Şehitliğindeki mezar taşı dışında hiçbir yerde bulunamadı. Mezar taşındaki bilgiye göre 28 Ocak 1975 tarihinde doğan Ömer Şaban Durman Rafet adında bir kişinin oğludur ve Jandarma er olarak 1998 yılında şehit düşmüştür.// Kırklareli’nde doğan ve vatani uğruna yaşamını kaybeden bir kahramanın adı ölümsüzleştirilmek istenmiş ve adı bu yerleşim yerine verilmiştir..

Şehit Er Umud Rodoplu (Sokak, Karakaş Mahallesi) Bu sokağın eski adı 774. Sokaktır. [< {Ar. *şahīd* şehit (Sarı, 1980, s. 842) < *ş-h-d* şahit olmak, şehit olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 214)} + {Tür. *er* adam (Clauson S. G., 1972, s. 192)} + {Far. *umīd* ümit (Steingass, 1998, s. 101)} + {*Rodop* Balkanlarda sıra dağ adı + *lu*}] // Kırklareli’nde doğan ve vatani uğruna yaşamını kaybeden bir kahramanın adı ölümsüzleştirilmek istenmiş ve adı bu yerleşim yerine verilmiştir..

Şehit Hayrettin Yesin (Polis Merkezi Amirliği, Yayla Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *şahīd* şehit (Sarı, 1980, s. 842) < *ş-h-d* şahit olmak, şehit olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 214)} + {Ar. *hayru'd-dīn* dinin iyisi < {Ar. *hayr* iyilik < *h-y-r* hayırlı olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 92)} + {Ar. *dīn* din < *d-y-n* itaat etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 112)} + {*yesin*}] // Hayrettin Yesin 1952 yılında Vize ilçesinin Soğucak köyünde dünyaya gelmiştir. Şennur Yesin ile eli olup 2 kız çocuğu vardır. Şehit polis memuru Hayrettin Yesin ilk ve orta öğrenimini memleketinde tamamladıktan sonra 1974 yılı temmuz ayında İstanbul Polis Okulundan mezun olmuştur. Yedi yıl çeşitli yerlerde görev yaptıktan sonra Ağrı ili Doğubayazıt ilçesine atanmıştır. 12 Nisan 1981 tarihinde Doğubayazıt ilçesinde görev yapmakta iken, bir evde barındıkları ihbarını alan bölücü terör örgütü PKK militanlarına karşı düzenlenen operasyonda çıkan çatışmada şehit olmuştur. Dilek ve Derya adında iki kız çocuğu bulunan Şehit Polis Memuru Hayrettin Yesin’in naaşı Vize ilçesi Soğucak köyünde yapılan bir törenle Soğucak

Mezarlığına defnedilmiştir (Komisyon, 1997, s. 21). // Kırklareli’nde doğan ve vatani uğruna yaşamını kaybeden bir kahramanın adı ölümsüzleştirilmek istenmiş ve adı bu yerleşim yerine verilmiştir.

Şehit Jandarma Er Salim Kubanç (Sokak, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *şahīd* şehit (Sarı, 1980, s. 842) < *ş-h-d* şahit olmak, şehit olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 214)} + {Fr. *gendarme* silahlı askeri inzibat kuvveti, candarma} + {Tür. *er* adam (Clauson S. G., 1972, s. 192)} + {Ar. *sālim* sağlam, sıhhatli < *s-l-m* kurtulmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 191)} + {*Tür. *kubanç* kıvanç}] // Kırklareli’nde doğan ve vatani uğruna yaşamını kaybeden bir kahramanın adı ölümsüzleştirilmek istenmiş ve adı bu yerleşim yerine verilmiştir.

Şevket Dingiloğlu (Parkı, Kocahıdır Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *şavkat* kuvvet ve şiddet (Baalbaki, 1995, s. 681) < *ş-v-k* bir kimsenin güç ve kuvveti ortaya çıkmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 216)} + {Tür. *dingil* mil, aks < *tung* seda, ses perdesi + *il* (Gülensoy, 2007, s. 285-286)} + {Tür. *oğul* erkek evlat (Clauson S. G., 1972, s. 83) + *u* iyelik 3.t.}] // Süleyman Şevket Bey, 1886 yılında Kırklareli’nde doğmuştur. Sırasıyla; Kırkkilise Sıbyan ve Rüştüye Mekteplerinde, İzmir Mekteb-i İdadisinde, İstanbul Darülfunun Edebiyat bölümünde öğrenim gördü. Kırkkilise Mekteb-i İdadisinde Türkçe ve tarih öğretmenliği, Yanya İdadisi müdür muavinliği; Kırkkilise, Tekirdağ, Eskişehir, Vize muhacirin memurluklarında bulundu. Milli Mücadele Döneminde Trakya – Paşaeli Müdafaa – i Hukuk Heyeti Kırklareli Şubesini kurarak bu cemiyetin merkez heyetine seçildi. Milli Mücadelede Kırklareli Yunanlar tarafından işgal edilince cemiyet üyeleri ile beraber Bulgaristan’a geçerek Kırklareli’nin kurtuluşuna kadar burada kaldı ve akıncıların istihbaratını ve sevkini idare etti. Kurtuluştan sonra 3 dönem Kırklareli Belediye Başkanlığı yaptı. 24 Mayıs 1924’te Trakya’nın ve Kırklareli’nin kurtuluşunda gösterdiği başarılı çalışmalarından dolayı kırmızı kurdeleli İstiklal Madalyası ile taltif edilen Süleyman Şevket Bey, 21 Haziran 1947 yılında Bursa Seferberlik Müdürü iken vefat etti (Doğruöz, 2007, s. 52-53). Belediye Eski Başkanımızın adı yaşatılmak istenmiştir.

Şen (Sokak, Pınar Mahallesi) 1. yaşamaktan mutlu olduğunu davranışlarıyla belli eden, sevinçli, neşeli 2. neşe veren, neşelendiren, eğlenceli 3. neşe belirtisi olan (TDK, 2011, s. 2215) [< Erm. *şen* neşeli (Ayverdi, 2011, s. 1164)].

Şenlik (Sokak, Yayla Mahallesi) 1. şen olma durumu, şetaret 2. belli günlerde yapılan, coşku veren eğlendirici gösterilerin tümü, bayram 3. festival 4. sevinç, neşe (TDK, 2011, s. 2215) [< Erm. *şen* neşeli (Ayverdi, 2011, s. 1164) + *lik*].

Şeref (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. başkasının, birine gösterdiği saygının dayandığı kişisel değer, onur 2. toplumca benimsenmiş iyi şöhret (TDK, 2011, s. 2216) [< Ar. *şaraf* onur (Baalbaki, 1995, s. 667) < *ş-r-f* şerefi yüksek olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 207)].

Şerefli (Sokak, Karahıdır Mahallesi; 1.Geçidi Sokak, Karahıdır Mahallesi; 2.Geçidi Sokak, Karahıdır Mahallesi; Ara Sokak, Karahıdır Mahallesi) onurlu (TDK, 2011, s. 2217) [< Ar. *şaraf* onur (Baalbaki, 1995, s. 667) < *ş-r-f* şerefi yüksek olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 207) + *li*].

Şeytandere Mevkii (Kümevler, Kocahıdır Mahallesi; Kümeevler, Pınar Mahallesi) [< { Ar. *şaytān* şeytan (Baalbaki, 1995, s. 682) < İbr. *sāṭān* iblis } + Far. *darra* vadi (Steingass, 1998, s. 516) } + { Ar. *mavki*‘ yer < *v-k-* meydana gelmek (Baalbaki, 1995, s. 1142) + *i* iyelik 3.t.} //

Şifa (Sokak, Karakaş Mahallesi; 1. Sokak, Karakaş Mahallesi; Geçidi 1 Sokak, Karakaş Mahallesi; 2 Sokak, Karakaş Mahallesi) bedensel veya ruhsal bir hastalığın son bulması, hastalıktan kurtulma, onma (TDK, 2011, s. 2223) [< Ar. *şifā*‘eski sağlığına tekrar kavuşma, onma (Baalbaki, 1995, s. 673) < *ş-f-v* hastayı iyi etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 211)] // Bu yoldan hastaneye ulaşımın sağlanabilmesi nedeniyle bu şekilde adlandırılmıştır.

Şirin (Sokak, Yayla Mahallesi) sevimli, cana yakın, tatlı, hoş (TDK, 2011, s. 2226) [< Far. *şirīn* tatlı (Kanar, 2011, s. 455)].

Şirinler (Parkı, Cumhuriyet Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Cumhuriyet Mahallesi) Belçikalı çizgi roman Pierre Culliford‘un oluşturduğu çizgi roman ve animasyon dizisinin ortak ismi [< Far. *şirīn* tatlı (Kanar, 2011, s. 455)] + *ler*

çokluk eki] // Çocukların sevdiği bir karakter olması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Şükran (Sokak, Doğu Mahallesi) iyilik bilme, gönül borcu, minnettarlık (TDK, 2011, s. 2233) [< Ar. *şukrān* nimeti verene karşı teşekkür, iyilik bilme, minnettarlık (Baalbaki, 1995, s. 676) + *ş-k-r* nimet ve iyiliğini anmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 211)].

Şükrü Naili (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi; 2.Geçidi Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *şukrī* şükürle ilgili < *şukr* nimet ve iyiliğini anma < *ş-k-r* nimet ve iyiliğini anmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 211) + *ī* nispet eki} + {Ar. *nāilī* cömertlik < *nāil* cömert < *n-v-l* cömert olmak, cömertlik etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 459) + *ī* nispet eki}] // Şükrü Naili Bey (Gökberk) ; 1876 yılında Selanik'te doğdu. Selanik Terakki Okulu'ndan sonra 1896'da Harp Okulu'na girerek 1899'da mezun oldu. Harp Akademisi'nde kurmay sınıfına ayrılarak 1902 tarihinde de buradan kurmay yüzbaşı rütbesi ile mezun oldu. İlk olarak III. Ordu emrine verildi. Daha sonra 13. Topçu Alayı ve 20. Piyade Alayı'nda görev yaptı. 1907 yılında binbaşı oldu. Balkan Savaşı'nda Edirne'nin geri alınması için yapılan harekâta bulunan Şükrü Naili, Çanakkale Muharebelerine de katıldı. 1915'te yarbay, 1917'de albay oldu. 49. Tümen ile Edirne - Kırklareli bölgesinde bulunurken Yunan ordusu ile yapılan muharebeden sonra Bulgaristan'a sığındı. İstanbul'a döndü ve oradan Anadolu'ya geçerek 15. Tümen Komutanı olarak Kütahya - Eskişehir ve Sakarya Muharebelerine katıldı. 1922'de 3. Kolordu Komutanlığı'na tayin edildi ve kolordusu ile Büyük Taarruza katıldı. Korgeneralliğe yükseldi. TBMM'nin II. Dönemi'nde Kırklareli milletvekili olarak meclise girdi. Çeşitli madalya ve nişanlarla ödüllendirilen Şükrü Naili, 25 Kasım 1936'da Edirne'nin kurtuluş törenleri sırasında kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti (Doğruöz, 2007, s. 25).

T

Tabya (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) bir bölgeyi savunmak için yapılan ve silahlarla güçlendirilen yapı (TDK, 2011, s. 2240) [< Ar. *ta'biya* askerleri

hazırlama yeri < *t-^c-b* yorulmak, zahmet çekmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 32)].

Taş Kaldırım (Sokak, Kocahıdır Mahallesi) [< {Tür. *tâş* taş (Clauson S. G., 1972, s. 358)} + {Tür. *kaldırım* yollarda taşlarla yapılan döşeme < *kal(ğ)ır-* bulunduğu yerden almak (Gülensoy, 2007, s. 454) '*m*].

Taş (Parkı, Demirtaş Mahallesi; Çocuk Oyun Alanı, Demirtaş Mahallesi; Spor Aletleri, Demirtaş Mahallesi) 1. kimyasal veya fiziksel durumu değişiklikler gösteren, rengini içindeki maden, tuz ve oksitlerden alan sert ve katı madde 2. bu maddeden yapılmış, bu maddeden oluşmuş 3. bazı yerlerde ve işlerde kullanılmak için bu maddeden özel olarak hazırlanmış malzeme 4. yapı işlerinde kullanılmak için bu maddeden hazırlanmış malzeme 5. mücevherlerde kullanılan yüksek değerli cevher 6. dama, domino vb. oyunlarda kullanılan metal, kemik, plastik veya tahta parçalardan her biri 7. bazı organların içinde, özellikle idrar kesesi vb.nde oluşan, türlü biçim ve hacimdeki katı madde 8. bazı kütlelerden kopan veya koparılan parça 9. üstü kapalı bir biçimde söylenen iğneleyici söz (TDK, 2011, s. 2277) [< Tür. *tâş* taş (Clauson S. G., 1972, s. 358)].

Taşlık (Sokak, Demirtaş Mahallesi) 1. taşı bol, taşlı (yer) 2. taşla döşenmiş avlu, sofa, merdiven altı vb. 3. kuş vb. hayvanların sindirim kanalları üzerinde bulunan kaslı, öğütücü mide, katı, konsa (TDK, 2011, s. 2282) [< Tür. *tâş* taş (Clauson S. G., 1972, s. 358) + *lık*].

Tekçebey (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Tür. *tük* ~ *tüg* yalnız, sadece (Clauson S. G., 1972, s. 475) + *çe*} + {Tür. *beg* bey (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Tepe (Sokak, Doğu Mahallesi) 1. bir şeyin en üstteki bölümü 2. bir yerin, bir nesnenin vb.nin üstü, hizası 3. birinin yanı başı, başucu 4. başın üst, kafatasının iki kulak arasında kalan bölümü 5.yüksekliği genellikle birkaç yüz metreyi geçmeyen, çok kez tek başına, yamaçları yatık yer biçimi 6. çokgende veya çok yüzlüde köşelerden her biri 7. ikizkenar bir üçgende eşit kenarların kesişme noktası 8. bakışım eksenini bulunan bir eğrinin veya yüzeyin bu eksenle kesişme noktalarından her biri (TDK, 2011, s. 2324) [< Tür. *töpü* ~ *töpe* tepe (Clauson S. G., 1972, s. 436)].

Tevfik Fikret (Yatılı Bölge Ortaokulu, Yayla Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *tavfik* uygun duruma getirme < *v-f-k* uygun olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 498)} + {Ar. *fikrat* düşünme (Baalbaki, 1995, s. 932) < *f-k-r* düşünmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 325)}] // Servet- i Fünun edebiyatımızın en büyük şairidir. 24 Aralık 1867'de İstanbul'da doğdu. Babası, mutasarrıflardan Çankırlılı Hüseyin Efendidir. İlköğrenimine Aksaray'daki Mahmudiye Valide Rüştüyesinde başlamış, sonra Galatasaray Sultanisine verilmiş ve burayı birincilikle bitirerek Hariciye Nezareti İstişare Odası'na girdi. Ticaret Mekteb-i Alisi'nde yazı ve Fransızca dersleri verdi. Dayısının kızı Nazmiye Hanım ile evlendi. Sultani'deki bir Türkçe öğretmenliği yarışmasını kazanarak ilkokul öğretmeni oldu. Bu yıllarda İstanbul'da çıkan Mirsad, Maarif gibi dergilerde şiirleri çıkıyordu. 186 yılında Recaizade Mahmud Ekrem onu Servet- i Fünun dergisinin sahibi Ahmet İhsan ile tanıştırdı ve Fikret'i edebiyat öğretmeni olan Ekrem'in tavsiyesiyle Tevfik Fikret, Servet- i Fünun dergisinin kısm- ı edebi sermuharriri oldu. Fikret Robert Kolejinde açılan Türkçe öğretmenliğini kabul etti. Servet- i Fünun dergisi hükümet tarafından kapanınca Aşiyân adını verdiği evine çekildi ve kolejdeki öğretmenliğiyle yetindi. Tevfik Fikret; özgürlük, devrim, hak ve insanlık şairidir. Şiirlerinde sağlam bir nesir yapısı, kendinden önceki şairlerde görülmeyen iç ve dış yenilikler, toplumsal konular, biçim ve kafiye serbestliği, ustalıkla bir aruz görülür. Türk şiirinde bilim, fen ve teknik sevgisi onunla gelişir. Şiirimizi iç gözlemden dış gözleme, mistisizmden dinamizme kaydırır. Türk edebiyatının batılılaşması hareketinde bir dönüm noktası olan Servet- i Fünun akımının en önemli şairi olan Fikret; aruzu Türkçenin ahengini bozmadan başarı ile kullanmış, anlamı birden çok

beyitte tamamlayarak şiire konuşma dilini getirmiştir. Fikret toplumun bütün kuramlarıyla Batıya bağlanmasını diliyordu. 19 Ağustos 1915'te İstanbul'da ölmüştür. Eserlerinden bazıları: *Rübab- Şikeste, Haluk'un Defteri, Rübabın Cevabı, Tarih- i Kadim- Doksanbeşe Doğru, Şermin* (Karaalioğlu, 1986).

Tevfik Sağlam (Sokak, Yayla Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *tavfîk* uygun duruma getirme < *v-f-k* uygun olmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 498)} + {Tür. *sağ* sağlıklı (Clouston S. G., 1972, s. 803) +*la-m*} // 1882 yılında İstanbul'da doğdu. Kurtuluş Savaşı sırasında Anadolu'da sağlık müfettişliği yapan askeri hekimdir. Askeri Tıbbiyeyi bitirdi (1903) . Gülhane Hastanesinde iç hastalıkları asistanlığı yaptı. Balkan Savaşı'na ve I. Dünya Savaşı'na katıldı. Savaştan sonra Gülhane Hastanesi başhekimliğine getirildi (1919). Kurtuluş Savaşı sırasında Anadolu'ya geçerek, iç hastalıkları ve bulaşıcı hastalıklar müfettişi olarak görev yaptı. Ankara'da sihiye reisliğine atandı. Rütbesi generalliğe yükseltildi. 1927'de Verem Savaş Derneği'ni kurarak, veremle mücadele çalışmalarını başlattı. 1932'de ordudan ayrıldı. 1933'de ordinaryüs profesör oldu. 1942-1946 arası İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü yaptı. 1952'de yaş haddinden emekliye ayrıldıktan sonra veremle savaş çalışmalarına ağırlık verdi. İstanbul'un pek çok semtinde dispanser açtı. *İntani Hastalıklar; Tifo Aşısı, Cihaz-ı Teneffüsiden Yukarı Teneffüs Hastalıkları, Büyük Harpte 3. Ordu'da Sihhi Hizmet, Klinik Tanı, Hayatım, Nasıl Okudum* başlıca eserleridir (Özkan A. , 2014, s. 568).

Timurtaşpaşa (Cami, Demirtaş Mahallesi) [< {Tür. *temür* demir (Clouston S. G., 1972, s. 508)} + {Tür. *taş* taş (Clouston S. G., 1972, s. 358)} + {Tür. *beşe* paşa < Far. *pāy-i şāh* kral (Steingass, 1998, s. 281) < *baş* baş (Clouston S. G., 1972, s. 375) + Tür. *ağa* < *ağa* ağa, ağabey (Lessing, 2003, s. 95)}] // Timurtaş Paşa olarak bilinir. Kaynaklarda "Kara" lakabıyla anılmakta olup ilk Osmanlı vezirlerinden biri kabul edilir. Tarihî geleneğe göre ailesi Osman Bey'in silâh arkadaşlarından Aykut Alp'e dayanır. Babası Aykut Alp'in oğlu Kara Ali Bey olarak gösterilir; ancak bu bilgilerin teyidi güçtür. Hayatının ilk dönemleri ve faaliyetleri hakkında bilgi yoktur. Babasıyla birlikte Marmara'nın güney sahillerinde fütuhatta bulunduğu ve Sü-

leyman Paşa ile Rumeli’de seferlere katıldığı belirtilirse de bu bilgiler yine ilk Osmanlı kaynaklarıyla teyit edilememektedir. Hoca Sâdeddin Efendi onun Orhan Bey zamanında 1334 yılı civarında Gemlik’in alınmasında rol oynadığını ve Rumeli yakasına geçen ilk beyler arasında olduğunu belirtir. Fakat bu bilgiler de şüphelidir. Neşrî ve Rûhî tarihlerinde ise adı, I. Murad’ın cülûsu sırasında yahut Rumeli yakasına ikinci geçişinde Şehzade Bayezid’in yanında, belki de onun lalası sıfatıyla Bursa’da muhafaza hizmetinde kalması dolayısıyla geçer. Daha sonra muhtemelen I. Murad’ın emriyle Lala Şâhin Paşa ile beraber Tunca nehri boyunca yapılan fetihlere katıldı; birlikleriyle Yenice-i Kızılcağağaç ile (Elhovo) Yanbolu’yu ele geçirdi ve Edirne’ye döndü (1367-1369 arası). Ardından Edirne’de vefat eden Lala Şâhin Paşa’nın yerine Rumeli beylerbeyi oldu. Bu görevde iken I. Murad’ın emriyle, Saruhan-ili’nde bulunan konargöçer Türkmenler’i Serez ve Vardar ovalarına yerleştirdiği gibi Manastır, Pirlepe, İştîp kalelerini aldı (784/1382); Epir bölgesinde fetihler yaptı; Epir idarecisi Carlo Tocco’nun topraklarına girdi (Karlili bölgesi); buradaki şehirlere saldırdı; Arta’yı baskı altında tuttu. Ayrıca Güney Arnavutluk’ta Savra (Muzakiye) ovasına indi. Buradaki savaşta Balşa’yı ağır bir yenilgiye uğrattı (787/1385). yaşı ilerlediği için idarî işlerden çekilen Timurtaş Paşa son yıllarını Bursa’da geçirmiştir. Nitekim Ramazan 806’da (Mart 1404) burada vefat ederek yaptırdığı caminin yanındaki türbesine gömüldü. Türbe kitabesinde kendisinden “melikü’l-ümerâ” şeklinde bahsedilmesi dikkat çekicidir (Emecan, 2012, s. 185-186). Demirtaş Paşa komutasındaki Türk orduları Kırkkilise’ye şehrin güney ve güneybatısından girdiler. Şehrin varoşlarında şiddetli muharebeler oldu (Karaçam, 1970, s. 128).

Toki (Cami, Yayla Mahallesi) [< Tür. **TOKİ** Toplu Konut İdaresi]

Topçular (Sokak, Akalar Mahallesi) [< Tür. **top** top (Clauson S. G., 1972, s. 434) + **çu** + **lar** çokluk eki].

Toprak (Sokak, Akalar Mahallesi) 1. yer kabuğunun, toz durumuna gelmiş türlü kütle kırıntılarıyla, çürümüş organik cisimlerden oluşan ve canlılara yaşama ortamı sağlayan yüzey bölümü 2. yer kabuğunun bu bölümden yapılmış 3. arazi, tarla 4. memleketli 5. kara 6. ülke (TDK, 2011, s.

2371) [< Tür. *topur* toprak < *topra-* kurumak (Clauson S. G., 1972, s. 443) *k*].

Türbe (Sokak, Doğu Mahallesi) genellikle ünlü bir kimse için yaptırılan ve içinde o kimsenin mezarı bulunan yapı (TDK, 2011, s. 2400) [< Ar. *turbe* ziyaret edilen mezar (Baalbaki, 1995, s. 305) < *t-r-b* toprağı bulmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 31)].

Türbeli (Sokak, Karahıdır Mahallesi) [< Ar. *turba* ziyaret edilen mezar (Baalbaki, 1995, s. 305) < *t-r-b* toprağı bulmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 31)+ *li*].

Türker (Sokak, Pınar Mahallesi) yiğit Türk (<http://www.tdk.gov.tr>, 2015) [< {Tür. *türk* olgunluk noktası, doruk, güçlü, kuvvetli (Clauson S. G., 1972, s. 542)}] + {*er* er, adam (Clauson, 1972, s. 192)}].

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (Anadolu Lisesi, Bademlik Mahallesi) [< **TOBB** Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği].

Türkoğlu (Sokak, Akalar Mahallesi) [< {Tür. *türk* olgunluk noktası, doruk, güçlü, kuvvetli (Clauson S. G., 1972, s. 542)}] + {Tür. *oğul* cinsiyeti erkek olan evlat (Clauson S. G., 1972, s. 83) + *u* iyelik 3.t.}].

U

Uğur Böceği (Çocuk Oyun Alanı, Karacaibrahim Mahallesi) vücudu yarım küre biçiminde, turuncu, kırmızı renkli, üzerinde yedi tane kara nokta bulunan kın kanatlı böcek, gelin böceği, hanım böceği, uçuş böceği Lat. *coccinella septempunctata* (TDK, 2011, s. 2412) [< {ET. *uğur* fırsat (Gülensoy, 2007, s. 962), zaman, sebep (Clauson S. G., 1972, s. 89)} + {Tür. *böcek* < *bög* zehirli örümcek (Clauson S. G., 1972, s. 373)*cek* + *i* iyelik 3.t.}] // Çocukların korkmayacağı, rengi ve şekli itibariyle sevimli bir hayvan olması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Uğur Mumcu (Cadde, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< { ET. *uğur* fırsat (Gülensoy, 2007, s. 962)} + {Far. *mūm* basit bir aydınlatma aracı, şem (Steingass, 1998, s. 1348) + *cu*}] // Günümüz yazarlarından olan Uğur Mumcu 1942 yılında Kırşehir’de doğmuştur. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi, aynı fakülteye asistan oldu, görevinden ayrılarak yazarlı-

ğa başladı. Uzun yıllar Cumhuriyet gazetesinde köşe yazarlığı yaptı. Çoğunlukla günün toplumsal – siyasal olaylarını konu edinen fıkra ve yazılarının derlendiği *Suçlular ve Güçlüler*, *Mobilya Dosyası*, *Sakıncalı Piyade*, *Bir Pulsuz Dilekçe* kitaplarıyla kısa zamanda geniş ilgi topladı. Sakıncalı Piyade bir yıl içinde 12 kez basıldı. Uğur Dünder ile 1987 Sedat Simavi ödülünü paylaştı. Arabasına yerleştirilen bomba ile 24 Ocak 1993'te Ankara'da yaşamını yitirdi (Necatigil, 2000, s. 262).

Uğurlu (Sokak, Yayla Mahallesi; Üstü Sokak, Yayla Mahallesi) uğuru olan, iyilik getirdiğine inanılan, kutlu, tekin, kademli, meymenetli, mübarek (TDK, 2011, s. 2412) [< Tür. *uğur* fırsat (Gülensoy, 2007, s. 962), zaman, sebep (Clayson S. G., 1972, s. 89) + *lu*].

Umut (Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< Far. *umīd* ümit (Steingass, 1998, s. 101) ~ Tür. *um-* ummak "t"] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyigit, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Uysal (Sokak, Bademlik Mahallesi; Yanı Sokak, Bademlik Mahallesi) kişi adı [< Tür. *uysal* yumuşak başlı (Gülensoy, 2007, s. 979) < *uy-* uymak *sal*] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatug, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyigit, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Uzun (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. iki ucu arasında fazla uzaklık olan, kısa karşıtı 2. başlangıcı ile bitimi arasında fazla zaman aralığı olan, çok süren 3. ayrıntılı 4. ayrıntılı olarak, derinlemesine (TDK, 2011, s. 2437-2438) [< Tür. *uzun* kısa karşıtı (Clauson S. G., 1972, s. 288) < *uz + a -*]

Ü

Ülker (Sokak, Pınar Mahallesi) boğa takımıyıldızı sınırları içinde bulunan, yedi parlak yıldız ve etrafındaki gaz katmanı ile güzel görünüm veren yıldız kümesi, Yedikızkardeş, Süreyya, Pervin (TDK, 2011, s. 2445) [< ET *ülker* bir yıldız takımı, süreyya, pervin (Clauson S. G., 1972, s. 143)].

Ülkü (Sokak, Pınar Mahallesi) 1. amaç edinilen, ulaşılacak istenen şey, ideal 2. insanı duylar dünyasının üstüne yükselten ve hiçbir zaman tam olarak gerçekleştirilemeyecek olan, yalnızca erişilmesi istenen amaç olarak kalan kılavuz ilke, mefkûre, ideal, vizyon 3. gerçekte olmayıp yalnız düşüncede tasarım biçiminde var olan, yalnızca düşünce ile kavranabilen şey, ideal (TDK, 2011, s. 2445) [< Tür. *ülkü* amaç edinilen şey, ideal (Gülensoy, 2007, s. 990)].

Ümit (Sokak, Pınar Mahallesi) umut (TDK, 2011, s. 2445) [< Far. *umîd* umut, olması istenen bir şeye duyulan beklenti (Steingass, 1998, s. 101)].

Üniversite (Bulvar, Cumhuriyet Mahallesi) bilimsel özerkliğe ve kamu tüzel kişiliğine sahip, yüksek düzeyde eğitim, öğretim, bilimsel araştırma ve yayın yapan fakülte, enstitü, yüksekokul vb. kuruluş ve birimlerden oluşan öğretim kurumu, darülfünun (TDK, 2011, s. 2446-2447) [< Fr. *université* bir öğretim kurumu < Lat. *universitas* toplam, bütün < *universus* bütün (www.etymonline.com, 2016)] // Kırklareli Üniversitesi Kayalı Kampüsüne giden güzergah olması nedeniyle bu adı almıştır.

Üsküp (Sokak, Kocahıdır Mahallesi; 1., Geçidi Sokak, Kocahıdır Mahallesi) Üsküp; Rumca Skopi'nin (gözetleme yeri) Türk ağzına uydurulmuş biçimi olsa gerek (Umar, 1993, s. 814) [< Tür. *üsküp* Makedonya'da bir şehir, Skopje] // Üsküp şehriyle ilgili olarak bu ad verilmiştir.

Üzüm Salkımı (Çocuk Oyun Bahçesi, Akalar Mahallesi) [< {Tür. *üzüm* üzüm (Clauson S. G., 1972, s. 288)} + {Tür. *salkım* salkım (Clauson S. G., 1972, s. 826) < *sar-k-'m* + *t* iyelik 3.t.}]

V

Vahit Lütfü Salcı (Parkı, Kocahıdır Mahallesi; Cadde, Pınar Mahallesi; 1, 10, 11, 13, 2, 3, 4, 5, 7, 9 Sokak, Pınar Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *vāhid* yalnız ve tek (Baalbaki, 1995, s. 1217) < *v-h-d* yalnız kalmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 482)} + {Ar. *luḫf* nazik davranma < *l-ḫ-f* nazik ve merhametli davranmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 390)} + {Tür. *sāl* sal (Clauson S. G., 1972, s. 824) + *ci*] // 1883 yılında İstanbul'da doğdu. Asıl adı Abdülvahit Coşkulu'dur. Ancak kendisi bu adı hiç kullanmamıştır. Salcı soyadını ise atalarının salcılık mesleğinden almıştır. Kuleli Askeri Lisesine giderek kurmay subay oldu. Vahit Lütfü Salcı'yı Elazığ'da 27. Alay Mızıkacı Bandası'na verdiler Alayın olduğu yerde Fransızların Cizvit Papaz Okulu vardı ve buranın öğretmenini Papaz Madlen Vahit Lütfü'ye müzik dersleri verdi. Artık o her müzik notasını çalabilecek kapasiteye ulaşmıştı. İlk müzik eserim dediği Sürgünler Marşı'nı burada yazıp besteledi. Sürgünde kaldığı 6-7 ay boyunca Elazığ'da çevre il, ilçe ve köylerinde araştırma yaparken bilerek veya bilmeyerek Kars sınırı üzerinden yürüyerek Rus sınırına girdi ve Moskova'ya vardı. Moskova'da şef Profesör Lebinski Orkestrasında ikinci kemancı olarak çaldı. İkinci Meşrutiyetin ilanı ile İstanbul'a dönüş yaptı. Balkan Savaşı ve Birinci Dünya Savaşı'nda askerlik yaptı. Savaş sonrası memuriyet aramak için İstanbul'dan Trakya ve Kırklareli'ne geldi. Vasilkoz Kaymakamlığı Yazı İşleri Katipliğine atandı. Daha sonra Demirköy Kaymakamlığı yazı işleri Katipliğine atandı. 1923 yılında birkaç kişi ile birlikte Kırklareli Halk Musikisi Cemiyeti'ni kurdular. Vahit Lütfü Salcı araştırmacı yazardı. Şiir yazıyordu, beste yapıyordu, edebiyat ve müzik bilgisi vardı. 1925 yılında Ayşe Hanım ile evlendi. Ülkü ve Lütfü adında iki oğlu oldu. Hiçbir şeye boyun eğmeden 65 yıllık hayatını mahrumiyet ve sefalet içinde geçirmiştir. Buzdan kayarak beyin kanaması geçirmiş ve 3 Şubat 1950'de ölmüştür. *Feryad-ı İstibdat*,

Hafiye Darbesi, Saz Şairleri Gibi, Gizli Türk Musikisi ve Türk Musikisinde Armoni Meselesi, Gizli Türk Dini Oyunlar, Benim Gibi Şiirler yayımlanmış eserleridir (Karaçam, 2014, s. 424-436).

Vali Faik Üstün (İlkokul, Yayla Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *vilāyat* yönetmek < *vālī* bir ilde devleti temsil eden en büyük mülki amir (Baalbaki, 1995, s. 1246) < *v-l-y* birinin işini üzerine almak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 505)} + {Ar. *fā'ik* üstün gelen < *f-v-k* üstün gelmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 330)} + {Tür. *üstün* üstte, yukarıda (Clouston S. G., 1972, s. 243) < *üst+ü'n*}] // 1886'da Milas'ta doğdu. 1907'de Mülkiye'yi bitirerek İzmir Maiyet Memurluğuna atandı. Stajını ikmal ettikten sonra ilk olarak 1910'da Karaburun Kaymakamlığına tayin edildi. Sonradan sırası ile Nif, Bodrum ve Soma Kaymakamlıklarını, İzmir, Bursa İskan Müdürlüklerini 1920'de Milli Hükümetin ilk Mülkiye Müfettişliğini ifa etmiştir. 1923'te Burdur Valiliği'ne tayin edilmiş, bir süre daha Mülkiye Müfettişliği yaptıktan sonra sırası ile Amasya, Mersin, Kırklareli, Niğde, Adana Valiliklerine getirilmiş, 1942'de emekliye ayrılmıştır. 1950'de 9. Dönem milletvekilliğine seçilmiştir. Kırklareli Valiliği sırasında, Okul Himaye Heyetleri kurulmuştur. Kırklareli'nin kurtuluş bayramında verdiği söylevde tek yabancı kelime kullanmamış ve bu devirde sade Türkçe olarak ilk söylev veren valilerden biri olmuştur. Faik Üstün'ün vali olduğu sıralar, yani 1932 yılı, devlet memurları ile vilayet ve vilayet ile halk arasındaki münasebet lüzumundan fazla resmi idi. Valiliğe ilk geldiği zaman bu münasebet nazarı dikkatini çekmiş ve daire reislerine yazdığı bir tezkerede: “ Makama karşı lüzumsuz tazim kelimeleri kullanmamasını, öz Türkçemizde karşılığı bulunduğu halde Arapça ve Acemce kelimeler kullanmamasını “ tebliğ etmişti. O zamanın terbiye ve sistemine göre valinin kapısı üzerinde *Kapıyı vurmadan girmeyiniz* ihtar levhasını kaldırtmış, kendi odası ile beraber daireler kapısına: *Kapıyı vurmadan giriniz* levhaları asmıştır (Kırklareli İl Yıllığı 1967, s. 139).

Vatan (Cadde, Pınar Mahallesi; Caddesi 1., 1. Çıkmaz 2., 3., 4., 5., 7. Sokak, Pınar Mahallesi) yurt (TDK, 2011, s. 2473) [< Ar. *vaṭan* yurt

(Baalbaki, 1995, s. 1238) < **v-~~t~~-n** yerleşmek, ikamet etmek (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 496)].

Vilayet (Meydan, Karakaş Mahallesi) 1.il 2. valilik (TDK, 2011, s. 2486) [< Ar. **vilāyat** il (Baalbaki, 1995, s. 1247) < **v-l-y** birinin işini üzerine almak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 505)] // Kırklareli Valilik Binası burada bulunmaktadır dolayısıyla bu ad ile adlandırılmıştır.

W

Waldorf (Cadde, Bademlik Mahallesi; Cadde, Karakaş Mahallesi) [< **Waldorf** Almanya'da Baden-Württemberg eyaletinde, Kalsruhe bölgesinde, Rhein-Neckar-Kreis ilçesinde bir kasaba adı ve Kırklareli'nin kardeş şehirlerindedir.].

Y

Yahşi Bey (Sokak, Akalar Mahallesi) kişi adı [< {ETT. **yaḥṣī** < **yakṣī** güzel, iyi (Nadalyayev, 1969, s. 238) < **yakış-** yakışmak **ı** + {Tür. **beg** prens (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncı müfrezesi kumandanlarından (Saltık Bey, Balaban Bey, Kılıç Arslan Bey, Satılmış Bey, Demirhan Bey, Karacakaya Bey, Yahşi Bey, Akçahan Bey, Durmuş Bey, Kayahan Bey, Sungur Bey) biridir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972).1377 yılında Karasioğullarından Aclan Bey'in oğludur. Bergama'da babasının yerine iktidar olmuştur. Bir başka Yahşi Bey ise Karaca Timurtaş Paşa'nın oğlu olan ve Niş Fatihi olarak tarihte isim yapmış ve 1402 yılında Ankara Savaşı sırasında şehit düşmüş olan Yahşi Bey'dir. Bir Yahşi Bey daha vardır ki, o da Mihal Bey'in oğludur. Fetret Devri'nde Yıldırım Beyazıt'ın oğullarından Musa ve Mehmet Çelebi arasındaki taht kavgalarına karışmıştır. Bu mücadelede Mehmet Çelebi'yi desteklemiştir. 1413 yılında ölmüştür. Adına *Mihaloğlu Zade Yahşi Bey* derlerdi (Karaçam, 1995, s. 114-115). Kırklareli'nin düşman işgalinden kurtarılması ve ülkemize geri kazandırılması için canhıraş mücadele eden kahramanlarımızdan biri olduğu için adını Kırklareli'nde yaşatmak amacıyla bu ad verilmiştir.

Yahya Kemal Beyatlı (Mesleki ve Teknik Anadolu Lise, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *yaḥyā* Hz. Yahya < İbr. *yoh hanan* Yahova tercih etti (www.etymonline.com, 2016, s. john)} + {Ar. *kamāl* en olgun, en yetişkin döneminde olma, olgunluk (Baalbaki, 1995, s. 901) < *k-m-l* olgun olmak, tam olmak (Baalbaki, 1995, s. 901)} + {Tür. *beyatlı* soyu II. Murat devri Rumeli Sancak beylerinden Şehsuvar Paşa'ya dayanan Yahya Kemal, Beyatlı soyadını da bu beyden dolayı önce *Şahsuvaroğlu* diye almış, sonra *Beyatlı* yapmıştır}] // 1884 tarihinde Üsküp'te doğdu. Asıl adı Mehmet Ağah'tır. İlköğrenimini Üsküp'te, ortaöğrenimine, Selanik Lisesinde başlayıp İstanbul Vefa Lisesinde tamamladı. Siyasal Bilgiler Fakültesinde okumak üzere Fransa'ya gitti. Paris'te dokuz yıl kaldıktan sonra İstanbul'a döndü. Yayımlanan şiirleriyle geniş bir ün kazandığı bu yıllarda, üniversitede medeniyet tarihi, batı edebiyatı tarihi, Türk edebiyatı tarihi okuttu. Bir yandan da gündelik gazete ve dergilere Kurtuluş Savaşı'nı destekleyen yazılar yazıyordu. Lozan Konferansı'na giden Türk heyetinde danışman olarak bulundu. Büyük Millet Meclisine Urfa'dan milletvekili seçildi. Türkiye - Suriye Sınır Tahdidi Heyetine murahhas olarak atandı. Varşova, Madrid orta elçilikleri ve Lizbon elçiliği görevlerinde bulundu. Yozgat, Tekirdağ, İstanbul milletvekilliklerinden sonra Pakistan'a büyükelçi oldu. 1958 yılında İstanbul'da öldü. Yahya Kemal Beyatlı *Malumat* ve *İrtika* dergilerinde Mehmet Ağah adıyla yayımladığı ilk şiirlerinde Servet-i Fünun etkisi altındadır. Çağdaş Fransız simbolistlerinin öz şiir anlayışını benimsedi. Kendini Türk uygarlık tarihini incelemeye verdi. Yahya Kemal; çağdaş batı şiiriyle eski Türk şiirinin birleşimini gerçekleştirerek, aruz vezninin yaşayan Türkçeye uygulandığı, geçmiş değerlere bağlı, kendine özgü bir şiir geliştirmiştir. *Kendi Gök Kubbemiz*, *Bitmemiş Şiirler*, *Aziz İstanbul*, *Siyasi Hikayeler*, *Edebiyata Dair* eserleri arasındadır (Batur, 2010, s. 89-91).

Yanık Kışla (Cadde, Doğu Mahallesi; Cadde, Kocahıdır Mahallesi; Sokak, Doğu Mahallesi; Geçidi Sokak, Doğu Mahallesi) [< {Tür. *yan-* mak ısı ve ışık yayarak yok olmak, kül haline gelmek (Clouston S. G., 1972, s. 942) '*k*} + {Tür. *kışlağ* askerlerin barınması için yapılan büyük bina (Clouston S. G., 1972, s. 672) < *kış+la-ğ* (Clouston S. G., 1972, s. 672)}} // II. Balkan

Savaşı'nda hazırlanan plana göre; Fahrettin Bey (Altay) komutasındaki askeri birlikler Vize üzerinden Kırklareli'ne geçeceklerdi. Şehre yaklaştıkça şehirden duyulan top sesleri üzerine hemen karşı saldırı için hazırlandı; fakat şehirde beklenildiği gibi bir savaş olmadı. Türk askerleri Fahrettin Bey komutasında heyecanla Kırklareli'ne girerken, Bulgarlar etrafı yakıp yakarak şehirden kaçıyorlardı. 21 Temmuz 1913'te Bulgarlar tamamen Kırklareli mevzilerinden söküldüler. Sonunda Bulgarlar Kırklareli'nden çekilmiş şehir işgalden kurtulmuştu. Fakat görülen manzara pek de iç açıcı değildi. Kırklareli'ne yaklaşırken duyulan top seslerinin nedeni Bulgarlar tarafından şehrin kuzeydoğusunda bulunan kışlalara saatli bombalar atarak yakmış olmalarıydı. Bu mevki bundan böyle Yanıkkışla olarak anılmıştır (Doğruöz, 2007, s. 5).

Yanya (Sokak, Bademlik Mahallesi; 4. Çıkma Sokak, Bademlik Mahallesi) [< Tür. **Yanya** Yunanistan'da bir şehir < Yun. *iyonnina* Yahya'nın şehri] // Günümüzde Ioannina denilen şehir Yunanistan'ın kuzeybatısında dağlık bir bölge olan Epir'in (Epirus) siyasal, ekonomik ve kültürel merkezidir. Deniz seviyesinden 520 m. yükseklikte, bir platonun doğusunda bulunan Pambotis (Pamvotis) gölüne doğru uzanan küçük bir yarımada üzerinde kurulmuştur. Yanya gölü adı da verilen Pambotis gölünün kuzeydoğu tarafı Mitsikeli dağıyla çevrilidir. Yanya'nın iskân tarihi antik döneme kadar uzanır. 1983'te yapılan kazılar sonucu temelleri antik döneme inen kalıntılar üzerinde yer alan XIII. yüzyıla ait bir hamam bulunmuş, ayrıca antik şehir oluşumları Bizans-Osmanlı kalesi temelinde keşfedilmiştir. Dolayısıyla buranın, Procopius'un da ifade ettiği gibi, İmparator I. Iustinianos (527-565) tarafından inşa ettirilen New Euroia olduğu yolundaki bilgiler yanlıştır. Ayrıca 2007'de ele geçen Korint gümüş sikkelerinin M.Ö. 350 - 338 yıllarına kadar geri gittiği de anlaşılmıştır. Bununla birlikte bu antik yerleşim biriminin adı bilinmemektedir (Kiel, 1994, s. 317-318). [<] // Osmanlı Devleti Balkan Savaşları sonunda 167 bin 312 kilometre kare yer ile buralarda yaşayan 6 milyon 582 bin kişilik nüfusu kaybetti. Yanya elimizden çıkan bu yerlerden biriydi (Karaçam, 1970, s. 142).

Yaren (Sokak, İstasyon Mahallesi; 1., 10, 11, 2., 3., 4., 6. Sokak, İstasyon Mahallesi) 1. arkadaş, yakın dost 2. dostların oluşturduğu topluluk (TDK, 2011, s. 2536) [< Far. *yārān* dostlar (Steingass, 1998, s. 1525)].

Yarkın (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) 1. şimşek, ışık 2. ışıklı. (<http://www.tdk.gov.tr>, 2015) [< Tür. *yar_u*-parlak olmak (Clauson S. G., 1972, s. 956) *kın*].

Yasemin (Sokak, Yayla Mahallesi) 1. zeytingillerden, beyaz, kırmızı veya sarı renkli güzel kokulu çiçekleri olan, 1-2 metre boyunda, süs bitkisi olarak yetiştirilen tırmanıcı bir ağaççık, Mısır yasemini Lat. jasminum 2. bu ağaççıktan yapılan (TDK, 2011, s. 2543-2544) [< Far. *yāsamin*, *yāsamūn* bir süs bitkisi (Steingass, 1998, s. 1526)] // Adın kulağa hoş gelmesi ve güzel bir bitki olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Yavuz (Sokak, Bademlik Mahallesi; Yanı 1, Yanı 2 Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. güçlü, çetin 2. iyi, gülbüz, güzel 3. kötü, fena (TDK, 2011, s. 2553) [< Tür. *yavız* kötü (Clauson S. G., 1972, s. 881)].

Yayla (Mahalle), (Cadde, Demirtaş Mahallesi; Cadde, Yayla Mahallesi; Meydan, Demirtaş Mahallesi; Meydan, Yayla Mahallesi; Parkı, Yayla Mahallesi; 1. Çıkmaz, 3. Çıkmaz, 2. Çıkmaz Sokak, Demirtaş Mahallesi; Cami, Yayla Mahallesi; Sokak, Karahıdır Mahallesi; Ara Sokak, Karahıdır Mahallesi) 1. akarsularla derin bir biçimde yarılmış, parçalanmış, üzerinde düzlüklerin belirgin olarak bulunduğu, deniz yüzeyinden yüksek yeryüzü parçası, plato 2. dağlık, yüksek bölgelerde, kışın hayat şartları güç olduğu için boş bırakılan, yazın havası iyi ve serin olan, hayvan otlatma veya dinlenme yeri (TDK, 2011, s. 2557) [< Tür. *yaylağ* dağ tepelerindeki düzlük yer, plato (Clauson S. G., 1972, s. 981) < *yay* yaz + *la-k*] // Kırklareli'ne hâkim bir tepede bulunduğu için bu adı almıştır. On kilometre uzaklıktan bile bu mahallede bulunan beyaz cephele iki katlı kâgir konaklar görülebilmekteydi. Kırklareli'nin en güzel evleri bu mahallede bulunuyordu ve genellikle yerli Rumlar oturuyordu (Doğruöz, 2007, s. 26).

Yayla Ayçiçeği (Anaokul, Yayla Mahallesi) 1. birleşikgillerden, sarı renkli çiçeği çok iri olan, yurdumuzda çok yetiştirilen bir bitki, günçiçeği, günebakan, gündöndü, günâşık Lat. helianthus annuus 2. bu bitkinin yağ

çıkarılan ve çerez olarak da yenilen tohumu (TDK, 2011, s. 201) [< {Tür. *yaylağ* dağ tepelerindeki düzlük yer, plato (Clauson S. G., 1972, s. 981) < *yay* yaz + *lak*} + {Tür. *ay* kamer (Clauson S. G., 1972, s. 265)} + {Tür. *çéçek* çiçek (Clauson S. G., 1972, s. 400) + *i* iyelik 3.t.)}].

Yeni (Sokak, Akalar Mahallesi) 1. kullanılmamış veya az kullanılmış olan, eski karşıtı 2. oluş veya çıkışından beri çok zaman geçmemiş olan 3. en son edinilen 4. işe henüz başlamış 5. o güne kadar söylenmemiş, görülmemiş, gösterilmemiş, düşünülmemiş olan 6. tanınmayan, bilinmeyen 7. daha öncekilerden farklı olan 8. eskisinin yerine gelen 9. biraz önce, çok zaman geçmeden (TDK, 2011, s. 2572) [< Tür. *yangı* hiç kullanılmamış olan (Clauson S. G., 1972, s. 943)].

Yeni Göçmen Evleri (Sokak, Demirtaş Mahallesi) [< Tür. *yangı* hiç kullanılmamış olan (Clauson S. G., 1972, s. 943)} + {Tür. *göçmen* göçmen < *köç* göç + *men*} + {Tür. *eb* çadır (Clauson S. G., 1972, s. 3) + *leri* iyelik 3.ç.].

Yeni Sanayi (Cami, Cumhuriyet Mahallesi) [< {Tür. *yangı* hiç kullanılmamış olan (Clauson S. G., 1972, s. 943)} + {Ar. *sanāyi*‘ endüstri (Baalbaki, 1995, s. 701)} < *ş-n-*‘ yapmak (Karaman & Topaloğlu, 2005, s. 229)].

Yeşil (Sokak, Demirtaş Mahallesi; 1., 2., 3. Sokak, Demirtaş Mahallesi; 1, 2, 4 Sokak, İstasyon Mahallesi; Ara Sokak, Karahıdır Mahallesi) 1. sarı ile mavinin karışmasından ortaya çıkan, bitki yapraklarının çoğunda görülen renk 2. bu renkte olan 3. kurumamış, taze (sebze), kuru karşıtı 4. olmamış, ham (meyve) (TDK, 2011, s. 2582) [< Tür. *yaşıl* yeşillik (Clauson S. G., 1972, s. 978)]].

Yeşil Elma (Çocuk Oyun Alanı, Karakaş Mahallesi) [< {Tür. *yaşıl* yeşil (Clauson S. G., 1972, s. 978)} + {ET *alma* < *almıla* elma (Clauson S. G., 1972, s. 146)].

Yeşilpınar (1, 2, 3 Sokak, Pınar Mahallesi) [< {Tür. *yaşıl* yeşil (Clauson S. G., 1972, s. 978)} + { Tür. *pınar* yerden kaynak olarak çıkan su,

kaynak (TDK, 2011, s. 1921) < **buñar** çeşme, pınar; kuyu (Clauson S. G., 1972, s. 351)} }].

Yıldırım (Sokak, Karacaibrahim Mahallesi) kişi adı [< {Tür. **yaldırım** yıldırım < **yaltri-** parlamak (Clauson S. G., 1972, s. 923)} + {Tür. **beg** bey (Clauson S. G., 1972, s. 322)}] // Osmanlı Sultanı I. Murat zamanında Kırklareli'nin Osmanlılar tarafından Bizanslılardan alınması sırasında şehit düşen akıncılardan (Haltekin, Muzatuğ, Akagün, Satılmış, Maksut, Yıldırım, Karaca, Gökçe, Murat, İlhan, Habib, Mirza, Tekçe, Çavuş Demirali, Mehmet, Umut, Kağan, Samsa, Oymak, Aydın, Doğan, Uysal, Sandemir Musa, Palatekin, Kıranyığıt, Şahver, Harzem, Akaalp, Mirzaalp) birisidir (Kırk Şehitler Anıtı, 1972).

Yıldız (Sokak, Karakaş Mahallesi) 1. çekirdeğinde oluşan füzyon sonucunda açığa çıkan enerjiyi uzaya ışınım biçiminde yayan, ışıklı gök cisimlerinden her biri 2. sinema, tiyatro veya müzikhol sanatçısı, star 3. bir noktadan çevreye beş veya daha fazla çıkıntısı olan çok köşeli şekil 4. bu biçimde olan 5. bir toplulukta, bir meslekte, üstün başarı gösteren kimse 6. baht, şans, talih 7. Kuzey 360°'lik yön, kuzey (TDK, 2011, s. 2592) [< Tür. **yultuz** yıldız (Clauson S. G., 1972, s. 922)].

Yonca (Sokak, Karakaş Mahallesi) baklagillerden, başak durumundaki çiçekleri kırmızı veya mor renkli, hayvanlara yem olarak yetiştirilen çayır bitkilerinin genel adı Lat. trifolium (TDK, 2011, s. 2606) [< Tür. **yorinçga** yonca (Clauson S. G., 1972, s. 971)]

Yurt (Cadde, İstasyon Mahallesi; 1 Sokak, Karahıdır Mahallesi; 1, 11, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 Sokak, İstasyon Mahallesi) 1. bir halkın üzerinde yaşadığı, kültürünü oluşturduğu toprak parçası, vatan 2. memleket 3. bakıma ve barınmaya muhtaç bir grup insanın oturduğu, yetiştirildiği veya bakıldığı kurum 4. göçebe Türklerin oturduğu çadır 5. öğrencilerin kaldığı, barındığı yer 6. diyar 7. bir şeyin ilk veya çok yetiştirildiği yer, vatan 8. yörüklerin yazın veya kışın oturdukları yer 9. sahip olunan arazi, emlak (TDK, 2011, s. 2617) [< Tür. **yurt** vatan (Clauson S. G., 1972, s. 958)].

Z

Zagra (Sokak, Pınar Mahallesi) Bulgaristan'da bir şehir [< Bul. *Zagora* Zağra şehri] // Muhtemelen Bulgaristan göçmenlerinin verdiği bir addır.

Zambak (Sokak, Akalar Mahallesi) zambakgillerden, 90-100 santimetre yüksekliğinde, güzel ve iri çiçekli, çok yıllık bir süs bitkisi, top zambak Lat. *lilium candidum* (TDK, 2011, s. 2642) [< Ar. *zanbak* çok yıllık süs bitkisi (Baalbaki, 1995, s. 609)] // Güzel kokan bir bitki ve evlerde bolca olması nedeniyle bu adın verildiği düşünülmektedir.

Zincirli Kuyu (Cadde, Karakaş Mahallesi; Çıkmazı, Karakaş Mahallesi; 1. Geçidi, 2. Geçidi Sokak, Karakaş Mahallesi) [< {Far. *zancir* birbirine geçmiş madeni halkalardan meydana gelen bağ (Steingass, 1998, s. 624)+ *li*} + {Tür. *kuduğ* ~ *kuyuğ* kuyu (Clauson S. G., 1972, s. 598) < *kuy*-akıtmak "ğ"}].

Ziya Gökalp (İlkokul, Demirtaş Mahallesi; Mektep Çıkmaz Sokak, Demirtaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *ziyā*'ışık < *zav*'ışık (Baalbaki, 1995, s. 715) < *z-v*-ışımak (Baalbaki, 1995, s. 715) } + {Tür. *kök* gök (Clauson S. G., 1972, s. 708)} + {Tür. *alp* kahraman (Clauson S. G., 1972, s. 128)}] // 23 Mart 1876 tarihinde Diyarbakır'da doğmuş büyük düşünür ve sanat adamıdır. Asıl adı Mehmet Ziya'dır. Diyarbakır Askeri Rüştiyesini bitirdikten sonra, Mülkiye İdadisinde okudu. Babasını küçük yaşta kaybeden Ziya Gökalp ile amcası ilgilendi. Arapça ve Farsça öğrenmesini sağladı. Daha sonraları İstanbul'a geldi ve Öğrenimini Baytar Mektebi'nde sürdürdü. Bu sırada İstibdada karşı gizli bir derneğe girdiğinden tutuklanarak dokuz ay hapis yattı; sonra da memleketine sürüldü. Meşrutiyet ilan edilince politikaya iyice karıştı ve bu sırada Genç Kalemler dergisine yazılar yazmaya devam ediyordu. Balkan Savaşı sırasında Selanik'ten İstanbul'a geldi Darülfünunda toplumbilim okuttu. Ankara'da Telif ve Tercüme encümeni başkanlığı yaptı. Diyarbakır'da milletvekili oldu. Toplumsal kurumlarımızın tümünün Batı'ya göre düzenlenmesini, konuşma diliyle yazı dilinin birleştirilmesini, aruz yerine hece ölçüsünün kullanılmasını, edebiyatımızın yaratılmasında Halk edebiyatı ile Batı edebiyatının örnek tutulmasını savunur. Ziya Gökalp gençliğinden beri devam eden mide rahatsızlığından İstanbul'da kırk dokuz

yaşında (25 Ekim 1924) öldü. Başlıca eserleri; *Kızıl Elma, Yeni Hayat, Türkleşmek –İslamlaşmak – Muasırlaşmak, Türkçülüğün Esasları, Malta Mektupları, Türk Medeniyet Tarihi*'dir (Karaalioğlu, 1986, s. 218-219).

Zurnacı Kara Hüseyin (Heykel, Doğu Mahallesi) [< {Far. *sūr-nā* düğün neyi (Steingass, 1998, s. 708) < *sūr* düğün + *nāy* ney + *cı*} + {Tür. *kara* kömür renginde olan rengin adı (Clauson S. G., 1972, s. 643)} + {Ar. *husayn* güzelcik < *hasan* güzel < *h-s-n* güzel olmak (Baalbaki, 1995, s. 470)}] // Hüseyin İhnalı mübadele göçmeni bir ailenin oğlu olarak 1927 yılında Kırklareli'nde dünyaya gelmiştir. Rumeli şarkı ve türkülerini dinleyerek büyüyen Hüseyin İhnalı, zamanın ünlü zurna sanatçısı Ömer Usta'nın rahle-i tedrisinde zurna eğitimi almıştır. Dedesi Ömer Usta'nın yanında yetişmiştir. 1958 yılında Belçika'nın başkenti Brüksel'de düzenlenen Uluslararası Halk Oyunları Şenlikleri'nde Türkiye'yi temsil eden dört halk çalgıları sanatçısı arasında yer almıştır. Brüksel Festivalinde altın madalya ile taltif edilmiştir. Ayrıca Almanya, İsviçre, İtalya, Bulgaristan Halk Oyunları festivallerinde birincilikler alma başarısı göstermiştir. 1966 yılında Türk Halk Çalgıları üzerine araştırma yapan ve bu maksatla Nazif Karaçam'ın konuğu olan İngiliz müzikolog Prof. Dr. Laurence Picken'in araştırma konusu olmuştur. Profesörün Hüseyin İhnalı'dan aldığı zurna, Cambrigde Üniversitesi Halk Çalgıları Müzesine konulmuştur. Yapı itibariyle kibar, nazik, sakın ve sessiz bir sanatçı olarak tanınmıştır. 1989 yılında Kırklareli Valisi Kenan Güven tarafından kendisine *Seçkin Halk Çalgıları Plaketi* verilmiştir. Yine o yıllarda Kültür Bakanlığı tarafından *Himayeye Mazhar Sanatçı* kapsamına alınmıştır. Kara Hüseyin beste yapmamıştır ama melodi üretmiştir. *Aman da Melikem kavur balıkları, Baktım odana kim geldi/ Odanı mamur eyledi* Hüseyin İhnalı'nın melodileri arasında en ünlüleridir (Karaçam, 2014, s. 182-185).

Zübeyde Hanım (Anaokul, Bademlik Mahallesi; Büstü, Karakaş Mahallesi) kişi adı [< {Ar. *zubayda* cevhercik < *zubda* cevher, öz (Baalbaki, 1995, s. 603)} + {Tür. *han* han, emir (Clauson S. G., 1972, s. 630) +^t*m* iyelik 1.t.}] // 1857 yılında Tırhala'da doğmuştur. Selanik yakınlarındaki Langaza kasabasına yerleşmiş köklü bir Türk ailesinin kızıdır. Ailesi Kara-

man'dan gelen ve Rumeli'de *Konyarlar* diye bilinen Türkmenlerdendir (Teke, 2014, s. 4) Mustafa Kemal Atatürk'ün annesi olan Zübeyde Hanım Sarıgöllü Hacı Sofu ailesinden Feyzullah Ağa'nın kızıdır. Çocukluk ve gençlik yılları Langaza'da geçen Zübeyde Hanım, Selanik'te akrabalarının yanında kalıyordu. Bu sırada evkaf kâtibi ve gümrük memuru olarak çalışan kendisinden on sekiz yaş büyük Ali Rıza Efendi ile evlendi. Ailenin Atatürk'ten önce dünyaya gelen Fatma, Ahmet ve Ömer adlı üç çocuğu hastalık nedeniyle öldü. Atatürk'ün en küçük kardeşi Naciye ise genç kızken ölmüştü. Sadece Makbule ve Mustafa Kemal hayatta kaldı. 1888'de eşini kaybeden Zübeyde Hanım kardeşinin yanına taşınmak zorunda kaldı. Ancak bir süre sonra oğlunun okula gidebilmesini sağlamak için Selanik'e döndü. Mustafa Kemal Çanakkale Savaşı'ndan İstanbul'a dönüncüye kadar kızı Makbule ile birlikte Selanik'te kaldı. Bu tarihten sonra Mustafa Kemal, annesini ve kız kardeşini İstanbul'a çağırarak Akaretler'deki ve ardından 1916'da İstanbul Şişli'de bulunan ve günümüzde Atatürk Müzesi olan eve yerleşti. 1923 yılında tedavi olmak ve dinlenmek amacıyla İzmir'e giden Zübeyde Hanım 14 Ocak 1923'te vefat etti (Özkan A. , 2014, s. 692).

Zümrüt (Sokak, Bademlik Mahallesi) 1. cam parlaklığında, yeşil renkte, saydam bir süs taşı, doğal alüminyum ve berilyum silikatu 2. bu taştan yapılan 3. koyu yeşil renk 4. bu renkte olan (TDK, 2011, s. 2666-2667) [< Ar. *zumurrud* yeşil renkte değerli taş (Baalbaki, 1995, s. 609)] // Karşılıdığı anlam güzelliğinden dolayı bu adın verildiği düşünülmektedir.

SONUÇ

Yer adlarıyla ilgili yapılan çalışmalar bu adlandırmaların amaçsız olmadığını; yer adı verilirken o yerin tarihi, kültürel ve sosyal özellikleri, o bölgenin toprak şekli, toprağın verimliliği gibi birçok özellikler dikkate alınarak verildiğini tespit edilmiştir. Adların verilmesiyle ilgili aşağıdaki ortak eğilimlerin bulunduğu ortaya çıkmıştır.

Sadece kişi adlarından oluşan adlar (Aybüge, Alptekin...), sadece soyadı olabilecek adlar(Boyacıoğlu, Bostancıoğlu...), Türkiye genelinde ünlü kişi adları (Atatürk, İnönü...), Kırklareli genelinde ünlü kişi adları (Aydın, Zurnacı Kara Hüseyin...), unvan ve lakap adları (Bey, Gazi Osmanpaşa...), akrabalık adları (Kasapoğlu, Bostancıoğlu...), meslek adları (Kasapoğlu, Bostancıoğlu...), doğrultular (Eriklice, Asılbeyli köyü...), coğrafi adlar (Pınar, Dereüstü...), maden adları (Demirtaş, Demirhan Bey...), değerli taş adları (İnci, Zümrüt...), değersiz taş adları (Çakıl, Kaya...), zaman bildiren adlar (Pazar, 75. Yıl...), sayı adları (100. Yıl, Kırklar...), renk adları (Akçahan, Yeşil...), yön adları (Batı, Doğu...), çevredeki yapı adları (Fırın Bayındır...), belirleyici – yıpranmışlık bildiren adlar (Büyük Cami, Babaeski...), ağaç adları (Akasya, Armutlu...), meyve adları (Çilek, Erikler...), tarım ürünü adları (Arpalık, Ekin...), çiçek adları (Açelya, Ayçiçeği...), bitki parçaları adları (Filiz, Mine...), yabani hayvan adları (Ceylan, Doğan...), evcil hayvan adları(Beyaz Tavşan), kuş adları (Doğan, Kartal...), böcek adları (Ateşböceği, Uğurböceği), yiyecek ve içecek adları (Çilek, Kiraz...), yiyecek konan kap- yer adları (Ambarlar, Buzhane...), vatanla ilgili adlar (Adalet, Barış...), insan vücuduyla ilgili adlar (Dört Bacak, Karakaş...), il dışı yerleşim yeri adları(Balkan, Drama...), il içi yerleşim yeri adları (Eriklice, Kavaklı...), millet adları (Acem, Öztürk...), resmi yer bildiren adlar (TOKİ, TOBB).

Yerleşim yeri adları yapı ve içerik tasnifi yapıldığında da görülmüştür ki ad verme sürecine etki eden pek çok unsur vardır. Kişi adları, meyve adları, yapı ve mekân adları, araç-gereç adları, renk adları vb. yerleşim yeri adlarına esin kaynağı olmuştur.

Kırklareli ili yer adları yukarıda belirttiğimiz yönleriyle incelenmiştir. yönleriyle incelenmiştir. Ayrıca çeşitli yerleşim yeri adları, sözlük çalışması ve yazılı kaynakların taranmasıyla etimolojik olarak incelenmiştir. Bazı yerleşim yeri adlarının ad verme süreci ve yerleşim tarihi hakkındabilgiye ulaşamamıştır.

Kırklareli tarihi, Kırklareli adının nereden geldiğini, Kırklareli yerleşim yeri adlarının ilin sosyolojik, kültürel, coğrafi vb. özellikleriyle ilişkilerinin yapılan içerik tasnifi ile aktarılması; yerleşim yeri adlarının etimolojik değişimi, tarihsel süreci ve ad vermede yaşanan değişim aşamalarının yer aldığı sözlük çalışması olmak üzere bölümlenen bu çalışma hem dil bilim hem de halk bilim açısından değerlendirilmiştir.

Yerleşim yerleri adlarının yapısal incelemesi yapıldığında, Türkçe kökenli kelimeler, Arapça ve Farsça kişi adları ve kelimelerin yoğun olduğu, söz öbekleri ve tamlamaların, tek sözcüklerin, adların etimolojik oluşumunda öne çıktığı tespit edilmiştir. Türemiş sözcük yapıları ve söz öbekleri yapısal tasnifin büyük kısmını oluşturmaktadır.

Yer adları bilimi bir yerin tarihi ile ilgili bilgi vermesi açısından çok önemlidir. Yer adları bilimi; o yerin kültürünü, yaşamını, tarihini gün yüzüne çıkarmaktadır. Bu bilim dalı, tarihi yapımızı aydınlatmada oldukça önemli bir yere sahiptir. Ve bu konu ile ilgili çalışmaların artarak devam etmesi gerekmektedir.

KAYNAKÇA

- (2014, 12 16). <http://www.husamettinmehmetatesanaokulu.k12.tr>:
<http://www.husamettinmehmetatesanaokulu.k12.tr> adresinden alındı
- (2015, 3 10). <http://www.tdk.gov.tr>:
http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_kisilari&arama=anlami&uid=607&guid=TDK.GTS.5505af0f070a89.02999529
adresinden alındı
- (2016, 6 11). www.behindthename.com. adresinden alındı
- (2016, 06 11). www.etymonline.com. adresinden alındı
- Aksan, D. (2013). *Her Yönüyle Dil-Ana Çizgileriyle Dilbilim*. Ankara: TDK.
- Aksoy, A. (2003). *Yunanca-Türkçe Türkçe-Yunanca Sözlük*. İstanbul: Alfa.
- Aksoy, M. (2010). *Devlet Hukukla Yaşar*. İstanbul: Yeni Gün Haber Ajansı.
- Albayrak, N. (2006). Nasreddin Hoca. *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 32, s. 420). içinde Ankara: TDV.
- Altıntaş, N. (1970). *Kırklareli Vilayeti ve Yer Adları*. İstanbul : Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Bitirme Tezi.
- Anaokulu, H. M. (tarih yok). *Hüsamettin Mehmet Ateş Anaokulu*. Aralık 16, 2014 tarihinde Hüsamettin Mehmet Ateş Anaokulu: <http://www.husamettinmehmetatesanaokulu.k12.tr/sayfa-2-husamettin-mehmet-ates.html> adresinden alındı
- And, M. (2001). Karagöz. *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 24). içinde İstanbul: TDV.
- Aydın, M. (1993). Cezayirli Gazi Hasan Paşa. *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 7, s. 501-503). içinde Ankara.
- Ayverdi, İ. (2011). *Misalli Büyük Türkçe Sözlük* (2. b.). İstanbul: Kubbealtı-Milliyet.
- Baalbaki, R. (1995). *Al-Mawrid A Modern Arabic-English Dictionary*. Beriut: Dar El -İlm Lilmalayn.

- Batur, S. (2010). *Yazarlar ve Şairler Sözlüğü*. İstanbul: Altın Kitaplar.
- Bilal Yapıcı Güzel Sanatlar Lisesi Panosu. (2014, Kasım 28). *Bilal Yapıcı*. Kırklareli, Merkez: Kırklareli Bilal Yapıcı Güzel Sanatlar Lisesi.
- biyografi.info*. (2016). biyografi.info: <http://www.biyografi.net.tr/raufdenktas-kimdir/> adresinden alındı
- Buluş, F. (2016, Temmuz 8). Eski Adliye Binası. (B. Konyar, Röportaj Yapan) Kırklareli.
- Caferoğlu, A. (1993). *Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü* (3 b.). İstanbul: Enderun.
- Canlı, K. (2014, Aralık 6). (B. Konyar, Röportaj Yapan)
- Clauson, S. G. (1972). *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*. Oxford at The Clarendon Press.
- Cunbur, M. (2004). *Türk Dünyası Edebiyatçıları Ansiklopedisi* (Cilt 4). Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.
- Çetin, A. (2000). Mustafa İsmet İnönü. *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 22, s. 316-319). içinde Ankara: TDV.
- Demiraco, S. (2002). *Anılar Denizinde Kırklareli*. Edirne: Bellek.
- Demiraco, S. (2007). *Kalemin Ucundaki Kırklareli ve Trakya*. Edirne: Bellek.
- Devellioğlu, F. (2003). *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Sözlük*. Ankara: Aydın Kitabevi.
- Doğan Işıkalp İlköğretim Okulu Panosu. (2014, Kasım 28). *Doğan Işıkalp'in Biyografisi*. Kırklareli, Merkez.
- Doğruöz, V. T. (2007). *Milli Mücadelede Kırklareli*. Kırklareli: Güven.
- Dursunkaya, A. R. (1948). *Kırklareli Vilayetini Tarih, Coğrafya, Kültür ve Eski Eserleri Yönünden Tetkik*. Kırklareli: Yeşilyurt.
- Editör. (2010, Temmuz 24). *Gazete Trakya*. Nisan 18, 2015 tarihinde http://www.gazetetrakya.com/Haber-O_kadar_da_uzun_boylu_degil-883407.gazetetrakya adresinden alındı
- Emecan, F. (1994). *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 9, s. 525-528). içinde Ankara: TDV.

- Emecan, F. (2012). *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 41, s. 185-186). içinde Ankara: TDV.
- Emecan, F. (2012). Timurtaş Paşa. *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 41, s. 185-186). içinde Ankara: TDV.
- Ender, E. (2015, Ocak 24). (B. Konyar, Röportaj Yapan)
- Ercan, A. M. (2002). Yazılı ve Sözlü Kaynaklardan Hareketle Gelibolu Yarımadası Köy Adları Üzerine Bir İnceleme. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş-ı Veli Araştırma Dergisi*(23), 1-13.
- Eren, H. (1999). *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*. Ankara.
- Erol, A. (1992). *Adlarımız*. Ankara: Türk Kültürü Araştırma Enstitüsü.
- Fahri Kasapoğlu Ortaokulu Panosu. (2014, Kasım 14). Kırklareli, Merkez.
- Genç, M. (2015, Ocak 4). (B. Konyar, Röportaj Yapan)
- Gök, A. N. (2013). Kahramanmaraş İli Yer Adları ve Tasnif,. Kars: Kafkas Üniversitesi.
- Gülensoy, T. (2007). *Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü*. Ankara: TDK.
- Hamdi Helvacıoğlu İlkokulu Panosu. (2014, Kasım 12). *Hamdi Helvacıoğlu*. Kırklareli, Merkez.
- <http://www.turkcebilgi.com>. (tarih yok). Haziran 11, 2016 tarihinde http://www.turkcebilgi.com/nam%C4%B1k_kemal_ersun adresinden alındı
- Hünerli, B. (2006). *Kırklareli Babaeski Merkez İlçesi Ve Köyleri Ağız İncelemesi*. Edirne: Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- İnalçık, H. (2008). *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 35, s. 232-235). içinde Ankara: TDV.
- Işık, İ. (2002). *Türkiye Yazarları Ansiklopedisi*. Ankara: Elvan.
- Kabakçı, B. B. (2013). *XIX. Yüzyıl Ortalarında Kırklareli (Kırkkilise)'de Sosyal ve Ekonomik Hayat*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Kanar, M. (2010). *Farsça-Türkçe Sözlük*. İstanbul: Say.
- Kanar, M. (2011). *Farsça Türkçe Sözlük*. İstanbul: Kurtiş Matbaası.
- Karaalioğlu, S. K. (1986). *Edebiyatımızda Şair ve Yazarlar*. İstanbul: İnkılap.

- Karaçam, N. (1970). *Bütün Yönleri ile Kırklareli ve İlçeleri*. İstanbul: Yaylacık.
- Karaçam, N. (1984). *Ulusal Kurtuluş Savaşında Trakya*. İstanbul: Yaylacık Matbaası .
- Karaçam, N. (1995). *Efsaneden Gerçeğe Kırklareli*. Kırklareli: Kırklareli Belediye Başkanlığı.
- Karaçam, N. (2006, Eylül 21). Kırklareli'nde Sırma Yanko Çarşısı'nı Bilir Misiniz? *Gazete Trakya*.
- Karaçam, N. (2014, Aralık 20). Fuat Umay Kimdir? (B. Konyar, Röportaj Yapan)
- Karaçam, N. (2014). *Kırklareli'ni Geçmişten Geleceğe Taşıyanlar*. Edirne: Parafiks.
- Karaçam, N. (2015, Ocak 4). Nüzhet Somay Kimdir? (B. Konyar, Röportaj Yapan)
- Karakulak, N. (2015). *Renklerde Adlandırma*. Kırklareli: Kırklareli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.
- Karaman, H., & Topaloğlu, B. (2005). *Arapça-Türkçe Yeni Kamus* (21 b.). İstanbul: Ensar.
- Kaya, İ. (?). *Kırklar Şehitliği*. İstanbul: AND Ofset.
- Kaymaz, A. (2010). *Çevre İncelemesi Kırklareli 2010*. İstanbul: Özgün Matbaa.
- Kiel, M. (1994). *İslâm Ansiklopedisi* (Cilt 9, s. 141-144). içinde Ankara: TDV.
- Kiel, M. (1996). *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 13, s. 79-82). içinde Ankara: TDV.
- Kiel, M. (2000). *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 22, s. 553-555). içinde Ankara: TDV.
- Kiel, M. (2002). *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 25, s. 60-62). içinde Ankara: TDV.
- Kiel, M. (2009). *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 36, s. 352-357). içinde Ankara: TDV.

- Kırklareli Belediyesi Resmi Web Sitesi*. Mart 13, 2015 tarihinde Kırklareli Belediyesi Resmi Web Sitesi: <http://www.kirklarelienvanteri.gov.tr/anitlar.php?id=307> adresinden alındı
- Kırk Şehitler Anıtı. (1972). Kırklareli, Merkez.
- Kırklareli 2000*. (tarih yok). Mega Basın Yayım.
- Kırklareli İl Yıllığı 1967*. (1967). İstanbul: Cömertiş Ahmet Cömert .
- Komisyon. (1997). *1997 Kırklareli Şehit ve Gazileri Albümü*. Ankara: Plaka.
- Konyar, A. (2016, Mart 4). Emine Tuncan kimdir? (B. Konyar, Röportaj Yapan)
- Konyar, M. (2015, Ocak 25). Mehmet Ali Konyar Kimdir? (B. Konyar, Röportaj Yapan)
- Küçük, C. (2002). Kazım Karabekir. *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 25, s. 150-152). içinde Ankara.
- Lessing, F. D. (2003). *Moğolca-Türkçe Sözlük*. Ankara: TDK.
- Meydan Larousse* (Cilt Ek). (1990). İstanbul: Meydan.
- Mustafa Dalcalı İlkokulu Panosu. (2014, Kasım 28). *Mustafa Dalcalı*. Kırklareli, Merkez.
- Mülayim, S. (2009). Sinan. *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 37, s. 224-227). içinde Ankara: TDV.
- Nadalyayev, V. M. (1969). *Drevneturskiy Slovar*. Leningrad: İnstatelstvo “Nauka”.
- Necatigil, B. (2000). *Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü*. İstanbul: Varlık.
- Özkan, A. (2014). *Atatürk ile Cumhuriyet Yolunda Kurtuluş*. İstanbul: Morpa.
- Özkan, I. (2012). Nahçıvan Yer Adlarıyla Türkiye'deki Yer Adlarının Dil Özellikleri Açısından Karşılaştırılması. Kars: Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Özpak, Ö. (2008, Temmuz). Dr. Sadık Ahmet (Siyasi Hayatı ve Kişiliği). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Remzi Yapıcı Anadolu Öğretmen Lisesi. (2014, Kasım 28). *Remzi Yapıcı*. Kırklareli, Merkez.
- Sakaoğlu, S. (2001). *Türk Ad Bilimi I*. Ankara: TDK .

- Sarı, M. (1980). *el-Mevârid Arapça-Türkçe Lûgat*. İstanbul: Bahar.
- Steingass, F. (1998). *A Comprehensive Persian-English Dictionary* (New Printed b.). Beirut: Typopress.
- Tanju Gökçöl, T. T. (1978). *Gelişim Ünlü Kişiler Sözlüğü* (Cilt 1). İstanbul: Gelişim Yayınları.
- TDK. (1983). *Yeni Tarama Sözlüğü*. (C. Dilçin, Dü.) Ankara: TDK.
- TDK. (2009). *Türkiye'de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü*. Ankara: TDK.
- TDK. (2011). *Türkçe Sözlük*. Ankara: TDK.
- Teke, Ö. B. (2014). *Atatürk ve Çocuk*. Ankara: Anıtkabir Komutanlığı.
- Turan, Ş. (1992). Bayezid II. *İslam Ansiklopedisi* (Cilt 5, s. 234-238). içinde Ankara: TDV.
- Umar, B. (1993). *Türkiye'deki Tarihsel Adlar*. İstanbul: İnkılap Kitabevi.
- Valiliği, K. (tarih yok). *Kırklareli 2000*. Mega Basın Yayım.
- Yılmaz, Y., & Konyar, B. (2014, Ekim). Kırklareli'nde 2013 Yılında Doğan Çocuklara Verilen Adların Özellikleri. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*(1), s. 1-19.

EKLER

FOTOĞRAF ALBÜMÜ

5.1. Okul Fotoğraflar

Resim 1: Ahmet Mithat Ortaokulu (Doğu Mahallesi)

Resim 2: Ahmet Yener Ortaokulu (Pınar Mahallesi)

Resim 3: Atatürk İlkokulu / Ortaokulu (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 4: Bilal Yapıcı Anaokul(Kocahıdır Mahallesi)

Resim 5: Bilal Yapıcı Güzel Sanatlar Lisesi(Kocahıdır Mahallesi)

Resim 6: Cumhuriyet Ortaokul (Karakaş Mahallesi)

Resim 7: Doğan Işıkalp İlkokulu (Doğu Mahallesi)

Resim 8: Fahri Kasapoğlu Ortaokul (Bademlik Mahallesi)

Resim 9: Fatma Aliye Hanım Ana Okulu (Yayla Mahallesi)

Resim 10: Gazi Mustafa Kemal İlkokul (İstasyon Mahallesi)

Resim 11: Gazi Osmanpaşa İlkokul (Bademlik Mahallesi)

Resim 12: Halk Eğitim Merkezi Ve Akşam Sanat Okulu (Karakaş Mahallesi)

Resim 13: Hamdi Helvacioğlu İlkokul (Karakas Mahallesi)

Resim 14: Hüsamettin Mehmet Ateş Anaokulu (İstasyon Mahallesi)

Resim 15: İstiklal Ortaokul (İstasyon Mahallesi)

Resim 16: Karahıdır İlkokulu / Ortaokulu (Karahıdır Mahallesi)

Resim 17: Kırklar Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi (Bademlik Mahallesi)

Resim 18: Kırklareli Spor Lisesi (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 19: Kırklareli Anadolu İmam Hatip Lisesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 20: Kırklareli Anadolu Lisesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 21: Kırklareli Atatürk Anadolu Lisesi (Demirtaş Mahallesi)

Resim 22: Kırklareli Ahmet Cevdet Paşa İlkokulu / Ortaokulu / Bilim ve Sanat Merkezi (Yayla Mahallesi)

Resim 23: Kırklareli Fen Lisesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 24: Kırklareli İmam Hatip Ortaokulu (İstasyon Mahallesi)

Resim 25: Kırklareli Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi (Pınar Mahallesi)

Resim 26: Kırklareli Özel Eğitim İş Uygulama Merkezi Okulu (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 27: Kırkşehitler İlkokulu (Doğu Mahallesi)

Resim 28: Kocahıdır İlkokulu (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 29: Kocahıdır Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi (Demirtaş Mahallesi)

Resim 30: Mimar Sinan Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 31: Mustafa Dalcı İlkokulu, Ortaokulu (Cumhuriyet Mahallesi)

Resim 32: Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu (Demirtaş Mahallesi)

Resim 33: Remzi Yapıcı Sosyal Bilimler Lisesi, Anadolu Öğretmen Lisesi (Bademlik Mahallesi)

Resim 34: Tevfik Fikret Yatılı Bölge Ortaokulu (Yayla Mahallesi)

Resim 35: Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Anadolu Lisesi (Bademlik Mahallesi)

Resim 36: Vali Faik Üstün İlkokulu (Yayla Mahallesi)

Resim 37: Yahya Kemal Beyatlı Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 38: Yayla Ayçiçeği Anaokulu (Yayla Mahallesi)

Resim 39: Ziya Gökalp İlkokulu (Demirtaş Mahallesi)

Resim 40: Zübeyde Hanım Anaokulu (Bademlik Mahallesi)

5.2. Park - Çocuk Oyun Alanı ve Spor Aletleri Fotoğrafları

Resim 41: 150. Yıl Demiryolu Çocuk Oyun Alanı (İstasyon Mahallesi)

Resim 42: Adile Naşit Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Cumhuriyet Mahallesi)

Resim 43: Ahmet Cevdet Paşa Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Karakaş Mahallesi)

Resim 44: Ali Nazmi Üstündağ Spor Tesisleri (Cumhuriyet Mahallesi)

Resim 45: Anıt Parkı (Demirtaş Mahallesi)

Resim 46: Atatürk Parkı (Karakaş Mahallesi)

Resim 47: Badem Park / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Bademlik Mahallesi)

Resim 48: Bademlik Merkez Park / Çocuk Oyun alanı (Bademlik Mahallesi)

Resim 49: Barış Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 50: Barış Manço Çocuk Oyun Alanı (Karakaş Mahallesi)

Resim 51: Bey Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (İstasyon Mahallesi)

Resim 52: Cumhuriyet Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Cumhuriyet Mahallesi)

Resim 53: Çam Park / Çocuk Oyun alanı (Bademlik Mahallesi)

Resim 54: Çınar Parkı / Spor Aletleri (Karakaş Mahallesi)

Resim 55: Çilek Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 56: Defne Parkı / Çocuk Oyun Alanı (İstasyon Mahallesi)

Resim 57: Dört Bacak Anıt Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Karahıdır Mahallesi)

Resim 58: Ferah Park (Doğu Mahallesi)

Resim 59: Festival Yeşil Alan (İstasyon Mahallesi)

Resim 60: Gökkuşığı Çocuk Oyun Alanı (Cumhuriyet Mahallesi)

Resim 61: Halil İbrahim Aktaş Yaşam Parkı (Karakaş Mahallesi)

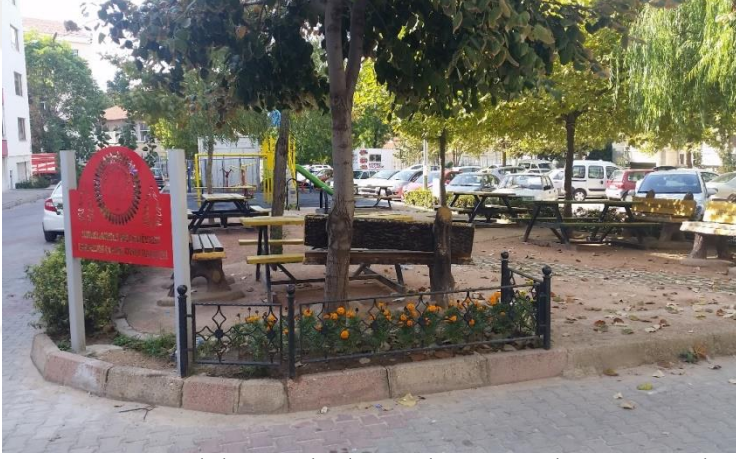
Resim 62: Hamdi Helvacı İlköğretim Okulu Bahçesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 63: İmam Hatip Lisesi Bahçesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 64: Karagöz Parkı / Çocuk Oyun Alanı (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 65: Kardelen Parkı / Çocuk Oyun Alanı Spor Aletleri (Karakaş Mahallesi)

Resim 66: Kırklareli Valiliği Bahçesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 67: Mimoza Çocuk Oyun Alanı (Cumhuriyet Mahallesi)

Resim 68: Nasrettin Hoca Park / Çocuk Oyun Alanı (Bademlik Mahallesi)

Resim 69: Özer Kapalı Spor Tesisleri (İstasyon Mahallesi)

Resim 70: Poyraz Çocuk Oyun Alanı (Karakaş Mahallesi)

Resim 71: Sebahattin Ali Parkı (Karakaş Mahallesi)

Resim 72: Siteler Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 73: Şevket Dingiloğlu Parkı (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 74: Taş Parkı / Çocuk Oyun Alanı / Spor Aletleri (Demirtaş Mahallesi)

Resim 75: Vahit Lütfü Salcı Parkı (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 76: Yayla Parkı (Yayla Mahallesi)

Resim 77: Yeşil Elma Çocuk Oyun Alanı (Karakaş Mahallesi)

5.3. Aile Sağlığı Merkezi ve Sağlık Ocağı Fotoğrafları

Resim 78: Atiye - Mehmet Genç Aile Sağlığı Merkezi (Cumhuriyet Mahallesi)

Resim 79: Emine Tuncan Merkez Sağlık Ocağı (Karakaş Mahallesi)

5.4. Cami Fotoğrafları

Resim 80: Ahmet Cevdet Paşa Cami (Karakaş Mahallesi)

Resim 81: Bademlik Cami (Bademlik Mahallesi)

Resim 82: Bahriye Sultan Cami(Pınar Mahallesi)

Resim 83: Gazievleri Cami (Bademlik Mahallesi)

Resim 84: Hamzababa Cami / Yatırı (Akalar Mahallesi)

Resim 85: Hızırbey Cami (Demirtaş Mahallesi)

Resim 86: Kadı Emin Ali Çelebi Cami (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 87: Karaca İbrahimbey Cami (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 88: Karacaibrahim Mahallesi Cami (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 89: Karahıdır Mahallesi Cami (Karahıdır Mahallesi)

Resim 90: Karakaş Bey Cami (Karakaş Mahallesi)

Resim 91: Kemal Canlı Cami (Akalar Mahallesi)

Resim 92: Kırklar Cami (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 93: Köy Hizmetleri Cami (Pınar Mahallesi)

Resim 94: Sanayi Mescidi (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 95: Sultan Beyazıd Cami (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 96: Sultan Reyhani Cami (Yayla Mahallesi)

Resim 97: Sungurbey Cami (Karakas Mahallesi)

Resim 98: Timurtaşpaşa Cami (Demirtaş Mahallesi)

Resim 99: TOKİ Cami (Yayla Mahallesi)

Resim 100: Yayla Cami (Yayla Mahallesi)

Resim 101: Yeni Sanayi Cami (Cumhuriyet Mahallesi)

5.5. eşmeler

Resim 102: Büyük Cami (Alman) eşmesi (Demirtaş Mahallesi)

Resim 103: Gerdanlı Çeşme (Doğu Mahallesi)

Resim 104: Hapishane Çeşmesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 105: Kadı Ali Çeşmesi (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 106: Kapan Çeşme (Karakaş Mahallesi)

Resim 107: Karaumbey Çeşmesi (Demirtaş Mahallesi)

Resim 108: Karakaş (Selim Altıntel) Çeşmesi (Karakaş Mahallesi)

Resim 109 Kayyumoğlu Çeşme (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 110: Kocahıdır Çeşmesi (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 111: Paşa Çeşme (Kocahıdır Mahallesi)

Resim 112: Şehit Er Mustafa Kalenci Çeşmesi (Bademlik Mahallesi)

5.6. Heykeller

Resim 113: Aşık Ali Tamburacı (Bademlik Mahallesi)

Resim 114: Atatürk Heykeli (Karakaş Mahallesi)

Resim 115: İsmet İnönü – Atatürk Heykeli (Karakaş Mahallesi)

Resim 116: Karagöz Heykeli (Karacaibrahim Mahallesi)

Resim 117: Zurnacı Kara Hüseyin (Doğu Mahallesi)

5.7. Anıtlar

Resim 118: Dört Bacak Anıtı (Karahıdır Mahallesi)

Resim 119: Fuat Umay Anıtı (Demirtaş Mahallesi)

Resim 120: Kırk Şehitler Anıtı (Doğu Mahallesi)

Resim 121: Mazhar Osman Anıtı (Demirtaş Mahallesi)

5.8. Büstler

Resim 122: Sebahattin Ali Büstü (Karakaş Mahallesi)

Resim 123: Zübeyde Hanım Büstü (Karakaş Mahallesi)

Ek.1 Kırklareli Mahalle Haritası